

HAVALLET TUGAY

JOHN SCALZI

Hayalet Tugay

John Scalzi

Özgün Adı

The Ghost Brigades

İthaki Yayınları - 772

Redaksiyon: Ozancan Demirişik

Kapak ve Tasarımı ve Sayfa Düzeni: Şükrü Karakoç

1. Baskı, Mayıs 2012, İstanbul

ISBN: 978-605-375-182-3

Sertifika No: 25001

© John Scalzi, 2006

Türkçe Çeviri © Cihan Karamancı, 2012

© İthaki, 2012

Bu eserin tüm hakları Aslı Karasu İl Telif Hakları Ajansı aracılığıyla satın alınmıştır.

Yayıncının yazılı izni olmaksızın alıntı yapılamaz.

İthaki™ Penguen Kitap-Kaset Bas. Yay. Paz. Tic. Ltd. Şti.'nin yan kuruluşudur.

Bahariye Cad. Dr. İhsan Ünlüer Sok. Ersoy Apt. A Blok No: 16/15 Kadıköy – İstanbul

Tel: (0216) 330 93 08 - 348 36 97 Faks: (0216) 449 98 34

ithaki@ithaki.com.tr - www.ithaki.com.tr - www.ilknokta.com

Kapak, İç Baskı: Deniz Ofset Matbaacılık

Gümüşsüyü Cad. Topkapı Çenter, Odin İş Merkezi No: 403/2 Topkapı-İstanbul

Tel: (0212) 613 30 06 - Faks: (0212) 613 51 97

Tarama ve Düzenleme: Sam

Birinci Epub: Askerkaçağı

İkinci Epub: balci60

FF Yeni Kitaplarım için Düzenlenmiştir.

birinci bölüm

Kayayı kimse fark etmedi.

Çok da iyi bir sebebi vardı bunun. Ömrünü uzun zaman önce tüketmiş kısa dönemli bir kuyrukluyıldızın yörüngesindeki milyonlarca kaya ve buz kütesinden biri olan bu alelade kaya, tıpkı o cansız kuyrukluyıldızın bir parçası gibi gözüküyordu. Kaya diğer bazılarından daha küçük, bazılarındansa daha büyüktü; fakat genel olarak bakıldığında onu diğerlerinden o veya bu şekilde ayırt eden bir şey mevcut değildi. Kayanın bir gezegen savunma şebekesi tarafından fark edilmesi gibi akıl almaz ölçüde düşük bir ihtimal söz konusu olsa bile, üstünkörü bir inceleme onun silikatlardan ve bazı cevherlerden oluştuğunu gösterirdi. Yani: gerçek bir hasar verecek kadar büyük olmayan bir kaya.

Bu durum, hem o kaya hem de onun binlerce kardeşiyle yolları kesişen gezegen için akademik bir meseleydi; gezegenin savunma şebekesi yoktu. Fakat bir yerçekimi kuyusu vardı ve kaya, onca kardeşiyle beraber o çukura düştü. Bunlar, gezegen güneş etrafındaki her dönüşünde kuyrukluyıldızın yörüngesiyle kesiştiği zaman çok sayıda buz ve kaya parçasının yaptığı gibi, bir göktaşı yağmuru oluşturdu. O buz gibi soğuk gezegenin yüzeyinde hiçbir zeki yaratık yoktu, fakat olsaydı bu yaratık başını kaldırıp yukarı bakabilir ve havanın kayaya sürtünmesiyle aşırı ısınarak atmosferde yanan o küçük madde parçalarının bıraktığı birbirinden hoş izleri ve lekeleri görebilirdi.

Bu yeni doğmuş göktaşlarının büyük bölümü atmosferde buharlaşacak, akkor halindeki düşüşleri sırasında içerikleri belirgin ve katı bir kütle olmaktan çıkacak, upuzun bir mikroskobik parçacık yığınınna dönüşecekti. Bunlar belirsiz bir süre boyunca atmosferde kaldıktan sonra su damlacıklarının çekirdeği haline gelecek, suyun düşey kütlesi onları yağmur (veya gezegenin doğası gereği daha büyük bir ihtimalle kar) olarak yere çekecekti.

Fakat *bu* kaya büyük bir kütleye sahipti. Atmosferik basınç yüzünden kayanın bünyesinde incecik çatlaklar oluştukça etrafa parçalar uçtu ve giderek yoğunlaşan gaz tabakası, yapısal kusurlarla zayıflıkları açığa çıkartarak onlara şiddetle saldırdı. Kopan kırıklar kısa bir süreliğine parıl parıl parladı ve gökyüzü tarafından tüketildi. Buna rağmen, atmosferde yaptığı yolculuğun sonunda gezegen yüzeyine çarpacak kadar bir kısım kalabildi kayadan geriye. Alevler içindeki toprak, sert rüzgarlarca üzerindeki buz ve kardan temizlenen bir kaya ovasına hızla ve büyük bir şiddetle çarptı.

Çarpma, kayayı ve ovanın kayda değer bir kısmını buharlaştırarak en az

onun kadar hatırı sayılır bir krater açtı. Gezegen yüzeyinde ve altında epeyce uzanan kaya ovası çarpma sonucunda bir çan gibi çaldı; çıkan armonik ses, bilinen çoğu zeki canlı türünün duyma aralığının birkaç oktav altında cınladı.

Yer sarsıldı.

Ve uzaklardaki, gezegen yüzeyinin altındaki bir şey nihayet kayayı fark etti.

"Deprem," dedi Sharan. Başını monitöründen kaldırmamıştı.

Saniyeler sonra bunu başka bir sarsıntı izledi.

"Deprem," dedi Sharan.

Kendi monitörünün üstünden asistanına baktı ve, "Bunu her seferinde yapmayı planlıyor musun?" diye sordu Cainen.

"Gerçekleşen olaylardan seni haberdar etmek istiyorum," dedi Sharan.

"Beni düşünmene minnettarım," dedi Cainen, "ama sahiden de bunu her seferinde belirtmek zorunda değilsin. Ben bir bilimadamıyım. Yer hareket ettiği zaman bir deprem tecrübe ettiğimizi anlarız. İlk bildirin yararlıydı. Beşinci veya altıncı seferindeyse monotonlaşıyor."

Bir gümbürtü daha. "Deprem," dedi Sharan. "Bu yedinciydi. Hem sen bir deprembilimci değilsin ki. Bu olay çok sayıdaki uzmanlık alanının dışında." Kendine has bir duygusuzlukla yaptığı bu açıklamaya rağmen, alaycılığını fark etmemek güçtü.

Asistanıyla yatıyor olmasaydı sinirlenebilirdi Cainen. Fakat yattığı için kendini keyifli bir hoşgörü sergilemeye zorladı. "Senin uzman bir deprembilimci olduğunu bilmiyordum," dedi.

"Benimki sadece bir hobi," dedi Sharan.

Cainen karşılık vermek için ağzını açtığı sırada zemin onu kucaklamak için ansızın ve şiddetle yükseldi. Zeminin aslında onu kucaklamak için yükselmediğini anlamak, Cainen'in birkaç saniyesini aldı; aniden yere yapışmıştı. Önceden iş istasyonunda bulunan nesnelerin aşağı yukarı yarısıyla beraber karoların üstüne gelişigüzel serilmiş haldeydi. Cainen'in sağa doğru bir vücut boyu ötesine devrilmiş olan iş taburesi, hareketlenme sebebiyle hâlâ sallanmaktaydı.

Adam dönüp Sharan'a baktı. Sharan'ın gözü artık monitöründe değildi; bunun bir sebebi de, kadının düştüğü yerin yakınında monitörün paramparça yatıyor olmasıydı.

"O da neydi?" diye sordu Cainen.

Bir nebze ümit besleyerek, "Deprem olmasın?" diye fikir yürüttü Sharan.

Derken laboratuvar bir kez daha kuvvetle etraflarında zıplayınca ılık attı. Işıklar ve akustik panelleri tavandan düştü; hem Cainen hem de Sharan iş tezgahlarının altına girmek için süründü. Onlar masalarının altına sinerken, çevrelerindeki dünya başlarına çökmeyi sürdürdü.

Çok geçmeden sarsıntı durdu. Geride kalan titrek ışıhta etrafına bakınınca, tavanın ve duvarların çoğı da dahil laboratuvarının büyük bölümünü yerde buldu Cainen. Laboratuvar genellikle işçilerle ve Cainen'in diğier asistanlarıyla dolu olurdu, fakat o ve Sharan birtakım gen dizilimleri yapmak üzere geç saatte işlerinin başına dönmüşlerdi. Cainen'in personelinin çoğı, az öncesine dek üssün kışlasında uyuyor olmalıydı. Eh, artık hepsi uyanıktı herhalde.

Laboratuvara çıkan koridorda yüksek, tiz bir ses yankılandı.

"Bunu duyuyor musun?" diye sordu Sharan.

Cainen başını eğerek olumladı. "Savaş istasyonlarına geçme alarmı."

"Saldırı altında mıyız?" diye sordu Sharan. "Bu üssün yalıtıldığını sanıyordum."

"Yalıtılıyor," dedi Cainen. "Veya yalıtılıyordu. En azından yalıtılıyor olması lazım."

"Eh, harika bir iş çıkardıkları belli," dedi Sharan.

Cainen kızmaya başlıyordu. "Hiçbir şey mükemmel değildir Sharan," dedi.

Patronunun ani asabiyetini fark eden Sharan, "Üzgünüm," dedi. Cainen homurdanarak iş tezgahının altından çıktı ve devrilmiş bir saklama dolabına doğru enkazın arasında ilerledi. "Gel de şunu kaldırmama yardım et," dedi Sharan'a. Birlikte dolabı Cainen'in kapağını zorlayarak açabileceğı bir konuma getirdiler. Dolabın içinde küçük bir mermili tabancayla bir mermi kartuşu vardı.

"Bunu nereden aldın?" diye sordu Sharan.

"Burası askeri bir üs Sharan," dedi Cainen. "Her taraf silah dolu. Bende bundan iki tane var. Biri burada, biri de kışlada. Böyle bir şey olursa işe yarayabileceklerini düşünmüştüm."

"Biz ordu mensubu değiliz ki," dedi Sharan.

"Bunun üsse saldıranlar için büyük bir fark yaratacağından eminim," dedi Cainen ve tabancayı Sharan'a uzattı. "Al şunu."

"Onu bana verme," dedi Sharan. "Hiç tabanca kullanmadım. Sende kalsın."

"Emin misin?" diye sordu Cainen.

"Eminim," dedi Sharan. "Gider kendi bacağımı falan vururum."

Cainen, "Pekala," dedi, cephane kartuşunu tabancaya taktı ve silahı önlüğünün ceplerinden birine soktu. "Kışlamıza gitmemiz lazım. Bizimkiler orada. Bir şey olursa onların yanında bulunmalıyız." Sharan başını sallayarak sessizce onayladı. Alışıldık alaycı karakterinden eser kalmamıştı; tükenmiş ve korkmuş bir hali vardı. Cainen kadının omzunu çabucak sıvazladı.

"Hadi Sharan," dedi. "Bize bir şey olmayacak. Gel kışlamıza gidelim."

İkili koridordaki molozların arasından dolanmaya başlamışken, alt kat merdiven kapısının kayarak açıldığını duydu. Cainen havadaki tozun ve loş ışığın içinde gözlerini kısarak bakınca, iri yarı iki suretin kapıdan geçmekte olduğunu gördü. Adam laboratuvara doğru geri gitmeye başladı; aynı fikre patronundan daha önce kapılmış olan Sharan, laboratuvar kapısına çoktan varmıştı. Bulundukları kattan çıkmanın diğer tek yolu, merdivenin ilerisindeki asansördü. Kapana kısılmışlardı. Cainen geri çekilirken önlüğünün cebini yokladı; tabancalar konusunda Sharan'dan daha tecrübeli sayılmazdı. Ve muhtemelen eğitilmiş askerler olan uzak mesafedeki iki hedef bir yana, bir tane bile vurabileceğinden emin değildi.

"İdareci Cainen," dedi suretlerden biri.

Kendine hakim olamadan, "Ne?" dedi Cainen ve yerini belli ettiğine hemen pişman oldu.

"İdareci Cainen," dedi suret yeniden. "Sizi almaya geldik. Burada emniyette değilsiniz." Suret ileri doğru yürüyerek ışığa adım attı ve Aten Randt, yani üs komutanlarından biri olduğu ortaya çıktı. Cainen nihayet yarattığı vücut kabuğundaki klan deseninden ve nişanından tanıdı. Aten Randt bir Eneshalı'ydı ve Cainen bunca zaman sonra bile tüm Eneshalıların kendisine aynı görüldüğünü itiraf etmekten az da olsa utanıyordu.

"Bize saldıran kim?" diye sordu Cainen. "Üssü nasıl buldular?"

"Bize kimin niçin saldırdığından emin değiliz," dedi Aten Randt. Ağız uzuvlarının tıkırtısı, boynunda asılı duran küçük bir aygıt tarafından anlaşılır bir konuşmaya tercüme ediliyordu. Aten Randt o aygıt olmaksızın da Cainen'i anlayabilirdi, fakat onunla konuşmak için aygıtı ihtiyacı vardı. "Bombardıman yörüngeden geldi ve düşmanın iniş araçlarını daha yeni tespit edebildik." Aten Randt ilerleyerek Cainen'e yaklaştı; Cainen irkilmemeye gayret etti. Burada geçirdikleri zamana ve nispeten iyi giden ilişkilerine rağmen, devasa böceğimsi ırkın yanındayken hâlâ tedirgin oluyordu. "İdareci Cainen, burada bulunmamalısınız. Üs istila edilmeden önce sizi buradan uzak- laştırmalıyız."

"Pekala," dedi Cainen. Kendisiyle beraber gelsin diye Sharan'a yaklaşmasını işaret etti.

"O olmaz," dedi Aten Randt. "Sadece siz."

Cainen durdu. "O benim yaverim. Ona ihtiyacım var," dedi.

Üs bir diğer bombardımanla sarsıldı. Cainen bir duvara çarptığını hissedip yere yığıldı. Düşerken Aten Randt'ın ve diğer askerin azıcık bile kıpırdamadığını fark etti.

"Şimdi meseleyi tartışmak için uygun bir zaman değil İdareci," dedi Aten Randt. Tercüme aygıtının sesi donuklaştıran etkisi, kasıtsız da olsa bu yoruma aşağılayıcı bir üslup katmıştı.

Cainen yine itiraz edecek olduysa da Sharan onu kolundan nazikçe tuttu. "Cainen. O haklı," dedi. "Gitmen lazım. Bizim burada olmamız zaten yeterince kötü. Bir de seni burada bulmaları çok fena olur."

"Seni burada bırakmayacağım," dedi Cainen.

"Cainen," dedi Sharan ve kayıtsızca beklemekte olan Aten Randt'ı işaret etti. "O buradaki en üst rütbeli askeri subaylardan biri. Saldırı altındayız. Onun gibi birini önemsiz bir ayak işine gönderecek halleri yok. Zaten münakaşa etmenin sırası değil. O yüzden git artık. Ben kışlaya kendim dönerim. Biliyorsun, ne zamandır buradayız. Oraya nasıl gideceğimi hatırlıyorum."

Cainen bir dakika daha Sharan'a baktı, ardından Aten Randt'ın gerisindeki diğer Enesha askerini işaret etti. "Sen," dedi. "Bu kadına kışlasına kadar eşlik et."

"O asker bana lazım İdareci," dedi Aten Randt.

"Benimle tek başına ilgilenebilirsin," dedi Cainen. "Askerin bu kadına eşlik etmezse ben edeceğim."

Aten Randt tercüme aygıtının üstünü kapatıp askeri yanına çağırdı. Yaratıklar birbirlerine sokularak kendi aralarında usulca tıkırdadılar-Cainen, Enesha dilini anlamadığı için bunun bir önemi de yoktu. Derken ikisi birbirinden ayrıldı ve asker gidip Sharan'ın yanında durdu.

"Askerim onu kışlasına götürecektir," dedi Aten Randt. "Ama başka bir itiraz duymak istemiyorum sizden. Zaten çok vakit kaybettik. Artık benimle gelin İdareci." Yaratık uzanıp Cainen'i kolundan tuttu ve onu merdiven kapısına doğru çekti. Cainen arkasına baktığında Sharan'ın dev Enesha askerine korku dolu gözlerle aval aval baktığını gördü. Aten Randt onu kapıdan ite kaka geçirirken, asistanının ve sevgilisinin son görüntüsü de yitip gitti.

"Canım yandı," dedi Cainen.

Aten Randt, "Sessiz olun," dedi ve Cainen'i merdivenlerde ileri itti. Birlikte basamakları çıkmaya başladılar. Eneshalı'nın şaşırtıcı ölçüde kısa ve narin alt uzantıları, Cainen'in basamakları çıkarken attığı adımlardan geri kalmıyordu. "Sizi bulmak ve harekete geçirmek çok fazla zaman aldı. Niye

kışlanızda değildiniz?"

"Bazı işlerimizi tamamlıyorduk," dedi Cainen. "Sanki burada yapacak başka bir şeyimiz var da. Şu an nereye gidiyoruz?"

"Yukarı," dedi Aten Randt. "Ulaşmamız gereken bir yeraltı servis demiryolu var."

Cainen bir anlığına durup başını arkasına çevirdi ve birkaç basamak aşağıda bulunmasına rağmen neredeyse kendisiyle aynı boyda olan Aten Randt'a baktı. "Orası seralara çıkıyor," dedi Cainen. O, Sharan ve Cainen'in personelinin diğer üyeleri kimi zaman biraz bitki görmek için üssün muazzam yeraltı sera hangarına giderlerdi; gezegenin yüzeyi pek de davetkâr sayılmazdı-tabii hipotermiden hoşlanmıyorsanız. Seralar, dışarı çıkmaya en çok yaklaşılabileceğiniz yerdi.

"Sera hangarı doğal bir mağara," diyen Aten Randt, Cainen'i dürterek tekrar harekete geçirdi. "Ötesinde, kapalı bir alanda bir yeraltı nehri yatıyor. Nehir bir yeraltı gölüne akıyor. Orada sizi barındıracak küçük bir yaşam modülü mevcut."

"Bundan bana daha önce hiç bahsetmediniz," dedi Cainen.

"Bahsetmemiz gerekeceğini zannetmiyorduk," dedi Aten Randt.

"Oraya kadar yüzecek miyim?" diye sordu Cainen.

"Küçük bir denizaltı var," dedi Aten Randt. "Size bile sıkışık gelecek. Ama modülün konumu araca önceden programlandı."

"Peki orada ne kadar kalacağım?"

"Umalım da hiç kalmanız gerekmesin," dedi Aten Randt. "Çünkü aksi halde çok uzun bir süre kalacaksınız. İki kat daha çıkacağız idareci."

İki kat daha merdiven çıktıktan sonra kapının önünde durdular. Cainen soluklanmaya çalışırken Aten Randt ağız uzuvlarını iletişim cihazına doğru tıkırdattı. Birkaç kat yukarılarındaki çatışmanın gürültüsü, yerin taşlarından ve duvarların betonundan geçerek onlara kadar geliyordu. İletişim cihazını indiren Aten Randt, "Üsse ulaştılar, ama onları şimdilik yüzeyde tutuyoruz," dedi Cainen'e. "Bu kata henüz varmadılar. Sizi hâlâ emniyete alma imkânımız var. Beni yakından takip edin İdareci. Geride kalmayın. Anlıyor musunuz?"

"Anlıyorum," dedi Cainen.

"Öyleyse gidelim," dedi Aten Randt. Oldukça etkileyici görünen silahını kaldırdı, kapıyı açtı ve koridora çıktı. Aten Randt yürümeye başlarken Cainen, kabuğunun içinden çıkan ilave bir bacak eklemi sayesinde yaratığın alt uzuvlarının uzadığını gördü. Eneshalılara çatışma durumlarında müthiş bir hız ve çeviklik kazandıran bu hareket mekanizması, Cainen'in aklına

çocukluğunda gördüğü türlü türlü böceği getirdi. Tiksintiden doğan bir ürpertiye bastırdı ve yaratığa ayak uydurmak için koşar adım ilerledi. Moloz dolu koridorda birden fazla kez tökezleyerek yürürken, o katın öteki tarafındaki küçük raylı istasyona doğru epey yavaş ilerliyordu.

Cainen ona soluk soluğa yetiştiği sırada Aten Randt üstü açık bir yolcu kompartımanı bulunan küçük raylı lokomotifin kontrollerini incelemekteydi. Lokomotifi, arkasındaki vagonlardan ayırmıştı bile. "Geride kalmayın demiştim," dedi Aten Randt.

"Bazılarımız artık genç değiliz, bacaklarımızı da iki kat uzatamıyoruz," diyen Cainen, raylı lokomotifi işaret etti. "Buna mı bineceğim?"

"Yürümemiz gerek," dedi Aten Randt. Cainen'in bacakları derhal ağrımaya başladı. "Ama yol boyunca bana ayak uydurabileceğinizi sanmıyorum ve vaktimiz hızla daralıyor. Bunu kullanma riskine girmek zorundayız. Binin." Cainen iki Eneshalı'ya uygun şekilde yapılmış yolcu bölümüne minnetle çıktı. Aten Randt küçük lokomotifi yavaşça son süratine -bir Eneshalı'nın koşma hızının yaklaşık iki katına- çıkardı. Bu hız o daracık tünelde Cainen'i huzursuz etmek için yeterliydi. Akabinde Aten Randt arkasına döndü ve silahını yeniden kaldırarak gerilerindeki tüneli muhtemel hedefler için bakışlarıyla taradı.

"Üs istila edilirse bana ne olacak?" diye sordu Cainen.

"Yaşam modülünde güvende olacaksınız," dedi Aten Randt.

"Evet ama üs istila edilirse beni almaya kim gelecek?" diye sordu Cainen. "O modülde sonsuza dek kalamam ve oradan nasıl çıkacağımı bilemeyeceğim. Şu sizin modül ne kadar iyi hazırlanmış olursa olsun erzakı eninde sonunda tükenecek. İçindeki havadan bahsetmiyorum bile."

"Modül, sudaki çözünmüş oksijeni çıkarma kabiliyetine sahip," dedi Aten Randt. "Havasızlıktan boğulmayacaksınız."

Cainen, "Aman ne güzel," dedi. "Fakat bu beni açlıktan ölmekten korumayacak."

Aten Randt, "Gölün bir çıkışı-" diye söze başladı ve cümlenin o kısmında lokomotif ani bir sarsıntıyla raydan çıktı. Çöken tünelin gümbürtüsü diğer tüm gürültüleri bastırdı; lokomotifin yolcu bölümünden o tozlu ve beklenmedik karanlığa fırlayan Cainen'le Aten Randt, kendilerini kısa bir süreliğine havada buldular.

Cainen belirsiz bir süre sonra Aten Randt tarafından dürtülerek uyandırıldı. "Uyanın İdareci," dedi Aten Randt.

"Hiçbir şey göremiyorum," dedi Cainen. Aten Randt silahına takılı fenerden bir ışık huzmesi yollayarak karşılık verdi. "Teşekkürler," dedi

Cainen.

"İyi misiniz?" diye sordu Aten Randt.

"İyiyim," dedi Cainen. "Mümkünse günün geri kalanını yere tekrar çarpmadan geçirmek istiyorum." Aten Randt tıkırdayarak onayladı ve huzmesini uzağa doğrultup onları oraya hapseden kaya göçüğüne baktı. Ayağa kalkmaya başlayan Cainen yerdeki molozlara basınca biraz kaydı.

Aten Randt ışık huzmesini yine Cainen'e doğrulttu. "Yerinizde kalın İdareci," dedi. "Orası daha güvenli." Işık huzmesi raylara indi. "Onlarda hâlâ akım olabilir." Huzme tekrar uzaklaşarak yeni hapishanelerinin çökmüş duvarlarına çevrildi. Ray hattını vuran bombardıman, Cainen ile Aten Randt'ı ya kazara ya da kasıtlı olarak oraya bir güzel hapsetmişti; moloz duvarında hiçbir açıklık yoktu. Cainen havasızlıktan boğulmanın yine gerçek bir dert haline geldiğini kendine hatırlattı. Etraflarındaki yeni sınırı incelemeyi sürdüren Aten Randt, artık çalışmıyor gibi gözüken iletişim cihazını arada bir denemekten vazgeçmiyordu. Cainen olduğu yere çökerek fazla derin solumamaya çalıştı.

İncelemesini bitiren ve oturup dinlenirken ikisini karanlığa gömen Aten Randt, çok geçmeden ışığını tekrar açarak üsse en yakın moloz duvarına doğrulttu.

"Ne var?" diye sordu Cainen.

"Sessiz olun," dedi Aten Randt ve bir şey duymaya çalışırcasına moloz duvarına yaklaştı. Birkaç saniye sonra Cainen de duydu: konuşma sesi olabilecek, fakat yerel veya dostane olamayacak bir gürültü. Biraz sonra patlama sesleri geldi belli ki. Moloz duvarının öteki tarafındakiler içeri girmeye karar vermişlerdi.

Aten Randt moloz duvarının oradan hızla geri geldi ve Cainen'e yaklaşırken kaldırdığı silahından çıkan ışık huzmesiyle adamın gözlerini kamaştırdı. "Üzgünüm İdareci," dedi. İşte o zaman, Aten Randt'ın onu güvenli bir yere götürmeye dair aldığı emrin muhtemelen sadece bir yere kadar geçerli olduğu Cainen'in kafasına dank etti. Düşünmekten ziyade içgüdülerine uyarak kendini ışık huzmesinden uzağa attı; ağırlık merkezi hedef alınarak ateşlenen mermi, gövdesi yerine koluna girerek onu gerisingeri savurdu ve yere yapıştırdı. Cainen dizleri üzerinde zor bela doğruldu ve Aten Randt'ın ışık huzmesinin sırtına vurmasıyla önüne serilen gölgesini görmesi bir oldu.

"Bekle," dedi Cainen, gölgesine. "Sırtımdan vurma. Ne yapman gerektiğini biliyorum. Ama beni sırtımdan vurma. Lütfen."

Parçalanan molozların gürültüsüyle yer yer bölünen kısa bir sessizlik yaşandı. "Arkanıza dönün İdareci," dedi Aten Randt.

Cainen dizlerini molozlara sıyırtarak ve ellerini önlüğünün ceplerine kelepçe gibi sokarak yavaşça döndü. Aten Randt nişan aldı; atışını ağırdan alma lüksüne sahip olduğu için silahını Cainen'in beynine doğrultmuştu.

"Hazır mısınız İdareci?" diye sordu Aten Randt.

Cainen, "Hazırım," dedi ve ışık huzmesine doğrulttuğu önlük cebindeki silahıyla Aten Randt'ı vurdu.

Cainen'in atışı, moloz duvarının diğer tarafından gelen bir patlamayla tesadüfen çakıştı. Kabuğundaki yaradan kan akmaya başlayana kadar Aten Randt vurulduğunu anlamadı; Cainen o ışıktaki yarayı belli belirsiz seçebiliyordu. Yaratığın başını eğerek yaraya bir süre baktığını, derken şaşkın bir halde bakışlarını yine kendisine çevirdiğini gördü. Cainen o ana değin tabancayı cebinden çıkarmıştı. Aten Randt'a üç kez daha ateş ederek mermi kartuşunu Eneshalı'nın üzerine boşalttı. Aten Randt ön bacakları üzerinde hafifçe öne eğildi, ardından aynı oranda geriye yaslandı; iri vücudunun cüssesi, bacak eklemlerinin açısına göre kademeli olarak yere çöktü.

"Üzgünüm," dedi Cainen, karşısındaki yeni cesede.

Moloz duvarının delinmesiyle birlikte içerisi önce tozla, sonra da ışıkla doldu ve silahlarına ışık takılı yaratıklar birbiri ardına tünele daldılar. İçlerinden biri Cainen'i fark edip böğürdü; ansızın birkaç ışık huzmesi birden Cainen'e çevrildi. Cainen tabancasını bıraktı, sağlam kolunu teslimiyetle kaldırdı ve Aten Randt'ın cesedinden bir adım uzaklaştı. Bu istilacılar vücudunda delikler açmaya karar verirlerse, hayatta kalmak için Aten Randt'ı vurmasının hiçbir faydası olmazdı. Kendi dilinde bir şeyler zırvalayan istilacılardan biri ışık huzmelerinin arasından geçerek yaklaştı ve Cainen karşı karşıya olduğu canlı türüne nihayet bakabildi.

Bir yabancı biyologu olarak aldığı eğitimin devreye girmesiyle beraber, canlı türü fenotipinin özelliklerini tek tek gözden geçirmeye başladı: Bilateral simetrik ve iki bacaklı olmasının sonucunda birbirinden farklılaşmış kol ve bacak uzuvları; ters tarafa kıvrılan dizler; aşağı yukarı aynı cüsse ve vücut yerleşimi. Zeki kabul edilen canlı türlerinin büyük bölümü iki ayaklı, bilateral simetrik ve kabaca birbirine benzer hacim ile kütleye sahip olduğu için, karşısındaki yaratığın görünümünü pek de şaşırtıcı değildi. Zaten evrenin bu kısmındaki türler arası ilişkilerin böylesine çekişmeli olmasının bir sebebi de buydu: birbirine benzeyen onca zeki canlı türüne karşılık, onların tüm ihtiyaçlarına cevap veren kullanılabilir gayrimenkulün azlığı.

Ama farklılıklar da yok değil, diye düşündü Cainen, yaratık tekrar böğürürken: Daha geniş bir göğüs ve karın düzlemine ilaveten genellikle hantal bir iskelet ve kas yapısı. Kütük gibi ayaklar; sopa gibi eller. Dışarıdan

belirgin cinsiyet farklılıkları (doğru hatırlıyorsa, şu an önünde bulunan dişiydi). Cainen'in başını neredeyse tamamıyla saran optik ve işitsel şeritlerin aksine, yalnızca iki küçük optik ve işitsel girişten ibaret, yetersiz bir algısal kapasite. Isı yayan deri katmanları yerine kafada ince keratin lifler. Cainen bir defa daha evrimin, bu canlı türüne fiziksel yönden pek de iltimas geçmediğini düşündü.

Bu da onları saldırgan, tehlikeli ve bir gezegenin yüzeyinden kazınıp atılması çok zor kılıyordu. Kısacası tam bir baş belasıydılar.

Cainen'in önündeki yaratık ona yine bir şeyler zırvaladı ve güdük, çirkin görünümlü bir nesne çıkardı. Cainen doğrudan yaratığın optik girişlerine baktı.

"Kahrolası insanlar," dedi.

Yaratık objeyi ona doğru savurdu; Cainen bir elektrik akımı hissetti, rengârenk ışıkların dans ettiğini gördü ve o gün son defa yere düştü.

Cainen odaya sokulurken, "Benim kim olduğumu hatırlıyor musun?" dedi masadaki insan. Gardiyanları -kendilerine göre- ters duran dizlerine uyumlu bir tabure temin etmişlerdi ona. İnsan konuştuğu masadaki bir hoparlörden sözlerinin tercümesi yükseliyordu. Masadaki diğer tek nesne, berrak bir sıvıyla dolu bir şırıngaydı.

"Beni bayıltan askersin," dedi Cainen. Hoparlör sözlerinin tercümesini vermeyerek, askerin bir yerde başka bir tercüme cihazı olduğu izlenimini uyandırdı.

"Doğru," dedi insan. "Ben Teğmen Jane Sagan'ım." Tabureyi işaret etti. "Otur lütfen."

Cainen oturdu. "Beni bayıltman gerekmiyordu," dedi. "Kendi rızamla da gelirdim."

"Seni baygın istemek için sebeplerimiz vardı," dedi Sagan. Aten Randt'ın mermisinin adamın koluna isabet ettiği yeri gösterdi. "Kolun nasıl?" diye sordu.

"İyi," dedi Cainen.

"Kolunu bütünüyle onaramadık," dedi Sagan. "Tıp teknolojimiz bizim çoğu yaramızı hızla iyileştirebilir, ama sen insan değil Rraey'sin. Teknolojilerimiz tam olarak uyuşmuyor. Yine de elimizden geleni yaptık."

"Teşekkürler," dedi Cainen.

"Yanında bulduğumuz Eneshalı tarafından vurulduğunu varsayıyorum," dedi Sagan. "Senin vurduğun o Eneshalı tarafından."

"Evet," dedi Cainen.

"İkinizin niçin silahlı çatışmaya girdiğinizi merak ediyorum," dedi Sagan.

"Beni öldürecekti. Bense ölmek istemiyordum," dedi Cainen.

"Bu da o Eneshalı'nın seni niye öldürmek istediği sorusunu doğuruyor."

"Onun tutsağıydım," dedi Cainen. "Herhalde canlı ele geçirilmeme izin vermektense beni öldürmesi emredilmişti."

"Onun tutsağıydın," diye tekrarladı Sagan. "Ama bir silahın vardı."

"Silahı bulmuştum," dedi Cainen.

"Sahi mi?" dedi Sagan. "Demek Eneshalıların güvenlik tedbirleri yetersizdi. Bu pek de onlara özgü bir tutum değil."

"Hepimiz hata yaparız," dedi Cainen.

"Peki ya üste bulduğumuz tüm diğer Rraeyler?" diye sordu Sagan. "Onlar da mı tutsaktı?"

"Öyleydiler," diyen Cainen'in içini, Sharan ve personelinin geri kalanına yönelik bir endişe kapladı.

"Nasıl oldu da hepiniz birden Eneshalılara tutsak düştünüz?"

"Bir tıp rotasyonu için bizi kolonilerimizden birine götüren bir Rraey gemisindeydik," dedi Cainen. "Eneshalılar bize saldırdı. Gemimize çıkıp ekibimi esir aldılar ve bizi buraya gönderdiler."

"Bu olay ne zaman gerçekleşti?" diye sordu Sagan.

"Bir süre önce," dedi Cainen. "Tam olarak emin değilim."

Burada Enesha ordusunun zaman dilimini kullanıyoruz ve onların birimlerine yabancıyım. Gezegenin yerel devir süresinin kısa olması işleri daha da karıştırıyor. Ayrıca insanların zaman ölçeğine yabancıyım ve bu yüzden geçen zamanı tam olarak tarif edemem."

"İstihbaratımızda Eneshalıların geçen yıl bir Rraey gemisine saldırdıklarına dair bir kayıt yer almıyor. Yani size göre bir *hkedin* yaklaşık üçte ikisi," dedi Sagan, Rraeylerin ana dünyasının kendi güneşi etrafındaki tam bir dönüş süresini anlatan terimi kullanarak.

"Belki de istihbaratınız sandığınız kadar iyi değildir," dedi Cainen.

"Olabilir," dedi Sagan. "Fakat Eneshalılarla Rraeylerin teknik bakımdan hâlâ savaş halinde oldukları düşünülürse, saldırıya uğrayan bir gemi mutlaka kayda geçerdi. Halklarınızın çok daha ufak şeyler için savaşmışlığı var."

"Bu konuda bildiğimden fazlasını anlatamam sana," dedi Cainen. "Gemiden alınıp üsse götürüldük. O zaman zarfında üssün dışında ne olduğu

veya olmadığı benim fazla bildiğim bir konu değil."

"Üste esir tutuluyordunuz," dedi Sagan.

"Evet," dedi Cainen.

"Üssün her tarafına girip çıktık. Sadece küçük bir gözaltı alanı var," dedi Sagan. "Hapsedildiğinizi gösteren hiçbir şey yok."

Cainen'in ağzından, esefli bir kıkırdamanın Rraeylere özgü karşılığı çıktı. "Üssü gördüyseniz gezegen yüzeyini de gördüğünüze şüphe yok," dedi. "İçimizden biri kaçmaya kalksaydı fazla uzaklaşmadan donardı. Gidecek bir yer olmaması da cabası."

"Bunu nereden biliyorsun?" dedi Sagan.

"Eneshalılar söyledi," dedi Cainen. "Ve ekibimden hiçbiri böyle bir teşebbüste bulunmak için gezi tertiplemeye kalkmadı."

"Gezegen hakkında başka hiçbir şey bilmiyorsun yani," dedi Sagan.

"Kimi zaman soğuk, diğer zamanlar daha da soğuktur," dedi Cainen. "Gezegen hakkında bildiklerim bununla sınırlı."

"Sen bir doktorsun," dedi Sagan.

"Bu terime yabancıyım," diyen Cainen, hoparlörü işaret etti. "Makineniz benim dilimde bir karşılık bulabilecek kadar akıllı değil."

"Sen bir tıp çalışanısın. Tıpla uğraşıyorsun," dedi Sagan.

"Öyleyim," dedi Cainen. "Uzmanlık alanım genetik. Ben ve personelim bu yüzden o gemideydik. Kolonilerimizden biri, gen dizilimini ve hücre bölünmesini etkileyen bir salgın hastalık geçiriyordu. Konuyu inceleme ve hastalığa şifa bulma umuduyla gönderilmiştik. Üssü baştan aşağı aradıysanız eminim teçhizatımızı görmüşsünüzdür. Bizi esir edenler, bize bir laboratuvar alanı temin edecek kadar naziktiler."

"Niye öyle bir şey yapsınlar ki?" diye sordu Sagan.

"Belki de kendi projelerimizle meşgul olursak bizimle daha kolay başa çıkabileceklerini düşünmüşlerdir," dedi Cainen. "Eğer öyleyse işe yaradı, çünkü genellikle bir arada kaldık ve sorun çıkarmamaya çalıştık."

"Tabii silah çaldığın zamanlar hariç," dedi Sagan.

"Silahlar bir süredir bendeydi. O yüzden belli ki şüphe uyandırmamışım," dedi Cainen.

"Kullandığın silah bir Rraey için tasarlanmıştı," dedi Sagan. "Bir Enesha askeri üssü için çok tuhaf bu."

"Gemimize çıktıklarında silahı oradan almış olmalılar," dedi Cainen. "Üssü aradıkça başka Rraey tasarımı nesneler de bulacağınızdan eminim."

"Özetlemek gerekirse," dedi Sagan, "Sen ve tıp personelinden oluşan ekibin, belirsiz bir süre önce Eneshalılar tarafından yakalanıp buraya getirildiniz. Burada esir tutuluyor ve halkınızla iletişim kuramıyordunuz. Nerede olduğunu veya Eneshalıların sizin için ne planladıklarını da bilmiyorsun."

"Aynen öyle," dedi Cainen. "Sanırım üs istila edildikten sonra orada olduğumu hiç kimsenin bilmesini istemiyorlardı da. İçlerinden biri beni öldürmeye çalıştı çünkü."

"Doğru," dedi Sagan. "Ama korkarım ki sen ekibinden daha iyi bir durumdasın."

"Ne demek istediğini bilmiyorum," dedi Cainen.

"Canlı bulduğumuz tek Rraey sensin," dedi Sagan. "Geri kalanlar, Eneshalılar tarafından vurulup öldürülmüş. Çoğu kışlaya benzer bir yerdeydi. İçinde epeyce Rraey teknolojisi bulunduğu için laboratuvar olduğunu tahmin ettiğim yerin yakınında bir kişiye daha rastladık."

Cainen midesinin bulandığını hissetti. "Yalan söylüyorsun," dedi.

"Korkarım söylemiyorum," dedi Sagan.

"Onları siz insanlar öldürdünüz," dedi Cainen öfkeyle.

"Eneshalılar *seni* öldürmeye çalıştı," dedi Sagan. "Niye ekibinin diğer üyelerini de öldürmesinler?"

"Sana inanmıyorum," dedi Cainen.

"Niye inanmak istemediğini anlıyorum," dedi Sagan. "Yine de dediğim doğru."

Cainen orada öylece oturarak yas tuttu. Sagan da ona zaman tanıdı.

"Pekala," dedi Cainen sonunda. "Benden ne istediğinizi söyle."

"Öncelikle, İdareci Cainen," dedi Sagan, "gerçeği istiyoruz."

Cainen ancak birkaç saniye sonra insanın kendisine ilk defa adıyla hitap ettiğini anladı. Ve unvanıyla. "Doğruyu söylüyorum."

"Hadi oradan," dedi Sagan.

Cainen yeniden hoparlörü işaret etti. "Son söylediğinin kısmi bir tercümesini alabildim sadece," dedi.

"Sen İdareci Cainen Suen Su'sun," dedi Sagan. "Ve biraz tıp eğitimin olduğu doğruysa bile, asıl çalışma alanların yabancı biyolojisi ve yarı organik sinir ağı sistemleri-yanılmıyorsam birbiriyle güzelce kaynaşan iki bilim dalı!"

Cainen hiçbir şey söylemedi. Sagan sözlerini sürdürdü. "Şimdi, İdareci Cainen, bırak da *bizim* neler bildiğimizi anlatayım sana. On beş ay önce

Rraeyler ile Eneshalılar, otuz senedir aralıklı olarak sürdürdükleri savaşta çarpışıyordu. Biz de başımıza musallat olmanızı engellediği için bu savaşı teşvik ediyorduk."

"Tam olarak öyle değil," dedi Cainen. "Mercan Muharebesi de vardı."

"Evet, vardı," dedi Sagan. "Oradaydım. Neredeyse ölüyordum."

"Ben orada bir kardeşimi kaybettim," dedi Cainen. "En küçük kardeşimi. Belki onunla tanışmışsındır."

"Belki tanışmışımdır," dedi Sagan. "Rraeyler ile Eneshalılar on beş ay önce düşmandılar. Sonra istihbaratımızın öğrenemediği bir sebepten dolayı ansızın düşmanlıktan vazgeçtiler."

"İstihbaratınızın eksikliklerini zaten konuştuk," dedi Cainen. "İrklar birbiriyle sürekli savaşmaz. Mercan'dan sonra sizler ve bizler de savaşmayı bıraktık."

"Savaşmayı bıraktık, çünkü sizi yendik. Geri çekildiniz ve biz de Mercan'ı yeniden inşa ettik," dedi Sagan. "Zaten konumuz da o-savaşa en azından şimdilik ara vermemizin bir sebebi var. Siz ve Eneshalıların barış yapmanız içinse bir sebebiniz yok. Bu bizi kaygılandırıyor."

"Üç ay önce *bu* gezegenin üstüne park ettiğimiz casus uydu, bir anda hem Eneshalıların hem de Rraeylerin sözde boş bir dünyaya sık sık gidip gelmeye başladıklarını saptadı. Bu olayı bizim için özellikle ilginç kılan şey, gezegene Eneshalılar veya Rraeyler değil, Obinler'in sahip çıkıyor olması. Obinler başka ırklarla kaynaşmazlar İdareci. Ayrıca hem Eneshalıların hem de Rraeylerin kendi bölgelerine ilişmelerine göz yummayacak kadar güçlüdürler."

"Biz de yerleşim izleri aramak için gezegenin üstüne daha gelişmiş bir casus uydu bıraktık. Hiçbir şey elde edemedik. Bir savunma uzmanı olarak, İdareci, niye böyle olduğuna dair bir tahmin yürütmek ister misin?"

"Herhalde üs yalıtılmıştı," dedi Cainen.

"Evet," dedi Sagan. "Üstelik tam da senin uzmanlığın olan türden bir savunma sistemiyle. Tabii o sırada bunu bilmiyorduk, ama artık biliyoruz."

"Madem yalıtılmıştı, üssü nasıl buldunuz?" diye sordu Cainen. "Profesyonel açıdan merak ettim de."

"Kaya attık ," dedi Sagan.

"Efendim?" diye sordu Cainen.

"Kayalar," dedi Sagan. "Bir ay önce gezegene birkaç düzine sismik alıcı yağdırdık. Bunlar özellikle tasarlanmış yeraltı yapılarını aramaya programlıydı. Tecrübelerime dayanarak biliyorum ki, gizli üsler yeraltında"

olduğu zaman onları yalıtımak daha kolaydır. Araştırılacak bölgeleri elemek için gezegenin doğal sismik faaliyetlerinden faydalandık. Sonra da ilgili alanlara kayalar attık. Bugün üssün tam bir sonik imgesini çıkarmak amacıyla birkaç kaya birden attık. Kayalar doğal olarak meydana gelen göktaşları gibi gözüktüğü için uygundur. Kimseyi korkutmazlar. Ayrıca hiç kimse sismik imgelemeye karşı yalıtım yapmaz. Çoğu ırk optik ve yüksek enerjili elektromanyetik taramalara karşı yalıtım yapmakla o kadar meşguldür ki, ses dalgalarını pek de büyük bir tehlike olarak görmez. İleri teknolojinin yanılgısı da budur: daha alt düzey teknolojilerin etkinliğini dikkate almaz. Kaya atmak gibi."

"Zaten taşlarla oynasa oynasa insan ırkı oynar," dedi Cainen.

Sagan omuz silkti. "Karşımızdakinin bıçaklı bir kavgaya tabanca getirmesini dert etmeyiz," dedi. "Öylesi, rakibimizin kalbini sökmemizi daha da kolaylaştırır. Veya kan pompalamak için kullandığı şey her neyse onu. Kendinize fazla güvenmeniz işimize yarar. Bunu sen de görüyorsun, çünkü buradasın. Ama bizim asıl bilmek istediğimiz şey *neden* burada olduğun İdareci. Eneshalılar ile Rraeylerin birlikte çalışması zaten yeterince şaşırtıcı, ama Eneshalılar ve Rraeylerle birlikte bir de Obınler? Sadece şaşırtıcı değil bu: basbayağı *ilginç*."

"Gezegene kimin sahip olduğundan haberdar değilim," dedi Cainen.

"İşin daha da ilginç tarafı sensin İdareci Cainen," dedi Sagan, yaratığın yorumuna aldırış etmeksizin. "Sen uyurken kim olduğunu öğrenmek için üzerinde bir gen taraması yaptık, sonra da geçmişini biraz öğrenmek amacıyla geminin kayıtlarına eriştik. Yabancı biyolojisi biliminde en çok ilgi duyduğun alanlardan birinin insanlar olduğunu biliyoruz. Muhtemelen Rraeylerin insan genetiği konusundaki başlıca uzmanısın. Ayrıca insan beyninin nasıl çalıştığına özel bir ilgi duyduğunuzun da farkındayız."

"O dediğin, sinir ağlarına yönelik genel ilgimin bir parçası," dedi Cainen. "Söylediğinin aksine insan beynine karşı *özel* bir ilgim yok. Bütün beyinler kendince ilginçtir."

"Öyle olsun," dedi Sagan. "Ama üste yaptığınız şey her neyse, elimize düşeceğinize Eneshalıların seni ve ekibini öldürmek isteyecekleri kadar önemliydi."

"Sana söyledim," dedi Cainen. "Onların tutsağıydık."

Sagan gözlerini yuvarladı. "Gel kısa bir süreliğine ikimizin de aptal olmadığını farzedelim İdareci Cainen," dedi.

Cainen öne kaykılarak masanın karşısından Sagan'a doğru eğildi. "Sen ne tür bir insansın?" diye sordu.

"Ne demek istiyorsun?" dedi Sagan.

"Üç çeşit insan olduğunu biliyoruz," diyen Cainen, çeşitleri saymak için insan parmaklarından çok daha uzun ve eklemlili olan parmaklarını kaldırdı. "Öncelikle gezegenlerde koloni kuran, değiştirilmemiş insanlar var. Bunlar farklı şekillerde, ebatlarda ve renklerde oluyorlar-geniş bir genetik çeşitliliğe sahipler. İkinci grup ise asker sınıfınızın en büyük bölümünü teşkil ediyor. Bunlar da farklı ebat ve şekillere sahipler, ama öncekilerden çok daha dar bir kapsamda. Ve hepsi de aynı renk: yeşil. Bu askerlerin asıl bedenlerinde olmadıklarını biliyoruz- bilinçleri, türünüzün yaşlı mensuplarının vücutlarından alınıp daha kuvvetli ve sağlıklı bedenlere naklediliyor. Bu yeni bedenler genetik açıdan öyle geniş kapsamlı bir değişikliğe maruz kalıyorlar ki, ne kendi aralarında ne de değiştirilmemiş insanlarla üreyebiliyorlar. Ama ona rağmen bunlar ayırt edilebilir derecede insan-özellikle de beyin materyalleri.

"Fakat üçüncü grup hakkında," dedi Cainen ve tekrar arkasına yaslandı, "bazı hikâyeler duyuyoruz Teğmen Sagan."

"Ne duyuyorsunuz?" dedi Sagan.

"Ölülerden yaratıldıklarını," dedi Cainen. "Neyin ortaya çıkacağını görmek için insan ölülerinin çekirdek plazmalarının diğer canlı türlerine ait genetik materyalle tekrar tekrar karıştırıldığını. Bunlardan bazılarının insana bile benzemediğini. Birer yetişkin olarak becerilerle ve yeteneklerle doğduklarını, fakat anılarının bulunmadığını. Üstelik tek eksiklerinin anılar olmadığını. Benlikten, erdemden, kendini dizginlemeden mahrum olduklarını. Hattâ..." Doğru sözcüğü ararcasına duraksadı, "...insanlıktan mahrum olduklarını," dedi nihayet. "Sizin tabirinizle, gelişmiş bedenler içindeki çocuk savaşçılar. Menfurlar. Canavarlar. Sizin şu Koloni Birliği'nin hayat tecrübesine ve ahlaki bir benliğe sahip olan, yahut hem bu hem de öteki dünyada ruhları için korkan askerlere teklif etmeyeceği, edemeyeceği görevlerde kullandığı araçlar."

"Ruhlar için kaygılanan bir bilimadamı," dedi Sagan. "Bu pek de akılcı değil."

"Ben bir bilimadamıyım, ama aynı zamanda Rraey'im de," dedi Cainen. "Bir ruhum olduğunu biliyor ve ona iyi bakıyorum. Senin bir ruhun var mı Teğmen Sagan?"

"Varsa bile bilmiyorum İdareci Cainen," dedi Sagan. "Ruhları saptamak kolay değildir."

"Yani sen de o üçüncü türden bir insansın," dedi Cainen. "Öyleyim," dedi Sagan.

"Ölülerin bedeninden yapıldın," dedi Cainen. "Genlerinden," dedi Sagan. "Bedeninden değil."

"Genler bedeni oluřturur Teęmen. Genler, ruhun içinde barındıęı bedeni dūřler," dedi Cainen.

"şimdi de bir şair olup çıktıın," dedi Sagan.

"Alıntı yapıyorum," dedi Cainen. "Bir filozofumuzdan. Kendisi aynı zamanda bir bilimadamıydı. Onu tanımazsın. Kaç yaşında olduğunu sorabilir iniyim?"

"Yedi yaşındayım. Neredeyse sekizime basacağım," dedi Sagan. "Sizin *hked*'inize göre yaklaşık dört buçuk."

"Ne kadar da gensin," dedi Cainen. "Senin yaşındaki Rraeyler eğitimlerine daha yeni başlamış olurlar. Benim yaşım seninkinin on katı Teğmen."

"Gel gör ki ikimiz de buradayız," dedi Sagan.

"Evet, buradayız," diye doğruladı Cainen. "Keşke farklı şartlar altında tanışsaydık Teğmen. Seni incelemeyi çok isterdim."

"Buna nasıl cevap vereceğimi bilemiyorum," dedi Sagan. "'Teşekkürler' demek uygun gözükmüyor, özellikle de senin tarafından incelenmenin ne anlama geldiği düşünülürse." "Canlı tutulurdun," dedi Cainen.

"Aman ne güzel," dedi Sagan. "Fakat dileğin bir anlamda gerçekleşebilir. Burada bir tutsak olduğunu şimdiye dek anlamış olmalısın-bu sefer sahiden; hem de ömrünün sonuna kadar."

"Hkmetime iletebileceğim şeyler söylemeye başladığın zaman o kadarını tahmin etmiştim," dedi Cainen. "O kaya hilesi gibi. Yine de beni ldrecekini varsayıyordum."

"Biz insanlar akılcı bir halkız İdareci Cainen," dedi Sagan. "Kullanabileceğimiz bilgilere sahipsin. İşbirliği yapmaya razı olursan insan genetiğini ve beynini inceleme çalışmalarına devam etmene bir engel yok. Tabii Rraeyler yerine bizim için." "Yani tek yapmam gereken, halkıma ihanet etmek," dedi Cainen.

"O da var," diye itiraf etti Sagan.

"Sanırım yle yapmaktansa ölmeyi yeğlerim," dedi Cainen.

"Kusura bakma idareci, ama buna sahiden de inansaydın bugün seni öldürmeye alışan Eneshalı'yı vurmazdın herhalde," dedi Sagan. "Bence yaşamak istiyorsun."

"Haklı olabilirsin," dedi Cainen. "Ama haklı olsan da olmasan da, seninle daha fazla konuşmayacağım ocuk. Kendi rızamla syleyecekim her şeyi söyledim."

Sagan, Cainen'e gülümsedi. "İdareci, insanlarla Rraeylerin hangi ortak yönleri olduğunu biliyor musun?"

"Çeşitli ortak yönlerimiz var," dedi Cainen. "Seç birini."

"Genetik," dedi Sagan. "İnsan genetik dizilimiyle Rraey genetik diziliminin ayrıntıları arasında büyük farklılıklar olduğunu belirtmem gerek yoktur. Fakat makro seviyede bazı benzerlikler taşıyoruz. Her bir ebeveynden birer dizi gen almamız da bunlara dahil. İki ebeveyne dayanan eşeyli üreme."

"Eşeyli üreyen canlı türleri arasındaki standart eşeyli üreme," dedi Cainen. "Bazı türler üç, hattâ dört ebeveyne ihtiyaç duyar, ama daha fazlasına değil. Fazlası çok verimsiz olur." "Ona hiç şüphe yok," dedi Sagan. "İdareci, Fronig Sendromu'nu duydun mu hiç?"

"Rraeyler arasındaki nadir bir genetik hastalıktır," dedi Cainen. "Çok nadir."

"Anladığım kadarıyla bu hastalık, birbiriyle ilişkisiz iki gen dizisindeki kusurlardan kaynaklanıyor," dedi Sagan. "Birinci gen dizisi sinir hücrelerinin, özellikle de etraflarındaki elektrik yalıtımı muhafazasının gelişimini düzenliyor. İkinci gen dizisiyse insanlardaki lenfin Rraey benzerini üreten organı düzenliyor. Bu sıvı, insanlardakine benzer şeyler yaptığı gibi bazı şeyleri de farklı yapıyor. İnsanlardaki lenf, elektriksel olarak kısmen iletkenidir. Fakat Rraeylerde bu sıvı yalıtkan. Rraey fizyolojisini bildiğimiz kadarıyla, lenfinizin elektriği yalıtın bu özelliği çoğunlukla ne bir fayda ne de bir zarar getiriyor; tıpkı insan lenfinin iletken yapısının bir artışı ya da eksisi olmadığı gibi-öylesine bir şey işte."

"Evet," dedi Cainen.

"Fakat iki bozuk sinir gelişimi genine sahip olacak kadar talihsiz Rraeyler için bu elektrik yalıtımı tam tersine *fayda* sağlıyor," dedi Sagan. "Bu sıvı, sinir hücreleri de dahil tüm Rraey hücrelerini çevreleyen dokusal bölgeyi kaplıyor. Bu da sinirlerin elektrik sinyallerinin sapmasını önüyor. Rraey lenfinin ilginç tarafı, bileşiminin hormonal olarak kontrol altında tutulması ve hormonal sinyaldeki küçük bir değişimin bile onu yalıtkindan iletken çevirebilmesi. Yeniden belirtmek gerekirse, bu durumun çoğu Rraey için bir önemi yok. Ama açık sinir hücrelerine sahip olanlarda-"

"-sinir sinyalleri vücuttan dışarı kaçtıkça nöbete ve kasılmalara, sonra da ölüme sebebiyet veriyor," dedi Cainen. "Bu hastalıktaki ölüm oranı o yüzden çok düşük. İletken bir lenfe ve açık sinirlere sahip bireyler gebelik sırasında, genellikle ilk hücreler bölünmeye ve belirtiler ortaya çıkmaya başladığında ölüyorlar."

"Ama Fronig'in bir de yetişkinlerde görüleni var," dedi Sagan. "Genler hormon sinyalini sonradan, yetişkinliğin başlarında değiştirecek şekilde kodlanmış oluyor. Üremenin gerçekleşmesi ve genin aktarılması için yeterince geç bir vakit. Ama bunun için iki hatalı genin aktarılması gerekiyor."

"Evet, elbette," dedi Cainen. "Zaten Fronig'in nadir olmasının diğ er bir sebebi de o; bir bireyin iki kusurlu sinir geni dizisi ve de ileriki yaşlarda lenf organında hormonal değişimlere yol açan iki gen dizisi almasına pek sık rastlanmaz. Konuyu nereye getiriyorsun?"

"İdareci, gemiye bindiğin zaman senden alınan genetik numunede kusurlu sinirlere sahip olduğun görülüyor," dedi Sagan.

"Ama hormonal değişimlere sahip değilim," dedi Cainen. "Yoksa çoktan ölmüş olurdum. Fronig yetişkinliğin başlarında ortaya çıkar."

"O kadarı doğru," dedi Sagan. "Fakat Rraey lenf organındaki bazı hücre öbekleri  ld r l rek de hormonal değişimlere yol açılabilir. Doğru hormonu salgılayan öbeklerden bir kısmı öldürülse bile lenf oluşumu sürer. Tabii bu lenfin farklı özellikleri olacaktır, o ayrı. Senin durumunda bu özellikler ölümcül sonuçlar doğurabilir. Böyle bir şeyi kimyasal olarak yapmak mümkün."

Cainen'in dikkati, konuşma boyunca masada duran şıringaya kaydı. "Onu yapacak kimyasal da bu olsa gerek," dedi.

"O panzehir," dedi Sagan.

Jane Sagan, İdareci Cainen Suen Su'yu kendince takdire değer buldu; adam kolay kolay boyun eğmedi. Lenfatik organı, vücudundaki lenfi yeni ve farklı bir sıvıyla yavaş yavaş değiştirirken Cainen saatlerce ıstırap çekti. Elektriği ileten lenf konsantrasyonları vücudu boyunca rasgele sinir sinyalleri g nderdik e kasılmalar ve nöbetler geçiriyor, akıp giden her dakikayla birlikte sisteminin genel iletkenliği de artıyordu. Nihayet direnci kırılmasaydı, daha sonra istese bile bildiklerini anlatamayacaktı büyük olasılıkla.

Ama boyun eğmesine eğdi ve panzehir için yalvardı. Sonunda yaşamak istedi. Sagan panzehiri bizzat tatbik etti ( l  hücre öbekleri bir daha dirilmemek üzere öldüğü için o aslında bir panzehir değildi; hayatının geri kalanı boyunca Cainen'in her gün ilaç alması gerekecekti). Panzehir Cainen'in vücuduna yayılırken Sagan insanlığa karşı tertiplenen bir savaşı ve türünün tamamını dize getirip yok edecek bir planı öğrendi. Büyük bir ayrıntıyla tasarlanan bu soykırım,    ırkın o güne dek benzeri görülmemiş işbirliğine dayanıyordu.

Ve bir insanın.

Albay James Robbins, morg masasının üzerindeki mezarından yeni çıkartılmış çürümüş, cesede bir dakika boyunca bakarak toprak altında bir seneden daha uzun zaman yatmış olan bu eski bedeni inceledi. Pompalı tüfek atışı sonucu sahibinin canı dışında tepesinin üçte biri de uçup gitmiş olan mahvolmuş kafatası dikkatinden kaçmadı. O kafatası, insanlığı üç yabancı ırka satmış olabilecek adama aitti. Albay daha sonra başını kaldırıp Yüzbaşı Winters'a, yani Anka İstasyonu'nun adli tabibine baktı.

"Bu cesedin Doktor Boutin'e ait olduğunu söyle bana," dedi Albay Robbins.

"Şey, öyle," dedi Winters. "Fakat aynı zamanda değil de." "Bak Ted, bu tam da General Mattson'a rapor verdiğim zaman kışıma sokulacak cinsten yuvarlak bir beyan," dedi Albay Robbins. "Biraz daha açık konuşsan diyorum."

Yüzbaşı Winters, "Kusura bakma Jim," dedi ve masadaki cesedi işaret etti. "Genetik açıdan aradığın adam bu," dedi Winters. "Doktor Boutin bir koloniciydi; yani askeri bir kurumda hiç bulunmadı. Bu da asıl DNAsının tamamının vücudunda olduğu anlamına geliyor. Standart genetik testi uyguladım. Bu ceset Boutin'in DNA'sına sahip-ve sırf zevk olsun diye onu bir mitokondrial RNA testinden de geçirdim. O da eşleşti." "Öyleyse sorun ne?" diye sordu Robbins.

"Sorun kemik gelişiminde yatıyor," dedi Winters. "Kemik gelişimi gerçek evrende beslenme ve egzersiz gibi çevresel etmenlere bağlı olarak iniş çıkış sergiler. Yüksek yerçekimine sahip bir dünyada zaman geçirdikten sonra, düşük yerçekimli bir dünyaya taşınırsan bu durum kemiklerinin nasıl gelişeceğini etkiler. Bir kemiğin kırılacak olursa o da gözükür. Bütün yaşam tarihin, kemik gelişiminde kendini gösterir."

Winters uzandı ve cesedin vücudunun geri kalanından kesilerek ayrılmış olan sol bacağın bir parçasını kaldırdı. Orada açıkça görülen kalça kemiği kesitini işaret etti. "Bu cesedin kemik gelişimi *fevkalade* düzenli. Gelişiminde çevresel etmenlerin ya da kazaların bir kaydı yok; harika bir beslenme ve düşük stresi gösteren bir kemik büyüme düzeni mevcut sadece." "Boutin, Anka'da yaşıyordu," dedi Robbins. "Orası iki yüz yıldır kolonimiz. İnsanların karınlarını doyurmak ve kendilerini korumak için didindikleri geri kalmış bir kolonide büyümedi o."

"Olabilir, ama yine de bir uyumsuzluk söz konusu," dedi Winters. "İnsan uzayındaki en medeni yerde bile yaşasan merdivenden düşebilir veya spor yaparken bir kemiğini kırabilirsin. En ufak bir çatlağın bile olmadan

hayatının sonuna kadar yaşamam tabii ki mümkün, ama öyle birini tanıdın mı hiç?" Robbins başını iki yana salladı. "Bu adam işte öyle biri. Ama aslında değil, zira hastane kayıtlarında on altı yaşındayken bacağını, *bu* bacağını kırdığı yazıyor." Winters elindeki bacak parçasını salladı. "Kayak kazasında. Bir kayaya çarpıp kalça ve kaval kemiklerini kırmış. Ama o olay burada gözüküyor."

"Tıp teknolojisinin bugünlerde epey ilerlediğini duymuştum," dedi Robbins.

"Hem de nasıl," dedi Winters. "Yine de tıp, sihir değildir. Geride bir iz bırakmadan kalça kemiğini kıramazsın. Üstelik hiçbir kemiğin kırılmadan yaşamış olman, tutarlı bir düzenlilik gösteren kemik gelişimini açıklamaz. Bu tür bir kemik gelişimine sahip olmanın tek yolu, kemiklerinin herhangi bir çevresel etkiye maruz kalmadan büyümesidir. Boutin hayatını bir kutunun içinde geçirmiş olmalı."

"Veya bir klonlama kuvözünde," dedi Robbins.

"Veya bir klonlama kuvözünde," diye doğruladı Winters.

"Bir diğer olası açıklama da, dostumuzun bacağının kesilip alınması ve yerine bir yenisinin büyütülmesi olabilir, ama kayıtlarını kontrol ettim: öyle bir şey yaşanmamış. Yine de emin olmak için kaburgalarından, leğen kemiğinden, kolundan ve kafatasından -en azından kafatasının zarar görmemiş kısmından- kemik numuneleri aldım. Tüm bu numuneler, anormal bir tutarlılığa sahip düzenli kemik gelişimini ortaya koydu. Karşında klonlanmış bir beden duruyor Jim."

"Öyleyse Charles Boutin hâlâ hayatta," dedi Robbins.

"Onu bilmem," dedi Winters. "Ama bu Boutin değil. Buradaki tek iyi haber, tüm bedensel bulguların ölmeden hemen öncesine kadar bu klonun kuvözde tutulmuş olduğunu göstermesi. Klonun o sırada uyanık olması, hattâ öyleyse bile bilincinin açık olması gayet uzak bir ihtimal. Gözünü açtığını ve bu dünyada gördüğün ilk ve son şeyin bir pompalı tüfek namlusu olduğunu hayal et. Ne korkunç bir hayat."

"Yani Boutin hâlâ yaşıyorsa aynı zamanda bir katil de," dedi Robbins.

Winters omuz silkip bacağı yerine koydu. "Onu sen daha iyi bilirsin Jim," dedi. "Koloni Savunma Güçleri sürekli yeni bedenler yapar-acemi askerlerimize vermek üzere modifiye edilmiş süper vücutlar yaratır, askerlik süreleri bittiği zaman da onlara asıl DNA'larından klonlanmış normal bedenler veririz. Biz içlerine bilinç koymadan önce o bedenlerin hakları var mıdır? Ne zaman bir bilinç nakletsek geride bir vücut bırakırız -eskiden zihni olan bir vücut. Peki ya o vücutların hakları var mıdır? Varsa hepimizin başı dertte demektir, çünkü o vücutlardan çok çabuk kurtuluruz. Kullanılmış onca bedenle ne yaptığımızı biliyor musun Jim?"

"Bilmiyorum," diye itiraf etti Robbins.

"Onları lapa yaparız," dedi Winters. "Gömülemeyecek kadar çok vücut var. Biz de onları öğütür, artıkları sterilize eder ve bitki gübresine dönüştürürüz. Sonra gübreyi yeni kolonilere göndeririz. Bu gübrenin katıldığı toprak, insanların yetiştirdiği türden ekinlere daha çabuk alışır. Yani kolonicilerimizin cesetlerimiz sayesinde hayatta kaldığı bile söylenebilir. Gel gör ki bunlar sahiden de ceset değil. Yaşayanların geride bıraktığı vücutlar, hepsi bu. Bir cesedi ancak içinde bir zihin öldüğü zaman gömeriz."

"Biraz tatile çıkmayı düşünsen iyi olacak Ted," dedi Robbins. "Belli ki yaptığın iş içini karartıyor."

Winters, "İçimi karartan şey işim değil," dedi ve Charles Boutin olmayan cesedi işaret etti. "Bununla ne yapmamı istiyorsun?"

"Onu yeniden defnettirmeni istiyorum," dedi Robbins.

"İyi de o Charles Boutin değil ki," dedi Winters.

"Hayır, değil," diye doğruladı Robbins. "Ama Charles Boutin hâlâ hayattaysa *bizim* bundan haberdar olduğumuzu öğrensin istemiyorum." Masadaki cesede tekrar baktı. "Ve bu ceset kendisine neler olduğunu bilse de bilmese de başına gelenlerden daha iyisini hak ediyordu. Bırak da en azından cenazesini kaldıralım."

General Greg Mattson, "Tanrı'nın cezası Charles Boutin," dedi ve ayaklarını kaldırıp masasına dayadı.

Masanın karşısında bekleyen Albay Robbins bir şey demedi. General Mattson her zamanki gibi onu huzursuz ediyordu. Mattson neredeyse otuz yıldır Koloni Savunma Güçleri Askeri Araştırmalar kolunun başkanlığını yapıyordu. Fakat tüm KSG askeri personeli gibi o da, ordu istihkakı olan yaşlanmaya dirençli bir vücuda sahipti; tüm KSG personeli gibi o da yirmi beş yaşından büyük göstermiyordu. Albay Robbins insanların KSG'de rütbe yükseldikçe biraz daha büyük göstermeleri gerektiği fikrindeydi; yirmi beşinde gözüken bir general, belli bir ciddiyetten yoksun oluyordu.

Robbins kısa bir süre için Mattson'ın yüz yirmi beş civarında olması gereken gerçek yaşını gösterdiğini hayal etti; üniforma içindeki buruşuk bir testis kesesi canlandı zihninde.

Aslında bu görüntünün Robbins'i keyiflendirmesi gerekirdi; tabii doksan yaşında olan kendisi, General Mattson'dan daha iyi gözükecek olsaydı.

Sonra bir de odadaki diğer general meselesi vardı. Bu general gerçek yaşını gösterseydi mutlaka şimdiki halinden daha genç dururdu. Özel Kuvvetler, Robbins'i KSG'den bile daha çok huzursuz ediyordu. Gelişimini tamamlamış

ve son derece ölümcül üç yaşındaki insanlarda yanlış olan bir şey vardı.

Tabii bu general üç yaşında değildi. Ama muhtemelen hâlâ bir çocuktuk.

"Yani Rraey dostumuz doğruyu söylemiş," dedi General Szilard, masanın önündeki koltuğundan. "Bilinç araştırmalarının eski başkanı hâlâ yaşıyor."

"Ne yalan söyleyeyim, kendi klonunun kafasını, uçurması çok hoş bir ayrıntıydı," diyen General Mattson'ın sesinden alaycılık damlıyordu. "Zavallı herifler o olaydan sonra bir hafta laboratuvar teçhizatından beyin ayıkladılar." Başını kaldırıp Robbins'e baktı. "Bunu nasıl yaptığını biliyor muyuz? Nasıl klon yetiştirdiğini? Binlerine fark ettirmeden yapılacak iş değil bu. Kıyıda köşede bir klon yapıvermiş olamaz ya."

"Anladığımız kadarıyla klon tanklarını denetleyen yazılıma bir kod eklemiş," dedi Robbins. "Tanklardan birini arızalı olarak gösterip denetleme dışına çıkarmış. Tank onarılmak için alınmış; Boutin onu kullanımdan çıkarttırmış, sonra da kendi özel laboratuvar deposuna koydurup kendi sunucusu ve güç kaynağı üzerinden çalıştırmış. Sunucu sisteme bağlı değilmiş ve tank kullanım dışıymış. Ayrıca depolama alanına yalnızca Boutin'in erişimi varmış."

"Yani sahiden de kıyıda köşede yapmış," dedi Mattson. "Vay şerefsiz."

"Öldüğü zannedildikten sonra herhalde depolama alanına erişiminiz olmuştur," dedi Szilard. "Depoda bir klon tankı olması kimseye tuhaf gelmedi mi diyorsun?"

Robbins ağzını açtıysa da Mattson cevap verdi. "Boutin iyi bir araştırma başkanıysa -ki öyleydi- kullanılan ekipmana müdahalede bulunmaksızın kurcalayıp optimize etmek için depoda kullanım dışı ya da ihtiyaç fazlası pek çok araç gereç tutuyor olmalıydı. Ayrıca biz bulana kadar herhalde tankın içi boşaltılmış, sterilize edilmiş ve hem sunucuyla hem de güç kaynağıyla olan bağlantısı kesilmişti."

"Aynen öyle," dedi Robbins. "Ancak sizin raporunuzu aldıktan sonra parçaları birleştirebildik General Szilard."

"Verdiğim bilgilerin faydası olduğuna sevindim," dedi Szilard. "Ama keşke parçaları daha önce birleştirseydiniz. Askeri Araştırmaların -hele hele son derece hassas bir alt bölümün- içinde bir hain olması fikrini dehşet verici buluyorum. Bunu daha en başından anlamanız gerekirdi."

Robbins hiçbir şey söylemedi; Özel Kuvvetlerin askeri hünerlerinin ötesinde iyi bilinen bir yönleri varsa o da yol yordam ve sabırdan büsbütün yoksun olmalarıydı. Üç yaşında bir ölüm makinesi olmak, sosyal ilişkilerin gelişimine pek zaman bırakmıyordu.

"Anlayacak ne vardı ki?" dedi Mattson. "Boutin bize ihanet edeceğine dair"

hiçbir belirti sergilemedi. Her zamanki gibi işini yapıyorken bir de baktık ki laboratuvarında intihar etmiş. Daha doğrusu biz öyle sanmışız. Geriye ne bir not bırakmış ne de aklında işinden başka bir şey olduğunu gösteren bir bulgu." "Bana daha önce Boutin'in senden nefret ettiğini söylemiştin," dedi Szilard, Mattson'a.

"Boutin sahiden de benden nefret ediyordu ve bunun için iyi bir sebebi vardı," dedi Mattson. "Üstelik hislerimiz karşılıklıydı. Ama bir adam sırf amirinin piç kurusu olduğunu düşünüyor diye türüne ihanet etmez." Mattson parmağıyla Robbins'i gösterdi. "Albay da benden pek hoşlanmaz; hem de emir subayım olmasına rağmen. Ama çok gizli bilgilerle Rraeylere veya Eneshalılara koşacak hali yok."

Szilard dönüp Robbins'e baktı. "Bu doğru mu?" dedi. "Hangi kısım komutanım?" dedi Robbins.

"General Mattson'dan hoşlanmaman," dedi Szilard.

"Ona alışmak biraz zaman alabiliyor komutanım," dedi Robbins.

"Bu da götverenin teki olduğum anlamına geliyor," dedi Mattson, gevrek bir kahkaha atarak. "Bence hava hoş. Binlerine yaranmak için değil, yeni silahlar ve teknolojiler icat etmek için burada oturuyorum. Ama Boutin'in aklından her ne geçtiyse o düşüncelerin benimle bir ilgisi olduğunu sanmam."

"Peki amacı neydi?" dedi Szilard.

"Sen onu benden daha iyi bilirsin Szi," dedi Mattson. "Bülbül gibi şakımayı öğrettiğiniz evcil bir Rraey bilimadamı olan sensin."

"İdareci Cainen'in anlattıklarına bakılırsa Boutin'le hiç yüz yüze görüşmemiş," dedi Szilard. "Cainen onu nelerin motive ettiğini bilmiyor. Boutin'in en son çıkan BeyinDostu donanımı hakkında Rraeylere bilgi verdiğinden haberdar sadece. İdareci Cainen'in ekibinin üzerinde çalıştığı bir konu da oymuş-BeyinDostu teknolojisini Rraey beyinlerine uyarlamaya çalışıyorlarmış."

"Bir bu eksikti," dedi Mattson. "Kafalarında süper bilgisayar olan Rraeyler."

Robbins, "Bu konuda başarıya ulaşmış gibi gözüküyordu pek," dedi ve bakışlarını Szilard'a çevirdi. "En azından Cainen'in laboratuvarından elde ettiğiniz bilgilere göre. Rraey beyin yapısı bizimkinden çok farklı."

"Bu da bir şeydir," dedi Mattson. "Szi, o heriften başka şeyler de öğrenmiş olmalısınız."

"İdareci Cainen kendi çalışmaları ve durumu hariç pek işimize yaramadı," dedi Szilard. "Canlı olarak ele geçirebildiğimiz az sayıdaki Eneshalı'nın ağzından da fazla bir şey alamadık -tabii ağız diyorsam lafın gelişi."

Rraeylerin, Eneshalılarının ve Obınlerin bize saldırmak için ittifak kurduklarını biliyoruz. Ama niye, nasıl ve ne zaman sorularına cevap veremediğimiz gibi Boutin'in buna nasıl bir katkısı olduğunu da bilmiyoruz.

Bu meseleyi senin adamlarının çözmesi gerekiyor Mattson."

Mattson, başını Robbins'e doğru salladı. "Ne alemdeyiz?"

"Boutin pek çok hassas bilgiden sorumluydu," dedi Robbins, yanıtını Szilard'a yönelterek. "Grupları bilinç transferiyle, BeyinDostu gelişimiyle ve vücut yerileme teknikleriyle ilgileniyordu. Bunlardan herhangi biri düşmanın işine yarayabilir; gerek kendi teknolojilerini geliştirmelerinde gerekse bizimkilerde zayıflıklar bulmalarında. Boutin büyük olasılıkla zihinleri bir vücuttan diğerine aktarma alanında başlıca uzmandı. Fakat taşıyabileceği bilginin bir sınırı vardı. Boutin sivil bir bilimadamıydı. BeyinDostu yoktu. Kayıtlı tüm beyin protezleri klonunda da mevcut ve sonradan yeni bir tane daha edinmiş olması pek muhtemel değil. Protezler sıkı bir şekilde takip edilir ve Boutin'in yeni bir protez için haftalarca eğitim görmesi gerekirdi. Kayıtlı protezleri dışında bir şey kullandığa dair herhangi bir bilgi yok."

"Bir klonlama tankını sizden saklayabilmiş bir adamdan bahsediyoruz," dedi Szilard.

"Laboratuvarından bir bilgi deposuyla ayrılmış olması imkânsız değil," dedi Robbins. "Ama öyle bir olasılık çok düşük. Sadece kafasındaki bilgilerle çekip gitmesi daha muhtemel."

"Tabii bir de onu neyin motive ettiği var," dedi Szilard. "Bunu bilmemek bizim için en tehlikeli şey."

"Ben asıl onun bildikleri hakkında endişeleniyorum," dedi Mattson. "Yalnızca doğal olarak kafasında bulunanlar bile çok fazlaydı. Ekipleri kendi projelerinden alıp BeyinDostu güvenliğini güncellemeleri için çalıştırıyorum. Boutin'in bildiklerini geçersiz kılacağız. Ve Robbins, Boutin'in geride bıraktığı verileri elden geçirmekle sorumlu. Orada bir şeyler varsa mutlaka bulacağız."

"Buradaki işimiz bittikten sonra Boutin'in eski teknisyeniyle görüşeceğim," dedi Robbins. "Teğmen Harry Wilson. Elinde ilginç bulabileceğim bir şey olduğunu söylüyor."

"Öyleyse sana mani olmayalım," dedi Mattson. "Gidebilirsin."

"Sağ olun komutanım," dedi Robbins. "Gitmeden önce ne gibi bir zaman kısıtlaması altında çalıştığımızı öğrenmek istiyorum. Boutin'den o üsse saldırdığımız zaman haberdar olduk. Planlarını öğrendiğimizden Eneshalılarının haberdar olduklarına hiç şüphe yok. Bir misillemeden önce ne kadar zamanımız olduğuna yönelik tahminlerimizi bilmek isterim."

"Bir miktar zamanımız var Albay," dedi Szilard. "O üsse saldırdığımızı kimse bilmiyor."

"Nasıl bilmezler?" dedi Robbins. "Özel Kuvvetlere saygısızlık etmiş gibi olmayayım, ama o tür bir saldırıyı gizli tutmak hiç de kolay değildir."

"Eneshalılar üsle iletişimlerinin kesildiğini biliyorlar," dedi Szilard. "Konuyu araştırdıklarında futbol sahası büyüklüğünde bir kuyruklu yıldız parçasının üstten on kilometre öteye düştüğünü, onu ve civardaki her şeyi yok ettiğini görecekler. İstedikleri kadar inceleme yapabilirler; doğal bir felaketin kanıtlarından başka bir şey bulamayacaklar. Çünkü olup biten doğal bir felaketten ibaretti. Biz biraz yardım ettik, hepsi bu."

"Çok hoş görünüyor," dedi Albay Robbins, Teğmen Harry Wilson'ın holografik ekranındaki minyatür bir ışık gösterisi gibi duran şeyi işaret ederek. "Ama bana ne gösterdiğini bilmiyorum."

"Bu Charlie Boutin'in ruhu," dedi Wilson.

Robbins ekrandan geriye çekildi ve kafasını kaldırarak Wilson'a baktı. "Efendim?" dedi.

Wilson başıyla ekranı işaret etti. "Charlie'nin ruhu," diye tekrarladı. "Daha doğrusu Charles Boutin'in bilincini kapsayan dinamik elektriksel sistemin holografik bir temsili. Veya en azından bir kopyası. Sanırım meseleye felsefi açıdan bakmak isterseniz bunun Charlie'nin zihni mi yoksa ruhu mu olduğunu tartışabilirsiniz. Ama Charlie hakkında söyledikleriniz doğruysa muhtemelen aklı hâlâ başındadır; ruhunu ise yitirmiştir. İşte o ruh bu."

"Bana böyle bir şeyin imkânsız olduğu söylenmişti," dedi Robbins. "Beyin olmazsa şablon çökermiş. Zaten o yüzden bilinci öyle, yani bir canlı bedenden diğerine naklediyormuşuz."

"Bilinci öyle nakletme sebebimizin bu olduğunu zannetmem," dedi Wilson. "Çünkü bana kalırsa insanlar zihinlerinin bir veri tabanında tutulacağını bilseler bir KSG teknisyeninin kafataslarını emmesine kolay kolay izin vermezler. Siz öyle bir şeye razı olur muydunuz?"

"Tanrım, hayır," dedi Robbins. "Beni bu şekilde naklettiklerinde bile neredeyse altıma kaçırıacaktım."

"Ben de onu diyorum," dedi Wilson. "Yine de haklısınız. Bunu bulana kadar" -eliyle hologramı gösterdi- "öyle bir şeyi istesek de yapamazdık."

"Peki Boutin nasıl başardı?" diye sordu Robbins.

"Tabii ki hile yaparak," dedi Wilson. "Bir buçuk sene önce Charlie de diğer herkes gibi ya insanların geliştirdiği ya da diğer ırklardan ödünç aldığımız veya çaldığımız teknolojileri kullanarak çalışmak zorundaydı. Ve uzayın bu

bölgesindeki diğer çoğu ırk bizimle aşağı yukarı aynı teknolojik seviyeye sahip; çünkü zayıf ırklar ya gezegenlerinden atılıp ölüme terk ediliyor ya da doğrudan öldürülüyorlar. Ama bölgemizdeki herkesten çok daha ileride olan bir canlı türü de var."

Robbins, "Consular," dedi ve onlardan birini kafasında canlandırdı: iri, yengecimsi ve teknolojik olarak neredeyse idrak edilemez ölçüde gelişmiş.

"Doğru," dedi Wilson. "Rraeyler iki sene önce kolonimize saldırdıklarında Consular kendi teknolojilerinden birazını onlara verdi. Biz de düzenlediğimiz karşı saldırıda onu Rraeylerden çaldık. Ben tersine mühendislik kullanarak Consu teknolojisini çözmekle görevli ekibin bir parçasıydım ve sizi temin ederim ki o teknolojinin çoğunu hâlâ anlayamıyoruz. Fakat aklımızın alabildiği parçacıklardan birini, üzerinde çalışması ve bilinç nakli sürecini geliştirmesi için Charlie'ye verdik. Onunla beraber çalışmaya işte o zaman başladım; bu şeyi nasıl kullanacağını öğrettim ona. Ve gördüğünüz gibi Charlie kıvrak zekâlı biri. Tabii elinizdeki araçlar geliştiği zaman işler kolaylaşır, o ayrı. Yeni teknoloji sayesinde taşları birbirine vurmaktan kurtulup bir kaynak makinesi kullanır olduk."

"Yani senin bu gelişmeden haberin yoktu," dedi Robbins.

"Hayır," dedi Wilson. "Buna *benzer* bir şey gördüm -Charlie elimizdeki bilinç nakli sürecini ilerletmek için Consu teknolojisi kullandı. Artık önceden yapamadığımız bir ara bellek oluşturarak bilinç naklini her iki uç için de çok daha güvenli bir hale getirebiliyoruz. Fakat Charlie *bu* numarayı kendine saklamış. Ancak siz bana Charlie'nin şahsi çalışmalarını incelememi söyledikten sonra buldum onu. Şansımız yaver gitti, zira içinde bunu bulduğum makine, belleğinin silinmesi ve KSG rasathanesine gönderilmesi için sıraya konmuştu. Oradakiler Consu teknolojisinin, bir yıldızın iç modelini ne kadar net çıkaracağını görmek istiyorlar da."

Robbins eliyle hologramı işaret etti. "Bana kalırsa bu biraz daha önemli."

Wilson omuz silkti. "Aslına bakarsanız genel anlamda o kadar da yararlı değil."

"Dalga geçiyorsun," dedi Robbins. "Burada bilinç depolamaktan bahsediyoruz."

"Tabii. Ve belki sahiden de yararlıdır. Ama onunla fazla bir şey yapamazsınız," dedi Wilson. "Bilinç naklinin ayrıntıları hakkında ne kadar bilgi sahibisiniz?"

"Biraz," dedi Robbins. "Ama konunun uzmanı değilim. Bilimsel bir geçmişim olduğu için değil, yönetsel becerilerim sebebiyle generalin emir subaylığına getirildim."

"Peki, bakın," dedi Wilson. "Bunu kendiniz de söylediniz- beyin olmazsa

bilinç şablonu genellikle çöker. Çünkü bilinç bütünüyle beynin fiziksel yapısına bağlıdır. Üstelik herhangi bir beynin değil; yalnız ve yalnız içinde geliştiği beynin. Her bilinç şablonu bir parmak izi gibidir. Genlerine kadar o insana özgüdür."

Wilson parmağını Robbins'e doğrulttu. "Bedeninize bakın Albay. Genetik seviyede büyük bir modifikasyondan geçirildi -yeşil bir teniniz, gelişmiş bir kas yapınız ve gerçek kandan birkaç kat daha fazla oksijen taşıma kapasitesine sahip yapay kanınız var. Kendi genetiğinizin ve kabiliyetlerinizi arttıracak şekilde düzenlenmiş başka genlerin bir karışımıdır. Bu nedenle genetik bir açıdan bakıldığında artık kendiniz değilsiniz- tabii beyniniz hariç. Beyniniz tamamen insan ve tamamen kendi genlerinize dayanıyor. Çünkü öyle olmasaydı bilinciniz nakledilemezdi."

"Niçin?" diye sordu Robbins.

Wilson sıırttı. "Keşke buna cevap verebilseydim. Şu an Charlie ve laboratuvar ekibinin bana söylediklerini aktarıyorum, o kadar. Ben burada yalnızca elektronlarla uğraşırım. Ama "bunun" -Wilson hologramı işaret etti- "işinize yaramayacağını biliyorum, çünkü bildiklerini size anlatabilmesi için Charlie'nin beynine ihtiyacı var. Ve Charlie'nin beyni de vücudunun geri kalanı gibi çekip gitti."

"Madem bu şey hiçbir işimize yaramayacak," dedi Robbins, "öyleyse beni buraya niçin çağırdığını merak ediyorum."

"İşinize yaramayacağını söylerken genel anlamda konuşuyordum," dedi Wilson. "Ama belirli bir açıdan epey faydalı olabilir."

"Teğmen Wilson," dedi Robbins. "Lütfen sadede gel."

"Bilinç yalnızca bir benlik algısı değildir. Aynı zamanda bilgiler, duygular ve ruh halidir," dedi Wilson ve yeniden hologramı gösterdi. "Bu şey Charlie tarafından yaratılana kadar onun bildiği ve hissettiği her şeyi bilme ve hissetme kapasitesine sahip. Charlie'nin neyi niçin amaçladığını öğrenmek istiyorsanız işe buradan başlayabileceğinizi düşündüm."

"Daha az önce Boutin'in bilincine erişebilmemiz için onun beynine ihtiyacımız olduğunu söylüyordun," dedi Robbins.

"Ve o beyin elimizde yok."

"Ama genleri var," dedi Wilson. "Charlie kendi amaçlarına hizmet etmesi için bir klonunu yarattı Albay. Size de sizin amaçlarınıza hizmet etmesi için bir tane yaratmanızı öneririm."

"Charles Boutin'in klonu," diye söylendi General Mattson. "Sanki kendisi başımıza yeterince bela olmadı da."

Mattson, Robbins ve Szilard o sırada Anka İstasyonu'nun general yemekhanesinde oturuyordu. Mattson ile Szilard yemek yiyor; Robbins ise yemiyordu. General yemekhanesi kâğıt üzerinde tüm subaylara açıktı; uygulamadaysa generalden daha alt rütbedeki hiç kimse orada yemek yemediği gibi düşük rütbeli subaylar yemekhaneye yalnızca bir generalin daveti üzerine girer ve bir bardak sudan fazlasını nadiren yiyip içerlerdi.

Anka İstasyonu'nun dönel ekseninin ucunda bulunan general yemekhanesi, yapının duvarlarını ve tavanını oluşturan yekpare bir şeffaf kristalle çevriliydi. Bu kristal, tepelerinde tembelce turlayan ve neredeyse bütün gökyüzünü kaplayan Anka gezegeninin nefes kesici bir manzarasını sunuyordu. Kusursuz mavi-beyaz bir mücevher gibi gözüken gezegenin Dünya'ya olan benzerliği, ne zaman ona baksa Robbins'in beynindeki ev özlemi merkezlerinin orta yerine adeta bir bıçak saplanırdı. Yetmiş beş yaşına geldiğinde ve giderek kısalan birkaç sene içerisinde yaşlılıktan ölmekten başka seçeneğin kalmadığında Dünya'yı terk etmek kolaydı. Fakat oradan bir kere ayrıldın mı bir daha geri dönemezdin. Robbins insan kolonilerinin kendini içinde bulduğu bu düşman evrende yaşadıkça, ellilerindeki, altmışlarındaki ve yetmişli yıllarının başlarındaki hımbıl fakat nispeten tasasız günlerini daha bir özlemle düşünür oluyordu. Gerçekleri bilmemek sahiden de en iyisiydi. Veya en azından daha huzurluydu.

Ama artık çok geç, diye düşündü Robbins ve dikkatini tekrar Mattson'la Szilard'a yöneltti. "Teğmen Wilson, Boutin'in aklından nelerin geçtiğini anlamamızın en iyi yolunun bu olduğu görüşünde. Her halükarda bu yöntem elimizdeki diğer seçeneklerden daha iyi çünkü elimizde başka seçenek yok."

"Teğmen Wilson makinedeki beyin dalgalarının Boutin'e ait olduğunu nereden biliyor? Benim asıl öğrenmek istediğim bu," dedi Mattson. "Belki Boutin başka birinin bilincini kopyalanmıştır. Hattâ o bilinç kahrolası kedisine bile ait olabilir."

"Şablon, insan bilinciyle uyumlu," dedi Robbins. "Her gün yüzlerce bilinç naklettığımız için o kadarını anlayabiliyoruz. Bir kediye ait değil."

"Espri yapıyordum Robbins," dedi Mattson. "Ama yine de Boutin'e ait olmayabilir."

"Başka birinin bilinci olması mümkün, ama bu pek de muhtemel gözüküyor," dedi Robbins. "Boutin'in laboratuvarındaki hiç kimse onun bu şey üzerinde çalıştığını bilmiyordu. Başka birinin bilincini kopyalaması için fırsatı olmadı. Bilinç, birinden çaktırmadan alabileceğiniz bir şey değildir."

"Peki bu bilinci nasıl nakledeceğimizi biliyor muyuz?" diye sordu General Szilard. "Senin şu Teğmen Wilson onun Consu teknolojisinden uyarlanmış bir makinede olduğunu söyledi. İstesek bile onu kullanabilir miyiz?"

"Hayır," dedi Robbins. "Daha değil. Wilson çözebileceğinden emin

gözüküyor; ama o, bilinç nakli konusunda uzman değil."

"Ben uzmanım," dedi Mattson. "Veya en azından bu konuyu iyi bilecek kadar uzun bir zamandır gerçek uzmanların başındayım. Süreç için beynin kendisine ilaveten taşınacak olan bilinç de lazım. O nedenle bir eksiğimiz var. Ahlaki sorunlardan bahsetmiyorum bile."

"Ahlaki sorunlar mı?" dedi Robbins. Hayretini sesinden uzak tutmayı başaramamıştı.

"Evet Albay, ahlaki sorunlar," dedi Mattson sinirlenerek. "İster inan ister inanma."

"Niyetim ahlak kurallarınızı sorgulamak değildi General," dedi Robbins.

Mattson geçiştirircesine elini salladı. "Unut gitsin. Sözlerim ortada. Koloni Birliği'nin KSG personeli olmayan kişileri ölü veya diriyken, ama özellikle diriyken klonlamaya karşı eskiye dayanan yasaları var. İnsanları yalnızca askerlik hizmetleri tamamlandıktan sonra modifiye edilmemiş vücutlarına geri tıkmak için klonluyoruz. Boutin hem bir sivil hem de kolonici. İstesek bile onu yasal olarak klonlayamayız."

"Ama Boutin bir klon yaptı," dedi Robbins.

"Müsaade et de bu konuda bir hainin ahlak anlayışının bize yol göstermesine izin vermeyelim," dedi Mattson, yine sinirlenerek.

"Koloni mahkemelerinden bir araştırma izni alabiliriz," dedi Robbins. "Bu daha önce yapıldı. Siz de yaptınız."

"Böyle bir şey için değil," dedi Mattson. "Yerleşimin olmadığı gezegenlerde silah sistemleri deneyeceğimiz zaman izin alırız. Ama klonlarla uğraşmaya başlarsak bazı muhalefet meraklıları yerlerinde durmaz. Bu tür bir şey komiteden bile geçmez."

"Raeyleyler ile müttefikleri her ne planlıyorlarsa Boutin o planın kilit noktası," dedi Robbins. "Bu, Amerikan Deniz Piyadelerini örnek almamız ve izin istemekten ziyade af dilememiz için uygun bir zaman olabilir."

"Korsan bayrağı çekmeye olan hevesini takdir ediyorum Albay," dedi Mattson. "Ama başı belaya girecek olan sen değilsin. Ya da bir tek sen değilsin."

O ana değin bir bifteği çiğnemekte olan Szilard yutkundu ve çatal-bıçağını masaya bıraktı. "Bu işi biz yaparız," dedi.

"Pardon?" dedi Mattson.

"Bilinç şablonunu Özel Kuvvetlere verin General," dedi Szilard. "Boutin'in genlerini de. Biz onları kullanarak bir Özel Kuvvetler askeri yaratırız. Nasılsa her askeri oluşturmak için birden fazla gen dizisi kullanıyoruz; dolayısıyla

teknik açıdan bir klon yaratmış sayılmayacağız. Boutin'in bilinci yeni beyne yerleşmezse de fark etmez. Yeni bir Özel Kuvvetler askeri yaratmış olacağız, o kadar. Kaybedecek bir şeyimiz yok."

"Tabii yerleşirse ırkına ihanet etmeyi aklından geçiren bir Özel Kuvvetler askerimiz olacak, o ayrı," dedi Mattson. "Bu kulağa hiç de cazip gelmiyor."

Szillard, "O tür bir ihtimale karşı kendimizi hazırlayabiliriz," dedi ve çatal-bıçağını yeniden eline aldı.

"Canlı bir insanın, hem de bir kolonicinin genlerini kullanacaksınız," dedi Robbins. "Özel Kuvvetlerin sadece askerlikleri başlamadan önce ölen KSG gönüllülerinden gen aldıklarını sanıyordum. Size bu yüzden 'Hayalet Tugay' deniyor ya." Szillard başını hızla kaldırarak Robbins'e baktı. "O isimden pek hoşlanmam," dedi. "Ölü KSG gönüllülerinin genleri, bileşenlerden sadece biri. Üstelik gönüllü genlerini çoğunlukla kalıp olarak kullanırız. Fakat askerlerimizi yaratırken biz Özel Kuvvetlerin, genetik materyal konusunda daha geniş bir serbestisi bulunur. Hattâ KSG'ye karşı sorumlu olduğumuz görev düşünülürse bu bir ihtiyaçtır. Her neyse, Boutin yasal açıdan ölü - elimizde onun genlerini taşıyan bir ceset mevcut. Ayrıca hayatta olup olmadığını bilmiyoruz. Arkasında bıraktığı birileri var mı?"

"Hayır," dedi Mattson. "Bir karısı ve çocuğu vardı, ama ikisi de ondan önce öldü. Başka bir akrabası da yok."

"Öyleyse sorun yok," dedi Szillard. "Ölümünün ardından genlerin sana ait değildir. Ölmüş kolonicilerin genlerini daha önce de kullandığımız oldu. Bunu tekrar yapmamak için bir sebep göremiyorum."

"Daha önce askerlerinizi nasıl oluşturduğunuza dair böyle bir açıklama duyduğumu hatırlamıyorum Szi," dedi Mattson.

"İşimizi sessiz sedasız görürüz General," dedi Szillard. "Bunu sen de biliyorsun." Bifteğinden bir parça kesip ağzına attı. Robbins'in karnı guruladı. Mattson homurdandı, sandalyesinde arkasına yaslandı ve gökyüzünde belli belirsiz dönmekte olan Anka'ya dikti gözlerini. Onun bakışlarını takip eden Robbins'in içi yine ev hasretiyle sızladı.

Mattson hemen akabinde dikkatini tekrar Szillard'a odakladı. "Boutin benim adamlarımdan biri," dedi. "Sevsem de sevmesem de. Bu işin sorumluluğunu sana yükleyemem Szi."

"Peki," dedi Szillard ve başıyla Robbins'i işaret etti. "Öyleyse bırak Robbins'i yanıma alayım. Robbins senin irtibat subayın olarak görev yapabilir. Böylece Askeri Araştırmalar bu işten el çekmemiş olur. Aramızda bilgi paylaşıyoruz. Senin şu teknisyeni de alırız. Wilson'ı. Consu teknolojisini uyarlamak için bizim teknisyenlerimizle beraber çalışabilir. Plan sonuç verirse Charles Boutin'in anılarına ve güdülerine ek olarak bu savaşa

hazırlanmanın bir yolunu elde ederiz. Sonuç vermezse de elime yeni bir Özel Kuvvetler askeri geçmiş olur. Her iki durumda da bir kaybımız olmaz."

Mattson düşünceli gözlerle Szilard'a baktı. "Bu işi yapmaya hevesli gibisin Szi," dedi.

"İnsanlar, aralarında ittifak kurmuş üç canlı türüyle birden yapılacak bir savaşa sürükleniyor," dedi Szilard. "Böyle bir şey daha önce hiç yaşanmadı. Onlardan herhangi biriyle başa çıkabiliriz, ama üçüyle birden değil. Özel Kuvvetlere savaşı daha başlamadan bitirmesi söylendi. Bu planın bize yardımı dokunacaksa onu uygulamaya koymalıyız. En azından denemeliyiz."

"Robbins," dedi Mattson. "Sen ne düşünüyorsun?"

"General Szilard yanılmıyorsa dediğini yapmak yasal ve ahlaki sorunları aşmamızı sağlayacaktır," dedi Robbins. "Bence denemeye değer. Üstüne üstlük iletişimi sürdüreceğiz." Özel Kuvvetler teknisyenleri ve askerleriyle birlikte çalışmak konusunda Robbins'in de kendince çekinceleri vardı, fakat o an bunları dile getirmek için uygun bir zaman gibi görünmüyordu.

Ne var ki Mattson'ın sözünü sakınması gerekmiyordu. "Senin çocuklar normal insanlarla pek iyi geçinemezler General," dedi Mattson. "Zaten Askeri Araştırmalarda Özel Kuvvetler araştırma bölümünün birlikte iyi çalışmamasının bir sebebi de bu."

"Özel Kuvvetler her şeyden önce askerdir," dedi Szilard. "Emirlere uyarlar. Bir yolunu buluruz. Bunu daha önce de yaptık. Mercan Muharebesindeki Özel Kuvvetler görevinde sıradan bir KSG askeri de rol oynamıştı. Öyle bir şeyi başarabildiysek teknisyenlerin kan dökülmeksizin beraber çalışmalarını da sağlayabiliriz."

Mattson önündeki masayı dalgın bir edayla tıklattı. "Bu iş ne kadar sürer?" diye sordu.

"Bu vücut için yalnız eski genetik materyali uyarlamakla kalmayıp yeni bir kalıp hazırlamamız gerekecek," dedi Szilard. "Teknisyenlerime danışmam lazım, ama kalıbı sıfırdan hazırlamaları genellikle bir ay sürer. Onun ardından bir vücudu büyütmek en az on altı hafta alır. Tabii bir de bilinci nakletmemiz için gereken süreci geliştirme safhası var. Ama bir yandan onu yapıp bir yandan da vücudu oluşturabiliriz."

"İş hızlandıramaz mısınız?" dedi Mattson.

"Hızlandırabiliriz," dedi Szilard. "Ama o zaman elimize bir ceset geçer. Veya daha kötüsü. Vücut üretiminin aceleye getirilemeyeceğini biliyorsun. Senin askerlerinin bedenleri de aynı programa göre büyütülüyor ve o programı aceleye getirdiğin zaman neler olduğunu sanırım unutmamışsındır."

Mattson yüzünü ekşitti; sadece on sekiz aydır Mattson'm emir subayı olan Robbins'e, komutanının çok uzun bir zamandır bu işi yaptığını bir kez daha hatırlattı bu. Aralarındaki iş ilişkisine rağmen Robbins'in patronu hakkındaki bilgilerinde büyük boşluklar vardı.

"İyi," dedi Mattson. "Al senin olsun. Bak bakalım bir işine yarayacak mı. Ama yaratacağınız adamı iyi izle. Boutin'le aramda sorunlar olsa da onu asla bir hain olarak görmedim. Beni kandırdı. Herkesi kandırdı. Charles Boutin'in zihnini senin şu Özel Kuvvetler vücutlarından birine yerleştireceksiniz. Boutin'in öyle bir bedenle neler yapabileceğini ancak Tanrı bilir."

"Anlaştık," dedi Szilard. "Nakil işlemi başarılı olursa kısa zamanda sonuç alırız. Olmazsa da onu nereye kaldıracağımı iyi biliyorum. Tedbir olsun diye."

"Güzel," dedi Mattson ve tekrar başını kaldırıp gökyüzünde daire çizmekte olan Anka'ya baktı. "Anka," dedi, dünyanın yukarıda dönmesini seyrederek. "Yeniden doğan bir yaratık. Eh, duruma tam uyuyor. Bilirsiniz ya, ankanın alevlerden doğduğu söylenir. Dua edelim de yeniden doğacak olan *bu* yaratık her şeyi alevlere boğmasın."

Tepelerindeki gezegene hep beraber uzun uzun baktılar.

Albay Robbins, "İşte başlıyoruz," dedi Teğmen Wilson'a, kuvözün içindeki vücut itilerek canlandırma laboratuvarına sokulurken.

"İşte başlıyoruz," diye onaylayan Wilson, az sonra vücudun yaşamsal belirtilerini gösterecek olan monitörün başına geçti. "Hiç baba oldunuz mu Albay?"

"Hayır," dedi Robbins. "Kişisel eğilimlerim o yönde değildi."

"Eh, madem öyle," dedi Wilson, "muhtemelen baba olmaya en çok bu kadar yaklaşabileceksiniz."

Normalde doğum laboratuvarı aynı anda canlandırılan on altı Özel Kuvvetler askeriyle dolu olurdu. Bunlar gerek eğitimleri sırasında takım uyumunun sağlanması gerekse tam bir bilinçle fakat herhangi bir anıya sahip olmaksızın uyanmanın yol açtığı şaşkınlığın hafifletilmesi için aynı anda faaliyete geçirilirdi. Fakat bu sefer tek bir asker vardı -Charles Boutin'in bilincine ev sahipliği yapacak olan asker.

Yeni kurulmuş Koloni Birliği'nin en eski kolonilerinden birini korumada gösterdiği hazin başarısızlığın üzerinden (gezegene boşu boşuna Anka denmiyordu) iki asırdan fazla zaman geçmişti. Koloni Birliği modifiye edilmemiş insan askerlerin bu işin altından kalkamayacağını ancak o olaydan sonra anlamıştı. Askerler yürekli olmasına yürekliydiler-insanlık tarihi, felakete mahkûm en büyük muharebelerinden bazılarını o dönemde kaydetmişti. Özellikle Armstrong Muharebesi, uzaylılar karşısında uğranmak üzere olunan büyük bir hezimetin nasıl hiç beklenmedik ve bir o kadar da yararsız bir zafere dönüşebileceğinin önemli bir örneği olarak gösteriliyordu. Ancak insan bedeni çok güçsüzdü. Düşman -tüm düşmanlar- çok hızlı, çok gözü dönmüş, çok acımasız ve çok fazlaydı. İnsan teknolojisi ileriye ve silahlar bakımından insanlık da düşmanları kadar iyi donanımlıydı. Fakat en önemli silah, hep tetiğin arkasındaki olagelmıştır.

İlk modifikasyonlar nispeten basitti: hız, kas yoğunluğuna bağlı olarak kuvvet ve mukavemet artışı. Fakat rahim dışı döllenmenin pratik ve ahlaki sorunları, eski genetik mühendislerinin işini güçleştirmekteydi. Tabii bir de savaşılabilecek kadar iri ve akıllı bir insanın büyümesi için beklemek gerekiyor, bu süreç de aşağı yukarı on sekiz yıl alıyordu. O da yetmezmiş gibi Koloni Savunma Güçleri, genetik olarak -nispeten- az modifiye edilmiş insanların muharebe meydanında ölmek için yetiştirildiklerini anladıkları

zaman bundan pek memnun olmadıklarını, tüm telkin ve propaganda çabalarına rağmen savaşmayı reddettiklerini büyük bir hüsrarla öğrenmişti. Modifiye edilmemiş insanlar da Koloni Birliği'nin bu çabalarını yine bir insan hükümetinin ırk ıslahatı girişimi olarak görüp aynı ölçüde öfkeye kapılmışlardı -ne de olsa insanlık tarihinde ırk ıslahatına meraklı hükümetlerin sayısı pek de az sayılmazdı.

Koloni Birliği, askerlerini genetik mühendislik yoluyla oluşturmaya yönelik ilk girişimlerini dalga dalga izleyen yıkıcı siyaset krizlerini atlatmayı başardı, ama ucu ucuna. Armstrong Muharebesi kolonilere ne tür bir evrenle karşı karşıya olduklarını bütün çıplaklığıyla göstermeseydi Birlik muhtemelen çöker ve insan kolonileri bu zamana kadar karşılaştıkları diğer tüm zeki canlılara ilaveten birbirleriyle de rekabet etmek zorunda kalırdı.

Birlik'i kurtaran bir diğer şey de birbirini tamamlayan iki kritik teknolojinin neredeyse eşzamanlı icadı oldu: İnsan vücudunu sadece aylar içerisinde yetişkin boyutlarına getirme becerisi ve bir bireyin kişiliğiyle anılarının başka bir beyne nakledilmesini sağlayan bilinç nakli protokolünün ortaya çıkışı (tabii bilincin nakledileceği beynin ilkiyle aynı genetik özellikleri taşıması ve gerekli bazı biyoelektriksel yolların gelişimine imkân tanıyan bir dizi nakil öncesi prosedürün uygulanması koşuluyla). Bu yeni teknolojiler, Koloni Birliği'ne potansiyel asker adaylarıyla dolu büyük ve alternatif bir havuz sağladı; yaşlanıp ölmektense askerlik yapmayı seve seve kabul edecek olan yaşlılar. Üstelik bunların görev sırasında ölmeleri, çok sayıda genç ve sağlıklı yetişkinin bir uzaylının silahıyla can vererek gen havuzundan atılması durumunda ortaya çıkan ve nesiller boyunca süren bir demografik hasara da yol açmayacaktı.

Potansiyel asker adaylarıyla dolu bu yeni ve bereketli havuzu ansızın karşısında bulan Koloni Savunma Güçleri, personel alırken bazı seçimler yapabilecek lükse kavuştu böylece. KSG artık kolonicilerden askerlik yapmalarını istemeyecekti; bu kararın kolonicilere kendi dünyalarını olabildiğince geliştirme ve gezegenlerinin kaldırabildiği kadar ikinci nesil kolonici yetiştirme imkânı sağlamak gibi son derece faydalı bir etkisi oldu. Ayrıca koloniciler ile hükümetleri arasındaki kilit bir siyasi gerilim kaynağını da ortadan kaldırdı. Kolonilerin genç yetişkinleri artık evlerinden ve ailelerinden kopartılıp trilyonlarca kilometre uzaktaki savaş meydanlarında ölmedikleri için koloniciler, genetik açıdan modifiye edilmiş askerlerle ilgili ahlaki meseleleri pek kafalarına takmaz oldular-özellikle de bahsi geçen askerlerin gönüllü olarak savaştıkları düşünüldüğünde.

KSG asker adaylarını kolonilerden değil de insanlığın beşiği Dünya'dan seçmeye başladı. Dünya'da milyarlarca insan vardı; hattâ o tek küredeki insanların sayısı, tüm kolonilerdeki insanların toplam sayısının üzerindeydi. Potansiyel asker adayı havuzu devasaydı -o kadar büyüktü ki KSG seçim

havuzunu daha da daraltarak asker adaylarını rahat ve sanayileşmiş uluslardan, yani ekonomik şartları sayesinde vatandaşlarının ileriki yaşlara kadar hayatta kalmalarına imkân sağlayan ve mevcut sosyal yapının gerek gençliğe yönelik bir arzu gerekse yaşlanma ve ölüme karşı yoğun bir ulusal huzursuzluk doğurduğu ülkelerden seçer oldu. İçinde bulundukları toplum bu yaşlı bireyleri KSG için harika ve hevesli birer asker adayı olacak şekilde şartlandırmaktaydı; KSG bu kişilerin detaylı bilgi noksanlığında bile askere yazılmaya razı olduklarını çabucak keşfetti -hattâ adaylar ne kadar az şey bilirlerse aday sayısı o kadar artıyordu. Adaylar KSG'de askerlik yapmanın Dünya'daki ordularda yapmaya benzediğini varsayıyorlardı. KSG bu varsayımın korunmasından yanaydı.

Sanayileşmiş ülkelerdeki yaşlı vatandaşları askere almak o kadar başarılı sonuçlar doğurdu ki, Koloni Birliği o uluslara kolonileşmeyi yasaklayarak ve kolonicilerini sadece ekonomik ve sosyal sorunları sebebiyle gençlerini Dünya'dan bir an önce kaçıp gitmeye teşvik eden uluslardan seçerek, asker adayı havuzunu korudu. Asker ve kolonici seçimini bu şekilde ayırmak her iki alanda da Koloni Birliği'ne büyük fayda sağladı.

Fakat yaşlıların askere alınması KSG için beklenmedik bir sorun çıkardı: adayların hatırı sayılır bir bölümü orduya katılamadan önce kalp krizlerinin, felç nöbetlerinin ve çok fazla tüketilen çizburger, pasta ve patates kızartmasının kurbanı olup ölüyordu. Adaylardan genetik numuneler alan KSG, kendini bir müddet sonra hiç kullanmadığı bir insan genomu kütüphanesiyle karşı karşıya buldu. KSG'nin aynı zamanda mevcut savaş gücünün etkinliğini azaltmaksızın elindeki vücut modelleriyle deneyler yapmaya yönelik bir arzu ve ihtiyacı da mevcuttu.

Derken büyük bir buluş gerçekleşti: son derece güçlü, küçük, yarı organik, insan beyniyle tamamen bütünleşik bir bilgisayar. Uygunsuz bir marka seçimi sonrasında bu bilgisayara BeyinDostu adı verildi. BeyinDostu koca bir ömre dayanan bilgiler ve tecrübelerle dolu bir beyin için zihinsel yetenekler, hafıza depolama ve iletişim alanlarında kritik destek sağlamaktaydı.

Fakat kelimenin tam anlamıyla bomboş bir beyin için bu cihazın sağladıkları daha bile fazlaydı.

Robbins vücudu barındıran kuvözün içine bir göz attı. Vücut bir süspansiyon alanıyla yerinde sabit tutuluyordu. "Charles Boutin'e pek benzemiyor," dedi Wilson'a.

Boutin'in kayıtlı bilincini taşıyan donanımda son dakika düzenlemeleri yapmakta olan Wilson, başını işinden kaldırmadı. "Boutin modifiye edilmemiş bir insandı," dedi. "Onunla tanıştığım zaman orta yaşlarının sonlarındaydı. Yirmilerindeyken herhalde bu adam gibi gözüküyordu. Tabii

yeşil teni, kedi gözleri ve diğer modifikasyonlar hariç. Ve muhtemelen bu vücut kadar zinde değildi. *Ben de* gerçek hayatımın yirmili yaşlarındayken şimdiki halim kadar zinde değildim. Artık egzersiz yapmam bile gerekmiyor üstelik."

"Kendi başının çaresine bakacak şekilde tasarlanmış bir bedenin var," diye hatırlattı Robbins.

"Tanrı'ya şükür öyle. Tam bir çörek hastasıyım," dedi Wilson.

"Üstelik ona sahip olmak için yapman gereken tek şey, evrendeki diğer tüm zeki canlılar tarafından üzerine ateş açılması," dedi Robbins.

"Olur o kadar," diye belirtti Wilson.

Robbins tekrar kuvözdeki vücuda doğru döndü. "Yaptığımız bunca değişiklik, bilinç naklini sekteye uğratmayacak mı?"

"Uğratmamak," dedi Wilson. "Bu adamın yeni genomundaki beyin gelişimiyle ilgili genlere dokunulmadı. Kafasının içinde Boutin'in beyni var yani. En azından genetik anlamda."

"Peki beyni şu an ne durumda?" diye sordu Robbins.

"İyi gözüküyor," dedi Wilson, kuvöz kontrol panelinin monitörünü tıklatarak. "Sağlıklı. Hazır."

"Sence planımız işe yarayacak mı?" diye sordu Robbins.

"Tanrı bilir," dedi Wilson.

"Kendimize bu kadar güvendiğimizi görmek çok güzel," dedi Robbins.

Wilson karşılık verecek olduysa da kapının açılmasıyla sözü kesildi. İçeri giren generaller Mattson'la Szilard'a, üç Özel Kuvvetler canlandırma teknisyeni eşlik ediyordu. Teknisyenler dosdoğru kuvöze yöneldiler; Robbins ise yanma gelen Mattson'a Wilson'la beraber selam verdi.

"Bana bunun işe yarayacağını söyleyin," dedi Mattson, selama karşılık vererek.

"Teğmen Wilson'la ben de tam onu konuşuyorduk," dedi Robbins, fark edilmesi güç bir duraksamanın ardından.

Mattson dönüp Wilson'a baktı. "Eee Teğmen?"

Wilson teknisyenlerin kurcalamakta olduğu kuvözde yatan bedeni işaret etti. "Vücut da beyin gibi sağlıklı. BeyinDostu kusursuz çalışıyor, ki bu hiç de sürpriz olmadı. Boutin'in bilinç şablonunu nakil makinesine aktarırken şaşırtıcı ölçüde az sorun yaşadık ve yaptığımız denemelere bakılırsa nakilde bir sıkıntı çekmeyeceğiz. Teorik olarak bu bilinci diğer tüm bilinçler gibi nakledebilmemiz lazım."

"Sözlerin kulağa kendinden emin geliyor Teğmen, ama aynı şey sesin için geçerli değil," dedi Mattson.

"Ortada pek çok belirsizlik var General," dedi Wilson. "Nakil sırasında hastanın bilinci genellikle açık olur. Bu da süreci kolaylaştırır. Burada ondan mahrumuz. Vücudu uyandıranı kadar naklin başarılı olup olmadığını bilemeyeceğiz. İlk defa iki beyin kullanmadan nakil yapıyoruz. Makinedeki bilinç Boutin'e ait değilse şablon tutmayacak. Boutin'inkiyse bile oturacağı kesin değil. Sorunsuz bir nakil sağlamak için elimizden geleni yaptık. Raporları siz de okudunuz. Ama hâlâ bilmediğimiz pek çok şey var. Sürecin doğru işleyebileceği her yolun farkındayız, ama yanlış işleyebileceği her yolun değil."

"Sence işe yarayacak mı yaramayacak mı?" dedi Mattson.

"Bence yarayacak," dedi Wilson. "Fakat yaptığımız işin bilinmeyen yönlerine makul bir saygı duymamız lazım. Hata ihtimali yüksek komutanım."

"Robbins?" dedi Mattson.

"Teğmen Wilson'ın değerlendirmesi doğru General," dedi Robbins.

Teknisyenler de kendi değerlendirmelerini tamamlayıp General Szilard'a rapor verdiler. Szilard başını sallayıp Mattson'ın yanına geldi: "Teknisyenler hazır olduğumuzu söylüyor."

Mattson önce Robbins'e, sonra da Wilson'a baktı.

"İyi," dedi. "Şu işi bir an önce bitirelim."

Koloni Savunma Güçleri Özel Kuvvetleri basit bir tarif kullanarak asker üretir: İşe önce bir insan genomundan başla. Sonra *eksilt*.

Kabaca yirmi bin genden oluşan insan genomu, yirmi üç kromozoma yayılmış üç milyar baz çifti içerir. Genomun büyük bölümü 'artıktır'. Bunlar DNA'nın nihai ürününe, yani bir insana katkısı olmayan, gen dizisi bölümleridir. Tabiat DNA'nın içine bir dizi koyduktan sonra o dizi hiçbir işe yaramasa bile onu çıkarmaya yanaşmaz.

Özel Kuvvetler bilimadamlarıysa o kadar çekingen değildir. Her yeni vücut modelini yaparken attıkları ilk adım, lüzumsuz ve işlevini yitirmiş genetik materyali çıkarmaktır. Geriye kalan tertemiz DNA dizisi bütünüyle kullanışsızdır; insan genomunu düzenlemek, onun kromozom yapısını bozar ve çoğalma yetisini yok eder. Ama bu yalnızca ilk adımdır. Yeni genomu toparlamaya ve kopyalamaya daha birkaç adım vardır.

Yeni ve küçük DNA dizisi, insanı insan yapan her gene sahiptir, ama bu kadarı yeterli değildir. İnsan genotipi Özel Kuvvetlerin ihtiyaç duyduğu

esnekliği insan fenotipine kazandırmaz; yani genlerimiz, Özel Kuvvetler askerlerinin olmaları gereken süper insanı yaratamaz. O nedenle insan genomundan geriye kalanlar parçalanır, elden geçirilir ve kabiliyetleri büyük ölçüde arttıran gen kodunun yapımında kullanılır. Bu süreç başka genlerin veya genetik materyalin ilavesini gerektirebilir. Diğer insanlardan gelen genlerin eklenmesinde çoğunlukla fazla bir sorun yaşanmaz, zira insan genomu esasen başka insan genomlarındaki genetik bilgiye uyum sağlayacak bir yapıya sahiptir (bunun sıklıkla, doğal yöntemlerle ve şevkle gerçekleştiği sürece 'seks' adı verilir). Dünya bazlı diğer canlı türlerinin genetik materyalinin eklenmesi de nispeten kolaydır, çünkü Dünya'daki tüm canlılar aynı genetik yapı taşlarına sahip olup genetik bakımdan birbiriyle akrabadır.

Dünya dışı canlı türlerinden gelen genetik materyalin eklenmesiye çok daha zordur. Aşağı yukarı Dünya'dakilere benzeyen genetik yapıların evrim geçirdiği bazı gezegenlerde, Dünya'daki genetik materyalde olan nükleotidlerin bir kısmı ya da tamamı bulunabilir (belki de o gezegenlerdeki zeki canlı türlerinin arada sırada insan eti tüketmeleri bir tesadüf değildir; mesela Rraeyler insan etini epey leziz bulurlar). Fakat yabancı canlı türlerinin çoğu, Dünya bazlı yaratıklarındakinden çok daha farklı genetik yapılara ve bileşenlere sahiptir. Onların genlerini kullanmak, basit bir kopyala-yapıştır işleminden ibaret değildir.

Özel Kuvvetler yabancı canlı türünün DNA muadilini bir derleyiciye okutarak, sonra da Dünya bazlı DNA formatında genetik bir 'tercüme' çıkartarak bu sorunu çözmüştür-elde edilen DNA'nın gelişimine izin verildiği takdirde orijinal yabancı yaratığın görünüm ve fonksiyon bakımından mümkün olan en yakın benzeri yaratılacaktır. Tercüme edilen yaratıkların genleri daha sonra Özel Kuvvetler DNA'sına aktarılır.

Bu genetik tasarımın nihai ürünü, insana dayanan fakat hiç de insan olmayan bir yaratığın DNAsıdır -yaratık bir insandan o kadar uzaktır ki, bu adımdan sonra gelişimine izin verilirse en büyük korku romanı yazarlarını bile korkutup kaçırarak kadar meşum bir canavara dönüşecektir. DNA'yı insanlıktan bu denli uzağa çekip almış olan Özel Kuvvetler bilimadamları bu noktada genetik mesajı şekillendirerek onu tekrar insana benzeyen bir biçime sokarlar. Bilimadamları kendi aralarında bunun en zorlu adım olduğundan yakınırırlar; hattâ bazıları (bıyık altından) onun işlevini sorgular. Hiçbirinin onlardan daha az insana benzemediğini belirtmeden de geçmek olmaz.

İnsan biçimindeki sahibine insanüstü kabiliyetler sunması için şekillendirilmiş olan DNA nihayet tek parça haline getirilmiştir. Yerel olmayan genlerin ilavesiyle bile orijinal insan DNA'sından çok daha kısadır; bütünleyici kodlama, DNA'yı hiç değiştirilmemiş bir insanın sahip olduğ u yirmi üç kromozom çiftinden aşağı çekerek beş kromozom çiftine, yani bir

meyve sineğindekiinden sadece bir fazlasına kadar indirger. Özel Kuvvetler askerlerine donörlerinin cinsiyetinin verilmesine ve cinsiyet gelişimiyle ilgili genlerin nihai genetik indirgeme sırasında korunmasına rağmen, hiçbirinde Y kromozomu bulunmaz. Bu durum Özel Kuvvetlerde çalışan bilim insanlarını (erkekleri) ilk başlarda biraz rahatsız etmiştir.

Artık tek parça halinde olan DNA, içi boş bir zigot hücresine aktarılır. Bu hücre bir gelişim kuvvüzüne yerleştirildikten sonra mitoz bölünmeye başlaması için hafifçe uyarılır. Zigottan tam gelişmiş bir embriyoya dönüşme süreci büyük ölçüde hızlandırılmış bir oranda gerçekleştiği için, neredeyse DNA'yı bozacak miktarda metabolik ısı seviyelerine ulaşılır. Bozulmanın engellenmesi amacıyla gelişim kuvvüzü nanobotlar içeren bir ısı aktarım sıvısıyla doldurulur ve bu sıvı gelişme aşamasındaki hücrelere sızarak hızla büyüyen embriyo için soğutucu vazifesi görür.

Tüm bunlardan sonra bile Özel Kuvvetler bilim insanlarının askerlerdeki insanlık oranını azaltma işleri henüz bitmemiştir. Biyolojik revizyonun ardından teknolojik yükseltmeler gelir. Hızla gelişen Özel Kuvvetler embriyosuna enjekte edilen özel nanobotlar iki farklı hedefe yönelir. Bunların çoğu ilik zengini kemik özlerine gidip iliği sindirir ve mekanik bir şekilde üreyerek iliğin yerini alır. Sonra da gerçek kandan daha çok oksijen taşıma kapasitesine, daha etkili pıhtılaşmaya ve hastalıklara karşı neredeyse tam bağışıklığa sahip AkıllıKan üretir. Geri kalan nanobotlar ise hızla büyüyen beyne göç eder ve yapımı bittiği zaman orta boy bir misket ebatlarına erişecek olan BeyinDostu bilgisayarının altyapısını hazırlar. Beynin derinliklerindeki bu misket, beynin elektrik alanını ölçerek onun dileklerini yorumlayan ve askerlerin gözleriyle kulaklarına entegre edilmiş çıkışlar vasıtasıyla o dileklere cevap veren yoğun bir anten ağıyla çevrilidir.

Pek çoğu deneysel aşamada olan, herhangi bir avantaj sağlıyorlar mı diye küçük bir doğum grubu üzerinde denenen başka modifikasyonlar da mevcuttur. Eğer sağlıyorlarsa bu modifikasyonlar Özel Kuvvetlerde daha geniş kullanılmaya başlanır ve Koloni Savunma Güçleri çok amaçlı piyadelerinin bir sonraki nesline konulacak potansiyel yükseltmeler listesine girerler. Sağlamıyorlarsa da içinde bulundukları denekle beraber ölürler.

Özel Kuvvetler askerleri yirmi dokuz günden biraz daha uzun bir sürede yeni doğmuş bir bebeğin boyutlarına erişirler; kuvvüz yeterli metabolik yönetimi sağlarsa on altı haftada bir yetişkinin ebatlarına sahip olurlar. KSG'nin gelişim döngüsünü kısaltmaya yönelik girişimleri, bedenlerin kendi metabolik ısılarında pişmesine sebep olmuştur. Kendini salıverip ölmeyen embriyo ve vücutlarda, DNA uyarılama hatalarına bağlı olarak kanserler ve ölümcül tümörler ortaya çıkmıştır. On altı hafta bile DNA'nın kimyasal istikrarını sınırlarına kadar zorlamaktadır. Gelişim kuvvüzü on altıncı haftanın sonunda vücudu sentetik bir hormonla yıkayarak onun metabolik

seviyelerini normal oranlara indirger.

Kuvöz, vücudu güçlendirmek ve sahibine bilinci açılır açılmaz onu kullanma imkânı sağlamak için gelişim sırasında vücuda egzersiz yaptırır; BeyinDostu ise beyinde genel sinir yollarının oluşumuna yardım eder, organları yöneten merkezleri uyarır ve sahibini bilincinin açılacağı ana hazırlayarak hiçlikten varlığa geçişi kolaylaştırır.

Bu noktada çoğu Özel Kuvvetler askeri için geriye yalnızca 'doğum' kalmıştır. Doğum derken canlandırma sürecinin peşinden askeri yaşantıya yapılacak çabuk ve (genelde) sorunsuz bir geçiş kastedilir. Fakat belirli bir Özel Kuvvetler askerinin atması gereken bir adım daha vardır.

Szillard'ın işaret verdiği teknisyenler çalışmaya koyuldu. Wilson yeniden kendi donanımına odaklandı ve naklin başlatılması için verilecek sinyali bekledi. Teknisyenler sinyali verdi; Wilson bilinci yolladı. Makine sessizce uğuldadı. Kuvözdeki vücut hareket etmedi. Birkaç dakikanın ardından Wilson önce teknisyenlerle, sonra da Robbins'le konuştu. Robbins hemen Mattson'ın yanma gitti. "İşlem tamamlandı," dedi.

"Hepsi bu mu?" dedi Mattson ve kuvözdeki vücuda baktı. "Öncekinden farklı görünmüyor. Hâlâ komadaymış gibi bir hali var."

"Onu henüz uyandırmadılar," dedi Robbins. "Bunu nasıl yapacaklarını sizin söylemenizi istiyorlar. Özel Kuvvetler askerleri normalde BeyinDostları bir bilinç bütünleşmesi sağlayacak şekilde açılmış olarak uyandırılır. Bu da onlara, kendi benlik algıları oluşana değin geçici bir tane temin eder. Ama bu askerin zaten bir bilinci olabileceği için BeyinDostu'nu açmak istemediler. Öyle yaparlarsa adamımızın kafası karışabilir."

Mattson gülüp geçti; bu fikir onu keyiflendirmişti. "BeyinDostu'nu açmadan uyandırın onu," dedi. "İçerideki Boutin'se kafasının karışmasından yana değilim. Konuşmasını istiyorum."

"Emredersiniz komutanım," dedi Robbins.

"Yaptığımız şey işe yaradıysa, kendine gelir gelmez kim olduğunu bilecek, değil mi?" dedi Mattson.

Robbins dönüp aralarındaki konuşmayı duyabilen Wilson'a göz attı; Wilson omuz silkmeye baş sallama arası bir harekette bulundu. "Öyle sanıyoruz," dedi Robbins.

"Güzel," dedi Mattson. "Öyleyse gözlerini açınca ilk beni görmesini istiyorum." Kuvözün yanına gitti ve şuursuz bedeninin önünde durdu. "Onlara söyle de şu orospu çocuğunu uyandırsınlar," dedi. Robbins başını teknisyenlerden birine doğru salladı. Kadın kullanmakta olduğu kontrol

paneline dokundu.

Vücut tam da insanların uykuyla uyanıklık arasındaki alacakaranlıkta, kendilerini ansızın düşüyormuş gibi hissettikleri zaman yaptıkları gibi sarsıldı. Vücudun göz kapakları kırpışarak seğirdi ve sonuna dek açıldı. Şaşkın bakan gözler kısa bir süre fıldır fıldır döndükten sonra Mattson'a odaklandı. General vücuda iyice sokulup sırttı.

"Merhaba Boutin," dedi Mattson. "Bahse varım beni gördüğüne şaşırmışıdır."

Vücut bir şey söylemek ister gibi başını Mattson'a yaklaştırmak için uğraştı. Mattson lütufta bulunurcasına biraz daha sokuldu.

Vücut çılgılığı bastı.

Szillard, General Mattson'ı canlandırma laboratuvarı koridorunun aşağısındaki tuvalette işerken buldu.

"Kulağın nasıl?" diye sordu.

"Bu ne biçim bir soru Szi?" dedi Mattson, yüzünü duvardan çevirmeksizin. "Zırvalayan bir geri zekâlı senin kulağına bağırırsın da gör bakalım nasılmış."

"Zırvalayan bir geri zekâlı değil o," dedi Szillard. "Yeni doğmuş bir Özel Kuvvetler askerini BeyinDostu kapalı olarak uyandırdın. Adamın benlik algısı yoktu. O da yeni doğan her insanın yaptığını yaptı. Başka ne bekliyordun ki?"

"Canı çıkasınca Charles Boutin'i bekliyordum," dedi Mattson ve organını salladı. "Unutmadıysan kuvözdeki o namussuzu bu yüzden büyüttük."

"Planın işe yaramayabileceğim biliyordun," dedi Szillard. "Sana söylemiştim. Adamların da söylemişti."

"Hatırlattığın için sağ ol Szi," dedi Mattson. Fermuarını çekip lavaboya gitti. "Bu küçük maceramız kahrolası bir zaman kaybından başka bir şey değildi."

"Adam hâlâ işimize yarayabilir," dedi Szillard. "Belki de bilincinin tutması için biraz zaman gerekiyordun"

"Robbins ve Wilson kendine gelir gelmez bilincinin yerinde olacağını söylediler," dedi Mattson. Ellerini musluğun altında sağa sola salladı. "Siktiğimin otomatik muslukları," dedi ve sonunda dayanamayıp elini alıcının üstüne kapattı. Su devreye girdi.

"Bugüne dek ilk defa böyle bir şey yapıldı," dedi Szillard. "Belki Robbins'le Wilson yanılmıştır."

Mattson sert bir kahkaha attı. "O ikisi yanıldı Szi; bunun belkisi falan yok. Ama öne sürdüğün şekilde değil. Peki *senin* adamların tam yetişkinliğe erişmiş kocaman bir bebeğe 'bilinci tutana' kadar bakıcılık yapacaklar mı? Hiç sanmıyorum. Benim de yapmayacağımdan emin olabilirsiniz. Zaten bir dolu zamanı boşa harcadık." Mattson ellerini yıkamayı bitirip kâğıt havlu cihazına bakındı.

Szillard karşı duvarı işaret etti. "Havlu bitmiş," dedi.

"Eh, doğal olarak," dedi Mattson. "İnsanlık DNA'dan asker yapabiliyor, ama kahrolası bir tuvaletin kâğıt havlusunu yenileyemiyor." Ellerini hızla silkeledi, kalan nemi de pantolonuna sildi.

"Kâğıt havlu meselesini bir kenara bırakırsak," dedi Szillard, "Bu, yeni askeri bana bıraktığın anlamına mı geliyor? Eğer bırakıyorsan BeyinDostunu açtıracağım ve mümkün olan en kısa zamanda onu bir eğitim birliğine göndereceğim."

"Acelen mi var?" dedi Mattson.

"O tam gelişmiş bir Özel Kuvvetler askeri," dedi Szillard. "Acelemlerim var diyemesem de, Özel Kuvvetlerdeki devir hızını sen de benim kadar iyi biliyorsun. Hep daha fazla askere ihtiyacımız oluyor. Ayrıca bu son askerin hâlâ işimize yarayabileceği gibi bir his var içimde."

"Ne kadar da iyimsersin," dedi Mattson.

Szillard gülümsedi. "Özel Kuvvetler askerlerine nasıl isim konduğunu biliyor musun General?" diye sordu.

"Bilim insanlarının ve sanatçıların isimlerini alıyorsunuz," dedi Mattson.

"Bilim insanlarının ve filozofların," dedi Szillard. "En azından soyadlarını. Ön adlar sıradan isimlerden rasgele seçiliyor. Bana Leo Szillard'ın ismi konmuş. İlk atom bombasının yapımına yardımcı olan ve daha sonra bundan pişmanlık duyan bir bilimadamıymış o."

"Leo Szillard'ın kim olduğunu biliyorum Szi," dedi Mattson.

"Bilmediğini ima etmek istemedim General," dedi Szillard. "Yine de siz gerçek doğanların sağı solu belli olmaz tabii. Bilgi dağarcığınızda gülünç boşluklar vardır."

"Eğitimimizin ileriki yıllarının çoğunu kız tavlama ile geçiririz de ondan," dedi Mattson. "Tabii bu da çoğumuzun yirminci yüzyıl bilimadamları hakkında bilgi toplamasına engel olur."

"Duy da inanma," dedi Szillard, ılımlı bir üslupla. Sonra da konu üzerinde düşünmeye devam etti. "Szillard bilimsel yeteneklerinin dışında olayları kestirmekte de başarılıymış. Yirminci yüzyıldaki dünya savaşlarının her ikisini ve diğer büyük olayları tahmin etmiş. Bu özelliği onu ikircikli

kılıyormuş. Otellerde yaşamayı ve daima hazır bir bavul bulundurmayı adet edinmiş. Tedbir olsun diye."

"Büyüleyici," dedi Mattson. "Ne anlatmaya çalışıyorsun?"

"Herhangi bir şekilde Leo Szilard'la akraba olduğumu iddia etmiyorum," dedi Szilard. "Bana soyadı verilmiş, hepsi bu. Ama onun olayları kestirme yeteneğini paylaştığımı sanıyorum, özellikle de savaş konusunda. Bana kalırsa, yaklaşmakta olan bu savaş çok ağır geçecek. Bu sadece bir tahmin değil; adamlarım artık neye bakmaları gerektiğini bildikleri için bir süredir istihbarat topluyoruz. Zaten insanlığın üç farklı ırkla karşı karşıya kalmasının hiç de lehimize olmadığını bilmek için istihbarata ihtiyacımız yok." Szilard başıyla laboratuvarın tarafı işaret etti. "Bu asker Boutin'in anılarına sahip olmayabilir, ama içinde -genlerinde- Boutin'i taşıyor. Bence bu durum bizim için bir fark yaratacak ve şu noktada bulabileceğimiz her türlü yardıma ihtiyacımız var. Benim halihazırdaki bavulum da diyebilirsiniz ona."

"Yani onu bir önseziye dayanarak istiyorsun," dedi Mattson.

"Başka şeylerin yanı sıra," dedi Szilard.

"Bazen bir çocuk olduğun açıkça görülüyor Szi," dedi Mattson.

"Bu askeri bana veriyor musun General?" diye sordu Szilard.

Mattson elini kayıtsızca salladı. "Al senin olsun General," dedi. "Keyfini çıkar. Bu seferkinin bize ihanet edeceğinden kaygılanmam gerekmeyecek en azından."

"Teşekkürler," dedi Szilard.

"Peki yeni oyuncağınla ne yapacaksın?" diye sordu Mattson.

"Öncelikle," dedi Szilard, "ona bir isim vereceğim."

Yeni doğan çoğu kimse gibi doğdu: Çıglık atarak.

Etrafındaki dünya şekilsiz bir kaostan ibaretti. Gözünü açtığı zaman yakınında bir şey vardı ve o şeyden bazı sesler yükseliyordu; şey onu korkuttu, sonra da yüksek sesler çıkararak ansızın çekip gitti.

Ağladı. Bedenini hareket ettirmeye çalıştıysa da yapamadı. Biraz daha ağladı.

Başka bir suret yaklaştı; sahip olduğu yegane tecrübeye dayanarak korkuyla bağırdı ve uzaklaşmaya çalıştı. Suret ses çıkarıp hareket etti.

Netlik.

Bilincine bozukluk giderici lensler konulmuş gibi oldu. Dünya bir anda yerli yerine oturdu. Her şey hâlâ yabancıydı, fakat aynı zamanda her şey anlam taşıyordu. Gördüğü hiçbir şeyi tanımlayamayacağım veya isimlendiremeyeceğini bilmesine rağmen, her şeyin ismi ve tanımı vardı; zihninin bir bölümü canlanarak bunları etiketlemek için çaba harcadı, ama yapamadı.

Tüm evren dilinin uçundaydı.

::Bunu algılayabiliyor musun?:: diye sordu önündeki suret (insan). Algılayabiliyordu. Soruyu duyabilmesine rağmen ses çıkmadığını biliyordu; soru doğrudan doğruya beynine yansıtılmıştı. Bunu nasıl bildiğini veya böyle bir şeyin nasıl yapıldığını bilmiyordu. Nasıl bir tepki göstereceğini de. Karşılık vermek için ağzını açtı.

::Yapma:: dedi önündeki insan. ::Onun yerine cevabını bana göndermeye çalış. Öylesi konuşmaktan daha hızlı olur. Biz hep öyle yaparız. İşte bu şekilde::

Kafasının içinde talimatlar; ondan da öte, anlamadığı her şeyin tarif edileceğini, açıklanacağını ve bir bağlama sokulacağını ifade eden bir farkındalık belirdi. Bunları düşünürken bile kendisine gönderilen talimatların genişlediğini, birbirinden ayrı kavram ve fikirlerin dallanarak ona daha sonra kullanabileceği bir çerçeve temin etmek için kendi anlamlarını aradığını hissetti. Hemen ardından tüm bunlar tek bir fikirde kaynaşarak soruyu cevaplandırmasına imkân tanıyan bir yapıya büründü. Önündeki insana cevap verme dürtüsünün arttığını hissetti; bunu sezen zihni de ona bir dizi muhtemel cevap önerdi. Bunların her biri tıpkı talimatlar gibi açılarak, uygun bir cevabın yanı sıra kavrayış ve bağlam sundu.

Bütün bunlar beş saniyeden biraz kısa sürmüştü.

::Seni algılıyorum:: dedi nihayet.

::Harika:: dedi önündeki insan. ::Ben Judy Curie'yim.::

"Merhaba Judy:: dedi, beyni ona isimlerin kavramını ve kendilerini tanımlamak için isimlerini söyleyenlere karşılık verme yöntemlerini açtıktan sonra. O da kendi adını söylemeye çalıştı, fakat bir şey bulamadı. Ansızın kafası karıştı.

Curie gülümsedi. ::İsmini hatırlamakta zorlanıyor musun?:: diye sordu.

::Evet:: dedi.

::Çünkü henüz bir ismin yok,:: dedi Curie. ::İsminin ne olduğunu bilmek ister misin?::

::Lütfen:: dedi.

::Sen Jared Dirac'sın:: dedi Curie.

Jared bu ismin beyninde açıldığını hissetti. Jared: İncil'de geçen bir ad (*İncil* sözcüğünün tanımını açılarak Jared'ı *kitap* sözcüğünün tanımına sevk etti; Jared okumadığı bu kitabı okumasının ve hemen ardından gelecek açılımının birkaç saniyeden fazla süreceği gibi bir hisse kapıldı), Mahalalel'in oğlu ve İdris'in babası. Aynı zamanda Mormon Kitabı'ndaki (açılmadan bırakılan bir diğer kitap) Jaredçilerin lideri. Tanım: Aynı soydan gelen. *Dirac* sözcüğünün çeşitli tanımlarından çoğuysa bir bilimadamı olan Paul Dirac'tan türemişti. Jared isimlerin anlamını ve isimlendirme geleneğinin etkilerini daha evvelden beyninde açmış bulunuyordu. Curie'ye döndü.

::Paul Dirac'ın soyundan mı geliyorum?:: diye sordu.

::Hayır,:: dedi Curie. ::İsmin bir isim havuzundan rasgele seçildi.::

::Ama ön adım *aynı soydan gelen* demek,:: dedi Jared. ::Ve soyadları aynı sülalenin adıdır.::

::Ön adlar gerçek doğanlar arasında bile genelde bir şey ifade etmez,:: dedi Curie. ::Bizim aramızda soyadları da öyledir. Adlarından fazla bir anlam çıkarma Jared.::

Jared söylenenler üzerinde birkaç saniye düşünerek, duyduğu fikirlerin açılmasını bekledi. Kavramlardan biri yani 'gerçek doğan' açılmayı reddediyordu; Jared bunu sonradan incelemek üzere bir kenara not ettiyse de şimdilik ellemedi. ::Kafam karıştı,:: dedi en sonunda.

Curie gülümsedi. ::Başlangıçta kafan çok karışacak,:: dedi.

::Kafamın bu kadar karışmaması için yardım et,:: dedi Jared.

::Edeceğim,:: dedi Curie. ::Ama uzun bir süreliğine değil. Düzen dışı

doğdun Jared; eğitim arkadaşların daha şimdiden iki gün öndeler. Onlarla bir an önce bütünleşmeksin, yoksa bir daha asla toparlayamayacağın bir gecikme yaşayabilirsin. Seni eğitim arkadaşlarına götürürken anlatabildiğimi anlatacağım. Geri kalan eksiklerini de onlar kapatacak. Şimdi seni bu kuvözden çıkaralım. Bakalım düşünebildiğin kadar iyi yürüyebiliyor musun.::

Jared'ı kuvözde tutan bağlar kendiliğinden çözülürken 'yürüme' kavramı beyninde açıldı. Jared bulunduğu yerden destek alarak kendini ileriye, kuvözün dışına doğru itti. Ayağı yere bastı.

::Bir insan için küçük bir adım,:: dedi Curie. Jared bu ifadenin altında yatan açılımın ne kadar büyük olduğunu görünce hayrete kapıldı.

::Bilmen gereken ilk şey şu,:: dedi Curie, Jared'la beraber Anka İstasyonu'nda yürürken. ::Düşündüğünü sanıyorsun, ama düşünmüyorsun.::

Jared'ın içinden *anlamıyorum* demek geçti, fakat yakın gelecekteki çoğu durum karşısında muhtemelen böyle hissedeceğini ilk kez sezinleyerek kendini tuttu. ::Lütfen açıkla,:: demekle yetindi.

::Sen yeni doğdun,:: dedi Curie. ::Beynin -gerçek beynin- bilgiden ve tecrübeden büsbütün yoksun. Kafanın içinde bulunan ve BeyinDostu olarak tanınan bir bilgisayar sana onun yerine kanaat ve bilgi temin ediyor. Anladığının sandığın her şey BeyinDostun tarafından işleniyor ve kavrayabileceğin bir yoldan sana geri veriliyor. BeyinDostun ayrıca sana olaylar karşısında nasıl tepki vereceğine yönelik önerilerde bulunuyor. Önüne bak.:: Curie yürüyüş platformunun ortasındaki bir KSG asker grubuna çarpmamak için zikzaklı bir yol izledi.

Jared de onunla beraber zikzak çizdi. ::Ama çok fazla şey bildiğimi *hisseder gibiyim*,:: dedi. ::Sanki bir zamanlar biliyordum da artık bilmiyorum.::

::Sen doğmadan önce BeyinDostu beynini programlar,:: dedi Curie. ::Tüm insanlarda bulunan sinir yollarının yerleşmesine yardım edip beynini hızlı bir öğrenme ve bilgi işleme sürecine hazırlar. İşte o nedenle pek çok şeyi önceden biliyormuş gibi hissediyorsun, çünkü beynin onları öğrenmek için *hazırlandı*. Hayatının ilk ayında her şey bir *deja vu* gibi gelecek. Sonra öğrendiklerin gerçek beyninde depolandıkça BeyinDostunu koltuk değneği gibi kullanmaktan vazgeçeceksin. Böyle olduğumuz için bilgiyi gerçek doğanlardan birkaç kat daha hızlı toplayabilir ve işleyip öğrenebiliriz.::

Jared kısmen Curie'nin söylediklerinin zihninde açılması için, ama kısmen de başka bir sebepten durdu. Onun durduğunu sezinleyen Curie de yürümeyi kesti. ::Ne oldu?:: dedi.

::O ifadeyi ikinci kez kullandın. 'Gerçek doğan'. Ne anlama geldiğini bulamıyorum.::

::Çünkü BeyinDostuna koydukları bir şey değil,:: dedi Curie. Tekrar ilerlemeye başladı ve yürüyüş yolundaki diğer askerleri işaret etti. : .'Gerçek doğanlar' onlardır. Bebek olarak dünyaya gelen ve çok uzun bir zaman diliminde -yıllar içinde- gelişmek zorunda olan insanlardır. On altı yaşındaki bir gerçek doğan senin şimdiki halin kadar çok şey bilmiyor olabilir ve sen henüz on altı dakikadır hayattasın. Aslında onlarınki büyümenin sahiden de verimsiz bir yolu, ama doğada da öyle olur ve onlar bunun iyi bir şey olduğunu düşünür.::

::Sen öyle düşünmüyor musun?:: diye sordu Jared.

::Verimsiz olması hariç iyi veya kötü olduğu kanısında değilim,:: dedi Curie. ::Ben de onlar kadar canlıyım. Aslında 'gerçek doğan' yanlış bir ifade - biz de gerçekten doğuyoruz. Doğuyor, yaşıyor, ölüyoruz. Aynı şey.::

::Yani biz de tıpkı onlar gibiyiz,:: dedi Jared.

Curie arkasına bir göz attı. ::Hayır,:: dedi. ::Tıpkı onlar gibi değiliz. Fiziksel ve zihinsel açıdan daha üstün olacak biçimde tasarlandık. Daha hızlı hareket ediyoruz. Daha hızlı düşünüyoruz. Hattâ onlardan daha hızlı konuşuyoruz. Bir gerçek doğanla ilk konuştuğunda ağır çekimde hareket ediyorlarmış gibi gelecek sana. Bak, izle.:: Curie şaşkın gözükerek durdu ve yanından geçen bir askerin omzuna dokundu.

"Affedersin," dedi ağzını kullanarak. "Bu katta nefis hamburgerler yiyebileceğim bir büfe olduğunu söylediler, ama bulamıyorum. Bana yardımcı olabilir misin?" Curie, Jared'ın kafasında duyduğu sese büyük ölçüde benzeyen bir sesle konuşuyordu... fakat daha yavaştı. O kadar yavaştı ki Jared kısacık bir an boyunca onun ne dediğini anlamakta zorlandı.

"Tabii," dedi asker. "Aradığın yer buradan birkaç yüz metre uzakta. Gittiğin istikamette devam edersen oraya varırsın. Karşına çıkacak ilk büfe."

"Harika. Sağ ol," dedi Curie ve tekrar yürümeye koyuldu. ::Ne demek istediğimi anladın mı?:: dedi Jared'a. ::Sanki geri zekâlı falanlar.::

Jared dalgın bir edayla başını salladı. Beyni önce 'hamburger', sonra da ona bağlı olarak 'yemek' kavramlarını açtı. Bu da bambaşka bir şeyi fark etmesine sebep oldu. ::Sanırım karnım aç,:: dedi Curie'ye.

::Daha sonra,:: dedi Curie. ::Eğitim arkadaşlarıyla beraber yemelisin. Yakınlaşma tecrübesinin bir parçası da odur. Çoğu şeyi eğitim arkadaşlarıyla beraber yapacaksın.::

::Senin eğitim arkadaşların nerede?:: diye sordu Jared.

::Ne kadar komik bir soru,:: dedi Curie. ::Onları yıllardır görmüyorum. Eğitiminin ardından eğitim arkadaşlarını nadiren görürsün. Ondan sonra sana nerede ihtiyaç duyuluyorsa oraya atanıp timinle ve bölüğünle

bütünleşirsin. Ben şu anda askerleri doğdukları zaman canlandıran Özel Kuvvetler bölüklerinden biriyle bütünleşmiş durumdayım.::

Jared 'bütünleşme' kavramını beyninde açtıysa da onu anlamakta zorlandığını fark etti. Konu üzerine kafa yormaya çalıştıysa da, konuşmayı sürdüren Curie onun dikkatini dağıttı. ::Korkarım eğitim arkadaşlarından dezavantajlı olacaksın,:: dedi Jared'a. ::Onlar bütünleşmiş ve birbirlerine alışmış vaziyette uyandılar. Sana alışmaları bir-iki gün sürebilir. Senin de onlarla aynı anda canlandırılıp bütünleştirilmen gerekirdi.::

::Niye öyle olmadı?:: diye sordu Jared.

::İşte geldik,:: dedi Curie ve Bir kapının önünde durdu.

::İçeride ne var?:: diye sordu Jared.

::Mekik pilotu bekleme odası,:: dedi Curie. ::Sana bir vasıta bulma zamanı geldi. Hadi.:: Kadın kapıyı Jared için açık tuttu, sonra da onun peşinden içeri girdi.

Odada poker oynayan üç pilot vardı. "Teğmen Cloud'u arıyorum," dedi Curie.

Pilotlardan biri, "Şu an kışına tekme yi yemekle meşgul," dedi ve ortaya bir fiş attı.

"Hem de ne tekme," dedi diğerlerinden biri ve kendi fişini attı. "On yükseltiyorum."

"Cidden para için oynuyor olsaydık bu aşağılayıcı sözleriniz canımı çok daha fazla yakardı," dedi üçüncüsü. Eleme yöntemine göre Teğmen Cloud oydu. Adam masaya üç fiş bıraktı. "Onunu görüyorum ve yirmi arttırıyorum."

"Tüm masrafları karşılanan bir geziyle cehenneme gitmenin kötü taraflarından biri de bu," dedi ilk pilot. "Her şeyin ücreti ödendiği zaman sana para vermeleri için bir sebep olmuyor. Gördüm."

"Sosyalistler hesabına çalışacağımı bilseydim askere yazılmazdım," dedi İkincisi. "Ben de gördüm."

"Eh, o zaman hem salak hem de ölmüş olurdunuz, değil mi?" dedi Cloud. "Burun kıvırdığınız bir işiniz de olmazdı. Ayrıca bu el birkaç yüz dolar içeri girerdiniz." Adam kartlarını masaya açtı. "İki as ve üç dokuz. Oturup ağlayın."

"Hay aksi," dedi ilk pilot.

"Kari Marx için Tanrı'ya şükürler olsun," diye söylendi İkincisi.

"Tarih boyunca ilk kez bir poker masasında böyle bir laf edildi," dedi Cloud. "Kendinle gurur duymalısın."

"Ah, duymasına duyuyorum," dedi diğer pilot. "Ama lütfen anneme söyleme. Yoksa Teksaslı kalbi kırılıverir."

"Sırrın emin ellerde," dedi Cloud.

"Teğmen Cloud," dedi Curie. "Bu asır sona ermeden önce bizimle ilgilenbilirsen memnun oluruz."

"Kusura bakma Teğmen," dedi Cloud. "Arkadaşlarımı her zamanki gibi küçük düşürmeden kalkmak istemedim. Beni anladığınızdan eminim."

"Pek sayılmaz," dedi Curie ve başıyla Jared'ı işaret etti. "İşte Carson Kampı'na götürmen gereken acemi. Emirlerini ve kalkış iznini çoktan almış olmalısın."

"Muhtemelen," dedi Cloud ve BeyinDostu'na erişirken bir dakikalığına duraksadı. "Evet, işte buradalar. Görünüşe bakılırsa mekiğimin kalkış hazırlıkları ve yakıt ikmali bile yapılmış. Bir uçuş planı da bildirirsem gitmeye hazırız demektir." Jared'a baktı. "Yanına kendinden başka bir şey alıyor musun?"

Jared'ın göz attığı Curie başını iki yana salladı. "Hayır," dedi Jared. "Sadece ben varım." Konuşurken kendi sesini ve sözcüklerin ne kadar yavaş şekillendiğini ilk kez duyunca biraz şaşırdı. Dilinin ve onun ağzında yaptığı hareketlerin fazlasıyla farkındaydı; bu durum az da olsa midesini bulandırıyordu.

Jared ile Curie'nin arasındaki iletişimi sessizce izleyen Cloud bir sandalyeyi işaret etti. "Peki öyleyse. Gel otur ahbap. Birazdan dönerim."

Jared oturdu ve başını kaldırıp Curie'ye baktı. ::Şimdi ne yapacağım?:: diye sordu.

::Teğmen Cloud seni mekikle Anka gezegenine ve oradaki Carson Kampı'na götürecektir. Orada eğitim arkadaşlarına katılacaksın,:: dedi Curie. ::Eğitimde senden bir-iki gün ilerideler, ama zaten ilk günler yoğunlukla bütünleşmeye ve kişiliklerin oturmasına ayrılır. Büyük olasılıkla gerçek bir eğitim kaçırmamışsındır.::

::Sen nerede olacaksın?:: diye sordu Jared.

::Burada,:: dedi Curie. ::Nerede olacağımı sanıyordun?::

::Bilmiyorum,:: dedi Jared. ::Korkuyorum. Senden başka kimseyi tanımıyorum.::

::Sakin ol,:: dedi Curie ve Jared ondan duygusal bir yoğunluğun geldiğini hissetti. BeyinDostu bu duygu akımını işleyip 'empati' kavramını açtı. ::Birkaç saat içerisinde eğitim arkadaşlarınla bütünleştirileceksin ve hiçbir sorun kalmayacak. O zaman her şey çok daha fazla anlam kazanacak.::

::Peki,:: dedi Jared, ama hâlâ kuşkuluydu.

::Hoşçakal Jared Dirac,:: diyen Curie ufak bir tebessüm etti ve dönüp gitti. Jared kadının varlığını birkaç saniye daha zihninde hissetti, ta ki Curie bağlantıyı açık bıraktığını nihayet hatırlayıp da onu kesivermiş gibi olana dek. Jared birlikte geçirdikleri kısa zamanı hatırlarken buldu kendini; BeyinDostu 'anı' kavramını Jared için açtı. Bu kavram bir duyguyu tetikledi; BeyinDostu bu sefer de 'merak' kavramını açtı.

Jared'a, "Hey, sana bir soru sorabilir miyim?" diye sordu Cloud, Anka'ya doğru inişe geçmeye başladıktan sonra.

Jared bu soru ve farklı yorumlara imkân tanıyan belirsiz yapısı üzerinde düşündü. Bir açıdan bakıldığında Cloud böyle bir şey sorarak kendi sorusunu yanıtlamıştı; Jared'a soru sorma yeteneğine sahip olduğu açıkça ortadaydı. Fakat Jared'ın BeyinDostunun öne sürdüğü ve Jared'ın de hemfikir olduğu gibi, sorunun doğru yorumu büyük ihtimalle bu değildi. Herhalde Cloud soru sorabildiğinin eskiden beri farkındaydı; önceden değilse bile artık öyleydi. BeyinDostu başka yorumları da açıp sınıflandırırken, Jared günün birinde cümlelerin doğru yorumunu sonu gelmez açılımlar gerçekleştirmeksizin çıkara- bilmeyi umarken buldu kendini. Yalnızca bir saattir hayatta ve bilinçli olmasına rağmen şimdiden yorulmaya başlıyordu.

Jared seçeneklerini gözden geçirdi ve kendisine uzun gelen, fakat muhtemelen pilot için fark edilemeyecek kadar kısa bir zaman aralığının sonunda, duruma en uygun görünen cevapta karar kıldı.

"Evet," dedi.

"Sen Özel Kuvvetlerdensin, değil mi?" diye sordu Cloud.

"Evet," dedi Jared.

"Kaç yaşındasın?" diye sordu Cloud.

"Tam şu anda mı?" diye sordu Jared.

"Evet," dedi Cloud.

Jared'ın BeyinDostu ona dahili bir kronometresi olduğu bilgisini verdi; Jared kronometreye erişti. "Yetmiş bir," dedi.

Cloud başını ondan tarafa çevirdi. "Yetmiş bir yaşında mısın? Bildiğim kadarıyla bu seni Özel Kuvvetler için çok yaşlı yapıyor."

"Hayır. Yetmiş bir yaşında değilim," dedi Jared. "Yetmiş bir dakikalığım."

"Yok artık," dedi Cloud.

Bu söz yine anlık bir yorumlamayı gerektirdi. "Var artık," dedi Jared en sonunda.

"Vay anasını. Amma garip bir şey," dedi Cloud.

"Niçin?" diye sordu Jared.

Cloud ağzını açtı, kapadı, sonra Jared'a bir bakış attı. "Eh, sen bunu bilmezsin," dedi, "ama insanlığın büyük çoğunluğu için bir saatten azıcık daha yaşlı biriyle konuşmak tuhaf bir durumdur. Ben o poker oyununa başladığımda daha hayatta bile değildin. Senin yaşındaki çoğu insan nefes almayı ve sıçmayı daha yeni yeni öğreniyor olur."

Jared yine BeyinDostuna danıştı. "Ben onlardan birini şu anda yapıyorum," dedi.

Bu sözü Cloud'un neşeli bir ses çıkarmasına yol açtı. "Sizlerden birinin espri yaptığını ilk kez duyuyorum," dedi adam.

Jared bunun üzerinde düşündü. "Espri yapmadım," dedi. "Onlardan birinin şu an sahiden de yapıyorum."

"Umarım nefes almaktan bahsediyorsundur," dedi Cloud.

"Evet," dedi Jared.

"Öyleyse sorun yok," diyen Cloud tekrar kıkırdadı. "Bir an için espri anlayışına sahip bir Özel Kuvvetler askeriyle karşılaştığımı sandım."

"Üzgünüm," dedi Jared.

"Tanrı aşkına, üzülme," dedi Cloud. "Daha topu topu bir saatliksin. Espri anlayışları gelişmeden bir asır yaşayan insanlar olur. Eski karılarımdan biri, evliliğimizin büyük bölümünde ufacık bir tebessüm bile etmezdi. Senin en azından yeni doğmuş olmak gibi bir bahanen var. Onun yoktu."

Jared duydukları üzerinde düşündü. "Belki de komik değildin."

"Bak," dedi Cloud, "işte şimdi espri yapıyorsun. Demek yetmiş bir dakikalıksın."

"Şu an yetmiş üç," dedi Jared.

"Şimdiye kadar nasıldı?" diye sordu Cloud.

"Şimdiye kadar ne nasıldı?"

"Bu," dedi Cloud, etrafını işaret ederek. "Hayat. Evren. Her şey."

"Yalnız," dedi Jared.

"Hıh," dedi Cloud. "O kadarını anlaman uzun sürmemiş."

"Sence Özel Kuvvetler askerlerinin niye espri anlayışları yok?" diye sordu Jared.

"Şey, *asla* olamaz demiyorum," dedi Cloud. "Ben hiç görmedim sadece. Anka İstasyonu'ndaki arkadaşını düşün. Güzeller güzeli Bayan Curie'yi. Bir

senedir ondan bir kahkaha kopartmaya çalışıyorum. Ne zaman sizin gruplardan birini taşıyacak olsam görürüm onu. Şimdiye kadar şansım yaver gitmedi. Belki sorun sadece ondadır, ama yüzeye taşıdığım veya istasyona geri götürdüğüm Özel Kuvvetler askerlerini de güldürmeye çalışırım ara sıra. Henüz bir şey çıkmadı."

"Belki gerçekten de komik değilsindir," diye tekrar fikir yürüttü Jared.

"İşte yine espri yapıyorsun," dedi Cloud. "Onu ben de düşündüm. Ama sıradan askerleri veya en azından bazılarını güldürmekte zorlanmıyorum. Sıradan askerler siz Özel Kuvvetler tayfasıyla pek muhatap olmaz, ama olanlarımızın tamamı espri anlayışından yoksunluğunuzda hemfikirdir. En iyi tahminimiz, sizin birer yetişkin olarak doğmanız ve espri anlayışı gelişiminin hem zaman hem de uygulama gerektirdiği."

"Bana bir espri yap," dedi Jared.

"Ciddi misin?" dedi Cloud.

"Evet," dedi Jared. "Lütfen. Bir espri duymak istiyorum."

"Şimdi bir espri düşünmem gerekecek," dedi Cloud ve bir müddet kafa yordu. "Tamam, aklıma bir tane geldi. Herhalde Sherlock Holmes'un kim olduğunu bilmiyorsundur."

"Artık biliyorum," dedi Jared, birkaç saniyenin ardından. "Şu an çok ürkütücü bir şey yaptın," dedi Cloud. "Pekala. Al sana bir fıkra. Sherlock Holmes ile yardımcısı Watson bir gece kamp yapmaya karar vermişler, tamam mı? Ateş yakmışlar, bir şişe şarap açmışlar, bir şeyler atıştırmışlar. Her zamanki şeyler işte. Sonra da yatıp uyumuşlar. O gecenin ilerleyen saatlerinde Holmes uyanmış ve Watson'ı da uyandırmış. 'Watson,' demiş, 'gökyüzüne bak ve ne gördüğünü söyle.' Watson da demiş ki, 'Yıldızları görüyorum.' 'Peki bu sana ne söylüyor?' diye sormuş Holmes. Watson da milyonlarca yıldız olduğunu, bulutsuz bir gökyüzünün ertesi gün havanın iyi geçeceği anlamına geldiğini, kainatın görkeminin güçlü bir Tanrı olduğunu kanıtladığını falan anlatmaya başlamış. Sözü bitince Holmes'a dönüp, 'Peki gece göğü sana ne söylüyor?' demiş. Holmes da demiş ki, 'Puştun tekinin çadırımızı çaldığını!'"

Cloud ümitle Jared'a baktı, sonra Jared'ın boş gözlerle kendisine baktığını görüp kaşlarını çattı. "Anlamadın," dedi Cloud.

"Anladım," dedi Jared. "Ama komik değildi. Biri sahiden de çadırlarını çalmış."

Cloud ona bir süre daha bakmayı sürdürdü, sonra kahkahayı bastı. "Ben komik olmayabilirim, ama sen öylesin," dedi.

"Komik olmaya çalışmıyorum," dedi Jared.

"Eh, zaten o yüzden bu kadar sevimlisin," dedi Cloud. "Pekala, atmosfere giriyoruz. Ben mekiği tek parça halinde indirmekle uğraşırken şakalaşmayı şimdilik bir kenara bırakalım."

Cloud, Jared'ı Carson Kampı göklimanının iniş pistine bıraktı. "Burada olduğunu biliyorlar," dedi Jared'a. "Biri seni almaya geliyor. O gelene kadar burada kal."

"Kalırım," dedi Jared. "Yolculuk ve espriler için teşekkürler."

"İkisi için de rica ederim," dedi Cloud, "ama biri diğerinden daha çok işine yaradı galiba." Cloud elini uzattı; Jared'ın BeyinDostu bu davranış kalıbını açtı ve Jared o eli tuttu. El sıkıştılar.

"Artık el sıkışmayı da biliyorsun," dedi Cloud. "Faydalı bir beceri edindin. İyi şanslar Dirac. Eğitiminin ardından seni geri götürürsem belki birkaç espri daha paylaşırız."

"Çok isterim," dedi Jared.

"Öyleyse o zamana dek birkaç espri öğrensen iyi edersin," dedi Cloud. "Her işi benden bekleme. Bak, biri bu tarafa geliyor. Senin için galiba. Hoşçakal Jared. İticilerden uzak dur." Cloud kalkışa hazırlanmak için mekiğe geri girdi. Jared mekikten uzaklaştı.

::Jared Dirac,:: dedi hızla yaklaşan kişi.

::Evet,:: diye karşılık verdi Jared.

::Ben Gabriel Brahe,:: dedi diğer adam. ::Eğitim timinin başındaki eğitmenim. Benimle gel. Beraber eğitim göreceğin arkadaşlarıyla tanışmanın vakti geldi.:: Adam Jared'ın yanına varır varmaz geri döndü ve kampa doğru yürümeye başladı. Jared ona yetişmek için acele etti.

::0 pilotla konuşuyordun,:: dedi Brahe, birlikte yürürlerken. ::Neden bahsediyordunuz?::

::Bana espriler yapıyordu,:: dedi Jared. ::Çoğu askere göre Özel Kuvvetlerin espri anlayışı olmadığını söylüyordu.::

::Çoğu asker Özel Kuvvetler hakkında hiçbir şey bilmez,:: dedi Brahe. ::Dinle Dirac, bir daha öyle bir şey yapma. Onların önyargılarını beslemekten öteye gidemezsin. Gerçek doğan askerler Özel Kuvvetlerin espri anlayışı olmadığını söyledikleri zaman bize kendilerince hakaret ederler. Kendilerinden daha az insan olduğumuzu öne sürerler. Espri anlayışımız yoksa, insanlığın hoşça vakit geçirmek için ürettiği tüm o diğer şeyler gibiyizdir. Üstünlük taslayabilecekleri bir robottan farkımız yoktur. Öyle bir fırsat verme onlara.::

Brahe'nin eleştirisi BeyinDostu tarafından açıldıktan sonra Jared az önce Cloud'la yaptığı sohbeti düşündü; Cloud'un kendisine üstünlük tasladığını sezinlememişti. Fakat Jared'ın henüz sadece birkaç saatlik olduğunu da itiraf etmesi lazımdı. Gözünden kaçan pek çok şey olabilirdi. Buna rağmen Brahe'nin söyledikleriyle kendi tecrübesi arasında küçük de olsa bir uyumsuzluk hissediyordu. Bir soru sorma riskine girdi.

::Peki Özel Kuvvetlerin espri anlayışı var mı?:: dedi.

::Tabii ki var Dirac,:: dedi Brahe, kısa bir süreliğine arkasına göz atarak. ::Her insanın espri anlayışı olur. Biz sadece *onların* espri anlayışından yoksunuz. Bana pilotunun yaptığı esprilerden birini anlat.::

"Pekala,:: dedi Jared ve Sherlock Holmes fıkrasını yineledi.

"Bak, ne kadar aptalca,:: dedi Dirac. ::Sanki Watson çadırın yerinde olmadığını bilemeyecek de. Gerçek doğanların espri anlayışındaki sorun da budur. Daima birilerinin geri zekâlı olduğu fikrine dayanır. *Öyle* bir espri anlayışına sahip olmamak utanılacak bir şey değildir.:: Brahe etrafına bir asabiyet hissi saçıyordu; Jared konuyu daha fazla uzatmamaya karar verdi.

Onun yerine başka bir soru sordu. ::Buradaki herkes Özel Kuvvetlerden mi?::

::Evet,:: dedi Brahe. ::Carson Kampı, Özel Kuvvetlere ayrılmış iki eğitim alanından biridir ve Anka'daki tek eğitim üssüdür. Kampın etrafının nasıl ormanlarla çevrili olduğunu görüyor musun?:: Brahe başıyla dünyadan getirilmiş ağaçların ve yerel Anka bitki örtüsünün üstünlük için mücadele ettiği kamp sınırını gösterdi. ::Her yönde medeniyetten en az altı yüz kilometre uzaktayız.::

::Niye?:: diye sordu Jared, Brahe'nin gerçek doğanlar hakkında az önce dile getirdiği yorumu anımsayarak. ::Bizi başkalarından uzak tutmaya mı çalışıyorlar?::

::Başkalarını bizden uzak tutmaya çalışıyorlar,:: dedi Brahe. ::Özel Kuvvetlerin eğitimi gerçek doğanlarınkine benzemez. Sıradan KSG'nin veya sivillerin dikkatimizi dağıtmasına ihtiyacımız yoktur. Burada gördüklerini yanlış yorumlayabilirler ayrıca. Yapacağımızı yapmamız ve eğitimimizi huzur içinde gerçekleştirebilmemiz için yalnız bırakılmamız en doğrusudur.::

::Anladığım kadarıyla eğitimde geri kalmışım,:: dedi Jared.

"Eğitimde değil,:: dedi Brahe. "Bütünleşmede. Eğitime yarın başlayacağız. Ama bütünleşme de onun kadar önemli. Bütünleşmezsen eğitim alamazsın.::

::Nasıl bütünleşeceğim?:: diye sordu Jared.

::Önce eğitim arkadaşlarında tanışacaksın,:: dedi Brahe ve küçük bir kışlanın kapısının önünde durdu. ::İşte geldik. Geldiğini onlara önceden

söyledim; seni bekliyorlar.:: Brahe kapıyı açıp Jared'ın içeri girmesini bekledi.

Kıt dayanıp döşenmiş kışla, son birkaç asırdaki bütün kışlalar gibiydi. Bir tarafa sekizerlik iki sıra halinde yataklar diziliydi. Bunların üzerinde ve çevresinde oturan ya da ayakta duran on beş erkek ve kadının gözleri Jared'a çevrildi. Bu ani ilgi Jared'a fazla geldi; BeyinDostu 'utangaçlık' kavramını açtı. Jared eğitim arkadaşlarına merhaba deme dürtüsüne kapıldı ve BeyinDostunu kullanarak birden fazla insanla nasıl konuşacağını bilmediğinin ayırdına vardı ansızın; ağzını açıp konuşabileceğini de neredeyse aynı anda fark etti. İletişimin karmaşıklığı onu hayrete düşürüyordu.

"Merhaba," dedi sonunda. Müstakbel eğitim arkadaşlarından bazıları onun bu ilkel iletişim yöntemi karşısında gülümsedi. Hiçbiri selamına karşılık vermedi.

::Sanırım iyi bir başlangıç yapmadım,:: diye Brahe'ye mesaj yolladı.

::Kendilerini tanıtmak için bütünleşmeni bekliyorlar,:: dedi Brahe.

::Onu ne zaman yapacağım?:: diye sordu Jared.

::Şimdi,:: dedi Brahe ve Jared'ı eğitim arkadaşlarıyla bütünleştirdi.

Brahe, Jared'ın üstü olduğu için onun BeyinDostu'na kısıtlı erişim imkânı bulunuyordu. BeyinDostu bu konuda onu bilgilendirdiği zaman Jared'ın hafif bir şaşkınlık yaşamak için saniyenin yaklaşık onda biri kadar zamanı oldu. Derken bu verinin yerini, Jared'ın kafasına bir anda on beş kişinin doluşması aldı. O da aynı anda on beş insanın kafasının içindeydi. On beş farklı hayat hikâyesi oluk oluk içine akarken ve kendi kıt tecrübe birikimi on beş veri hattına dallanırken, kontrolsüz bir bilgi seli Jared'ın bilincini yakıp geçti. Selamlar ve tanıtımlar hem yersiz hem de gereksizdi; Jared o on beş yabancı hakkında ihtiyaç duyduğu her şeyi bir anda bildi ve hissetti. O yabancılar artık bir insanın başka bir insanla olabileceği kadar yakındılar Jared'a. Buradaki her hayatın anormal kısalıkta olması bir lütuftu.

Jared yere yığıldı.

Birinin, ::Bak bu ilginçti,:: dediğini duydu Jared. Hemen hemen aynı anda yorumun Brian Michaelson'dan geldiğini anladı; üstelik onunla daha önce hiç iletişim kurmamasına rağmen.

::Umarım bunu bir adet haline getirmeyi planlamıyordur,:: dedi başka bir ses. Steve Seaborg.

::Bu kadar üstüne varmayın,:: dedi üçüncü bir ses. ::0 bizimle bütünleşmeden doğdu. Onca şeyle bir anda başa çıkmak zordur. Gelin de onu yerden kaldıralım.::

Sarah Pauling.

Jared gözlerini açtı. Pauling yanına diz çökmüştü; Brahe ve diğer eğitim arkadaşları bir yarım daire oluşturacak şekilde merakla etrafına toplanmışlardı.

::Ben iyiyim,:: dedi Jared onlara. Sözlerini Brahe de dahil tim genelini kapsayan iletişim kanalından yollamıştı. Böyle bir seçimde bulunmak, bütünleşmenin bir parçası olarak doğal gelmişti. ::Ne bekleyeceğimi bilemiyordum. Bununla nasıl başa çıkacağımı da. Ama şimdi iyiyim.::

Eğitim arkadaşlarından, her biri farklı olmak üzere birer hale gibi duygular yayıldı: endişe, şaşkınlık, asabiyet, ilgisizlik, keyif. Jared keyif duygusunu kaynağına kadar takip etti. Pauling'in keyfi sadece duygusal bir hale olarak değil, yüzündeki muzip tebessümde de görölüyordu.

::Eh, haşatın çıkmış gibi bir halin yok,:: dedi Pauling ve doğrulup elini uzattı. ::Kalk bakalım,:: dedi. Jared uzandı, kadının elini tuttu ve ondan destek alarak ayağa kalktı.

::Sarah'nın bir evcil hayvanı oldu,:: dedi Seaborg. Timdeki bazı kişilerden keyif dalgaları ve Jared'ın ansızın bir tür kahkaha olarak teşhis ettiği garip bir duygusal sinyal yükseldi.

::Kapa çenenin Steve,:: dedi Pauling. ::Daha evcil hayvanın ne demek olduğunu doğru düzgün bilmiyorsun.::

::Bilmemem onun öyle olmadığı anlamına gelmez,:: dedi Seaborg.

::Senin de hıyarın teki olmadığı anlamına gelmez,:: dedi Pauling.

::Ben bir evcil hayvan değilim,:: dedi Jared ve bir anda bütün gözler ona çevrildi. Artık herkes kafasının içinde olduğundan bu seferki ilgiyi ilki kadar korkutucu bulmadı. Dikkatini Seaborg'a yöneltti. ::Sarah bana kibar davranıyordu, o kadar. Bu ne beni onun evcil hayvanı yapar ne de onu benim sahibim. Yerden kalkmama yardım edecek kadar kibar olduğu anlamına gelir sadece.::

Seaborg duyulacak şekilde alaycı bir kahkaha attı ve yarım daireden ayrılarak ilgi gösterebileceği başka bir şey bulmaya gitti. Diğerlerinden birkaçı da gidip ona katıldı. Sarah dönüp Brahe'ye baktı. ::Her eğitim timinde böyle olur mu?:: diye sordu.

Brahe gülümsedi. ::Birbirinizin kafasının içine girince daha iyi geçinebileceğinizi mi zannettiniz? Saklanabileceğiniz bir yer olmadığını bilin. Beni *asıl* şaşırtan, şimdiye dek yumruklaşmamanız. Genelde bu zamana kadar acemilerden birkaçını levyeyle birbirinden ayırmam gerekir.:: Jared'a döndü. ::Sen iyi misin?::

::Sanırım öyleyim,:: dedi Jared. ::Her şeyi düzene sokmam için biraz

zamana ihtiyacım var. Kafam çok dolu ve tüm bunların ne anlama geldiğini bulmaya çalışıyorum.::

Brahe tekrar Pauling'e baktı. ::Ona yardım eder misin?::

Pauling gülümsedi. ::Tabii,:: dedi.

::Öyleyse Dirac nöbeti sende,:: dedi Brahe. ::Eğitime yarın başlıyoruz. O zamana kadar onun eksiklerini giderebilecek misin bir bak bakalım.:: Brahe yürüyüp gitti.

::Galiba sahidem de evcil hayvanım oldum,:: dedi Jared.

Pauling'den Jared'a bir keyif dalgası yayıldı. ::Sen komik bir adamsın,:: dedi.

::Bugün bana öyle diyen ikinci kişisin,:: dedi Jared.

::Öyle mi?:: dedi Pauling. "Bildiğin güzel bir espri var mı bari?::

Jared ona Sherlock Holmes fıkrasını anlattı. Pauling yüksek sesle güldü.

Özel Kuvvetler askerlerinin eğitimi iki hafta sürer. Gabriel Brahe, Jared'ın timinin -resmi adıyla 8. Eğitim Timi'nin- eğitimini, tim mensuplarına yönelttiği bir soruyla başlattı.

::Sizi diğer insanlardan farklı kılan nedir?: diye sordu. ::Cevabı bulunca elinizi kaldırın.::

Düzensiz bir yarım daire şeklinde Brahe'nin önüne dizilmiş olan tim sessiz kaldı. Nihayet Jared elini kaldırdı. ::Diğer insanlardan daha akıllı, kuvvetli ve hızlıyız,:: dedi, Judy Curie'nin sözlerini hatırlayarak.

::İyi bir tahmin,:: dedi Brahe. ::Fakat yanlış. Diğer insanlardan daha kuvvetli, hızlı ve akıllı olmak için tasarlandık. Ama bizi farklı kılan özelliğin bir sonucu olarak öyleyiz. Bizi farklı kılan, insanlar arasında sadece bizim bir amaçla doğmamızdır. Ve bu amaç basittir: İnsanları bu evrende canlı tutmak.::

Tim üyeleri bakıştılar. Sarah Pauling elini kaldırdı. "Başkaları da insanların canlı kalmasına yardım ediyor. Buraya gelirken, Anka İstasyonu'nda gelirken gördük onları.::

::Ama onlar bu iş için *doğmadılar*,:: dedi Brahe. "Gördüğünüz o insanlar -gerçek doğanlar- bir plan olmaksızın dünyaya gelirler. Doğarlar çünkü biyolojileri insanlara başka insanlar üretmelerini söyler, ama doğduktan sonra o insanlarla *ne yapılacağını* söylemez. Gerçek doğanlar nasıl bir hayat süreceklerine dair en ufak bir fikirleri olmadan yıllarca yaşar. Anladığım kadarıyla bazıları bunu asla bulamaz. Hayatlarını rüyadaymışçasına geçirirler, bitince de mezarlarına girerler. Üzücü. Ve de verimsiz.

::Sizler hayatınız boyunca pek çok şey yapabilirsiniz, fakat rüyadaymışçasına yaşamak onlardan biri olmayacak,:: diye devam etti Brahe. ::İnsanlığı korumak için doğdunuz. Bunun için tasarlandınız. Genlerinize kadar her şeyiniz bu amacı yansıtır. O nedenle diğer insanlardan daha kuvvetli, hızlı ve akıllısiniz:: -başıyla Jared'ı işaret etti- ::ve o nedenle çabuk, etkili ve verimli bir şekilde savaşımaya hazır yetişkinler olarak doğdunuz. Koloni Savunma Güçlerinin gerçek doğan askerleri eğitmesi üç ay sürer. Biz aynı eğitimi -ve hattâ fazlasını- iki haftada yaparız.::

Steve Seaborg elini kaldırdı. ::Niye gerçek doğanların eğitilmesi o kadar uzun sürüyor?: diye sordu.

::Durun size göstereyim,:: dedi Brahe. ::Bugün eğitiminizin ilk günü. Esas

duruşta beklemeyi ya da diğer temel talim manevralarını biliyor musunuz?:: Eğitim birliğinin üyeleri boş gözlerle Brahe'ye baktılar. ::Aynen öyle,:: dedi Brahe. ::İşte talimatlarınız::

Jared beyninin yeni bilgilerle dolduğunu sezdi. Bu bilgilerin algısı, düzensiz bir yoğunlukla çabucak beynine yerleşti; Jared BeyinDostunun bilgileri doğru yerlere aktarmakta olduğunu hissedebiliyordu. Artık tanıdık gelen açma sürecinin oluşturduğu dallanan bilgi yolları, tamı tamına bir günlük olan Jared'ın zaten bildiği şeylere bağlanıyordu.

Jared artık tören talimiyle ilişkili askeri protokolleri biliyordu. Fakat ondan da ötesi, kendi beyninde yerel olarak beliren, eğitim birliğinin bütünleşmiş düşünceleri tarafından da yükseltirilip güçlendirilen beklenmedik bir duyguyla karşı karşıyaydı. Bazılarının ayakta durarak, bazılarının oturarak ve bazılarının da kışla basamaklarına dayanarak kurmuş olduğu gayriresmi sıra nedense yanlış geliyordu. Saygısız. Utanç verici. Otuz saniye sonra askerlerin hepsi, dörder kişilik dört düzenli sıra halinde esas duruşta beklemekteydi.

Brahe gülümsedi. ::Daha ilk denemede başardınız,:: dedi. ::Tören rahat:: Tim üyeleri ayaklarını açarak ve ellerini arkalarında kavuşturarak tören rahatına geçtiler. ::Harika,:: dedi Brahe. ::Rahat:: Tim gözle görölür ölçüde rahatladı.

::Gerçek doğanlara sizin yaptığınız kadarını yapabilmeleri için ne kadar uzun bir süre eğitim verilmesi gerektiğini söylesem bana inanmazsınız,:: dedi Brahe. ::Sizin sadece bir ya da iki seferde öğreneceğiniz ve sindireceğiniz şeyleri yapabilmeleri için gerçek doğanların eğitim almaları, bu eğitimlerini yinelemeleri, doğru yapana kadar tekrar tekrar uygulamada bulunmaları gerekir::

::Gerçek doğanlar niye böyle eğitilmiyorlar?:: diye sordu Alan Millikan.

::Eğitilemiyorlar da ondan,:: dedi Brahe. ::Belli bir kalıba oturmuş eski zihinlere sahipler. BeyinDostunu kullanmayı öğrenmekte bile zorluk çekiyorlar. Onlara az önce size yolladıım gibi talim protokollerini yollamaya kalksaydım beyinleri bununla başa çıkamazdı. Ayrıca bütünleşemezler de - sizin ve diğer tüm Özel Kuvvetler askerlerinin yaptığı gibi aralarında otomatik olarak bilgi paylaşamazlar. Öyle bir şey için tasarlanmamışlardır. Öyle yapmak için doğmamışlardır::

::Biz onlardan üstünüz, ama gerçek doğan askerler de var,:: dedi Steven Seaborg.

::Evet,:: dedi Brahe. ::Özel Kuvvetler tüm KSG savaş gücünün yüzde birinden azdır::

::Madem bu kadar üstünüz, sayımız neden bu kadar az?:: diye sordu

Seaborg.

::Çünkü gerçek doğanlar bizden korkuyorlar,:: dedi Brahe.

::Ne?:: dedi Seaborg.

::Bizden kuşku duyuyorlar,:: dedi Brahe. ::Bizi insanlığı koruma amacıyla yetiştirdiler, ama yeterince insan olduğumuzdan emin değiller. Bizi üstün askerler şeklinde tasarladılar, ama tasarımıımızın kusurlu olabileceğinden endişeleniyorlar. O nedenle bizi insandan aşağı görüp *kendilerini* insandan aşağı hale getirebileceğinden korktukları işlere koşuyorlar. Bizden sadece o işlere yetecek kadar üretiyorlar. Bize güvenmiyorlar, çünkü kendilerine de güvenmiyorlar.::

::Bu çok aptalca,:: dedi Seaborg.

::Çok ironik,:: dedi Sarah Pauling.

::Her ikisi de,:: dedi Brahe. ::Mantıklı düşünmek, insanların önde gelen özelliklerinden biri değildir.::

::Niye öyle düşündüklerini anlamak zor,:: dedi Jared.

::Haklısın,:: dedi Brahe, ona bakarak. ::Ve bilmedende da olsa, Özel Kuvvetlerin ırksal bir kusuruna parmak bastın. Gerçek doğanlar Özel Kuvvetlere güvenmekte zorluk çeker-ama Özel Kuvvetler de onları anlamakta zorlanır. Üstelik bu geçici bir durum değil. Ben on bir yaşındayım:: -tim üyeleri arasında sert bir hayret sinyali gidip geldi; hiçbiri o kadar yaşlı olmayı idrak edemiyordu- ::ve size yemin ederim ki gerçek doğanları çoğu zaman anlayamıyorum. Seninle üzerinde konuştuğumuz espri anlayışları, Dirac, bunun en bariz örneği yalnızca. İşte bu yüzden Özel Kuvvetler eğitimi, fiziksel ve zihinsel koşullandırmaya ek olarak ileride karşılaşacağınız gerçek doğan askerlerin tarihine ve kültürüne dair özel bir ders de içerir. Sırf onları ve bize nasıl baktıklarını anlayabilesiniz diye.::

::Bu bana zaman kaybı gibi geliyor,:: dedi Seaborg. ::Gerçek doğanlar bize güvenmiyorlarsa niye onları koruyacakmısınız?::

::Çünkü öyle yapmak için doğduk,:: dedi Brahe.

::Ben doğmayı istemedim ki,:: dedi Seaborg.

::Şu an bir gerçek doğan gibi düşünüyorsun,:: dedi Brahe. ::Biz de insanız. İnsanlar için savaştığımız zaman kendimiz için de savaşıyoruz. Kimse doğmak istemez, ama doğarız ve insanız. Başka insanlar kadar kendimiz için de savaşıyoruz. İnsanlığı korumazsak onlar gibi biz de ölürüz. Bu evren insafsızdır.::

Seaborg sessizliğe büründüyse de asabiyeti kendini belli ediyordu.

::Tek yaptığımız bu mu?:: diye sordu Jared.

::Ne demek istiyorsun?:: dedi Brahe.

::Bu amaç için doğduk,:: dedi Jared. ::Ama başka şeyler de yapabilir miyiz?::

::Ne önerirsin?:: diye sordu Brahe.

::Bilmiyorum,:: dedi Jared. ::Ama ben daha bir günlüğüm. Fazla bir şey bildiğim yok.:: Bu sözler keyif sinyallerine ve Brahe'nin tebessüm etmesine sebep oldu.

::Bunu yapmak için doğarız, ama köle de değiliz,:: dedi Brahe. ::Bir askerlik süremiz vardır. On yıl. Bunun sonunda emekliye ayrılmayı seçebiliriz. Gerçek koloniciler gibi yapıp bir gezegene yerleşebiliriz. Hattâ sırf bize ayrılmış bir koloni bile var. Bazılarımız oraya gider; bazılarımızsa diğer kolonilerdeki gerçek doğanların arasına karışmayı seçer. Ama çoğumuz Özel Kuvvetler'de kalırız. Ben öyle yaptım.::

::Niye?:: diye sordu Jared.

::Çünkü bunun için doğdum,:: diye tekrarladı Brahe. ::Ve bu alanda başarılıyım. Sizler de öylesiniz. Ya da en azından yakında öyle olacaksınız. Artık işe koyulalım.::

::Pek çok şeyi gerçek doğanlardan hızlı yapıyoruz,:: dedi Sarah Pauling, kaşığını çorbasına daldırırken. ::Ama yemek yemek onlardan biri değil galiba. Çok hızlı yersen boğulursun. Öyle bir şey komik olduğu kadar kötü de olur.::

Jared, 8. Eğitim Timi'ne tahsis edilmiş iki yemekhane masasının birinde, onun tam karşısında oturmaktaydı. Gerçek doğan ile Özel Kuvvetler eğitimleri arasındaki farkları merak eden Alan Millikan, gerçek doğanların timler değil bölükler halinde eğitim gördüklerini ve Özel Kuvvetler eğitim timlerinin KSG'deki timlerle aynı boyutta olmadığını öğrenmişti. Millikan'ın konu hakkında öğrendiği her şey 8.'nin diğer mensuplarına da gönderiliyor ve bilgi dağarcıklarına ekleniyordu. Bütünleşmenin bir yararı da böylece kendini gösteriyordu: 8.'nin sadece bir üyesinin bir şey öğrenmesi, diğer üyelerin de öğrenmeleri için yeterliydi.

Jared çorbasını höpürdetti. ::Bence gerçek doğanlardan daha hızlı yemek yiyoruz,:: dedi.

::O niye?:: dedi Pauling.

Jared çorbadan koca bir kaşık dolusu aldı. "Çünkü onlar aynı anda hem konuşup hem de çorba içerlerse *böyle* olur," dedi, konuşurken ağzının kenarlarından çorba akıtarak.

Pauling kahkahasını bastırmak için elini ağzına koydu. ::Tüh,:: dedi bir

saniye sonra.

::Ne var?:: dedi Jared.

Pauling önce soluna, sonra sağına göz attı. Jared etrafına bakınınca tüm yemekhanenin kendisini izlediğini gördü ve ağzını kullandığı zaman sesini herkesin duyabildiğini geç de olsa anladı. Yemek boyunca içerideki hiç kimse ağzıyla konuşmamıştı. Jared en son Teğmen Cloud'la vedalaştığı esnada birini konuşurken işittiğinin farkına vardı. Sesli konuşmak tuhaftı.

::Pardon,:: dedi genel kanaldan. Herkes yemeğine geri döndü.

::Kendini aptal yerine koyuyorsun,:: dedi Steven Seaborg, masanın ilerisinden.

::Sadece espri yapıyordum,:: dedi Jared.

::'Sadece espri yapıyordum,':: diye dalga geçercesine tekrarladı Seaborg.
::Budala.::

::Sen hiç de kibar biri değilsin,:: dedi Jared.

::'Sen hiç de kibar biri değilsin,':: dedi Seaborg.

::Jared budala olabilir, ama en azından kendi cümlelerini kurabiliyor,:: dedi Pauling.

::Hey, kapa çeneni Pauling,:: dedi Seaborg. ::Bu işe burnunu sokmanı isteyen olmadı.::

Jared tam karşılık verecekti ki görüş alanında bir görüntü belirdi. Güdük, eciş bücüş insanlar tiz ses tonlarıyla bir şeyler tartışıyorlardı. Biri tıpkı Seaborg'un Jared'a yaptığı gibi diğerinin sözlerini tekrarlayarak onunla dalga geçmeye başladı.

::Kim bu insanlar?:: diye sordu Seaborg. Pauling de şaşkın bir haldeydi.

Gabriel Brahe'nin sesi kafalarında yankılandı. ::Onlar çocuk,:: dedi.
::Henüz yetişkinliğe erişmemiş insanlar. Ve tartışıyorlar. Tıpkı sizin gibi davrandıklarına dikkatinizi çekerim.::

::Ama o başlattı,:: dedi Seaborg, yemekhanede Brahe'ye bakınarak. Brahe uzaktaki bir masada diğer subaylarla beraber yemek yiyordu. Başını üçlünden tarafa çevirmedi.

::Gerçek doğanların bize güvenmemelerinin bir sebebi de çocuk olduğumuza inanmalarıdır,:: dedi Brahe. ::Yetişkin vücutlar içinde olup da duygusal bakımdan gelişmemiş çocuklar. Üstelik haklılar. Tıpkı yetişkinler gibi, tıpkı diğer bütün insanlar gibi biz de kendimizi kontrol etmeyi öğrenmek zorundayız. Üstelik bunu yapmak için onlardan çok daha az zamana sahibiz.::

::Ama:: diye başladı Seaborg.

::Sus,:: dedi Brahe. ::Seaborg, akşamüstü eğitiminden sonra yapman için bir görev veriyorum sana. BeyinDostunu kullanarak Anka'nın veri ağına erişebilirsin. Görgü kurallarını ve kişiler arası çatışma giderimini araştırıcaksın. Toplayabildiğin kadar bilgi topla ve akşam sona ermeden 8.'nin geri kalanıyla da paylaş. Beni anlıyor musun?::

::Evet,:: dedi Seaborg. Suçlayan gözlerle Jared'a baktı, sonra da sessizce yemeğine yumuldu.

::Dirac, senin de bir görevin var. *Frankenstein* romanını oku. Bak bakalım seni nereye götürecektir.::

::Emredersiniz komutanım,:: dedi Jared.

::Ve ağzından daha fazla çorba akıtma,:: dedi Brahe. ::Salağa benziyorsun.:: Bağlantıyı kopardı.

Jared dönüp Pauling'e baktı. ::Nasıl oldu da senin başın belaya girmedi?:: diye sordu.

Pauling kaşını çorbasına daldırdı. :: Çünkü yemeğim durması gereken yerde duruyor,:: diye yutkundü. ::Ve çocuk gibi davranmıyorum.:: Sonra da dilini çıkardı.

Akşamüstü eğitiminde 8.'ye silahları, yani ÇA-35A 'Çea' taarruz tüfeği tanıtıldı. Tüfek, BeyinDostu doğrulamasıyla sahibine bağlanıyordu; o andan itibaren sadece sahibi veya BeyinDostu olan bir insan onu ateşleyebiliyordu. Bu da bir KSG askerine ait silahın yine ona karşı kullanılma ihtimalini azaltıyordu. ÇA-35A ayrıca bütünleşme kabiliyetlerinden olabildiğince istifade edilmesi için Özel Kuvvetler askerlerine özel olarak modifiye edilmişti: diğer özelliklerinin yanı sıra uzaktan ateşlenebiliyordu. Özel Kuvvetler bu imkândan faydalanarak yıllardan beri pek çok meraklı uzaylıya ölümcül sürprizler hazırlamaktaydı.

ÇA-35A basit bir tüfekten fazlasıydı. Kendisini kullanan askerin tercihlerine bağlı olarak mermi, fişek, bomba ya da küçük güdümlü füzeler atabiliyordu. Ayrıca alev püskürtücüye ve parçacık ışını ayarlarına sahipti. Tüm bu cephane çeşitliliği, nanobotlardan oluşan ağır bir metal blok kullanılarak ÇA-35A tarafından ateşleme anında üretiliyordu. Jared, tüfeğin bu işi nasıl başardığını bir an için merak etti; yardımsever BeyinDostu hemen silahın altında yatan genel fizik prensiplerine erişerek devasa ve son derece yersiz bir açma sürecine girişti-üste- lik 8. tam da atış poligonundayken. Açılan bu bilgilerin tamamı doğal olarak timin geri kalanına da iletildi ve herkes çeşitli asabiyet seviyeleriyle Jared'a baktı.

::Üzgünüm,:: dedi Jared.

Jared o uzun akşamüstünün sonunda ÇA-35A ve onun çok çeşitli seçenekleri üzerinde ustalaşmıştı. Jared, Joshua Lederman adlı başka bir acemiyle birlikte Çea'nın tüfek mermisine imkân tanıyan seçeneği üzerinde yoğunlaşarak farklı mermi tasarımlarıyla denemeler yaptı ve her birinin avantajları kadar dezavantajlarını da değerlendirerek bunları usulen timin diğer üyelerine bildirdi.

Ellerindeki diğer cephane seçeneklerine geçmeye hazır oldukları zaman da o seçeneklerde ustalaşmak için 8.'nin diğer üyeleri tarafından aktarılan bilgilerden bol bol faydalandılar. Aralarındaki özel sorunlara rağmen, alev püskürtücü desteğine ihtiyaç duyduğu takdirde ilk tercihinin Steven Seaborg olacağını inkâr edemezdi Jared. Hep beraber kışlaya dönerlerken bunu ona da söyledi; Seaborg ise onu görmezden geldi ve imalı bir tavırla Andrea Gell-Mann'la arasında özel bir konuşma başlattı.

Akşam yemeğinin ardından Jared, kışlanın basamaklarındaki bir noktayı gözüne kestirdi. BeyinDostunun verdiği kısa bir bilgilendirmenin peşinden (ve tabii o günün daha erken saatlerindeki mahcup edici veri kaçağını tekrarlamamak için aramalarını bellekten yapmaya özen göstererek) Anka'nın umumi veri ağına girdi ve Mary Wollstonecraft Shelley'nin *Frankenstein veya Modern Prometheus* romanının üçüncü kez revize edilmiş 1831 basımının bir kopyasına erişti.

Kitabı sekiz dakika sonra bitirdi ve ufak çaplı bir şok geçirerek Brahe'nin onu niye okutmuş olduğunu (doğru bir şekilde) tahmin etti: Kendisi ve 8.'nin diğer mensupları -hattâ bütün Özel Kuvvetler askerleri- Victor Frankenstein'in cesetleri birleştirerek yaptığı, sonra da elektrik vererek canlandırdığı zavallı yaratığın manevi torunlarıydılar. Jared kitabı okuyunca Frankenstein'in bir hayat yaratırken nasıl gururlandığını, ama o hayatı bahsettikten sonra yaratığını nasıl korkuyla reddettiğini gördü. Yaratığın nasıl öfkeyle doktorun ailesini ve dostlarını öldürdüğünü, kaderleri iç içe geçmiş yaratıcının ve yaratığın en sonunda nasıl alevlere boğulup kül olduğunu da. O canavar ile Özel Kuvvetler arasındaki benzerlik öyle barizdi ki.

Hal böyleyken Özel Kuvvetlerin de yaratıcısı tarafından yanlış anlaşılan ve dışlanan o canavarla aynı kaderi paylaşıp paylaşmadığını düşünen Jared'ın aklına, Teğmen Cloud'la yaşadığı kısa tecrübe geldi. Cloud'un Jared'dan korkmadığı veya tiksinimediği kesindi; Cloud elini Jared'a uzatırken Victor Frankenstein aynı şeyi kendi yarattığı canavara yapmayı inatla reddetmişti. Jared ayrıca Victor Frankenstein canavarın yaratıcısıyken *onun* yaratıcısı Mary Shelley'nin canavara üstü kapalı bir merhamet ve empati gösterdiğini de dikkate aldı. Gerçek hayattaki insan, kitaptakinden çok daha karmaşık biri olmasının yanında, yaratığa karşı

onun kurgusal yaratıcısından daha olumluydu.

Jared buna şöyle upuzun bir dakika boyunca kafa yordu.

Akabinde büyük bir açgözlülükle metnin bağlantılarına erişti ve hikâyenin 1931'de çekilen filmini çabucak buldu. Onu normalin on katı hızda izleyerek yalayıp yuttuktan sonra büyük bir düş kırıklığına uğradı; Shelley'nin ağzı iyi laf yapan canavarının yerini zavallı, hantal ve homurtulu bir yaratık almıştı. Jared filmin diğer versiyonlarını da kısa kısa seyretmesine rağmen düş kırıklığı devam etti. O filmlerin hiçbirinde, hattâ asıl metne bağlı kalarak çekilenlerde bile Jared'ın kendini özdeşleştirdiği canavardan eser yoktu. Frankenstein'ın canavarı alay konusuydu; yirmi birinci yüzyılın sonuna ulaşmadan kitabın film versiyonlarından vazgeçti.

Jared başka bir yol deneyerek yaratılan diğer varlıkların öykülerini aradı ve fazla geçmeden Friday, R. Daneel Olivaw, Data, HAL, Der Maschinen-Mensch, Astro Boy, çeşitli Terminatörler, Channa Fortuna, Joe the Robot Bastard ve her türden droid, robot, bilgisayar, android, klon, genetik mühendislik eseri zamazingoyla haşır neşir oldu. Bunların her biri, en az kendisi kadar Frankenstein'ın manevi torunuydu. Meraklanan Jared, Shelley'den itibaren zamanda geriye giderek Pygmalion'u, golemleri, homonculuları ve mekanik otomatonları buldu.

Jared bu yaratıklardan çoğunun üzücü ve genellikle tehlikeli ciddiyetsizliğini, bu özelliklerinin onları nasıl acıma ve neşe kaynağı haline getirdiğini kâh okudu, kâh izledi. Brahe'nin espri anlayışı konusunda niçin o kadar hassas olduğunu görebiliyordu artık. O hassaslığın altında Özel Kuvvetlerin gerçek doğanlar tarafından yanlış resmedilmesinin yattığı kanaatindeydi. Ta ki Özel Kuvvetlerin baş karakter olarak yer aldığı edebiyat eserlerini veya kayıtlı eğlence araçlarını arayana dek.

Bunlardan hiç yoktu. Kolonicilik çağı, Koloni Savunma Güçleri kadar onun karıştığı askeri savaşlar ve olaylarla da doluydu -özellikle Armstrong Muharebesi en çok ilgi duyulan konulardan biri gibi gözükmekteydi. Fakat bunların hiçbirinde Özel Kuvvetler yer almıyor, hattâ adı bile geçmiyordu; Özel Kuvvetlere en yakın şey Rama kolonisinde basılmış, genelde hayali uzaylılar teslim olana kadar onlarla durup dinlenmeksizin seks yapan ve erotik insanüstü askerlerden oluşan gizli bir askeri gücün maceralarının anlatıldığı cıvık romanlardı. O esnada seksi ancak bir üreme aracı olarak gören Jared, böyle bir şeyin düşmanları fethetmek için nasıl geçerli bir yol sanıla- bileceğini merak etmeden duramadı. Nihayet seks konusunda önemli bir şeyi gözden kaçırdığına karar verdi ve daha sonra Brahe'ye danışmak üzere konuyu bir kenara not etti.

Bu arada kolonilerin kurgu eserleri arasında Özel Kuvvetlerin niçin var olmadığı gizemini koruyordu.

Fakat bu soru belki de başka bir akşama kalacaktı. Jared o ana kadarki araştırmalarını tim arkadaşlarıyla paylaşmak için can atıyordu. Bulgularını bellekten çıkartıp diğerlerine salıverdi. Bunu yaparken de araştırmalarını paylaşan tek kişinin kendisi olmadığını fark etti; Brahe, 8.'nin büyük bölümüne ödev vermişti ve elde edilen sonuçlar Jared'ın algısına oluk oluk akıyordu. Aralarında Seaborg'dan görgü kuralları ve çatışma giderimi psikolojisi (Jared, Seaborg'un gönderilen hemen hemen her bilgiyle beraber gözlerini yuvarladığını sezebiliyordu), Brian Michaelson'dan Koloni Savunma Güçlerinin büyük muharebeleri, Jerry Yukawa adlı bir acemiden çizgi film animasyonları ve Sarah Pauling'den insan fizyolojisi de vardı. Jared o günün daha erken saatlerinde kendisine ödev verildiği için laf atan Pauling'le dalga geçmeyi aklının bir köşesine yazdı. BeyinDostu ise Jared'ın tim arkadaşlarının öğrendiği her şeyi büyük bir neşe içinde açmaya başladı. Jared basamaklarda arkasına yaslandı ve bilgiler dallanıp budaklanırken gün batımını seyretti.

Yeni öğrendiği her şey açılana dek Anka'nın güneşi büsbütün batmıştı; Jared kışlayı aydınlatan küçük ışık havuzunun içinde oturarak Anka'nın kendine has böceklerinin ışıktaki uçuşmalarını izlemekteydi. Bu küçük yaratıkların hırslı olanlarından biri Jared'ın koluna kondu ve onun vücut sıvılarını içmek için etine iğnemi bir hortum batırdı. Böcek birkaç saniye sonra ölmüştü bile. Jared'ın AkıllıKanındaki nanobotlar, BeyinDostu tarafından uyarılmış ve taşıdıkları oksijeni yanıcı bir madde gibi kullanarak minik hayvanın içinde kendi kendilerini patlatmışlardı. Yaratık içten dışa doğru kavrulurken vücudundaki gözeneklerden neredeyse gözle görülemeyecek kadar ince dumanlar yükseliyordu. Jared hem BeyinDostuna hem de AkıllıKanına bu tür bir savunma sistemini kimin programladığını merak etmeden duramadı; çalışma şekline bakılırsa, yaşamdan nefret ediyordu sistem.

Belki de gerçek doğanlar bizden korkmakta haklıdır, diye düşündü Jared.

Kışlanın içindeki tim arkadaşlarının o gece öğrendikleri şeyler hakkında tartıştıklarını algılayabiliyordu; Seaborg tam o anda Frankenstein'ın canavarını iç sıkıcı olarak niteledi. Jared de canavarın onurunu korumak amacıyla içeri daldı.

İlk haftanın sabah ve akşamüstlerinde 8. Tim savaşmayı, savunmayı ve öldürmeyi öğrendi. Akşamları da diğer her şeyi. Bunların arasında Jared'in değerinden şüphelendiği şeyler de vardı.

İkinci günün akşamının ilk saatlerinde Andrea Gell-Mann, o gün öğleyin kaptığı ve akşam yemeğinden hemen önce paylaştığı küfür kavramını 8. Tim'e kazandırdı. 8.'nin mensupları akşam yemeği sırasında büyük bir

hevesle kahrolası bok çuvalı diye seslendikleri birbirlerinden siktiğimin tuzunu isteyip durdular, ta ki Brahe ağzına sıçtıklarım diye adlandırdığı öğrencilerine şu boku kesmelerini, iyice kafa ütölediğini söyleyene dek. Genel kanıya göre Brahe haklıydı, ta ki Gell-Mann time Arapça küfretmeyi öğretilene kadar.

Üçüncü günde 8.'nin üyeleri yemekhanenin mutfağına girip fırınları ve çeşitli malzemeleri kullanmak için izin istediler. Aldılar da. Ertesi sabah Carson Kampı'ndaki diğer eğitim timlerine, her acemiye (ve onların üstlerine) yetecek kadar şekerli kurabiye ikram edildi.

Dördüncü günde, 8.'nin üyeleri Anka'nın veri ağında buldukları esprileri birbirlerine yapmaya çalıştılar ve büyük ölçüde başarısız oldular; BeyinDostları içeriğini açana kadar esprinin komik bir yanı kalmıyordu. Yalnızca Sarah Pauling bol bol güler gibi gözüküyordu ve diğer tim üyelerinin espri yapamamalarını komik bulduğu için güldüğüne karar verildi sonunda. Başka hiç kimse bunun komik olduğunu düşünmedi, ki Pauling bu duruma ranzasından düşecek kadar çok güldü.

İşte *bunun* komik olduğunda hepsi anlaştı.

Sözcük oyunları da hiç fena değildi.

Akşamüstü insan kolonilerinin eğilimi ve onların diğer zeki canlı türleriyle olan ilişkileri (ki hep kötüydü) konulu bilgilendirici bir sunumla geçen beşinci günde 8. Tim, Kolonicilik öncesi çağda uzaylılarla yapılan yıldızlar arası savaşlarla ilgili kurgu eserleri ve gösterileri eleştirel bir açıdan değerlendirdi. Varılan hükümler oldukça tutarlıydı. *Dünyalar Savaşı* ilk başta tasvip edilse de son kısmı 8. Tim tarafından ucuz bir hile olarak görüldü. *Yıldızgemisi Askerleri* bazı güzel aksiyon sahnelerine sahip olmasına rağmen çok fazla felsefi kavramın açılımını gerektiriyordu; 8.'nin üyeleri eserin filmini kitabından daha fazla beğenseler de kitaptan daha aptalca olduğunu tartışmasız kabul ettiler. *Bitmeyen Savaş*, 8. Tim'in büyük bölümünü açıklanamaz bir üzüntüye sevk etti; bir savaşın o kadar uzun sürebileceği, sadece bir haftalık bir grup insan için neredeyse idrak edilemeyecek bir düşünceydi. *Yıldız Savaşlarını* izledikten sonraysa herkes bir ışın kılıcı istedi ve öyle bir teknolojinin olmadığını öğrenince hepsinin asabı bozuldu. Ayrıca herkes bütün Ewokların ölmesi gerektiği fikrinde birleşti.

Klasiklerden ikisi akıllarında kaldı. *Ender'in Oyunu* hepsinin çok hoşuna gitti; oradaki askerler daha küçük olmaları hariç tıpkı onlara benziyorlardı. Hattâ ana karakter aynı onlar gibi uzaylı canlı türleriyle savaşmak üzere büyütülmüştü. 8.'nin üyeleri ertesi gün birbirlerini ::Selamlar Ender,:: diye selamladı, ta ki Brahe öyle yapmayı kesmelerini ve dikkatlerini derslere vermelerini söyleyene dek.

Diğer klasik ise Kolonicilik çağı başlamadan önce yazılmış son kitaplardan biri olan ve bu nedenle gerçeğinden daha farklı -insanlığın uzaylılar tarafından silahlarla değil de merhabalarla karşılandığı- bir evrenin düşünenebildiği son kitap sayılan *Charlie'nin Eve Dönüşü* adlı eserd. Kitap zaman içerisinde filme de uyarlanmıştı; filmi çekilene kadar eserin bilimkurgu değil fantastik, hem de yürek sızlatacak kadar fantastik olduğu açıkça anlaşılmış bulunuyordu. Film tam bir fiyaskoydu. Hem kitaptan hem de filmde adeta büyülenen 8. Tim üyeleri, asla sahip olamayacakları ve kendilerine ihtiyaç duyulmayacağı için asla içinde harmanlayacakları o evren karşısında adeta kendilerinden geçtiler.

Altıncı günde Jared ve 8.'nin geri kalanı sonunda seks denilen şeyi enine boyuna öğrendi.

Doğrudan doğruya altıncı günün bir sonucu olarak yedinci gün dinlendiler.

Jared'a, ::Değersiz değiller,:: dedi Pauling, öğrendikleri şeyler hakkında. Yedinci günün geç saatlerinde Pauling'in ranzasında yan yana yatmaktaydılar. O sırada yakın olmalarına rağmen seks yapmıyorlardı. ::Tüm o şeyler tek başına bir işe yaramıyor olabilir, ama bizi birbirimize yaklaştırıyorlar::

::Birbirimize zaten yakınsınız,:: dedi Jared.

::Sadece böyle değil:: Pauling kısa bir süreliğine vücudunu Jared'inkine bastırdı, sonra geri çekildi. ::Bir toplum olarak. Bir grup olarak. Bahsettiklerin hep saçma sapan şeyler. Ama bize insan olmayı öğretiyorlar::

Vücudunu Pauling'inkine bastırma sırası Jared'daydı. Kadının göğsüne iyice sokuldu. ::İnsan olmak hoşuma gidiyor,:: dedi.

::İnsan olman benim de hoşuma gidiyor,:: dedi Pauling, sonra da duyulur bir sesle kıkırdadı.

::Yeter be,:: dedi Seaborg. ::Burada uyumaya çalışıyoruz::

::Huysuz işte, ne olacak,:: dedi Pauling. Bir şey ekleyecek mi diye Jared'a baktı, fakat o uykuya dalmıştı bile. Jared'ı başının tepesinden hafifçe öpüp ona katıldı.

::İlk haftanızda gerçek doğan askerlerin yapabildikleri şeyleri yapmak için eğitildiniz,:: dedi Brahe. ::Şimdi sadece sizin yapabileceğiniz şeyler için eğitilmenizin vakti geldi::

8. Tim uzun bir engelli parkurun başında duruyordu.

::Bu parkuru zaten koştuk,:: dedi Luke Gullstrand.

::İyi ki fark ettin Gullstrand,:: dedi Brahe. ::Gözlem kabiliyetin sebebiyle bugün o parkuru ilk koşan sen olacaksın. Burada kal. Lütfen diğerleriniz

mümkün olduğu kadar eşit aralıklarla parkur boyunca sıralanın.::

Fazla geçmeden 8.'nin üyeleri parkur boyunca dizilmişlerdi. Brahe dönüp Gullstrand'a baktı. ::Parkuru görüyor musun?:: diye sordu.

::Evet,:: dedi Gullstrand.

::Sence onu gözlerin kapalı koşabilir misin?::

::Hayır,:: dedi Gullstrand. ::Her şeyin yerini hatırlamıyorum. Bir şeylere takılırım ve düşüp ölürüm.::

::Hepiniz aynı fikirde misiniz?:: diye sordu Brahe. Onay sinyalleri geldi. ::Yine de hepiniz bugün bu parkurdan ayrılmadan önce onu gözleriniz kapalı koşacaksınız. Çünkü bunu yapmanızı sağlayacak bir beceriniz var: Timinizin üyeleriyle yaptığınız bütünleşme.::

Tim mensuplarından farklı derecelerde şüpheler yükseldi. ::Bütünleşmeyi konuşmakta ve veri paylaşmakta kullanıyoruz,:: dedi Brian Michaelson. ::Bu bambaşka bir şey.::

::Hayır. Hiç de değil,:: dedi Brahe. ::Geçen haftaki gece görevleri ceza ve boş işten ibaret değildi. BeyinDostunuz ve doğum öncesi koşullandırmanız sayesinde *kendi başınıza* hızlı öğrenebildiğinizi zaten biliyordunuz. Geçen haftaysa -farkında bile olmadan- muazzam miktarda bilgiyi *kendi aranızda* paylaşmayı ve kavramayı öğrendiniz. Onunla bunun arasında fark yok. Şimdi dikkatinizi verin.::

8.'nin diğer üyeleri gibi Jared de sesli bir hayret nidası attı. Artık kafasının içinde yalnızca Gabriel Brahe'nin varlığı değil, onun o anki fiziksel mevcudiyeti ve kişisel konumu da vardı.

Bunlar Jared'ın kendi bilinciyle iç içe geçmiş haldeydi.

::Benim gözlerimden bakın,:: dedi Brahe. Jared bu emrin üzerine yoğunlaştı ve görüş açısı Brahe'ninkine doğru kayarken mide bulandırıcı bir baş dönmesi yaşadı. Brahe kafasını sağa sola çevirdiğinde kendini ona bakarken gördü. Brahe görüntüyü aniden kesti.

::Bunu ne kadar çok yaparsanız o kadar kolaylaşacak,:: dedi Brahe. ::Ve bundan böyle her muharebe eğitiminde bunu *yapacaksınız*. Bütünleşmeniz size evrende eşi olmayan bir durumsal farkındalık kazandırır. Bütün zeki canlı türleri muharebe sırasında ellerinden geldiğince bilgi paylaşır -gerçek doğan askerler bile çatışmada BeyinDostları arasında bir iletişim kanalını açık tutarlar. Fakat sadece Özel Kuvvetler bu seviyede bir paylaşıma, bu seviyede bir taktiksel farkındalığa sahiptir. Nasıl çalıştığımızın ve nasıl savaştığımızın özünde bu özelliğimiz yatar.

::Dedim ya, geçen hafta gerçek doğanlar gibi savaşmanın temel öğelerini gözden geçirdik -birey olarak nasıl çatışmaya gireceğinizi öğrendiniz. Şimdi

Özel Kuvvetler gibi çarpışmayı, savaş becerilerinizi timinizinkiyle bütünleştirmeyi öğrenme zamanı. Paylaşmayı ve sizinle paylaşılana güvenmeyi öğreneceksiniz. Böylece hem sizin hem de tim arkadaşlarınızın hayatı kurtulacak. Bu da öğreneceğiniz en zor ve en önemli şey olacak. O yüzden dikkatinizi verin.::

Brahe tekrar Gullstrand'a döndü. ::Kapa gözlerini.::

Gullstrand tereddüt etti. ::Onları kapalı tutabilir miyim bilmiyorum,:: dedi.

::Timine güvenmek zorundasın,:: dedi Brahe.

::Timime güveniyorum,:: dedi Gullstrand. ::Kendime güvenemiyorum sadece.:: Bu söz herkesten duygudaş sinyaller yükselmesine sebep oldu.

::O da bu egzersizin bir parçası,:: dedi Brahe. ::Hadi bakalım.::

Gullstrand gözlerini kapatıp bir adım attı. Jared parkurun ortasındaki konumundan, en baştaki kişinin yani Jerry Yukawa'nın kendi zihniyle Gullstrand arasındaki mesafeyi fiziksel olarak kapatmak istercesine öne eğildiğini görebiliyordu. Gullstrand'ın engebeli parkurdaki ilerleyişi yavaş başladı ama giderek daha istikrarlı bir hal aldı; Jared'a ulaşmadan hemen önce ve çamurun üzerinde asılı duran tahta bir kirişi geçtikten hemen sonra Gullstrand gülümsemeye başladı. İkna olmuştu.

Jared onun kendi görüş alanına uzandığını hissetti. Tim arkadaşı için duyularına tam erişim imkânı sağlayıp ona teşvik ve güven duyguları aşıladı. Gullstrand'ın bunları alarak kısa bir teşekkür yolladığını sezinledi. Gullstrand daha sonra, Jared'ın önünde durduğu duvardaki ipi tırmanmaya odaklandı. Tepeye vardığı zaman Jared onun tam bir kendine güvenle sıradaki tim mensubuna geçtiğini hissetti. Parkurun sonlarına doğru neredeyse son sürat gidiyordu Gullstrand.

::Harika,:: dedi Brahe. ::Gullstrand, son konuma sen geç. Diğer herkes bir konum aşağı kaysın. Yukawa, sıra sende.::

İki tekrarın ardından tim üyeleri bakış açılarını parkuru koşan arkadaşlarıyla paylaşmakla kalmıyorlar; koşan asker de onlardan aldığı bakış açısını diğerleriyle paylaşarak sırası henüz gelmeyenlere koşunun bir fragmanını sunuyordu. Ondan sonraki tekrarda kenarda bekleyenler, kendilerinden bir sonraki konumda bulunan kişiyle de bakış açılarını paylaşır oldular ki kılavuzluk sırası onlara geldiğinde koşucuya daha iyi yardım edebilsinler. Jared parkura çıkana kadar timdeki herkes bakış açısını bütünleştirmiş bulunuyor, başka bir bakış açısını çabucak deneyip kendi bakış açısını bozmaksızın gerekli bilgileri edinmeyi giderek daha iyi öğreniyordu. Aynı anda iki farklı yerde olmak gibiydi bu.

Jared parkuru koşarken bütün bu garip bilgi ağının bir parçası olmaktan

büyük bir coşku duymaktaydı. Ta ki çamurun üzerindeki kirliliği geçerken ödünç aldığı görsel bakış açısı, ayaklarının olduğu yerden ansızın ayrılıp başka bir tarafa çevrilene dek. Ayağı kayan Jared çamura kapaklandı.

::Kusura bakma,:: dedi Steven Seaborg birkaç saniye sonra,

Jared gözlerini açıp yerden kalkarken. ::Bir şey beni ısırdı da. Dikkatim dağıldı.::

::Yalan,:: diye Jared'a özel mesaj yolladı Alan Millikan. ::Bir konum aşağıdaydım ve tam da ona bakıyordum. Isırıldığı falan yok.::

Brahe araya girdi. ::Seaborg, çatışma sırasında böcek ısırığı yüzünden tim arkadaşının ölümüne sebep olursan kendini bir hava kapağından uzaya atılırken bulabilirsin,:: dedi. ::Benden söylemesi. Dirac, devam et.::

Jared gözlerini kapadı ve kendini koşuyu sürdürmeye zorladı.

::Seaborg'un benimle ne alıp veremediği var?:: diye Pauling'e sordu Jared. İkili, savaş bıçaklarıyla dövüş tahmindeydi. Tim üyeleri bütünleşme algılarını sonuna kadar açarak diğer her bir üyeyle beşer dakikalığına pratik yapmaktaydı. Aklından geçenleri son raddesine kadar bilen biriyle kapışmak, dövüşte tuhaf bir zorluk katıyordu.

::Sahiden de bilmiyor musun?:: dedi Pauling, sol elinde gevşekçe tuttuğu bıçağıyla beraber yana doğru daire çizerek. ::İki sebebi var. Birincisi, hıyarın teki. İkincisi, benden hoşlanıyor.::

Jared daire çizmeyi bıraktı ve, ::Ne?:: dedi. Pauling hışımla saldırarak sağa doğru bir yanıltma hamlesi yaptı, ardından bıçağını sol eliyle Jared'ın boynuna doğru aşağıdan yukarıya savurdu. Jared kesilmekten kurtulmak için geriye ve sağa doğru sendeledi; Pauling bıçağını diğer eline alıp aşağı doğru saplarken Jared'ın bacağını yaklaşık bir santimetreyle ıskaladı. Doğrulup bir savunma pozisyonuna geçti Jared.

::Dikkatimi dağıttın,:: dedi, yeniden daire çizmeye başlayarak.

::Kendi dikkatini kendin dağıttın,:: dedi Pauling. ::Ben sadece fırsattan istifade ettim.::

::Anlaşılan bir atardamarı kesene kadar rahat etmeyeceksin,:: dedi Jared.

::Asıl sen çeneni kapatıp beni o bıçakla öldürmeye çalışana kadar rahat etmeyeceğim,:: dedi Pauling.

::Aslına bakarsan,:: diye söze başladı Jared ve ansızın geriye yaslandı; Pauling'in hamle yapmaya niyetlendiğini, o saldırıya geçmeden hemen önce hissetmişti. Pauling'in geri çekilmesine fırsat kalmadan, Jared kadının ileri uzanmış koluna göre içte kalan kısımdan ona sokuldu ve sağ elindeki

bıçağını rakibinin göğüs kafesine hafifçe değdirmek üzere kaldırdı. Bıçak hedefine varmadan önce Pauling başını geri çekip Jared'ın çenesine sertçe indirdi. Jared'ın dişleri bir anda kapanınca yüksek bir çat sesi duyuldu; Jared'ın görüş alanı beyaza büründü. Pauling onun bu afallamış halinden istifade ederek bir adım geri çekildi ve savurduğu bir tekmeyle adamın ayaklarını yerden keserek onu sırtüstü düşürdü. Jared kendini toparlayana kadar Pauling bacaklarını kullanarak onun kollarını yere mıhlamış, bıçağını da rakibinin şah damarının tam üstüne dayamıştı bile.

::*Aslına bakarsan,*:: dedi Pauling, Jared'ın son sözleriyle dalga geçerek, ::*bu gerçek bir dövüş olsaydı şimdiye dek atardamarlarından dördünü kesmiş ve bir sonraki düşmanıma geçmiştim.*:: Pauling bıçağını kınına sokup dizlerini adamın kollarından kaldırdı.

::Neyse ki gerçek bir dövüş değil,:: dedi Jared ve yerden destek alarak doğruldu. ::Seaborg konusunda::

Pauling onun burnunun tam üstüne bir yumruk attı; Jared'ın başı geriye savruldu. Daha bir saniye geçmeden Pauling'in bıçağı yine gırtlığında, bacakları da kollarını mıhlayacak şekilde üzerindeydi.

::Ne halt yiyorsun?:: dedi Jared.

::Beş dakikamız henüz dolmadı,:: dedi Pauling. ::Hâlâ dövüşüyor olmamız lazım::

::Ama sen-:: diye başladı Jared. Pauling bıçağıyla onu boynundan dürterek biraz AkıllıKan akıttı. Jared bir hayret nidası attı.

::'Ama sen-' diye bir şey yok,:: dedi Pauling. ::Jared, senden hoşlanıyorum, fakat bir türlü odaklanamadığını fark ettim. Arkadaş olduğumuz için, dövüşürken tatlı bir sohbet edebileceğimizi sanıyorsun. Ama yemin ederim ki bir daha bana şimdiki gibi açık verirken gırtlığını keserim. AkıllıKanın *muhtemelen* ölmeni engeller. Ayrıca sırf arkadaş olduğumuz için seni ciddi ciddi yaralamayacağım fikrinden vazgeçmeni sağlar. Dediğim gibi, senden hoşlanıyorum. Ve aklın başka yerde diye gerçek bir çatışmada ölmek istemiyorum. Gerçek çatışmada savaşağımız şeyler, sohbet etmek için saldırılarına ara vermeyecekler::

::Savaşta arkamı kollamayacak mısın?:: dedi Jared.

"Kollayacağımı biliyorsun,:: dedi Pauling. ::Ama bu bütünleşme olayı bir yere kadar geçerli Jared. Kendi arkanı kendin de korumalısın::

Brahe beş dakikalarının sona erdiğini söyledi. Pauling arkadaşına el verdi. "Ciddiyim Jared,:: dedi Pauling, onu kaldırdıktan sonra. "Bir dahaki sefere dikkati elden bırakma, yoksa seni fena keserim::

::Biliyorum,:: dedi Jared ve burnuna dokundu. ::Veya yumruk atarsın::

::Doğru,:: dedi Pauling ve gülümsedi. ::Seçici değilimdir.::

::Demek Seaborg'un senden hoşlanması sadece dikkatimi dağıtmak içindi,:: dedi Jared.

::Ah, hayır,:: dedi Pauling. "O dediğim tamamen doğru.::

::Ah,:: dedi Jared.

Pauling yüksek sesle güldü. ::Bak dikkatin gene dağılıverdi.:: dedi.

İlk vurulanlardan biri Sarah Pauling'di. O ve Andrea Gell-Mann küçük bir vadiyi keşfederken pusuya düşürüldüler. Başından ve boynundan vurulan Pauling anında yere serildi; Gell-Mann ise göğsüne ve karnına yediği üç mermiyle indirilmeden önce saldırganların yerini belirlemeyi becerdi. Her iki olayda da timin geri kalanıyla aralarındaki bütünleşme çökuverdi; sanki timin ortak bilincinden bütün bütün koparılıp alınmışlardı. Diğerleri de kısa aralıklarla düşünce tim darmadağın oldu ve geride kalan mensupları kargaşa içine düştü.

8. için kötü bir savaş oyunuydu.

Jerry Yukawa bacağından vurularak sorunu daha da içinden çıkılmaz bir hale getirdi. Üzerindeki eğitim tulumu 'vuruşu' algılayarak o bacağın hareket kabiliyetini dondurdu; Yukawa tam da koştururken yere kapaklandı ve kendini Katherine Berkeley'in birkaç saniye önce sığındığı kayanın arkasına zor attı.

::Koruma ateşi açman gerekiyordu,:: dedi Yukawa suçlarcasına.

::Açtım,:: dedi Berkeley. ::Hâlâ da açıyorum. Ama ben tekim, onlar beş kişiler. Daha iyisini yap da görelim.::

Yukawa'yla Berkeley'i kayanın arkasına kısıtıran 13. Eğitim Timi'nin beş mensubu, onlardan tarafa bir kez daha ateş açtı. 13.'nün üyeleri eğitim tüfeklerinin mekanik olarak taklit edilen geri tepmesini hissediyorlar, BeyinDostları da arkası kapalı minik vadiyi delik deşik eden mermileri görsel ve işitsel olarak yoktan var ediyordu. Yukawa ile Berkeley'in BeyinDostları ise buna paralel olarak o mermilerden bazılarının önlerindeki kayaya çarptığını, diğerlerininse ıslık çalarak geçip gittiğini simüle ediyordu. Mermiler gerçek değilse bile, sahte bir şeyin olup olabileceği kadar öyleydiler.

::Biraz yardım hiç fena olmaz,:: dedi Yukawa, tatbikatta tim komutanlığı yapan Steven Seaborg'a.

::Sizi duyuyoruz,:: dedi Seaborg, sonra da timinin hayatta kalan diğer tek üyesine, yani kendisini sessiz sedasız izleyen Jared'a baktı. 8.'nin hâlâ ayakta olan dört mensubu varken (tabii Yukawa için lafın gelişi) 13.'nün üyeleri ormanda cirit atıyorlardı. Şans 8. Tim'den yana gözükmiyordu.

::Bana öyle bakmayı kes,:: dedi Seaborg. ::Suç bende değil::

::Bir şey demedim,:: dedi Jared.

::Ama aklından geçiriyordun,:: dedi Seaborg.

::Aklımdan da geçirmiyordum,:: dedi Jared. ::Verileri inceliyordum::

::Neyin verilerini?:: diye sordu Seaborg.

::13.'nün nasıl hareket ettiğini ve düşündüğünü gösteren verileri,:: dedi Jared. ::Ölmeden önce 8.'nin diğer üyelerinin gönderdiklerini. Kullanabileceğimiz bir şey var mı diye bakıyorum::

::Biraz daha hızlı baksan olmaz mı?:: dedi Yukawa. ::Buradan durum hiç de iyi gözüküyor::

Jared gözünü Seaborg'dan ayırmadı. Seaborg iç geçirdi. ::Peki,:: dedi. ::Önerilere açığım. Ne buldun?::

::Aklımı kaçırdığımı zannedeceksin,:: dedi Jared. ::Ama bir şey dikkatimi çekti. Şimdiye dek ikimiz de pek yukarı bakmadık::

Seaborg başını kaldırıp ağaçları gözden geçirdi. Dünya'ya özgü ağaçların ve onların Anka karşılığı olan görkemli dallara sahip kalın, bambumsu gövdeli bitkilerin yaprakları arasından gün ışığı sızmaktaydı. İki bitki örtüsü türü, genetik olarak rekabet etmiyorsa bile -farklı dünyalarda evrim geçirdikleri için birbirleriyle uyumsuzdular- gün ışığı için birbiriyle yarışıyor, göğe mümkün olduğunca uzanmakla kalmayıp yapraklar ve yapraksılar daha rahat fotosentez yapabilsin diye kalın dallar büyütüyordu.

::Yukarı bakmıyoruz, çünkü orada ağaçlardan başka bir şey yok,:: dedi Seaborg.

Jared içinden süre tutmaya başladı. Yedinci saniyeye geldiğinde Seaborg'da nihayet jeton düştü. ::Ah::

::Ah ya,:: diye doğruladı Jared. BeyinDostuyla bir harita çıkardı. ::Biz buradayız. Yukawa ve Berkeley de buradalar. Aramızda koskoca bir orman var::

::Ve sen oraya kadar ağaçlardan gidebileceğimizi düşünüyorsun,:: dedi Seaborg.

::Mesele o değil,:: dedi Jared. ::Asıl mesele bunu Yukawa ile Berkeley'i kurtaracak kadar hızlı, kendi canımızdan olmayacak kadar da sessiz yapıp yapamayacağımız::

Jared ağaçlarda yürümenin teoride kolay olsa da pratikte öyle olmadığını çabucak keşfetti. İlk iki dakika içinde o ve Seaborg neredeyse iki defa düşüyorlardı; daldan dala atlamak, ikisinin beklediğinden de daha fazla koordinasyon gerektiriyordu. Anka ağaçlarının dalları tahmin ettikleri kadar

yük taşıımıyordu ve Dünya ağaçları şaşırtıcı miktarda kurumuş dala sahipti. Umduklarından daha yavaş ve gürültülü ilerliyorlardı üstelik.

Doğudan bir hışırtı yükseldi; farklı ağaçlardaki Jared ve Seaborg gövdelere sarılarak donakaldılar. Otuz metre ötedeki ve Jared'ın konumundan altı metre aşağıdaki çalılarının arasından 13.'nün iki mensubu çıktı. Tetikte ve ihtiyatlı olup avlarını bulmak için gözlerini ve kulaklarını dört açmışlardı. Ama başlarını hiç kaldırmadılar.

Jared göz ucuyla Seaborg'un Çeasına uzandığını gördü. ::Bekle,:: dedi ona. ::Hâlâ periferik görüş sahalarındayız. Arkalarında kalana dek bekle.:: İki asker yavaş yavaş ilerlemeyi sürdürerek Jared'la Seaborg'u geride bıraktı; Seaborg başıyla Jared'a işaret verdi. Çealarını sessizce sırtlarından çektiler, ellerinden geldiğince sabit tuttular ve askerlerin sırtına nişan aldılar. Seaborg emri verdi; mermiler kısa aralıklı taramalarla namlulardan fırladı. Askerler kaskatı kesilerek yere devrildiler.

::Geri kalanlar Yukawa'yla Berkeley'i sıkıştırmış durumda,:: dedi Seaborg. ::Acele edelim.:: Adam yola koyuldu. Tim arkadaşının az öncesine kadar bozuk olan komuta hevesli tavrının bir anda nasıl da düzeldiğini görmek Jared'ı keyiflendirdi.

On dakika sonra, Yukawa'yla Berkeley'in cephaneleri bitmek üzereyken Jared ile Seaborg 13.'nün geriye kalan mensuplarını nihayet görebildiler. Sollarında ve sekiz metre aşağılarında iki asker iri bir devrik ağacın arkasına konuşlanmıştı; sağlarında ve yaklaşık otuz metre ilerilerindeyse başka bir çift, bir dizi kayanın arkasında bekliyordu. Bu askerler Yukawa'yla Berkeley'i meşgul ederken beşinci bir asker sessizce arkalarından dolaşmaktaydı. Hepsinin de sırtı Jared ile Seaborg'a dönüktü.

::Ben kütüğün oradakileri alıyorum; kayaların arkasındakiler senin,:: dedi Seaborg. ::Arkadan dolaşanı Berkeley'e haber vereceğim, ama biz kendi hedeflerimizi indirene kadar ateş açmamasını söyle ona.:: Jared başını salladı; kendine güveni yerine gelen Seaborg artık daha iyi plan yapabiliyordu. Jared bu bilgiyi müsait bir zamanda üzerinde düşünmek amacıyla bir kenara kaldırdı, sonra da ağaçta daha sabit durabilmek için sırtını gövdeye dayadı ve sol ayağını biraz aşağıdaki bir dala takarak ilave destek aldı.

Seaborg görüş alanını kapatan bir daldan kurtulmak için ağaçta bir dal aşağı indi. Bastığı kurumuş dal onun ağırlığı altında yüksek sesle çatırdayarak çöktü ve sanki mümkün olan en gürültülü şekilde ağaçtan düştü. Kendini boşlukta bulan Seaborg çılgıncasına atılarak bastığı yerin altındaki bir dala tutundu ve o sırada Çeasını düşürdü; yerdeki dört asker döndü, kafasını kaldırdı ve onu orada çaresizce sallanırken gördü. Hepsi de silahını kaldırdı.

::Kahretsin,:: dedi Seaborg ve biraz yukarısındaki Jared'a baktı.

Jared kayaların oradaki iki askere yaylım ateşi açtı. Biri kasılarak düşerken diğeri kayaların öteki tarafına atladı. Namluyu çeviren Jared, bu sefer de kütükteki askerlere ateş açtı; kimseyi vuramasa da Çeasını güdümlü füze ayarına getirmesine ve iki askerin arasındaki boşluğa bir füze atmasına yetecek kadar ürküttü onları. Üstlerine simüle roketten sanal şarapnel yağan askerler yere yığıldılar. Jared tekrar öteki tarafa döndüğü zaman, kayanın oradaki askerin kendisine nişan aldığını son anda gördü. Kadın tetiği çekerken Jared da ona güdümlü bir füze fırlattı. Hemen ardından eğitim tulumunun göğüs bölgesi sıkışarak kaburgalarını acıttı. Jared vurulmuştu, fakat ağaçtan düşmemesi hâlâ hayatta olduğunu gösteriyordu.

Tabii ya, bu bir eğitim tatbikatıydı! Jared öylesine adrenalın doluydu ki her an altına işeyecekmiş gibi hissediyordu.

::Biraz yardım fena olmaz,:: dedi Seaborg ve Jared ken- dişini yukarı çeksın diye sol elini uzattı. Az evvel Yukawa ile Berkeley'in arkasına dolaşan beşinci asker tam da o anda Seaborg'u sağ omzundan vurdu. Seaborg'un kolu, tulumunun içinde kaskatı kesildi ve tutunmakta olduğu dalı bıraktı. Jared onun sol eline doğru atıldı ve Seaborg'un düşüşü ivme kazanamadan önce onu yakalamayı başardı. Jared'ın destek almak için ayağını bir dalın altına sıkıştırdığı sol bacağı, üstüne binen ilave yük yüzünden acıyla gerildi.

Yerdeki asker nişan aldı; mermiler sanal olsa bile Jared vurulduğu takdirde tulumu sıkışacağı için Seaborg'u düşüreceğini, hattâ muhtemelen kendisinin de ağaçtan aşağı yuvarlanacağını biliyordu. O da sağ eliyle uzandı, savaş bıçağını çekti ve sertçe fırlattı. Bıçak yerdeki askerin sol baldırına saplandı. Çığlık atarak yere yığılan asker, bıçağı nazikçe yoklarken Berkeley arkadan geldi ve onu vurarak etkisiz hale getirdi.

::Savaş oyununu 8. Tim kazandı,:: diye Brahe'nin konuştuğunu duydu Jared. ::Donmuş durumdakilerin eğitim tulumlarını şimdi gevşeteceğim. Bir sonraki savaş oyunu otuz dakika sonra başlayacak.:: Seaborg'un tulumundaki sıkışma gibi Jared'm sağ yanındaki basınç da ansızın ve büyük ölçüde gevşedi. Jared arkadaşını yukarı çekti, sonra ikisi birlikte silahlarını almak için dikkatle orman tabanına indiler.

13.'nün serbest kalmış üyeleri onları bekliyordu. Halen yerde inlemekte olan tim arkadaşlarını bırakıp karşılarına dikildiler. **::Seni hergele,:: dedi içlerinden biri, Jared'in burnunun dibine kadar girerek. ::Charlie'ye bıçak fırlattın. Kimseyi öldürmemen gerekiyor. O yüzden buna savaş oyunu diyorlar.::**

Seaborg hemen Jared'la öteki askerin arasına daldı. **::Sen onu git arkadaşına anlat amcık ağızlı,:: dedi. ::Herif bizi vursaydı düşüşümü kontrol edemedim sekiz metre düşecektim. Nişan alırken benim öleceğimden pek de**

endişelenir gibi bir hali yoktu. Jared'm onu bıçaklaması hayatımı kurtardı. Üstelik arkadaşın da ölmeyecek. O yüzden ikinizin de canı cehenneme.::

Seaborg'la diğer asker birkaç saniye daha birbirlerine diklendikten sonra 13.'nün askeri başını çevirdi, yere tükürdü ve tim arkadaşının yanına döndü.

::Sağ ol,:: dedi Jared, Seaborg'a.

Seaborg önce ona, sonra da Yukawa ile Berkeley'e göz attı. ::Gidelim buradan,:: dedi. ::Yeni bir savaş oyununa başlayacağız:: Oradan hışımla ayrıldı. Diğer üçü de onu takip etti.

Dönüş yolunda Seaborg adımlarını yavaşlatarak Jared'a ayak uydurdu. ::Ağaçları kullanmak iyi fikirdi,:: dedi. ::Ve düşmeden önce beni yakaladığına sevindim. Teşekkürler.::

::Bir şey değil,:: dedi Jared.

::Senden hâlâ hoşlanmıyorum,:: dedi Seaborg. ::Ama artık seninle bir alıp veremediğim yok.::

::Bu da bir şey,:: dedi Jared. ::En azından bir başlangıç.::

Seaborg başını salladı ve yine adımlarını açtı. Kışlaya kadar da sesi sedası çıkmadı.

"Vay vay vay, kimleri görüyorum," dedi Teğmen Cloud, 8.'nin eski üyeleriyle beraber mekiğe giren Jared'a.

"Merhaba Teğmen Cloud," dedi Jared. "Seni yeniden görmek güzel."

"Bana Dave de," dedi Cloud. "Bakıyorum da eğitimi bitirmişsin. Ah be, keşke benim eğitimim de sadece iki hafta sürseydi."

"Yine de pek çok şey öğrendik," dedi Jared.

"Ondan en ufak bir şüphem yok," dedi Cloud. "Ee, nereye atandın Er Dirac? Hangi gemiye gidiyorsun?"

"Kite'a atandım," dedi Jared. "Arkadaşlarımdan ikisiyle beraber -Sarah Pauling ve Steven Seaborg." Jared çoktan yerine geçmiş olan Pauling'i işaret etti; Seaborg henüz mekiğe binmemişti.

"Kite'ı gördüm," dedi Cloud. "Yeni yapılan gemilerden. Dış hatları güzel. Tabii hiç binmişliğim yok. Siz Özel Kuvvetler tayfası hep kendi aranızda takılırsınız."

"Ben de öyle olduğunu duydum," dedi Jared. Andrea Gell-Mann mekiğe binerken Jared'a hafifçe çarptı. Ona bir özür sinyali gönderdi; Jared kadına bakıp gülümsedi.

"Anlaşılan dolu bir dönüş uçuşu olacak," dedi Cloud. "İstersen yardımcı

pilot koltuğunda oturabilirsin."

Jared, "Sağ ol," dedi ve Pauling'e bir göz attı. "Sanırım bu sefer diğer arkadaşlarımın yanında oturacağım."

Cloud da Pauling'i şöyle bir süzdü. "Seni suçlayamam," dedi. "Yine de bana birkaç yeni espri borçlu olduğunu unutma. Umarım onca eğitimin arasında espri anlayışını geliştirmeye biraz zaman ayırabilmişsindir."

Jared, Gabriel Brahe'yle yaptığı ilk konuşmayı hatırlayarak birkaç dakika duraksadı. "Teğmen Cloud, *Frankensteiri*'ı okudun mu hiç?" diye sordu.

"Okumadım," dedi Cloud. "Ama hikâyeyi bilirim. Son film versiyonunu izleyeli çok olmadı. Canavar konuşuyordu. Bana söylenenler doğruysa kitabında da öyle oluyormuş."

"Peki sence nasıldı?" dedi Jared.

"Fena değildi," dedi Cloud. "Oyunculuk biraz abartılıydı. Canavar için üzüldüm. Ve o Dr. Frankenstein karakteri ibnenin tekiydi. Niye soruyorsun?"

Jared, "Merak ettim sadece," dedi ve artık neredeyse dolu olan yolcu kabinini başıyla işaret etti. "O kitabı hepimiz okuduk. Bizi epey düşündürdü."

"Ah," dedi Cloud. "Anlıyorum. Jared, izin ver de insanlar hakkındaki felsefemi paylaşayım seninle. Dört kelimeyle özetleyebilirim: Ben iyi insanları severim. Ve sen iyi bir insana benziyorsun. Herkesin aynı şekilde düşündüğünü söyleyemem, ama ben öyle düşünüyorum."

"Bunu bilmek güzel," dedi Jared. "Galiba benim felsefem de o doğrultuda."

"Madem öyle, seninle iyi anlaşacağız," dedi Cloud. "Gelelim diğer konuya: Yeni esprilerden ne haber?"

"Birkaç tane olabilir," dedi Jared.

"Sence de bir sakıncası yoksa burada sesli konuşalım," dedi General Szilard, Jane Sagan'a. "İki insan ses çıkarmadan birbirine gözünü dikip bakarsa garsonlar tedirgin olur. Konuşmadığımızı görürlerse dakikada bir gelip bir şeye ihtiyacımız var mı diye sorar, dikkatimizi dağıtırlar."

"Nasıl isterseniz," dedi Sagan.

İkili, yukarısında Anka'nın dönmekte olduğu general yemekhanesinde oturuyordu. Sagan gezegene uzun uzun baktı. Szilard da onun bakışlarını takip etti.

"Harikulade, değil mi?" dedi.

"Öyle," dedi Sagan.

"İstasyondaki hangi pencereden dışarı bakarsan bak gezegeni bir süre için de olsa görebilirsin. Yine de hiç kimse bakmaz," dedi Szilard. "Ama buraya gelince gözünü ayıramazsın. Ben ayıramıyorum en azından." Etraflarını saran kristal kubbeyi işaret etti. "Bu kubbenin bir hediye olduğunu biliyor muydun?"

Sagan başını iki yana salladı.

"Biz bu İstasyonu yaparken onu Alalar hediye etti. Tamamı elmadır. Bunu sistemlerindeki gaz devlerinden birinin çekirdeğinden çıkarılan büyük bir kristalden oyduklarını söylediler. Alaların harika mühendisler olduğunu okumuştum. Hikâyeleri doğru bile olabilir."

"Alalara aşına değilim," dedi Sagan.

"Soyları tükendi," dedi Szilard. "Yüz elli yıl önce bir koloni yüzünden Obinlerle savaşa tutuştular. Bir klon orduları ve kısa sürede yeni klonlar yapabilme imkânları vardı. Bir süreliğine Obinleri yenecek gibi gözüksüler. Derken Obinler klonların genetik özelliklerine göre tasarlanmış bir virüs geliştirdi. Virüs ilk başta zararsızdı ve grip gibi havadan bulaşıyordu. Bilim insanlarımız onun aşağı yukarı bir ay içinde tüm Ala ordusuna yayıldığını tahmin ettiler. Ondan bir ay sonra da virüs olgunlaştı ve her bir Ala ordu klonunun hücre çoğalma döngüsüne saldırmaya başladı. Kurbanlar kelimenin tam anlamıyla çözüldüler."

"Hepsi birden mi?" diye sordu Sagan.

"Bütün klonların yok olması yaklaşık bir ay sürdü," dedi Szilard. "Zaten bilim insanlarımız virüsün ordunun tamamına bulaşabilmesi için o kadar ağır ilerlediğini tahmin ettiler. Ala ordusunun ortadan kalkmasıyla beraber

Obinler sivil nüfusu kısa sürede silip süpürdüler. Hızlı ve acımasız bir soykırımdı. Obinler merhametli bir canlı türü değildir. Artık tüm Ala gezegenlerine onlar sahip. Bu olay Koloni Birliği'ne iki şey öğretti: Bir, klon ordular çok kötü bir fikirdir. İki, Obinlerin yoluna çıkma. Biz de şimdiye kadar çıkmadık."

Sagan başını salladı. Özel Kuvvetler savaş kruvazörü *Kite* ve mürettebatı kısa bir süre önce hem güçlerini hem de hızlı tepki verme becerilerini ölçmek için Obinlerin bölgesine keşif- ve gizli baskınlarda bulunmaya başlamıştı. Obinler kendilerine yönelik saldırıları hoş görmedikleri ve teorik olarak Koloni Birliği'yle savaş halinde olmadıkları için tehlikeli bir işti bu. Obin-Rraey-Enesha ittifakı özenle saklanan bir sırdı; Koloni Birliği ve KSG'nin büyük bölümü, gerek bu ittifaktan gerekse bunun insanlara karşı teşkil ettiği tehlikeden habersizdi. Hattâ Eneshalıların Anka'da, gezegenle aynı adı taşıyan Koloni başkentinde bir elçiliği bile vardı. İki taraf kâğıt üzerinde hâlâ müttefikti yani.

"Obin baskınlarından mı konuşmak istiyorsunuz?" dedi Sagan. Jane Sagan, *Kite*'da bir bölük lideri olmasının yanı sıra geminin mukavemet değerlendirmesinden sorumlu istihbarat subayıydı. Çoğu Özel Kuvvetler subayı birden fazla görevi yürütürken aynı zamanda bir savaş bölüğünü de yönetirdi; böylece hem gemilerdeki personel sayısı düşük tutulurdu, hem de savaş mevkilerine getirilen subaylar sayesinde Özel Kuvvetlerin görev bilinci arttırılırdı. İnsanlığı korumak için doğmuşsan, savaşın dışında kalamazdın.

"Şimdi olmaz," dedi Szilard. "Burası ondan bahsetmek için uygun bir yer değil. Asıl senin yeni askerlerinden biri hakkında konuşmak istiyordum. *Kite*'ın üç yeni acemisi var ve bunlardan ikisi senin komutan altına girecek."

Sagan asabileşti. "Evet, girecekler. Zaten sorun da bu. Timimde tek bir eksik vardı, ama iki kişi geldi. Yer açmak için kıdemlilerimden birini aldınız." Sagan, *Peregrine*'e atama emri geldiği zaman Will Lister'ın yüzünde beliren çaresiz ifadeyi anımsadı.

"*Peregrine* yeni bir gemi ve tecrübeli askerlere ihtiyacı var," dedi Szilard. "Seni temin ederim ki diğer gemilerde de senin kadar kızgın tim liderleri mevcut. *Kite*'ın kıdemlilerinden birini göndermesi gerekiyordu ve tesadüf bu ya, elimde senin emrine vermek istediğim bir acemi vardı. Ben de o yüzden adamlarından birini *Peregrine*'e yolladım."

Sagan yine itiraz etmek için ağzını açtı, sonra fikrini değiştirip sessiz kaldı ve öfkesini içine attı. Szilard kadının yüzüne vuran duyguları izledi. Çoğu Özel Kuvvetler askeri, aklına gelen ilk lafı ederdi; çocukluk ve gençlik yıllarında kafalarına görgü kuralları kazınmamasının bir sonucuydu bu. Diğer bazı faktörlerin yanında Sagan'ın kendine hakimiyeti, Szilard'ın dikkatini çekmesinin sebeplerinden biriydi.

Sonunda, "Hangi acemiden bahsediyoruz?" diye sordu Sagan.

"Jared Dirac," dedi Szilard.

"Onu bu denli özel kılan ne?" diye sordu Sagan.

"Charles Boutin'in beynine sahip," dedi Szilard ve yine Sagan'ın ilk aklına gelen tepkiyi bastırmasını izledi.

Sonunda kadının ağzından çıkan, "Ne kadar iyi bir fikir," oldu.

"Dahası da var," dedi Szilard ve teknik konular da dahil Dirac'ın gizli dosyasının tamamını ona yolladı. Sagan sessizce oturup bilgileri gözden geçirdi, Szilard ise onu seyretti. Bir dakika sonra yemekhane personeline biri masalarına geldi ve bir ihtiyaçları olup olmadığını sordu. Szilard çay sipariş etti. Sagan garsona aldırış etmedi.

"Pekala, meraklanmaya başlıyorum," dedi Sagan, dosyayı gözden geçirmeyi bitirdikten sonra. "Niye bir haini başıma musallat ediyorsunuz?"

"Hain olan Boutin," dedi Szilard. "Dirac onun beynini daha yeni aldı."

"O beyinde bir hainin bilinci yatıyor."

"Evet," dedi Szilard.

"Sorumu bir defa daha yöneltiyorum," dedi Sagan.

"Çünkü sen bu tür konularda tecrübelisin," dedi Szilard.

"Hainler konusunda mı?" dedi Sagan şaşırarak.

"Sıradışı Özel Kuvvetler üyeleri konusunda," dedi Szilard. "Bir keresinde KSG'nin gerçek doğan bir üyesi geçici olarak emrindeydi. John Perry." Sagan ismi duyunca biraz kasıldı; Szilard bunu fark ettiyse de yorum yapmamayı seçti. "Perry komutan altındayken bir hayli başarı sergiledi," dedi Szilard. Son cümlesi aslında ironiğe kaçacak kadar yetersizdi: Mercan Muharebesi sırasında Perry, Sagan'ın baygın ve yaralı bedenini savaş alanı boyunca birkaç yüz metre taşıyarak ona tıbbi yardım sağlamış, sonra da içinde bulunduğu bina çökmek üzereyken kilit bir düşman teknolojisi ele geçirmişti.

"O başarı için övgüyü Perry hak ediyor, ben değil," dedi Sagan. Szilard, Perry lafını ettiği sırada Sagan'ın içinden yine bazı duyguların geçtiğini sezdi, fakat meseleyi kurcalamaktan bir kez daha kaçındı.

"Fazla alçakgönüllüsün," dedi Szilard ve garson çayını getirirken sözlerine ara verdi. "Diyeceğim o ki, Dirac bir tür melez," diye devam etti sonra. "Bir Özel Kuvvetler mensubu olmasının yanı sıra başka bir şey de olabilir. Ben de başka şeyler konusunda tecrübeli birini istiyorum."

"Başka şeyler," diye tekrarladı Sagan. "General, yoksa Boutin'in bilincinin

Dirac'ın içinde bir yerlerde olduğunu mu düşünüyorsunuz?"

"Öyle bir şey söylemedim," dedi Szilard, söylemiş olabileceğini ima eden bir ses tonuyla.

Sagan bu sözler üzerinde düşündü ve dile getirilenden ziyade üstü kapalı anlama değindi. "Kite'ın bundan sonraki görevlerinde hem Rraeylerle hem de Eneshalılarla çatışacağımızı herhalde biliyorsunuzdur," dedi. "Özellikle Enesha görevleri büyük bir hassasiyet gerektiriyor." *Ve tabii Will Lister'ı da,* diye düşündü Sagan, ama bunu dile getirmedi.

Szilard, "Elbette biliyorum," diye doğruladı ve çayına uzandı.

"Her an boy gösterebilecek ihanet yanlısı bir kişiliğin risk teşkil etmeyeceğine mi inanıyorsunuz?" dedi Sagan. "Üstelik sadece görev için değil, onunla beraber görev yapacak diğer askerler için de."

"Elbette bir risk var," dedi Szilard. "O riskle başa çıkacağına dair güvenim tam. Jared Dirac'ın kritik bir bilgi hazinesi olduğu da anlaşılabilir, ki öyle bir durumla da başa çıkılması gerekir. Diğer her şeyin yanı sıra sen bir istihbarat subayısın. Yani bu asker için ideal komutansın."

"Crick bu konuda ne dedi?" diye sordu Sagan, Kite'ın kumandanı Binbaşı Crick'i kastederek.

"Diyecek bir şeyi olmadı, çünkü ona söylemedim," dedi Szilard. "Bu şahsa özel bir bilgi ve onun bilmesi gerekmediğine karar verdim. Üç yeni askeri olduğunun farkında yalnızca."

"Bundan hoşlanmadım," dedi Sagan. "Hem de hiç."

"Hoşlanmanı istemiyorum zaten," dedi Szilard. "Bu durumla başa çıkmanı istiyorum sadece." Çayını yudumladı.

"Dirac'ın Rraeylerle veya Eneshalılarla ilgili görevlerde kritik bir rol üstlenmesine karşıyım," dedi Sagan.

"Ona emrindeki diğer askerlerden daha farklı davranmayacaksın," dedi Szilard.

"Öyleyse tıpkı diğer askerler gibi o da ölebilir," dedi Sagan.

"Kendi iyiliğin için dua et de dost ateşi altında ölmesin," dedi Szilard ve bardağını masaya bıraktı.

Sagan yine sessizliğe büründü. Garson masalarına yaklaştı; Szilard elini sabırsızca sallayarak kovdu onu.

"Bu dosyayı göstermek istediğim biri var," dedi Sagan, kafasını işaret ederek.

"Bu bariz sebeplerden dolayı gizli bir dosya," dedi Szilard. "Bilmesi gereken

herkes zaten biliyor ve başkalarına yayılsın istemiyoruz. Dirac bile kendi geçmişinden habersiz. Bu durumun böyle kalmasından yanayız."

"Benden *muazzam* bir güvenlik riski teşkil edebilecek bir askeri emrim altına almamı istiyorsunuz," dedi Sagan. "Hiç değilse bırakın da kendimi hazırlayayım. İnsan beyninin fonksiyonları ve BeyinDostu bütünleşmesi alanlarında uzman olan birini tanıyorum. Bence onun bu konudaki görüşleri faydalı olabilir."

Szillard biraz düşündü. "Güvendiğin biri olsa gerek," dedi.

"Böyle bir konuda evet," dedi Sagan.

"Peki o kişinin güvenlik seviyesini biliyor musun?" diye sordu Szillard.

"Biliyorum," dedi Sagan.

"Böyle bir şey için yeteri kadar yüksek mi?"

"Şey," dedi Sagan, "işin o kısmı biraz karışık."

"Merhaba Teğmen Sagan," dedi İdareci Cainen, İngilizce konuşarak. Telaffuzu kötü olsa bile bunda zerre suçu yoktu; ağzının biçimi, çoğu insan lisanı için uygun değildi.

"Merhaba İdareci," dedi Sagan. "Bakıyorum da dilimizi öğreniyorsun."

"Evet," dedi Cainen. "Öğrenecek bol bol vaktim ve yapacak çok az şeyim var." Cainen bir KBA'nın^[1] yanında duran ve başlıca Rraey dili Ckann ile yazılmış bir kitabı gösterdi. "Burada Ckann dilinde sadece iki kitap var. Ya bir dil kitabını seçecektim ya da bir din kitabını. Dili seçtim. İnsan dinleri..." -Cainen henüz küçük olan İngilizce kelime dağarcığını gözden geçirdi- "...daha zor."

Sagan başıyla KBA'yı işaret etti. "Artık bir bilgisayara kavuştuğuna göre daha fazla okuma seçeneğin olacaktır."

"Evet," dedi Cainen. "Bunu bana temin ettiğin için teşekkürler. Beni mutlu ediyor."

"Bir şey değil," dedi Sagan. "Ama bilgisayarın bir bedeli var."

"Biliyorum," dedi Cainen. "Okumamı istediğin o dosyaları okudum."

"Ve?" dedi Sagan.

"Ckann'a geçmem gerekiyor," dedi Cainen. "İngilizcem'de o kadar çok sözcük yok."

"Pekala," dedi Sagan.

"Er Dirac'la ilgili dosyaları derinlemesine araştırdım," dedi Cainen, Ckann

lisanının sert fakat seri ünsüzleriyle. "Charles Boutin bilinç dalgasını beynin dışında muhafaza etmenin bir yolunu bulduğu için bir dahiymiş. Ama sizler o bilinci geri tıktırmaya kalktığınız için budalasınız."

"Budala," dedi Sagan ve boynundaki künyeye takılı olan küçük hoparlörün Ckann dilindeki sözcüğe bulduğu karşılık sebebiyle belli belirsiz gülümsedi. "Bu profesyonel görüşün mü yoksa kişisel yorumun mu?"

"İkisi de," dedi Cainen.

"Sebebini söyle," dedi Sagan. Cainen KBA'sındaki dosyaları ona yollamaya yeltendi, fakat Sagan elini kaldırdı. "Teknik ayrıntılara ihtiyacım yok," dedi. "Yalnızca Dirac'ın askerlerim ve görevim için tehlike teşkil edip etmeyeceğini bilmek istiyorum."

"Pekala," dedi Cainen ve kısa bir süreliğine duraksadı. "Beyin, hattâ bir insan beyni bile bilgisayar gibidir. Bu mükemmel bir benzetme olmasa da şimdi söyleyeceklerime uyuyor. Bilgisayarların çalışmasını sağlayan üç bileşen vardır: Donanım, yazılım ve veri dosyası. Dosya yazılımın, yazılım da donanımın üzerinden çalışır. Donanım, yazılım olmadan dosyayı açamaz. Bir dosyayı gerekli yazılımlardan yoksun bir bilgisayara koyarsan dosya orada öylece durur. Beni anlıyor musun?"

"Buraya kadar evet," dedi Sagan.

"İyi," dedi Cainen. Uzanıp Sagan'ın başını dürttü; Sagan yaratığın parmağını kırma dürtüsünü güçlkle bastırdı. "Bak şimdi: Beyin donanımdır. Bilinç ise dosyadır. Fakat dostun Dirac'ta yazılım eksik."

"Peki yazılım ne?" diye sordu Sagan.

"Hafıza," dedi Cainen. "Tecrübe. Duyusal faaliyet. Boutin'in bilincini koyduğunuz beyin, o bilince anlam vermesini sağlayacak tecrübeden yoksun. Eğer o bilinç halen Dirac'ın beynindeyse -eğer- şu an yalıtılmış durumda ve ona erişmenin bir yolu bulunmuyor."

"Yeni doğan Özel Kuvvetler askerleri kendilerine geldikleri andan itibaren bilinçlidirler," dedi Sagan. "Ama biz de tecrübeden ve hafızadan yoksun oluruz."

"Sahip olduğunuz o şey bilinç değil," dedi Cainen. Sagan adamın sesindeki tiksintiyi sezebiliyordu. "Lanet olası BeyinDostlarınız zorla yapay algı kanalları açarak bir bilinç illüzyonu yaratır ve beyinleriniz bunun farkındadır." Cainen yine KBAsını işaret etti. "Siz insanlar beyin ve BeyinDostu araştırmaları için bana geniş bir erişim izni veriyorsunuz. Bunu biliyor muydun?"

"Biliyordum," dedi Sagan. "Bana yardım edebilesin diye, ihtiyaç duyduğün tüm dosyalara bakmana izin verilmesini istedim."

"Çünkü hayatımın geri kalanı boyunca esir tutulacağımı ve kaçabilsem bile sebep olduğunuz hastalık yüzünden kısa zamanda öleceğimi bildiğin için. Bana izin verilmesinin size zararı dokunmaz yani," dedi Cainen.

Sagan omuz silkti.

"Hımmmp," dedi Cainen ve sözlerini sürdürdü. "Bir Özel Kuvvetler askerine ait beynin niçin bilgileri sıradan bir KSG askerinin beyninden daha hızlı kavrayabildiğine dair açıklanabilir hiçbir sebep olmadığını biliyor muydun? İkisi de üzerinde değişiklik yapılmamış insan beynidir; ikisi de aynı BeyinDostu bilgisayarını kullanır. Özel Kuvvetlerin beyinleri, sıradan askerlerin beyinlerinden daha farklı bir şekilde önceden koşullandırılır; fakat bu durum beynin bilgi işleme hızını fark edilir bir oranda arttırmaz. Yine de Özel Kuvvetlerin beyinleri bilgiyi sünger gibi emer ve inanılmaz bir süratle işler. Bunun sebebini biliyor musun? *Çünkü beyinleriniz kendini korur* Teğmen. Sıradan bir KSG askerinin zaten bir bilinci vardır ve onu kullanmada tecrübelidir. Siz Özel Kuvvetlerin ise hiçbir şeyi yoktur. Beyinleriniz BeyinDostu'nun dayattığı yapay bilinci sezer ve o yapay bilinç ona kalıcı bir hasar vermeden veya onu öldürmeden önce kendi bilincini mümkün olduğu kadar çabuk oluşturmak ister."

"Hiçbir Özel Kuvvetler askerinin BeyinDostu yüzünden öldüğü görülmedi," dedi Jane.

"Ah, *şimdilerde* elbette öyledir," dedi Cainen. "Ama yeteri kadar geçmişe gidersen acaba ne bulursun?"

"Sen ne biliyorsun?" diye sordu Sagan.

"Hiçbir şey bildiğim yok," dedi Cainen, ılımlı bir üslupla. "Benimki bir tahminden ibaret. Ama meselenin özü şu ki, Özel Kuvvetler askerlerinin bir 'bilinçle' uyanmalarını, Er Dirac'a yapmaya çalıştığınız şeyle kıyaslayamazsınız. İkisi aynı şey değil. Birbiriyle alakası bile yok."

Sagan konuyu değiştirdi. "Boutin'in bilincinin artık Dirac'ın beyninde olmayabileceğini söylemiştin," dedi.

"Öyle bir şey de mümkün," dedi Cainen. "Bilincin girdiye ihtiyacı vardır; o olmadan kaybolur gider. Bir bilinç şablonunu beynin dışında bağdaşık tutmanın neredeyse imkânsız olmasının bir sebebi de budur. İşte Boutin bunu başarabildiği için bir dahi. Bence Boutin'in bilinci eskiden o beyindeyse bile çoktan akıp gitti ve elinizdeki sıradan bir asker. Ama orada olup olmadığını öğrenmenin bir yolu yok. Er Dirac'ın bilinci, diğer bilinç şablonunu özümseyecektir."

"Peki eğer oradaysa onu ne uyandırabilir?" diye sordu Sagan.

Cainen, "Tahmin yürütmemi mi istiyorsun?" diye sordu. Sagan başıyla olumladı. "Daha en başında Boutin'in bilincine erişememenizin sebebi, yeni

beynin hafızaya ve tecrübeye sahip olmamasıydı. Sizin şu Er Dirac tecrübe edindikçe, eskilerine yeterince yakın olan bir tecrübe eski bilincin bir kısmını ortaya çıkarabilir."

"Ve Dirac bir anda Charles Boutin olup çıkar," dedi Sagan.

"Olabilir," dedi Cainen. "Olmayabilir de. Er Dirac'ın artık kendi bilinci var. Kendi benlik algısı. Boutin'in bilinci uyanırsa oradaki tek bilinç olmayacaktır. Bunun iyi mi kötü mü olduğuna karar vermek sana kalmış Teğmen Sagan. Sana ne bunu ne de Boutin'in uyanması halinde neler olacağını söyleyebilirim."

"Öğrenmem gereken şeyler de bunlardı," dedi Sagan.

Cainen, Rraeylerde kıkırdamanın karşılığı olan bir ses çıkardı. "Bana bir laboratuvar ayarla," dedi. "Belki o zaman sana bazı cevaplar temin edebilirim."

"Bize asla yardım etmeyeceğini sanıyordum," dedi Sagan.

Cainen yine İngilizceye geçti. "Düşünecek çok zaman var," dedi. "Çok fazla zaman. Dil dersleri yeterli değil." Sonra Ckann'a döndü. "Üstelik halkıma karşı mücadelenizde bunun size bir yararı dokunmaz. Ama *sana* dokunur."

"Bana mı?" dedi Sagan. "Bu sefer bana neden yardım ettiğini biliyorum; sana rüşvet olarak bilgisayar erişimi sağladığım için. Niye daha fazla yardım edesin ki? Seni esir aldım."

"Ve her gün düşmanlarımdan bir doz panzehir almazsam beni öldürecek bir hastalığı başıma sardın," dedi Cainen. Hücre duvarına takılı sığ masanın içine uzanıp küçük bir şırınga çıkardı. "İlacım," dedi. "Kendi kendime tatbik etmeme izin veriyorlar. Bir ara ölmeme göz yumacaklar mı diye tatbik etmedim.

Hâlâ burada olduğuma göre cevabımı da aldım. Ama saatler boyunca yerde kıvranmama göz yumdular. Düşünüyorum da tıpkı senin yaptığın gibi."

"Bunların hiçbirisi bana niçin yardım etmek istediğini açıklamıyor," dedi Sagan.

"Çünkü beni *hatırladın*," dedi Cainen. "Diğer herkesin gözünde çok sayıdaki düşmanlarınızdan biriyim; sıkıntıdan aklımı kaçırmamam için bir kitap temin edilecek kadar bile değerim yok. Bir gün panzehirimi vermeyi unutup beni ölüme terk edebilirler ve bunun onlar için hiçbir önemi olmaz. Sen en azından bir değerim olduğunu düşünüyorsun. Bu durum artık içinde yaşadığım ufacık evrende seni en iyi ve yegane dostum kılıyor: düşmanım olsan bile."

Yaratığa bakarken, ilk karşılaştıklarında onun ne kadar kibirli olduğunu

anımsadı Sagan. Cainen artık zavallı ve ezik bir vaziyetteydi. Onun bu hali bir an Sagan'a hayatında gördüğü en üzücü şey gibi geldi.

"Üzgünüm," dedi kadın ve ağzından çıkan sözcüğe kendisi bile şaşırdı.

Cainen'den yine bir Rraey kıkırdaması yükseldi. "Halkını yok etmeyi planlıyorduk Teğmen," dedi. "Üstelik halen edebiliriz de. Kendini üzmene gerek yok."

Bu sözlere verebileceği bir karşılık bulamadı Sagan. Hapishane subayına gitmeye hazır olduğunu gösteren bir işaret verdi; bir muhafız çıkageldi ve hücre kapısı açılırken elindeki Çea'yla hazır bekledi.

Kapı kayarak arkasından kapanırken Sagan dönüp Cainen'e baktı. "Yardımanın için teşekkürler. Laboratuvar konusunu soracağım," dedi.

"Teşekkürler," dedi Cainen. "Fazla umutlanmayacağım."

"İyi fikir," dedi Sagan.

"Ve Teğmen," dedi Cainen. "Aklıma bir şey geldi. Sizin şu Er Dirac herhalde askeri hareketlerinize katılacaktır."

"Evet," dedi Sagan.

"Onu iyi izle," dedi Cainen. "Savaşın stresi hem insan hem de Rraey beyinlerinde kalıcı izler bırakır. Savaş asal bir tecrübedir. Boutin halen Dirac'ın beynindeyse savaş onu dışarı çekebilir. Ya kendiliğinden ya da çeşitli tecrübelerin bir araya gelmesiyle."

"Onu savaş sırasında nasıl izlememi önerirsin?" diye sordu Sagan.

"O senin işin," dedi Cainen. "Esir alınmam hariç hiç savaşa girmedim. Dolayısıyla hiçbir fikrim yok. Ama madem Dirac seni endişelendiriyor, yerinde olsam öyle yapardım. Siz insanların bir sözü var: 'Dostlarını yakınında, düşmanlarını daha da yakınında tut.' Sizin şu Er Dirac her ikisi de olabilir miş gibi gözüküyor. Ben olsam onu çok yakınımda tutardım."

Kite, Rraey kruvazörünü hazırlıksız yakaladı.

Sıçrama İticişi hassas bir teknolojiydi. Yıldızlar arası seyahati mümkün kılmasını sağlayan şey gemileri ışıktan daha hızlı itmesi değil (ki bu imkânsızdı), uzay-zamanı delerek uzay gemilerini (ya da bir sıçrama iticisiyle donatılmış herhangi bir şeyi) o evrende istenilen herhangi bir noktaya bırakmasıydı.

(Aslında bu tam olarak doğru sayılmazdı; logaritmik bir ölçekten bakıldığında başlangıç ve varış noktaları arasında ne kadar boşluk bulunursa sıçrama iticisi seyahati de güvenilirliğini o kadar kaybediyordu. Sıçrama İticişi Ufku Sorunu denilen şeyin sebebi tam olarak anlaşılamasa bile,

gemiler ve mürettebatları ortadan kayboluyordu sonuçta.

Bu durum kısa vadede insanları ve sıçrama iticisi kullanan diğer ırkları ana gezegenlerinin bulunduğu aynı uzay 'muhitinde' tutuyordu; bir ırk, kolonilerinin kontrolünü elinde tutmak isterse 'ki neredeyse hepsi bunu istemekteydi' o ırkın kolonileşme çapı, sıçrama iticisi ufkunun belirlediği küre tarafından sınırlandırılıyordu. Belirli bir açıdan bakıldığında bu sınırlamanın önemi yoktu; insanlığın içinde yaşadığı muhitteki gayrimenkullere yönelik o yoğun mücadelede biri hariç hiçbir zeki canlı türü, kendi sıçrama iticisi ufkunun yanına bile yaklaşamıyordu. Bu kuralın tek istisnası olan Consuların teknolojisi, yerel uzaydaki diğer ırklarinkine kıyasla o kadar ileriye ki sıçrama iticisi kullanıp kullanmadıkları bile meçhuldü.)

Sıçrama iticisi kullanmak isteyenler, onun çok sayıdaki kaprisine katlanmak zorundaydılar. Bu kaprislerden biri de çıkış ve varış gereksinimleriydi. Çıkış sırasında sıçrama iticisinin nispeten 'düz' bir uzay-zamana ihtiyacı vardı; yani sıçrama iticisi ancak onu kullanan gemi, yakındaki gezegenlerin çekim alanının dışında olduğu zaman çalıştırılabilirdi. Tabii bu da itici motorlar vasıtasıyla yapılan bir uzay yolculuğu gerektiriyordu. Fakat sıçrama iticisi kullanan bir gemi, varış esnasında bir gezegene istediği kadar yaklaşabilirdi-hattâ teorik olarak kendine yeterince güvenen bir rotacı bulunması halinde bir gezegenin yüzeyine bile varılması mümkündü. Koloni Birliği uzay gemilerinin sıçrama iticisi kullanılarak gezegenlere indirilmesine resmen ve kuvvetle karşıydı. Fakat Koloni Savunma Güçleri ani ve beklenmedik varışların stratejik değerini iyi biliyordu.

Kite insan kolonicilerin Gettysburg dedikleri gezegene vardığı zaman, Rraey kruvazörünün bir ışık saniyesinin çeyreği kadar yakınında belirdi. Çift raylı topu önceden ateşe hazır hale getirildiği için Kite'in silah kontrol mürettebatının topları bahtsız kruvazörle hizalaması ve ona nişan alması bir dakikadan kısa sürdü. Rraey kruvazörü tepki vermeye çalışır gibi gözüktüyse de artık iş işten geçmişti; manyetize edilmiş raylı top mermilerinin Kite'la hedefi arasındaki mesafeyi katetmek için, iki tam iki bölü üç saniyeden daha az bir zamana ihtiyacı vardı. Raylı top mermilerinin sadece hızı bile Rraey gemisinin postunu delmek ve yumuşacık tereyağına giren bir tabanca mermisi gibi içini deşmek için yeterliydi. Fakat top mermisinin tasarımcıları bununla yetinmemişlerdi: mermiler, maddeyle yapılan en ufak bir temasta bile patlayarak genişlemek üzere tasarlanmıştı.

İlk top mermisi, Rraey gemisini deldikten ölçülemeyecek kadar kısa bir süre sonra parçalandı. Bu parçalar uçuş rotasından çok daha farklı vektörler doğrultusunda dağılarak top mermisini evrenin en hızlı pompalı tüfek atışına çevirdiler. Parçalara yeni rotalar kazandırmak için gereken enerji miktarı

doğal olarak muazzamdı ve bu durum onları kayda değer ölçüde yavaşlattı. Yine de parçalar bol miktarda enerjiye sahipti ve yavaşlamalarının tek etkisi; yaralı Rraey gemisinden çıkıp gitmeden ve upuzun bir sürtünmesiz uzay yolculuğuna başlamadan önce gemiye hasar vermek için daha çok zaman kazanmaları oldu.

Kite ile Rraey kruvazörünün göreceli konumları sayesinde, ilk raylı top mermisi kruvazörün ön sancak tarafına isabet etti. Bu merminin parçaları çapraz ve yukarı bir doğrultuda tünel kazarak geminin birçok katını delip geçti ve Rraey mürettebatından pek çok kişiyi bir kan bulutuna dönüştürdü. Merminin girişte açtığı düzgün kenarlı yara on yedi santimetre çapuldaydı; çıkış yarası ise metalin, etin ve atmosferin sessizce vakuma kaçtığı, tam on metre genişliğindeki, kenarları tırtıklı bir delikti.

İkinci raylı top mermisi ilkinin daha gerisinden gemiye girerek ona paralel bir yol izledi, fakat parçalanmayı başaramadı; çıkış yarası giriştekinden yalnızca bir nebze büyüktü. Yine de mermi, Rraey gemisinin motorlarından birini delip geçerek bu başarısızlığını telafi etti. Kruvazörün otomatik hasar kontrol mekanizması derhal basınç kapaklarını indirerek hasarlı motoru yalıtı; ayrıca başka hasar oluşmaması için diğer iki motoru devre dışı bıraktı. Devreye giren acil durum gücü sadece minimum düzeyde saldırı ve savunma seçenekleri sunuyordu ve bunların hiçbiri Kite'a karşı etkili değildi.

Raylı topların kullanımı sebebiyle kendi gücü kısmen tükenen (fakat yavaş yavaş şarj olan) Kite, Rraey kruvazörüne beş adet nükleer başlıklı konvansiyonel taktik füze atarak son noktayı koydu. Füzelerin kruvazöre ulaşmaları bir dakikadan uzun sürecektir de Kite'ın bol bol vakti vardı. Kruvazör bölgedeki tek Rraey gemisiydi. Rraey gemisinde küçük bir ışık çaktı: Felakete mahkûm kruvazör, sıçrama mesafesine çabucak erişmek ve Rraey ordusunun geri kalanını olup bitenlerden haberdar etmek için tasarlanmış bir sıçrama uydusu ateşliyordu. *Kite*, o uyduya altıncı ve son bir füze attı. Bu füze, sıçrama mesafesine on bin kilometreden daha az bir mesafe kala uyduya yetişip onu yok edecekti. Rraeyler kruvazörlerinin başına gelenleri öğrendiklerinde *Kite* oradan pek çok ışık yılı uzakta olacaktı.

Rraey kruvazörü artık uzaya yayılmakta olan bir enkaz bulutuydu. Teğmen Sagan ile onun 2. Bölüğü, görevdeki rollerini yerine getirmek üzere başlama izni aldılar.

Jared ilk görevine çıkmanın yol açtığı tedirginliği ve asker taşıyıcı Gettysburg atmosferinde alçalırken oluşan sarsıntıların doğurduğu hafif korkuyu bastırmak için, kafasını boşaltarak enerjisini odaklamaya çalıştı. Yanında oturan Daniel Harvey işini güçleştiriyordu.

::Tanrı'nın cezası asi koloniciler,:: dedi Harvey, asker taşıyıcı atmosferi yarararak ilerlerken. ::Gidip yasadışı koloni kuruyorlar, sonra da kahrolası uzaylılar tepelerine bindiği zaman ağlaşıarak bizden yardım istiyorlar.::

::Gevşe biraz Harvey,:: dedi Alex Roentgen. ::Yoksa migren olacaksın.::

::Benim asıl bilmek istediğim, bu pezevenklerin nasıl olup da buralara gelebildiği,:: dedi Harvey. ::Onları buraya Koloni Birliği getirmiyor. KB izin vermeden hiçbir yere gidemezsin.::

::Tabii ki gidebilirsin,:: dedi Roentgen. ::KB yıldızlar arası yolculukların *tamamını* değil, sadece insanlar tarafından yapılanları kontrol ediyor.::

::Bu koloniciler de insan Einstein,:: dedi Harvey.

::Hop,:: dedi Julie Einstein, ::Bana bulaşmayın.::

::Lafın gelişi Julie,:: dedi Harvey.

"Koloniciler insan, ama onları taşıyanlar değil, salak herif,:: dedi Roentgen. ::Asi koloniciler, KB'nin ticaret yaptığı uzaylılardan taşıma hizmeti alıyor ve uzaylılar onları istedikleri yere bırakıyor.::

::Amma aptalca,:: dedi Harvey ve destek bulmak için bölüğüne bakındı. Bölüğün büyük kısmı ya gözlerini kapatmış dinleniyor ya da tartışmaya katılmaktan özellikle kaçınıyordu; Harvey münakaşa meraklısı biri olarak tanınırdı. ::KB istese bunu durdurabilir. Uzaylılara yanlarına asi yolcu almamalarını söyleyebilir. Bu da bizi *kendi* kışklarımıza mermi yeme riskinden kurtarır.::

Jane Sagan ön taraftaki koltuğundan başını Harvey'ye çevirdi. ::KB asi kolonicileri durdurmak istemiyor,:: dedi bıkkın bir sesle.

::O niye?:: diye sordu Harvey.

::Baş belası oldukları için,:: dedi Sagan. ::KB'ye karşı gelip asi bir koloni kuranlar, gitmelerine izin verilmediği takdirde evde sorun çıkaracak türden insanlardır. KB onlarla uğraşmaya değmeyeceğini düşünüyor. O yüzden gitmelerine göz yumuyor. Onlar da başlarının çaresine bakıyorlar.::

::Ta ki belaya bulaşana kadar,:: diye küçümsedi Harvey.

"Genellikle öyle durumlarda bile kendi kendilerine idare edebiliyorlar,:: dedi Sagan. ::Asiler neyle karşı karşıya olduklarının farkındalar.::

::Öyleyse bizim burada ne işimiz var?:: dedi Roentgen. "Harvey'den yanaymışım gibi gözükmek istemem, ama aşağıdakiler asi koloniciler.::

"Emirler böyle,:: dedi Sagan ve gözlerini kapayarak tartışmayı bitirdi. Homurdanan Harvey tam karşılık verecekti ki türbülans iyice kötüledi.

::Anlaşılan yerdeki Rraeyler burada olduğumuzu öğrendiler,:: dedi pilot

koltuğundaki Chad Assisi. ::Üç füze daha fırlatıldı. Sıkı tutunun. Bize fazla yaklaşmadan onları yakmaya çalışacağım.:: Birkaç saniye sonra alçak ama sert bir gümbürtü duyuldu; taşıyıcının savunma lazeri, füzelerin hakkından gelmesi için ateşlenmişti.

::Niye bu herifleri yörüngeden bombalamıyoruz ki?:: dedi Harvey. ::Onu daha önce de yaptık.::

::Aşağıda insanlar da var, değil mi?:: dedi Jared, bir yorum yapma riskine girerek. ::Herhalde onları yaralayacak veya öldürecek taktiklerden kaçınmamız gerekir.::

Harvey ona kısacık bir bakış attıktan sonra konuyu değiştirdi.

Jared, Sarah Pauling'e baktı. Kadın omuz silkmekle yetindi. 2. Bölük'e katıldıkları bu ilk haftadaki ilişkileri tanımlayacak en iyi sıfat *soğuk* tu. Bölüğün diğer mensupları mecbur kaldıkları zaman mesafeli bir kibarlık sergileseler bile, öteki zamanlarda onları mümkün olduğunca görmezden geliyorlardı. Bölük komutanı Jane Sagan, bunun yeni askerler için ilk savaş görevine kadar normal olduğunu onlara kısaca belirtmişti. Sonra da, ::idare edin,:: demiş ve işinin başına dönmüştü.

Bu durum Jared'la Pauling'i huzursuz ediyordu. Öylesine yok sayılmak o kadar kötü değildi, ama bölükle tamamen bütünleşmeleri de engelleniyordu. Diğerleriyle aralarında zayıf da olsa bir bağ vardı: Gerek konuşmak gerekse yaklaşan görevle ilgili bilgi alışverişinde bulunmak için onlarla ortak bir kanal paylaşıyorlardı. Fakat eğitim timlerindeki o samimi paylaşımdan eser yoktu. Jared tekrar Harvey'ye bakarken, bütünleşmenin yalnızca bir eğitim aracı olup olmadığını -ilk kez olmamak kaydıyla- merak etti. Eğer öyleyse, onu önce gösterip sonra geri almak zalimce bir davranıştı. Fakat bölük arkadaşları arasında bütünleşme olduğunu gösteren kanıtlara da rastlamışlığı vardı: Dile getirilmeyen ortak bir sohbeti ve kişinin kendi duyularının ötesindeki algısal bir farkındalığı işaret eden belli belirsiz hareketler ve davranışlar. Jared ile Pauling öyle bir şeyi özleseler de, yokluğunun nasıl bir tutum sergileyeceklerini görmek için yapılan bir sınav olduğunun bilincindeydiler.

Bölük bütünleşmesinin noksanlığıyla başa çıkabilmek için, kendi aralarındaki bütünleşme her zamankinden daha samimiydi; birbirlerinin kafasının içinde o kadar çok zaman geçirmişlerdi ki, karşılıklı sevgilerine rağmen hafta bitiminde ikisi de neredeyse birbirinden bıkmış durumdaydı. Fazla bütünleşme diye bir şey olduğunu öğrenmiş bulunuyorlardı. Bunun üzerine, paylaşımlarını sulandırmak amacıyla Steven Seaborg'u da gayriresmi olarak kendileriyle bütünleşmesi için davet etmişlerdi. Tıpkı onlar gibi 1. Bölük'ün ilgisizliğine maruz kalan, fakat ahbaplık edebileceği bir eğitim arkadaşından da yoksun olan Seaborg, bu teklifi acınası bir minnetle kabul etmişti.

Jared başını çevirip Jane Sagan'a bir bakış attı ve bölük liderinin görev sırasında da kendisiyle Sarah'yı bütünleşme dışı bırakıp bırakmayacağını düşündü. Böyle bir şey tehlike arz edebilirdi -en azından kendisi ve Pauling için.

Sagan onun aklından geçenleri okumuş misali başını kaldırıp konuştu. ::Görevleriniz,:: dedi ve üzerinde görevlerin de yazılı olduğu minik Gettysburg kolonisi haritasını bölüğe yolladı. ::Bunun bir bul ve yok et misyonu olduğunu unutmayın. Hiçbir sıçrama uydusu faaliyetine rastlanmadı; o yüzden koloniciler ya topyekün öldürüldüler ya da mesaj gönderemeyecekleri bir yere kapatıldılar. Amacımız kolonide minimum yapısal hasara yol açarak Rraeyleri temizlemek. *Minimum* diyorum Harvey.:: Oturduğu yerde huzursuzca kıpırdanan askere dikti gözlerini. ::Gerektiği zaman bir şeylerin havaya uçurulmasını dert etmem, ama bizim yok edeceğimiz her şey, kolonicilerin sahip olduklarını biraz daha azaltacaktır.::

::Ne?:: dedi Roentgen. ::0 insanlar hâlâ yaşıyorlarsa bu gezegende kalmalarına izin vereceğimizi mi söylüyorsun?::

::Asilerden söz ediyoruz,:: dedi Sagan. ::Akıllıca davranmaya zorlayamayız onları.::

::Aslına bakarsan zorlayabiliriz,:: dedi Harvey.

::Ama zorlamayacağız,:: dedi Sagan. ::Kol kanat germemiz gereken yeni üyelerimiz var. Roentgen, sen Pauling'den sorumlusun. Ben Dirac'ı alıyorum. Geri kalanlarınız ikiye bölünmüş gruplar halinde görevlerinizi yerine getireceksiniz. Buraya ineceğiz:: - haritada küçük bir iniş alanı aydınlandı- ::ve gitmeniz gereken yerlere ulaşmanız için kendi yaratıcılığınızı kullanmanıza izin vereceğim. Çevrenizi ve düşmanı gözden geçirmeyi unutmayın. Sonuçta hepimiz için bakıyorsunuz.::

::Ya da en azından *bazılarımız* için,:: dedi Pauling özel kanaldan Jared'a. Sonra ikisi de bütünleşmenin o duyusal akıntısına, kendilerinininkiyle üst üste binen onca bakış açısının verdiği aşırı farkındalığa kapıldı. Jared bir coşku nidası atmamak için zor tuttu kendini.

::Aman dikkat et de pantolonuna boşalmayasın,:: dedi Harvey ve bölükten birkaç keyif sinyali yükseldi. Jared buna aldırış etmeyerek bölük arkadaşlarından akan duygusal ve bilgisel bütünlüğü kana kana içti. Karşısında Rraeylere baskın gelmeye yönelik bir kendine güven; görev yerlerine gitmek için izlenecek yolların erken planlamasını konu alan bir alt katman; yaklaşan çatışmayla pek alakası yokmuş gibi gözüken gergin, üstü kapalı ve erken bir heyecan; ve koloniciler büyük ihtimalle çoktan ölmüş oldukları için gezegendeki yapılara zarar vermemeye özen göstermenin lüzumsuz olduğuna dair ortak bir his vardı.

Sarah Pauling'in, ::Arkanda,:: diye uyardığını işitti Jared. O ve Jane Sagan, Pauling'in uzaktaki bakış açısından gelen görüntüyü ve veriyi alır almaz dönüp ateş açtılar. Üç Rraey askeri, İkiliyi pusuya düşürmek için küçük bir çok amaçlı binanın etrafından sessiz ama gözle görülür bir şekilde dolaşıyordu. Düşmanlar binanın arkasından çıktıklarında Jared ile Sagan'dan gelen bir mermi yağmuruyla karşılaştılar. Biri düşüp ölürken diğer ikisi dönüp farklı istikametlere doğru kaçmaya başladı.

Jared'la Sagan kaçan askerlerden biriyle veya ikisiyle birden karşılaşabilecek biri var mı diye bölüğün diğer mensuplarının bakış açılarını çabucak gözden geçirdiler. Herkes çatışmaya girmiş durumdaydı ve bunlara Gettysburg yerleşiminin kıyısındaki bir Rraey keskin nişancısını açığa çıkartmakla görevli Pauling de dahildi. Sagan sesli sesli iç geçirdi.

::Sen diğerini yakala,:: dedi kadın ve İkincisinin peşine takıldı.
::Ölmemeye çalış::

Jared güçlü, kuşumsu bacaklarını kullanarak, arayı iyice açmış olan Rraey askerini takibe koyuldu. Jared ona yetişmek için var gücüyle koşarken Rraey hızla döndü ve silahını tek eliyle tutarak karambole ateş açtı; geri tepen silah, Rraey'in elinden fırlayıp gitti. Mermiler Jared'ın hemen önüne saplanarak oradaki toprağı havalandırdı. Jared siper almak için yön değiştirdiği sırada silah takırdayarak yere düştü. Rraey silahını almaksızın koşmayı sürdürdü ve koloninin taşıt garajına girerek gözden kayboldu.

::Biraz yardım hiç fena olmaz,:: dedi Jared garajın peronundan.

::Al benden de o kadar,:: dedi Harvey bir yerlerden. ::Bu pezevenkler bizden sayıca en az ikiye bir üstünler::

Jared perondan garaja girdi. Etrafa çabucak bakınca, dışarı çıkan tek yolun, peronla aynı duvarda yer alan bir kapı ve garajı havalandırmak için tasarlanmış bir dizi pencere olduğunu gördü. Pencerele yüksek oldukları gibi küçüktüler de; Rraey'in onların birinden çıkmış olması pek mümkün gözüküyordu. Demek ki yaratık hâlâ garajın içinde bir yerlerdeydi. Jared bir kenara yanaştı ve tamirhaneyi sistemli bir şekilde aramaya başladı.

Alçaktaki raflardan birindeki muşambadan bir bıçak çıktı ve Jared'ı baldırından kesti. Jared'ın asker tulumunun nanobotlardan oluşan kumaşı, bıçağın temas ettiği kısımda sertleşti. Çizik bile almadı, fakat o şaşkınlıkla tökezledi; ayağını burkarak yere serildi ve Çeasını elinden düşürdü. Silahını geri alamadan önce Rraey saklandığı yerden fırladı, Jared'ın üstünden aştı ve bıçağı tutmakta olan yumruğuyla Çea'ya vurdu. Silah döne döne uzaklaşarak erişilebilecek mesafeden çıktı. Rraey, Jared'ın suratını vahşice kesti ve yanağında bir yara açarak AkıllıKan akıttı. Jared haykırdı; Rraey onu aşır Çea'ya doğru atıldı.

Jared arkasına döndüğü zaman Rraey'in silahı üzerine doğrultmuş

olduğunu gördü. Yaratığın ince uzun parmakları, dipçığı ve tetiği beceriksizce fakat sıkıca tutuyordu. Jared donakaldı. Rraey bir şeyler cıyakladı ve tetiği çekti.

Hiçbir şey olmadı. Jared silahının BeyinDostu'na göre ayarlanmış olduğunu hatırladı: İnsan olmayan biri tarafından ateşlenemezdi. İçi rahatlayan Jared ufak bir tebessüm etti; Rraey yeniden cıyaklayarak Çea'yı onun suratına sertçe indirdi ve zaten kesik olan yanağını iyice yardı. Jared çılgılık atarak geriye doğru acıyla süründü. Rraey silahı yüksekteki bir rafa, ikisinin de uzanamayacağı bir yere fırlattı. Sonra da yanındaki tezgaha uzanıp oradan bir lastik levyesi kaptı ve Jared'ın üstüne yürüyerek çubuğu acımasızca savurdu.

Jared hamleyi koluyla durdurdu; tulumu yeniden sertleş- tiyse de darbenin etkisiyle kolu sızladı. Rraey'in bir sonraki hamlesinde çubuğu tutmak için uzanmasına rağmen hızını iyi kestiremedi: çubuk sertçe parmaklarına inerek sağ elinin yüzük ve orta parmaklarındaki kemikleri kırdı, kolunu da aşağı itti. Rraey levyeyi yandan savurarak Jared'ın başına indirdi; sersemleyen Jared dizleri üstüne çöktü ve daha önceden burktuğu bileğine bir kez daha yüklendi. O afallamış haline rağmen sol eliyle savaş bıçağına uzandı; Rraey adamın elini sertçe tekmeledi ve bıçak uçup gitti. Çenesine inen ikinci bir tekme, Jared'ın dilini ısırmasına, böylece ağzına ve dişlerinin üstüne AkıllıKan püskürmesine sebep oldu. Rraey onu sırtüstü çevirdi, kendi bıçağını çekti ve Jared'ın gırtlığını kesmek üzere eğildi. O anda Jared'ın aklına Sarah Pauling'le yaptığı eğitim dövüşü geldi; dövüş sırasında Sarah üstüne çıkıp bıçağını onun gırtlığına dayamış ve 'bir türlü odaklanamıyorsun' demişti.

Artık odaklanabiliyordu.

Jared derin bir nefes alıp ağız dolusu AkıllıKan'ı Rraey'in suratına ve göz şeridine tükürdü. Yaratık irkilerek geri çekildi ve suratındaki AkıllıKan'ın tıpkı Anka'daki o kan içici böcek tarafından emildiğinde olduğu gibi tepki göstermesi -yani yanması- için BeyinDostu'na talimat verecek kadar zaman kazandırdı Jared'a.

AkıllıKan, Rraey'in suratını ve göz bandını dağlamaya başlarken yaratık bir çılgılık atıp bıçağını düşürdü ve ellerini yüzüne kapadı. Jared bıçağı kaptığı gibi düşmanın kafasına yandan sapladı. Rraey ani ve şaşkın bir gıdıklama sesi çıkardı, derken tüm vücudu gevşeyerek yere sırtüstü serildi. Onu örnek alan Jared da sessizce uzandı ve gözlerini dinlendirmekten başka bir şey yapmadı. Üzerinden dumanlar tüten Rraey'in ağır ve keskin kokusu usul usul burnuna doluyordu.

Çok geçmeden biri Jared'a, ::Ayağa kalk,:: dedi ve onu çizmesinin ucuyla dürttü. Jared yüzünü ekşiterek yukarı baktı. Gelen Sagan'dı. ::Hadi bakalım Dirac. Hepsini hakladık. Artık buradan çıkabilirsin.::

::Canım acıyor,:: dedi Jared.

::Şaşırmadım,:: dedi Sagan. ::Sana bakmak bile canımı acıtmaya yetiyor.:: Eliyle Rraey'i işaret etti. ::Bir dahaki sefere kahrolası şeyi vur gitsin.::

::Tavsiyeni aklımda tutarım,:: dedi Jared.

::Akılda tutmak demişken,:: dedi Sagan, ::Çean nerede?::

Jared, Rraey'in silahı fırlattığı yüksek rafa baktı. "Galiba bir merdivene ihtiyacım olacak,:: dedi.

::Ondan önce dikişe ihtiyacın var,:: dedi Sagan. "Yanağın düştü düşecek.::

"Teğmen,:: dedi Julie Einstein. "Buraya gelmeniz lazım. Kolonicileri bulduk.::

"Hayatta kalan var mı?:: diye sordu Sagan.

"Tanrım, hayır,:: dedi Einstein ve aralarındaki bütünleşme sayesinde hem Sagan hem de Jared onun ürperdiğini hissetti.

"Neredesin?:: diye sordu Sagan.

::Şey,:: dedi Einstein. "Gelip kendiniz görün.::

Sagan'la Jared bir dakika sonra koloninin mezbahasındaydılar.

::Kahrolası Rraeyler,:: dedi Sagan binaya yaklaşırlarken. Dışarıda onu beklemekte olan Einstein'a doğru döndü. "İçerideler mi?::

"İçerideler,:: dedi Einstein. "Arkadaki soğuk hava deposundalar.::

"Hepsi mi?:: diye sordu Sagan.

"Galiba. Anlaması güç,:: dedi Einstein. "Çoğunlukla parçalar halindeler.::

Soğuk hava deposu etle doluydu.

Özel Kuvvetler askerleri, derisi yüzülerek kancalara geçirilmiş gövdelere bakakaldılar. Kancaların altına yerleştirilmiş fiçılar sakatat doluydu. Farklı düzeylerde işlenmiş uzuvlar masalara yığılmıştı. Ayrı bir masada bulunan kelle koleksiyonundaki kafatasları testereyle kesilerek beyinler açığa çıkartılmıştı. Masanın yanındaki başka bir fiçıdaysa işi biten kelleler duruyordu.

Henüz işlenmemiş bedenler küçük bir yığın halinde bir muşambanın altında toplanmıştı. Jared muşambayı açtı. Altında çocuklar yatmaktaydı.

"Tanrım,:: dedi Sagan ve Einstein'a döndü. "Birini koloni idare bürosuna gönder,:: dedi. "Bulabildiğiniz tüm tıbbi ve genetik kayıtları bulun. Bir de kolonicilerin fotoğraflarını. Kimlik tespiti için onlara ihtiyacımız olacak. Sonra da bir-iki kişiye çöp bidonlarını incelettir.::

"Neye bakacağız?:: diye sordu Einstein.

"Artıklara,:: dedi Sagan. "Rraeylerin yediği insanlara.::

Sagan'ın verdiği emirler, Jared'ın kafasında bir vızıltıdan ibaretti. Küçük cesetlerden oluşan yığına bakarak yere çömeldi. Gözlerini karşısındaki manzaradan ayıramıyordu. Yığının tepesinde yatan küçük kızın afacan yüz hatları sessiz, gevşek ve güzeldi. Jared uzanıp kızın yanağına nazikçe dokundu. Derisi buz gibiydi.

Jared'ın içini açıklanamaz bir ıstırap kapladı. Öğürürcesine hıçkırarak başını çevirdi.

Einstein'la beraber soğuk hava deposunu bulmuş olan Daniel Harvey yanına geldi. ::İlk defa,:: dedi adam.

Jared kafasını kaldırdı. ::Ne?:: dedi.

Harvey başıyla cesetleri işaret etti. ::İlk defa çocuk görüyorsun. Öyle değil mi?::

::Öyle,:: dedi Jared.

::Bizde işler böyle yürür,:: dedi Harvey. ::İlk kez kolonici gördüğümüzde hepsi ölmüştür. İlk kez çocuk gördüğümüzde hepsi ölmüştür. İlk kez insan olmayan zeki bir yaratık gördüğümüz zaman ya ölmüştür ya da bizi öldürmeye çalıştığı için biz onu öldürmek zorundayızdır. Sonra o da ölür. Canlı bir kolonici görmem aylar aldı. Şimdiye kadar hiç canlı bir çocuk görmedim.::

Tekrar ceset yığınınna doğru döndü Jared. ::Bu kız kaç yaşında?:: diye sordu.

::Ne bileyim,:: dedi Harvey, ama yine de baktı. "Herhalde üç veya dört yaşındadır. En fazla beş. İşin komik tarafı ne, biliyor musun? Yaşı ikimizinkinin toplamından daha büyüktü. Hattâ *iki katımızdan* daha büyüktü. Bombok bir evrende yaşıyoruz dostum.::

Harvey oradan ağır ağır uzaklaştı. Jared küçük kıza bir dakika daha baktı, ardından onu ve yığını muşambayla örttü. Sagan'ı aramaya koyuldu ve kadını koloni idare binasının dışında buldu.

::Dirac,:: dedi Sagan, onu yaklaşıırken görünce. ::İlk görevin hakkında ne düşünüyorsun?::

::Berbattı,:: dedi Jared.

::Öyleydi,:: dedi Sagan. "Niçin burada olduğumuzu biliyor musun? Niye bu asi koloniye geldiğimizi?" diye sordu adama.

Sagan'ın sesli konuştuğunu anlamak Jared'ın birkaç saniyesini aldı. "Hayır," diye aynı şekilde karşılık verdi.

"Çünkü bu yerleşimin lideri, Koloni Birliği Dışişleri Bakanı'nın oğluymuş,"

dedi Sagan. "Geri zekâlı piç kurusu, Koloni Birliği'nin asi yerleşimlere yönelik kanunlarının vatandaşlık haklarına vurulan bir darbe olduğunu annesine kanıtlamak istemiş."

"Öyleler mi?" diye sordu Jared.

Sagan dönüp ona baktı. "Niye soruyorsun?"

"Sadece merak ettim," dedi Jared.

"Belki öyleler, belki değiller," dedi Sagan. "Ama her halükarda öyle bir şeyin kanıtlanacağı son yer *bu* gezegen. Bir yerleşimleri yoksa bile Rraeyler bu gezegene yıllar önce sahip çıktılar. Herhalde o göt oğlanı, KB geçen savaşta onları yendiği için Rraeylerin misilleme korkusuyla burayı görmezden geleceklerini zannetti. Sonra gezegenin üzerine bıraktığımız casus uydu, yok ettiğimiz o kruvazör tarafından on gün evvel düşürüldü. Ama uydumuz önce kruvazörün resmini çekti. Biz de işte buradayız."

"Tam bir keşmekeş," dedi Jared.

Sagan neşesizce güldü. "Şimdi o soğuk hava deposuna geri dönmem ve bakanın oğlunu bulana kadar cesetleri test etmem gerekiyor," dedi. "Sonra da Rraeylerin oğlunu ve ailesini dilimleyip yediklerini ona söyleme zevkine erişeceğim."

"Ailesini mi?" diye sordu Jared.

"Karısını," dedi Sagan, "ve de kızını. Kız dört yaşındaymış."

Jared yığının üstündeki kızı hatırlayarak şiddetle ürperdi. Sagan onu dikkatli gözlerle izliyordu. "İyi misin?" diye sordu.

"İyiyim," dedi Jared. "Onlara yazık olmuş diye düşünüyordum, hepsi bu."

"Kadına ve çocuğa yazık olmuş," dedi Sagan. "Onları buraya getiren geri zekâlı piç kurusu layığını bulmuş."

Jared yeniden ürperdi. "Madem öyle diyorsun."

"Öyle diyorum," dedi Sagan. "Hadi artık. Kolonicilerin ya da onlardan geriye kalanların kimliklerini tespit etme vakti."

::Eh,:: dedi Sarah Pauling, *Kite'in* revirinden çıkan Jared'a. ::İşleri hiç kolay yoldan halletmiyorsun.:: Jared'ın yanağına, nano-dikişe rağmen orada kalan şişkinliğe dokunmak için elini kaldırdı. ::Kesilen yer hâlâ belli oluyor.::

"Acımıyor,:: dedi Jared. "Fakat aynı şeyi ayak bileğim ve elim için söyleyemem. Bileğim kırılmamış, ama parmakların tamamen iyileşmesi bir-iki gün sürecek.::

::Yine de ölmekten iyidir,:: dedi Pauling.

"Orası öyle,:: diye kabul etti Jared.

"Üstelik herkese yeni bir numara öğrettin,:: dedi Pauling. "AkıllıKan'la yapılabileceğini bilmediğimiz bir şey. Sana Akkor Jared diyorlar artık.::

"AkıllıKan'ın ısıtılabilceğini herkes bilir,:: dedi Jared. ::Anka'dayken insanların onu kullanarak böcekleri kızarttığını sık sık görüyordum.::

::Evet, herkes onunla küçük böcekleri tütürür,:: dedi Pauling. ::Ama büyük böcekleri tütürmek için saksıyı çalıştırmak gerekir.::

::Saksıyı çalıştırdığım falan yoktu,:: dedi Jared. ::Ölmek istemiyordum sadece.::

::Öyle bir şeyin insanı ne kadar yaratıcı kılabilceği komik,:: dedi Pauling.

::Asıl komik olan, insanı ne kadar odaklayabildiği,:: dedi Jared. ::Bana o konu üzerinde çalışmamı söylemiştin. Hayatımı kurtardın galiba.::

::Güzel,:: dedi Pauling. ::Bir ara borcunu ödemeye çalış.::

Jared bir an için yürümeyi kesti. ::Ne?:: diye sordu Pauling.

::Sen de hissettin mi?:: diye sordu Jared.

::Neyin hissettim mi?:: dedi Pauling.

::Canım çok fena seks yapmak istiyor,:: dedi Jared.

::Şey, Jared,:: dedi Pauling, ::koridorda ansızın durdun diye seks yapmak istediğini anlayamam genellikle.::

::Pauling, Dirac,:: dedi Alex Roentgen. ::İstirahat odası. Hemen. Savaş sonrası kutlamasının vakti geldi.::

::Ooo,:: dedi Pauling. ::Kutlama ha? Belki pasta ve dondurma da vardır.::

Pasta ve dondurma yoktu, ama grup seks vardı. Biri hariç 2. Bölük'ün tüm üyeleri çıplaklığın farklı safhalarındaydı. Koltukların ve yastıkların üstüne uzanmış ikili ve üçlü gruplar öpüşüp koklaşıyordu.

::Bu bir savaş sonrası kutlaması mı?:: diye sordu Pauling.

::Tek savaş sonrası kutlaması,:: dedi Alex Roentgen. ::Her savaştan sonra yaparız bunu.::

::Niye?:: diye sordu Jared.

Alex Roentgen'in gözlerine hafif bir hayret hâkimdi. ::Grup seks yapmak için gerçekten de bir sebebe ihtiyacın var mı?:: Jared karşılık verecek olduysa da Roentgen elini kaldırdı. ::Bir, çünkü ölüm vadisinden geçip diğer taraftan çıktık. Kendimizi canlı hissetmemizin bundan daha iyi bir yolu yok ve bugün gördüklerimizi bir an önce aklımızdan çıkarmamız lazım. İki,

çünkü seks ne kadar güzel olursa olsun bütünleştiğin herkesin onu aynı anda yapması daha da güzel.::

::Bizi tekrar bütünleşme dışında bırakmayacak mısınız yani?:: diye sordu Pauling. Bunu şaka yollu söylediye de, Jared sorunun altında ufacık bir kaygının yattığını sezmişti.

::Hayır,:: dedi Roentgen. ::Artık bizdensiniz. Hem bu sadece seks değil. Paylaşımın ve güvenin daha derin bir ifadesi. Bütünleşmenin başka bir seviyesi yani.::

::Kulağa saçmalığın daniskası gibi geliyor,:: diye gülümsedi Pauling.

Roentgen muzip bir sinyal yolladı. ::Eh, bilirsin işte. Seks yapmaya can attığımızı da inkâr edecek değilim. Ama ne demek istediğimi anlayacaksın.:: Elini Pauling'e uzattı. ::Geliyor musun?::

Pauling dönüp Jared'a baktı, göz kırptı ve Roentgen'in elini tuttu. ::Elbette,:: dedi. Jared onların uzaklaşmasını izlerken omzunun hafifçe dürtüldüğünü hissetti. O tarafa döndü. Julie Einstein olanca çıplaklığı ve neşesiyle karşısındaydı.

::Sahiden de akkor olup olmadığını görmeye geldim,:: dedi kadın.

Belirsiz bir süre sonra Pauling gelip Jared'ı buldu ve onun yanına yattı.

::İlginç bir akşam geçirdik,:: dedi kadın.

::Hem de nasıl,:: dedi Jared. Roentgen'in, bütünleşilen herkesle aynı anda seks yapmanın farklı olduğuna dair yorumunun hayli eksik olduğu ortaya çıkmıştı. Yok, herkesle değil; biri hariç herkesle. :: Sagan niye burada değildi acaba?:: dedi Jared.

::Alex'in dediğine göre eskiden o da katılıyormuş, ama artık değil,:: dedi Pauling. ::Ölümünden döndüğü bir muharebeden sonra vazgeçmiş. Bir-iki sene yaşanmış bu olay. Alex katılımının tamamen isteğe bağlı olduğunu söyledi; kimse onu zorlamıyormuş.::

Alex adını duyunca Jared'ın içi sızladı. Önceden Einstein'la sevişirken Roentgen'le Pauling'i birlikte görmüştü. ::Şimdi anlaşıldı,:: diye kestirip attı Jared.

Pauling bir kolundan destek alarak doğruldu. ::Güzel vakit geçirdin mi? Bununla?:: diye sordu.

::Geçirdiğimi biliyorsun,:: dedi Jared.

::Biliyorum,:: dedi Pauling. ::Seni kafamın içinde hissedebiliyordum.::

::Evet,:: dedi Jared.

::Yine de pek mutlu değil gibisin,:: dedi Pauling.

Jared omuz silkti. ::Sebebini söyleyemem,:: dedi.

Pauling başını uzatarak Jared'ı nazikçe öptü. ::Kıskandığın zaman çok tatlı oluyorsun,:: dedi.

::Kıskanmak istemezdim,:: dedi Jared.

::Kimse istemez,:: dedi Pauling.

::Üzgünüm,:: dedi Jared.

::Üzülme,:: dedi Pauling. :bütünleşmemiz beni mutlu ediyor. Bu bölüğün bir parçası olmaktan memnunum. Üstelik çok eğlenceli bir şey bu. Ama sen benim için özelsin Jared ve hep öyle oldun. Sen benim en sevdiğimsin.::

::Sen de benim,:: diye doğruladı Jared. ::Daima.::

Pauling kocaman bir tebessüm etti. ::Bu konuda anlaştığımıza sevindim,:: deyip elini aşağı doğru uzattı. ::Şimdi,:: dedi, ::en sevdiğin kişi olma ayrıcalığını yaşama vaktim geldi.::

::Otuz kilometre,:: dedi Jane Sagan. ::Herkes aşağı::

2. Bölük'ün askerleri, asker taşıyıcıdan atlayarak Enesha ulusunun başkenti Dirluew'in gece göğünde düşmeye başladılar. Altlarındaki gökyüzü patlamalarla doluydu; uçaksavarlardan gelen ve şiddetli, taşıyıcıyı düşmanı infilaklar değil, havai fişeklerin yol açtığı birbirinden hoş rengarenk parlamalardı bunlar. Chafalan'ın, yani yeniden doğma ve yenilenme konulu Enesha kutlamasının son gecesi idi. Eneshalılar dünya çapında sokaklara dökülerek cümbüş yapıyor ve bulundukları yere bağlı olarak günün o zamanına uygun davranışlar sergiliyordu. Kısacası çoğu sarhoş ve azgındı.

Dirluew bu Chafalan'da her zamankinden daha şamatalıydı. Bu yılki kutlamalara olağan cümbüşün yanı sıra Veliaht Takdisi de dahil edilmişti. Enesha Başrahibesi Fhileb Ser, kızı Vyut Ser'i Enesha'nın gelecekteki hükümdarı olarak resmen ilan etmekteydi. Fhileb Ser takdisi abideleştirmek için Vyut Ser'e yedirdiği kraliyet jölesinden bir numune temin etmiş ve jölenin sentetik bir versiyonunun seyretilmiş olarak seri üretimine izin vermişti. Bu ürün daha sonra minik kavanozlara doldurularak Chafalan'ın son gecesi Dirluew vatandaşlarına armağan edilmişti.

Kraliyet jölesi doğal formundayken ve metamorfoz öncesindeki bir Eneshalı'ya yedirildiği takdirde köklü gelişim değişikliklerine yol açardı. Jöleyi yiyen Eneshalı yetişkinliğe eriştiği zaman onun bir sonucu olarak bariz fiziksel ve zihinsel üstünlükler kazanırdı. Fakat jölenin seyreltilmiş ve sentezlenmiş versiyonunun yetişkin Eneshalılar üzerindeki tek etkisi, sanrısız bakımdan harika kafa yapmasıydı. Dirluew vatandaşlarının büyük çoğunluğu jölelerini havai fişek ve ışık gösterisinden önce tüketmiş bulunuyordu. Bunlar şimdi özel bahçelerde ve kamu parklarında oturarak ağız uzuvlarını takırdatıyor, havai fişeklerin parlak ve patlayıcı tabiatı kimyasal olarak Enesha duyu tayfının tamamına yayılırken *ooooh* ve *aaaah* inlemelerinin kendilerine özgü karşılığını çıkartıyorlardı.

Otuz kilometre yukarıda bulunan (ve hızla alçalmakta olan) Jared, kafası kıyak Eneshalıları ne görebiliyor ne de duyabiliyordu. Aşağıdaki havai fişekler parlak olmasına rağmen uzaktı da; patlamalarının sesi aradaki mesafede ve seyrek Enesha stratosferinde yitip gidiyordu. Zaten Jared'ın algısı başka şeylerle meşguldü: Tim arkadaşlarının konumları, düşüşünün hızı ve hem inmesi gereken yere inebilmek, hem de yakın bir gelecekte belli başlı olaylar gerçekleştiği zaman yeterince uzakta bulunabilmek için gereken manevralar.

Bu işlerden en kolayı tim arkadaşlarının yerlerini tespit etmektir. 2. Bölük'ün tüm üyeleri siyah renkli nanobiyotik tulumları ve teçhizat kılıfları sayesinde gerek görsel olarak gerekse elektromanyetik tayfın büyük bir kısmında görünmez durumdaydı. Bunun tek istisnası, her bölük üyesinin üzerinde bulunan küçük bir dar ışın vericisi/alıcısı cihazıydı. Bu cihazlar atlamadan önce diğer bölük mensuplarının yerlerini belli etmekle kalmayıp aynı şeyi o zamandan beri mikrosaniyelik aralıklarla yapmayı sürdürüyordu. Jared o anda Sarah Pauling'in kırk metre aşağıda ve sancak tarafında, Daniel Harvey'nin atmış metre aşağıda ve de taşıyıcıdan son atlayan Jane Sagan'ın iki yüz metre yukarıda olduğunu biliyordu. Jared yüksek irtifak bir gece atlayışına ilk kez iştirak ettiğinde dar ışın sinyalinin her nasılsa kaybetmiş ve timinden birkaç kilometre uzağa yönünü kaybetmiş bir halde yapayalnız inmişti. O olay yüzünden yediği lafların haddi hesabı yoktu.

Jared'ın nihai hedefi artık yirmi beş kilometreden daha az bir mesafedeydi. BeyinDostu o hedefi vurgulamakla kalmayıp sahibinin gitmesi gereken yere varabilmesi için bir alçalma yolu da hesaplamıştı. BeyinDostu rüzgarın yönünü ve diğer atmosferik olayları dikkate alarak bu yolu sıcağı sıcağına güncelliyordu; ayrıca Jared'ın görüş alanına sanal olarak yerleştirilmiş birbirine yakın üç sütuna dikkat ederek onların etrafından bir rota çizmeye özen gösteriyordu. Gökyüzünden inen bu sütunlar tek bir binanın üç farklı bölgesinde son buluyordu. O bina hem Fhileb Ser ile onun erkânının kaldığı bir yerleşim alanı, hem de resmi hükümet binası olan Başrahibenin Sarayı'ydı.

Jared ile 2. Bölüğün yerle arasında dört kilometreden daha az bir mesafe kala gökyüzünde üç parçacık ışını belirince sütunların neyi ifade ettiği anlaşıldı. Işınlarda Özel Kuvvetlerin Enesha alçak yörüngesine konuşlandığı uydulardan birer mızrak gibi iniyordu. Işınlardan biri sönük ve bir diğeri kor gibi parlakken en sönüğü üçüncüsüydü ve garip bir titreşime sahipti. Dirluew sakinleri bu manzara ve ışınların ortaya çıkışına eşlik eden ses duvarının yankılı gümbürtüsü karşısında hayran hayran ötüştüler. Aynı anda hem uyarılmış hem de bastırılmış farkındalık durumları sebebiyle ışınların şehirdeki ışık gösterisinin bir parçası olduğunu zannetmişlerdi. Gerçekte öyle olmadığını ilk başta sadece istilacılar ve Dirluew'in ışık gösterisinin gerçek koordinatörleri biliyorlardı.

Parçacık ışını üreten uydular, Enesha gezegen savunma şebekesinin dikkatinden kaçacak bir şey değildi. Ne de olsa düşman silahlarını tespit etmek, gezegen savunma şebekelerinin kurulma sebebiydi. Ancak bu sefer uydular üçlü bir römorkör grubu olarak ustaca gizlenmiş bulunuyordu. Römorkörler aylar öncesinden -Gettysburg olayından kısa süre sonra- Eneshalılara ait başlıca üç uzay istasyonundan birindeki Koloni Birliği'nin diplomatik rıhtımına rutin bakım filosunun bir parçası olarak yerleştirilmişti; zaten birer römorkör olarak da pekala iş görüyorlardı.

Motorları üzerinde yapılmış olan sıradışı modifikasyonlar ne harici ne de dahili sistem kontrollerinde belli oluyordu. Özellikle dahili kontrollerin sonuç vermemesi, motorların kabiliyetlerini ancak en azimli müfettişlerin tespit edebileceği bir şekilde gizleyen akıllıca yazılım modifikasyonları sayesindeydi.

Bu üç römorkör, kısa süre önce Enesha uzayında beliren ve bir Rraey kruvazörüyle girdiği çatışmadan dolayı gövdesiyle sistemleri zarar gördüğü için onarım izni isteyen Kite'ı çekmekle görevliydi. *Kite* çatışmadan galip ayrılmasına rağmen onarılamayacak bir seviyede hasar almadan önce geri çekilmek zorunda kalmıştı (aslında *Kite* Rraeylerin orta seviyede korunan kolonilerinden birine sataşmış ve oranın tek bir Özel Kuvvetler gemisini geri püskürtecek kadar güçlü, fakat onu bütünüyle yok edemeyecek kadar zayıf askeri kuvvetleriyle kavgaya tutuşmuştu). Kite'ın komutanı nezaket icabı Enesha ordusuna gemiyi gezmelerini teklif etmiş, fakat Rraeylerle aralarındaki gayriresmi istihbarat kanallarını kullanarak Kite'ın hikâyesini çoktan doğrulamış olan Eneshalılar beklendiği gibi bu teklifi reddetmişlerdi. *Kite* ayrıca mürettebatının Tresh'e, yani Enesha'da görevli Koloni Birliği diplomatlarına ve çalışanlarına ayrılmış dinlenme tesisine çıkabilmesi için izin isteyip almıştı. Tresh konum olarak Dirluew'in güneydoğusunda bulunuyor, Dirluew de ne tesadüftür ki 2. Bölük'ün bildirdiği iki tim dolusu 'tatilciyi' içeren asker taşıyıcının uçuş rotasının hemen kuzeyinde yer alıyordu.

Asker taşıyıcı Dirluew'in yakınından geçerken bir atmosferik çalkantı rapor etmiş ve türbülانstan kaçınmak için rotasını kuzeye çevirerek kısa bir süreliğine Dirluew hava sahasının üzerindeki uçuşa yasak bölgenin yakınından geçmişti. Enesha hava kontrol merkezi bu değişikliği kabul etmişse de türbülانs geçer geçmez taşıyıcının önceki uçuş planına dönmesini istemişti. Taşıyıcı da birkaç dakika sonra iki tim hafiflemiş bir vaziyette aynen öyle yapmıştı.

Düşmanınla kâğıt üzerinde müttefik olduğun ve aranızdaki düşmanlığı bildiğinden haberi olmadığı zaman neler başarabileceğin oldukça ilginçti.

Kite'a atanmış römorkörlerden çıkan kavurucu parçacık ışınları, Başrahibenin Sarayı'na çarptı. Diğerlerinden açık ara daha güçlü olan ilk ışın, sarayın altı katını birden delerek binanın içlerine kadar indi ve sarayın yedek jeneratörüyle beraber onun yirmi metre altındaki ana güç hattını buharlaştırdı. Normalde ana güç hattının kopması, sarayın elektrik sistemlerini yedek güce geçirirdi; tabii milisaniyeler önce yok olmasaydı. Merkezi yedek gücün yokluğunda çeşitli yerel yedekler devreye girdi ve bunlar bir dizi güvenlik kapısıyla sarayı kilit altına aldı. Sarayın elektrik ve güvenlik sistemlerinin tasarımcıları, hem ana hem de yedek gücün devre dışı kalması halinde muhtemelen tüm binanın saldırı altında olacağını tahmin

etmişlerdi. Bu mantık bir dereceye kadar doğrudu; tasarımcıların beklemediği ya da niyetlenmediği şeyse, merkezden bağımsız yerel yedeklerin saldırganların planında kilit rol oynamasıydı.

İlk ışının yol açtığı tâli hasar nispeten küçüktü; ışının enerjisi kendi çapı dahilinde kalması ve Enesha'nın derinliklerine kadar inmesi için özel olarak ayarlanmıştı. Ortaya çıkan delik ilk başta seksen metre derinliğinde olup ışının yerden kaldırdığı döküntüler (ve alt katı sarayın üzerinden kopup düşen molozların bir kısmı) çukurun dibini doldurarak yüksekliğini birkaç metre arttırdı.

İkinci ışın ise sarayın idari bölümünü deldi. Bu ışın ilkinin aksine geniş ve muazzam miktarda atıl ısı üretmesi için ayarlanmıştı. İdari bölümde ışının çarptığı yer yamularak eridi. Ofislere dolan aşırı ısınmış hava, kapılarla pencereleri patlatarak içeride bulunan ve yanma sıcaklığı 932 santigrat derecenin altında olan her şeyi tutuşturdu. Gece vardiyasında çalışan üç düzineden fazla Enesha hükümet görevlisi, askeri muhafız ve hademe alevlere boğularak kabuklarının içinde pişiverdi. Işının tam merkezine denk gelen Başrahibe'nin özel ofisi ve içindeki her şey bir saniyeden çok daha kısa bir sürede küle döndü ve ışının ısıyla enerjisinden doğan alev fırtınası, o külleri hızla yıkılmakta olan yapının her köşesine savurdu.

İkinci ışın içlerindeki en yıkıcısı olmasına karşın en az önem taşıyanıydı. Özel Kuvvetler Başrahibe'yi kendi özel ofisinde öldürmeyi kesinlikle planlamamış ya da beklememişti; Başrahibe akşamları nadiren ofisinde bulunurdu ve Chafalan kutlamalarının bir parçası olan toplu davetlere katıldığı böyle bir akşamda orada olmayacağı muhakkaktı. Başrahibe o sırada Dirluew'in ta öteki uçundaydı. Böyle bir suikast teşebbüsü beceriksizlikten öteye gidemezdi. Ama zaten Özel Kuvvetler bunun Başrahibe'yi öldürmeye yönelik beceriksizce bir suikast teşebbüsü gibi *görünmesini* istiyordu. Böylece 2. Bölük asıl görevini yerine getirirken Başrahibe'yle onun kalabalık ve çetin ceviz koruma ekibi saraydan uzak duracaktı.

Işınların en düşük güçte olanı üçüncüsüydü ve sarayın çatısına nokta vuruşu yaparken titreşiyor, deriyi dağılayarak katman katman kesen bir cerrah misali o noktayı deliyordu. Bu ışının amacı dehşet veya topyekün yıkım yaratmak yerine dosdoğru sarayın kabul salonuna çıkan bir yol açmaktı. 2. Bölük'ün hedefi, yani Eneshalıları insanlığa üç koldan saldırma planından söküp atması umulan koz, işte orada bulunuyordu.

::Kimi kaçıracağız kimi?:: diye sordu Daniel Harvey.

::Vyut Ser'i kaçıracağız,:: dedi Jane Sagan. ::Enesha tahtının varisini.::

Daniel Harvey ona katıksız bir hayretle bakarken Jared, Özel Kuvvetler

askerlerinin aralarındaki bütünleşmeye rağmen niçin brifinglere gitmeye zahmet ettiklerini hatırladı: Sonuçta hiçbir şey vücut dilinin yerini tutamazdı.

Sagan görevle ilgili istihbarat raporunu ve ayrıntıları ilettiyse de bilgiler bütününüyle açılmadan önce Harvey yine söze girdi. ::Ne zamandan beri adam kaçırma işindeyiz?: diye sordu. ::Bir bu eksikti.::

::Daha önce de adam kaçırdığımız oldu,:: dedi Sagan. ::Yani yeni bir şey değil.::

::Daha önce *yetişkin* kaçırdık,:: dedi Harvey. ::Ve genel anlamda yalnızca bize zarar vermek isteyen kimseleri. Bu seferki hedef bir çocuk.::

::Daha ziyade bir kurtçuk,:: dedi o zamana kadar görev brifingini açmış ve onu gözden geçirmeye başlamış olan Alex Roentgen.

::Neyse ne,:: dedi Harvey. ::Kurtçuk, çocuk, yavru. Asıl mesele genç ve masum birini pazarlık kozu olarak kullanacak olmamız. Haklı mıyım? Üstelik bunu ilk defa yapıyoruz. Pis bir iş.::

::Bunu diyen adama çoğu kez onu bunu havaya uçurmamasını tembihlememiz gerekiyor,:: dedi Roentgen.

Harvey ondan tarafa bir göz attı. ::Doğru,:: dedi. ::Ben çoğu kez onu bunu havaya uçurmamasını tembihlemeniz gereken adamım. Ve size bunun pis bir görev olduğunu söylüyorum. Sizin neyiniz var Tanrı aşkına?:

::Düşmanlarımız seninki kadar yüksek standartlara sahip değiller Harvey,:: dedi Julie Einstein ve Gettysburg'deki çocuk cesetleri yığınının bir resmini yolladı. Jared bir kez daha ürperdi.

::Yani illa ki onlarla aynı seviyeye inmemiz mi gerekiyor?: dedi Harvey.

::Bak,:: dedi Sagan, ::bu konu oylamaya açık değil. İstihbarat görevlilerimiz yakında Rraeylerin, Eneshalılarının ve Obinlerin uzayımıza büyük bir saldırıda bulunacaklarını söylüyorlar. Rraeylerle Obinleri belli bir noktaya kadar taciz ediyoruz, ama müttefikimiz oldukları masalı yüzünden henüz Eneshanlara yönelik bir girişimde bulunamadık. Bu da onlara hazırlık yapmaları için zaman kazandırdı ve aktardığımız hatalı bilgilere rağmen zayıf noktalarımız hakkında çok fazla şey biliyorlar. Elimizde Eneshalılarının bütün taarruz planlarında başı çekeceklerine dair sağlam istihbarat var. Onlara açık bir saldırı düzenlersek üç ırk birden tepemize biner, ama hepsiyle aynı anda savaşacak kaynaklardan yoksunuz. Harvey haklı: Bu görev bizi tanımadığımız sulara sürüklüyor. Fakat alternatif planlarımızdan hiçbiri bununla aynı etkiye sahip değil. Eneshalıları askeri açıdan değil ama psikolojik açıdan çökertebiliriz.::

Jared o zamana kadar raporun tamamını özümsemişti. ::Sadece adam

kaçırmakla kalmıyoruz,:: dedi Sagan'a.

::Hayır,:: dedi Sagan. ::Kızını kaçırarak, Başrahibe'yi şartlarımızı kabul etmeye zorlamak için yeterli değil::

::Tanrım,:: dedi Harvey. Nihayet o da raporun tamamını okumuş bulunuyordu. ::Çok pis bir iş bu::

::Diğer alternatiflerden iyidir,:: dedi Sagan. ::Tabii Koloni Birliği'nin aynı anda üç düşmanla birden başka çıkabileceğini düşünmüyorsan::

::Bir şey sorabilir miyim?:: dedi Harvey. ::Bu bok niye bizim başımıza kaldı?::

::Biz Özel Kuvvetleriz de ondan,:: dedi Sagan. ::Böyle şeyler bizim işimiz::

::Yok daha neler,:: dedi Harvey. ::Az önce kendin söyledin. Biz bu tür şeyler yapmayız. Hiç kimse yapmaz. Başka kimse yapmak istemediği için bu iş bizim başımıza kalıyor::

Harvey brifing odasına bakındı. ::Hadi ama, bunu en azından kendimize itiraf edebiliriz,:: dedi. ::Askeri istihbarattaki gerçek doğan bir götoşun aklına bu plan geliyor, sonra bazı gerçek doğan generaller onu kabul ediyorlar, sonra da Koloni Savunma Güçlerinin gerçek doğan komutanları ona el sürmek istemiyorlar. Böylece iş bize kalıyor ve herkes bunu dert etmeyeceğimizi, çünkü iki yaşındaki ahlaksız katiller olduğumuzu düşünüyor. Eh, ben ahlaklı biriyim ve bu odadaki herkesin de öyle olduğunu biliyorum. Doğru düzgün bir çatışmadan kaçacak değilim. Hepiniz bunun farkındasınız. Ama bu doğru düzgün bir çatışma değil. Bu tam bir saçmalık. Hem de başından sonuna kadar::

::Pekala, bu tam bir saçmalık,:: dedi Sagan. ::Ama aynı zamanda görevimiz::

::Benden o şeyi almamı isteme,:: dedi Harvey. ::Her kim alacaksa onun arkasını kollarım, ama bu iş elimi sürmem::

::Senden öyle bir şey istediğim yok,:: dedi Sagan. ::Yapabileceğin başka bir şey bulacağım::

::İşi kime yaptıracaksın?:: dedi Alex Roentgen.

::Bizzat yapacağım,:: dedi Sagan. ::Benimle gelecek iki gönüllü arıyorum::

::Arkanı kollarım dedim ya,:: dedi Harvey.

:: Kafama mermi yersem işi benim yerime yapacak biri lazım Harvey,:: dedi Sagan.

::Ben yaparım,:: dedi Sarah Pauling. ::Ama Harvey bunun boktan bir görev olduğunu söylemekte haklı::

::Teşekkürler Pauling,:: dedi Harvey.

::Bir şey değil,:: dedi Pauling. ::Yine de götün kalkmasın.::

::Bir etti,:: dedi Sagan. ::Başka?::

Brifing odasındaki herkes dönüp Jared'a baktı.

::Ne var?:: dedi Jared, hemen savunmacı bir tavır takınarak.

::Bir şey yok,:: dedi Julie Einstein. ::Sadece sen ve Pauling genelde bir çift olarak hareket ediyorsunuz.::

::Bu hiç de doğru değil,:: dedi Jared. ::Yedi aydır bölükteyiz. O veya bu zamanda hepinizin arkasını kollamışlığım var.::

::Hemen celallenme,:: dedi Einstein. ::Hiç kimse evli olduğunuzu söylemedi. Ve arkamızı kolladığın da doğru. Ama herkes görev sırasında bir kişiyle diğerlerinden daha çok eşleşme eğilimindedir. Mesela ben Roentgen'le eşleşirim. Sagan'a hep Harvey kalır, çünkü hiç kimse ona katlanmak istemez. Sen de Pauling'le eşleşiyorsun. Hepsi bu.::

::Jared'a sataşmaktan vazgeç,:: dedi Pauling gülümseyerek. ::Siz kanı bozukların aksine o iyi biri.::

::Biz de *iyi* kanı bozuklarız,:: dedi Roentgen.

::Kanımız iyice bozulmuş da olabilir,:: dedi Einstein.

::Eğlenmeyi bitirdiyseniz,:: dedi Sagan, ::hâlâ başka bir gönüllüye ihtiyacım var.::

::Dirac,:: diye atıldı Harvey.

::E yeter ama,:: dedi Sagan.

::Hayır,:: dedi Jared. ::Gönüllüyüm.::

Sagan karşı çıkacakmış gibi gözüktü, sonra kendine engel oldu. ::Peki,:: dedi ve brifinge devam etti.

::Yine aynı şeyi yaptı,:: diye brifing sürerken özel kanaldan Pauling'e ileti gönderdi Jared. ::Gördün değil mi? Neredeyse 'hayır' diyecekti.::

::Gördüm,:: dedi Pauling. ::Ama demedi. Hem bugüne kadar sana da tıpkı bize ettiği gibi muamele etti.::

::Biliyorum,:: dedi Jared. ::Sadece benden niye hoşlanmıyormuş gibi gözüktüğünü bilmek isterdim.::

"Aslına bakarsan hiç kimseden fazla hoşlanır gibi bir hali yok,:: dedi Pauling. "Paranoyaklık etmeyi bırak. Hem zaten ben senden hoşlanıyorum. Tabii paranoyaklık etmediğinde.::

::Tavsiyene uymayı denerim,:: dedi Jared.

::Dene,:: dedi Pauling. ::Ve gönüllü olduğun için teşekkürler.::

::Eh, bilirsin işte,:: dedi Jared. ::Kalabalığa kırmayayım dedim.::

Pauling sesli olarak kıkırdadı. Sagan ona sert bir bakış attı. ::Pardon,:: dedi Pauling, ortak kanaldan.

Jared birkaç dakika sonra Pauling'e yine özel bir kanaldan ulaştı. ::Sence bu sahiden de kötü bir görev mi?::

::Bok gibi,:: dedi Pauling.

Işıklar kesildi ve Jared ile 2.'nin geri kalanı parafolyolarını açtılar. Elektrik yüklü nanobotlar ince demetler halinde sırt çantalarından çıktı ve kişiye özel planörler oluşturdu. Serbest düşüşü kesilen Jared, yönünü saraya ve üçüncü ışının açmış olduğu dumanı tüten deliğe -veliahdın yuvasına çıkan deliğe- çevirdi.

Kabaca Aziz Peter Bazilikası boyutlarında olan Başrahibenin Sarayı küçük bir yapı değildi. Ayrıca Başrahibe'nin ziyaretçileri resmen kabul ettiği ana salonun ve artık harap durumdaki idari bölümün dışında Eneshalı olmayanların içeri girmesi yasaktı. Kamuya açık kayıtlarda sarayın mimari planları yer almadığı gibi, Eneshalıların karınca yuvasını andıran akıcı ve düzensiz bir doğallığa sahip mimari tarzında inşa edilmiş saray binası, önemli kısımların ya da odaların kolayca keşfedilmesine imkân tanımıyordu. Enesha veliahdını kaçırma planı yürürlüğe konmadan önce veliahdın özel dairesinin bulunması lazımdı. Askeri Araştırmalar bunu güzel fakat bir o kadar da acilen çözülmesi gereken bir bulmaca olarak ele almıştı.

Çözüm, küçük düşünmekte yatıyordu; hattâ tek hücreli düşünmekte -bir Enesha prokaryotik organizması olan, bakterinin evrimsel paraleli *C. xavierii* ölçeğinde. Nasıl ki bakteriler insanlarla mutlu bir sembiyotik ilişki içinde yaşıyorsa *C. xavierii* de aynını Eneshalılarla yapıyor, bu ilişki genellikle dahili olmasına rağmen bazen harici de oluyordu. Çoğu insan gibi Eneshahların önemli bir bölümü de hijyen konusunda pek titiz değildi.

Koloni Birliği Askeri Araştırmaları *C. Xavierii*'yi masaya yatırıp genetik kodunu değiştirmiş, bünyesinde mitokondri boyutunda radyo vericisi ve alıcısı oluşturan *C. xavierii movere* alt türünü yaratmıştı. Bu minik organik makineler, kapsama alanlarındaki diğer Eneshalılarda yaşayan diğer *C. xavierii movere*'leri dikkate alarak konakçılarındaki hareketlerini kaydedebiliyordu. Bu mikroskobik aygıtların kayıt kapasitesi oldukça sınırlıydı -ancak bir saatten daha az süreli hareketlerin kaydını tutabiliyorlardı- fakat her hücre bölünmesi yeni bir kayıt makinesi oluşturarak kaydın sürmesini sağlıyordu.

Askeri Araştırmalar, Eneshalı meslektaşlarıyla düzenli olarak fiziksel

temasta bulunan ve hiçbir şeyden habersiz bir Koloni Birliği diplomatına özel bir el losyonu temin ederek genetik açıdan modifiye edilmiş böceği Başrahibenin Sarayı'na sokmuştu. Mikrobun bulaştığı Eneshalılar onu günlük yaşantıları sırasında saray personelinin diğer üyelerine de bulaştırmışlardı. Ayrıca yakın bir zamanda Başrahibe ve onun veliahdı da dahil olmak üzere tüm saray sakinlerinden yayılacak olan minik sinyallerin kaydedilmesi için diplomatın (ve tabii onun tüm personelinin) kişisel beyin protezleri üzerinde gizlice değişiklik yapılmıştı. Böylece Askeri Araştırmalar bir aydan daha kısa bir süre zarfında saray sakinlerinin hareketlerine dayanan ve Başrahibenin Sarayı'nın dahili yapısını gösteren eksiksiz bir harita elde etmişti.

Askeri Araştırmalar, Koloni Birliği diplomatını ve personelinin bu kasıtsız casusluğundan haberdar etmemişti. Böylesi hem diplomatlar için daha güvenliydi, hem de nasıl kullanıldıklarını öğrenseler dehşete düşerlerdi.

Jared sarayın çatısına ulaşip planörünü dağıttı ve çökme ihtimaline karşılık deliğin uzağına indi. 2.'nin diğer mensupları da ya inmiş ya da inmek üzerelerdi ve sarkıtma halatlarını çatıyasabitleyerek binaya yapılacak giriş için hazırlanıyorlardı. Deliğin yanma kadar giden, o anda duman ve toz bulutunun arasından aşağıyı görmeye çalışan Sarah Pauling, Jared'ı fark etti.

::Aşağı bakma,:: dedi Jared ona.

::Artık çok geç,:: diye karşılık verdi kadın ve ona kendi bakış açısından baş döndürücü bir resim yolladı. Jared aralarındaki bütünleşme sayesinde kadının endişesini ve heyecanını sezebiliyordu; kendisi de aynı duygular içerisindeydi.

Sarkıtma halatları sabitlendi. ::Pauling, Dirac,:: dedi Jane Sagan. ::Gitme zamanı.:: Işınlara gökyüzünden ineli henüz beş dakika olmamıştı ve avlarının bulunduğu yerden götürülme ihtimali her geçen saniye artıyordu. Ayrıca düşman askerlerinin ve acil durum ekiplerinin kaçınılmaz gelişine karşı da yarışıyorlardı. İdari bölümün havaya uçurulmuş olması, dikkatleri 2. Bölük'ün üzerinden çekecekti. Ama uzun bir süreliğine değil.

Üçü birlikte halatlara tutunarak dört kat aşağıya, dosdoğru Başrahibe'nin yaşadığı daireye indiler. Yuva o dairenin tam ötesinde yer alıyordu; yuvanın kazara çökmemesi için ışını oraya tutmamaya karar vermişlerdi. Jared iniş sırasında bu kararın ne kadar akıllıca olduğunu görebiliyordu: Işın ne denli hassas olursa olsun Başrahibe'nin dairesinin üzerindeki üç katı harabetmişti ve hasarın büyük bölümü direkt aşağı düşmüştü.

::Kızılötesi görüşe geçin,:: dedi Sagan, halatlardan inmeyi sürdürürlerken. ::Işıklar kapalı ve burası toz dolu.:: Jared ile Pauling kendilerinden isteneni yaptılar. Işının ısıttığı havadan ve aşağıdaki için için yanan enkazdan etrafa

bir parıltı saçılıyordu.

Üçlü aşağıya indiği sırada Başrahibe'nin dairesini koruyan muhafızlar, istilacılara ulaşmak için kapıları kırarak içeri akın ettiler. Jared, Sagan ve Pauling halat tokalarını açtılar ve Enesha'nın yüksek yerçekimiyle iyice hızlanarak altlarındaki moloz yığınının sertçe düştüler. Jared çarptığı molozların vücudunu delmeye çalıştığını hissetti; tulumu buna engel olmak amacıyla hemen sertleşti. Üçlü, odayı görsel ve kızılötesi tarayarak muhafızların yerini saptadı, sonra da bu bilgiyi yukarıya ilette. Birkaç saniye sonra çatıdan bir dizi keskin takırtı geldi. Daire muhafızları yere yığıldılar.

"Güvendesiniz,:: dedi Alex Roentgen. "Binanın şu an içinde bulunduğunuz bölümü kapatıldı ve başka bir muhafız görmüyoruz. Birkaçımız daha aşağıya geliyoruz.:: O bunları söylerken Julie Einstein ile 2.'nin iki üyesi daha halatlardan inmeye başladı.

Yuva, Başrahibe'nin özel odasına bitişikti. Güvenlik gerekçesiyle bir bütün halinde kapatılabilen bu iki oda, en şiddetli işgal girişimlerine bile dayanabilirdi (tabii uzaydan gönderilen son derece güçlü parçacık ışınları hariç). İki odanın harici tehditlere karşı güvenli olduğu varsayıldığı için aralarındaki dahili güvenlik hafifti. Harika bir tarzda oyulmuş, fakat tek bir sürgüye sahip kapı, Başrahibe'nin özel odası ile yuva arasındaki yegane emniyet tedbiriydi. Jared kilide ateş edip odaya girerken Pauling'le Sagan da onu korudular.

Jared köşeleri kontrol ederken bir şey kendini onun üzerine attı; Jared eğilip yerde yuvarlandı ve başını kaldırdığında bir Eneshalı'nın bir sopayı kafasına doğru doğaçlama savurduğunu gördü. Darbeyi koluyla engelledi ve yukarı doğru bir tekme atarak Eneshalı'ya alt ön tarafındaki uzuvları arasından vurdu. Tekmenin etkisiyle kabuğu çatlayan Eneshalı kükredi. Jared periferik görüşüyle odada ikinci bir Eneshalı tespit etti. Bir köşeye sinmiş olan yaratık, kollarında çığlık çığlığa bağırarak bir şey tutuyordu.

İlk Eneshalı böğürerek tekrar hücum etti, derken böğürmeyi keserek hücumuna devam etti ve Jared'ın üstüne yığıldı. Eneshalı'nın altında yatarken Jared orada bir yerde bir silahın ateşlendiğini duydu. Eneshalı'nın cesedinin etrafından bakınınca Sarah Pauling'i onun arkasında gördü. Pauling uzanıp cesedi üst kabuğundan tuttu ve Jared'ın üstünden kaldırmak için asıldı.

::Hücum etmeden önce de vurabilirdin onu,:: dedi Jared.

::Yine şikayet edersen seni bu kahrolası şeyin altında bırakırım,:: dedi Pauling. ::Ayrıca zahmet edip de onu biraz itersen daha çabuk kurtulabilirsin.:: Pauling'in çekmesi ve Jared'ın itmesiyle Eneshalı yana doğru yuvarlandı. Jared ayağa kalktı ve saldırganını iyice gözden geçirdi.

::Bu o mu?:: diye sordu Pauling.

::Bilemiyorum,:: dedi Jared. ::Hepsi birbirine benziyor.::

::Kıpırda,:: dedi Pauling ve Eneshalı'ya daha yakından bakabilmek için yaklaşarak görev brifingine erişti. ::Bu o,:: dedi kadın. ::Yavrunun babası. Başrahibe'nin eşi.::

Jared başını salladı. Jahn Hio, yani Başrahibe'nin eşi, veliahda babalık yapmak için siyasi nedenlerden dolayı seçilmişti. Enesha kraliyet ailesinin anaerkil gelenekleri, veliahdın metamorfoz öncesi bakımından babanın sorumlu olmasını gerektiriyordu. Yine gelenekler sebebiyle baba, takdis töreninin ardından üç Enesha günü boyunca veliahdın yanında kalmak zorundaydı. Böylece babalık görevlerinin kabulü sembolize ediliyordu. Kaçırma görevinin bu zamana denk gelecek şekilde planlanmasının sebebi de -takdis töreniyle ilgili diğer sebeplere ek olarak- buydu. Jahn Hio suikastı, görevin ikincil fakat kritik öneme sahip bir parçasıydı.

::Çocuğunu korumak için öldü,:: dedi Jared.

::O şekilde öldü,:: dedi Pauling. ::O yüzden değil.::

::Aradaki farkın onun için fazla bir anlam ifade ettiğini sanmam,:: dedi Jared.

::Bu pis bir görev,:: diye onayladı Pauling.

Odanın köşesinden silah sesi geldi. Odaya girdiklerinden beri devam eden çığlıklar kısa bir süre kesildi, sonra eskisinden de şiddetli bir halde devam etti. Köşeyi dönüp yanlarına gelen Sagan, bir elinde Çeasını tutarken beyaz bir kütleyi de diğer kolunun altına sıkıştırmıştı. İkinci Eneshalı, Sagan'ın onu vurduğu yerde yığılıp kalmıştı.

::Dadı,:: dedi Sagan. ::Veliahdı bana vermek istemedi.::

::Sordun mu ki?:: dedi Pauling.

::Sordum,:: dedi Sagan, kemerine takılı küçük tercüme hoparlörünü işaret ederek. Hoparlör o görevin ileriki bir safhasında da kullanılacaktı. ::En azından denedim.::

::Babayı öldürmemizin herhalde yararı olmamıştır,:: dedi Jared.

Koltukaltında tuttuğu çığlık atan şey büyük bir gayretle kıvrılınca Sagan onu düşürecek gibi oldu. O şeyi daha iyi tutabilmek için Çeasını bıraktı. Kadın onu koluyla vücudu arasına sıkıca kıştırırken yaratık öncekinden de yüksek bir sesle bağırdı. Jared gözlerini kısarak yaratığa dikkatle baktı.

::Demek veliaht bu,:: dedi adam.

::Evet, bu,:: dedi Sagan. ::Bir dişi. Metamorfoz öncesi bir Eneshalı. Kocaman, cırtlak bir solucan gibi.::

::Onu ilaçla yatıştırabilir miyiz?:: diye sordu Pauling. ::Çok ses çıkarıyor.::

**::Hayır,:: dedi Sagan. ::Başrahibe'nin onu canlı olarak görmesi gerekiyor.::
Veliaht yeniden kıvrandı; Sagan yavruyu yatıştırmak için boştaki eliyle onu okşamaya başladı. ::Çeam sende dursun Dirac,:: dedi. Jared tüfeği almak için eğildi.**

Işıklar yandı.

::Hay aksi,:: dedi Sagan. ::Güç tekrar devreye girdi.::

::Yedek jeneratörü patlattık sanıyordum,:: dedi Jared.

**::Patlattık,:: dedi Sagan. "Anlaşılan birden fazla varmış. Gitme zamanı.::
Üçü birlikte yuvadan çıktılar. Sagan veliahdı taşıyor, Jared ise kendisinininkiyle beraber onun Çeasını da ateşe hazır tutuyordu.**

Ana dairede bölüğün iki üyesi halatları tırmanmaktaydı. Julie Einstein daireye açılan iki kapıyı emniyete alacak şekilde konuşlanmıştı.

::Bizimkiler üstümüzdeki iki katı emniyete alacaklar,:: dedi Einstein. ::O katlarda deliğin geçtiği odaların sadece birer girişi var. En azından yerleşim planında öyle gözüküyor. Ama en üst katın her tarafı açık.::

::Taşıyıcı yolda,:: dedi Alex Roentgen. ::Yerimiz tespit edildi ve üstümüze ateş açılmaya başlandı.::

::Biz yukarı tırmanırken arkamızı kollamanız lazım,:: dedi Sagan. ::Ve ilk katta koruma ateşi açılmalı. Etrafı açık olduğu için saldıracakları asıl yer orası.::

::Ben hallederim,:: dedi Roentgen.

Sagan veliahdı Pauling'e aktardı, teçhizat çantasını açtı ve veliahda uygun kesesi olan bir omuz askısı çıkardı. Cıyaklayan veliahdı biraz zorlanarak keseye soktu, onu sıkıca bağladı ve kayışı sağ omzundan geçirerek askıyı vücuduna sabitledi.

::Ben ortadaki halattan çıkacağım,:: dedi Sagan. ::Dirac, sen soldasın; Pauling, sağda. Biz tırmanırken Einstein bizi koruyacak. Sonra o ve tepedeki ikisi tırmanırlarken siz onları koruyacaksınız. Anlaşıldı mı?::

"Anlaşıldı,:: dediler Jared ile Pauling.

::Çeamı doldurup Einstein'a ver,:: dedi Sagan, Jared'a. ::Kendi silahını yeniden doldurmak için zaman bulamayacak.:: Jared, Sagan'ın Çeasındaki şarjörü çıkardı, yerine kendi yedeklerinden birini taktı ve silahı Einstein'a verdi. Kadın tüfeği alıp başını salladı.

::Sizi karşılamaya hazırız,:: dedi Roentgen yukarıdan. ::Acele etmeniz iyi olur.::

Halatlarına giderlerken Eneshalılara ait ağır ayak sesleri duyular. Onlar tırmanmaya başlamışlardı ki, Einstein düşmana ateş açtı. Sonraki iki katın

her birinde Jared'ın bölük arkadaşları yegane girişlere nişan almış bir vaziyette sakın sakın bekliyorlardı. Yine de aralarındaki bütünleşme, Jared'a ikisinin de ödünün patladığını ve her an bir terslik çıkmasını beklediklerini söylüyordu.

Jared'ın yukarısından yeni bir ateş açıldı. Eneshalılar en üst kata girmişlerdi.

Veliaht her ne kadar Sagan'a ağırlık yapsa da, Çeası ve teçhizat çantası olmadığı için kadının yükü hafifti: halatı hızla tırmanarak Jared ile Pauling'i geride bıraktı. Sonra tam zirveye erişecekken ve kendisini yukarı çekmesi için Julian Lowell'a elini uzatırken, omzuna birbiri ardına iki mermi çarptı. Üçüncü bir mermiyse omzunu sıyırıp geçti ve Lowell'a sağ gözünün hemen üstünden isabet etti. Mermi, adamın beynini delip geçtikten sonra kafatasının içinde sekti ve şah damarını da parçalayıp nihayet boynuna saplanarak durdu. Lowell'ın başı geriye savrulduktan sonra öne eğildi ve vücudu da aynı şekilde yatarak deliğe düştü. Düşerken Sagan'la çarpıştı ve veliahdın bulunduğu askıyı bir arada tutan son kumaş parçasını da yırttı. Sagan yırtılmayı ve askının serbest kaldığını hissetmesine rağmen, kendini düşmekten alıkoymaya uğraştığı için bir şey yapamayacak kadar meşguldü.

::Yakalayın,:: dedi ve Alex Roentgen tarafından tutulup güvenli bir yere çekildi.

Jared askıya uzanıp ıskaladı; ona yetişemeyecek kadar uzaktaydı. Askı Pauling'in yanından geçerken onun tarafından kapıldı ve kadının etrafında bir yay çizerek savruldu.

Jared aşağıdaki Julie Einstein'dan gelen şaşkın bir acı şoku hissetti. Kadının Çeasının sesi kesildi. Onu takip eden hışırtılı sesin kaynağı, Başrahibe'nin dairesine giren Eneshalılardı.

Pauling başını kaldırıp Jared'a baktı. ::Tırman,:: dedi.

Jared aşağıya bakmadan tırmandı. Sarayın en üst katından geçerken yirmiye yakın Eneshalı'nın cesedi takıldı gözüne.

Cesetlerin arkasındaki başka Eneshalılar tırmanmakta olan Jared'a ateş açarlarken, Jared'ın bölük arkadaşları da mermi ve bombalarla onlara karşılık veriyorlardı. Derken Jared göremediği biri tarafından sarayın çatısına çekilerek o katı da aştı. Dönüp arkasına baktığında Sarah Pauling'i elinde askıyla halatına tutunurken gördü. Altındaki Eneshalılar silahlarını yukarı doğrultmuş, elindeki askı yüzünden tırmanamayan kadına nişan alıyorlardı.

Pauling başını kaldırıp Jared'a baktı ve gülümsedi. ::Sevdiğim,:: deyip askıyı ona doğru fırlattı ve aynı anda kurşunlardan ilki vücuduna çarptı. Jared kolunu uzattığı sırada Pauling halatın ucunda adeta dans ediyor,

tulumunun savunmasını aşırı yükleyerek bacaklarına, gövdesine, sırtına ve başına saplanan mermilerin kuvvetiyle sağa sola savruluyordu. Jared askıyı yakalarken Pauling düşmeye başladı ve o dibe çarptığı anda Jared veliahdı delikten çıkardı. Jared kadının yaşamının son saniyelerini hissetti, derken o his kayboldu.

Onu taşıyıcının içine çekerlerken Jared hâlâ bağıırıyordu.

Eneshan kültürü, ataları uzak geçmişte sürü halinde yaşayan böceğimsi bir ırka uygun olarak hem anaerkil hem de kabileseldir. Başrahibe, başlıca Enesha kabilelerinin dişi reislerinin oylarıyla seçilir. Süreç bu şekilde anlatıldığı zaman gerçekte olduğundan daha uygar gözükür, zira kabileler kendi reislerini başa geçirmek için aralarında savaşa tutuşurlar. Oy toplama süreci, yıllar süren ve tarif edilemeyecek kadar şiddetli geçen bir iç savaşa yol açabilir. Her saltanatın sonunda muazzam bir iç karışıklık çıkmasından kaçınmak amacıyla bir başrahibe seçildiği zaman mevkii kalıtsal bir hale gelir. Bu kural çok katıdır: bir başrahibe, göreve başlamasından itibaren iki Enesha senesi içinde münasip bir veliaht üretmeli ve takdis etmeli, böylece gelecekte sorunsuz bir saltanat aktarımını garanti altına almalıdır. Yoksa hükümdarlığının sonunda kabilesinin saltanatı nihayete erer.

Vücutlarında köklü değişimlere yol açan bol hormonlu kraliyet jölesiyle (atalarından kalma bir diğer yadigarla) beslendikleri için başrahibeler hayatları boyunca doğurgandır. Bir veliaht üretmek nadiren sorun teşkil etmiştir. Asıl mesele, babanın hangi kabileden seçileceğidir. Başrahibeler severek evlenmezler (aslına bakılırsa Eneshalılar hiç evlenmezler), o yüzden bu noktada siyasi faktörler devreye girer. Yönetime geçemeyen kabileler, şimdi başrahibeye eş temin etmek için birbirleriyle rekabet ederler (çok daha usturuplu ve genellikle daha sakın bir şekilde). Galibin mükafatı, o kabileye sağlanacak çeşitli toplumsal avantajlar ve başrahibeye verilen 'çeyiz' aracılığıyla ulus siyasetine etki edebilme gücüdür. Egemenliği kazanan kabilelerin başrahibeleri, geleneksel olarak eşlerini ya verilen hizmetlerin ödülü olarak kabilelerinin en yakın müttefikinden ya da 'oylama' çok kanlı geçmişse ve Enesha ulusunda bütünlük sağlanması gerektiğine yönelik genel bir görüş varsa en büyük düşmanlarından seçerler. Öte yandan uzun soluklu hanedanlıklara mensup başrahibeler eş seçerken daha serbest davranabilirler.

Phileb Ser mevcut Ser hanedanının (son birkaç Enesha asrı boyunca üç defadır egemenliği elinde tutan kabilenin) altıncı başrahibesiydi. Tahta çıkınca eşini Hio'dan -yayıma kolonicilik arzuları sonucunda insan uzayına saldırmak için Rraeyler ve Obınler'le gizlice ittifak kurulmasında payı olan kabileden- seçmişti. Eneshalılar savaşta başlıca rolü oynayacakları için, Koloni Birliği'nin ana gezegeni Anka da dahil olmak üzere KB'nin en iyi

gayrimenkullerinden bazılarına konacaklardı. Rraeyler onlardan daha az gezegen alacak olsalar da, Mercan'ı yani Koloni Birliği tarafından en son küçük düşürüldükleri gezegeni sahipleneceklerdi.

Her daim esrarengiz bir ırk olagelen Obinler ise Eneshalılardan sadece biraz daha az savaş gücü temin etmeyi önermelerine karşın tek bir gezegen istemişlerdi: Anlaşılan Koloni Birliği'nin karantina altına almasını gerektirecek kadar kötü bir durumda olan, aşırı nüfuslu ve kaynakları tükenmiş Dünyayı. Hem Eneshalılar hem de Rraeyler gezegeni seve seve onlara bırakmışlardı.

Hio kabilesinin etkisiyle Enesha politikası, insanlarla savaşa tutuşma eğilimindeydi. Fakat Başrahibe'nin hükümdarlığı altında toplanmalarına rağmen her Enesha kabilesinin kendine özgü bir bakış açısı mevcuttu. En azından bir kabile, yani Geln, Koloni Birliği'ne saldırılmasına şiddetle karşı çıkıyordu. Zira insanlar nispeten güçlüydüler, saçmalık derecesinde inatçıydılar ve kendilerini tehlikede hissettikleri zamanlar pek de ilkeli oldukları söylenemezdi. Gelnlere göre, aralarındaki köklü husumet ve Mercan'da insanlar tarafından ezildikleri için zayıf düşen orduları sebebiyle Rraeyler çok daha iyi bir hedef teşkil ediyorlardı.

Başrahibe Fhileb Ser bu konuda Gelnlerin tavsiyesini yok saymayı seçmiş, fakat kabilenin insanlığa yönelik bariz hoşnutluğunu dikkate alıp Geln kabilesinin danışmanlarından biri olan Hu Geln'i Enesha'nın Koloni Birliği büyükelçisi olarak atamıştı. Aynı Hu Geln, Veliaht Takdisi'ne tanıklık etmesi ve Başrahibe'yle beraber Chafalan'ı kutlaması için kısa bir süre önce Enesha'ya çağrılmış bulunuyordu. O nedenle saraya saldırarak Başrahibe'nin eşini katleden ve veliahdını kaçıran insanlar iletişim kurdukları zaman onun yanındaydı.

::Bize ateş etmeyi kestiler,:: dedi Alex Roentgen. ::Görünüşe bakılırsa veliahdın elimizde olduğunu anladılar::

::İyi,:: dedi Sagan. Pauling'le Einstein ölmüşse de sarayda kısıllı kalmış başka askerler vardı ve Sagan onları oradan çıkarmak istiyordu. Adamlarına taşıyıcıya gelmeleri işaretini verdi ve o sırada Daniel Harvey omzuyla ilgilenirken yüzünü ekşitti; tulumu ilk mermiyi bütünüyle durdurmasına rağmen İkincisi onu delip ciddi bir hasar vermeyi başarmıştı. Sagan şimdilik sağ kolunu hiç kullanamıyordu. Taşıyıcının ortasındaki küçük sedyeyi sol eliyle işaret etti. Başrahibe'nin veliahdı Vyut Ser'in kıvranan sureti, kayışlarla o sedyeye sıkıca bağlanmıştı. Bitkinliği korkusuna baskın geldiği için yaratık artık çığlık atmayıp mızıldanmakla yetiniyordu.

::Birinin ona ilacı vermesi lazım,:: dedi Sagan.

::Ben yaparım,:: diyen Jared başka biri gönüllü olamadan önce ayağa

kalktı ve Sagan'ın koltuğunun altındaki tıbbi müdahale çantasına konulmuş uzun iğneyi çıkardı. Sonra dönüp nefret ettiği Vyut Ser'in yanına gitti. BeyinDostu aracılığıyla görüş alanında beliren bir şema, iğneyi nereye batıracağını ve şırıngadaki maddeyi enjekte etmek için onu veliahdın karnına ne kadar iteceğini gösteriyordu.

Jared iğneyi Vyut Ser'e acımasızca sapladı. Veliaht soğuk metalin işgaliyle korkunç bir çığlık attı. Jared şırıngadaki düğmeye basarak içeriğinin yarısını veliahdın henüz olgunlaşmamış iki üreme bezesinden birine akıttı. Sonra iğneyi çıkarıp Vyut Ser'in ikinci üreme bezesine batırdı ve şırıngayı boşalttı. Nanobotlar bezelerin iç çeperlerini kaplayıp yaktılar ve böylece dokuları öldürerek o dokuların sahibini geri döndürülemez bir şekilde kısır bıraktılar.

Vyut Ser şaşkınlık ve acıyla feryat etti.

::Başrahibe hattâ,:: dedi Roentgen. ::Sesli ve görüntülü olarak.::

::Genel kanala aktar,:: dedi Sagan. ::Ve Alex, sedyenin başında bekle. Kameramız olacaksın.::

Başını sallayan Roentgen sedyenin önünde durup Sagan'ı görüntüye aldı. Kulaklarından ve gözlerinden BeyinDostuna gönderilen sesli ve görsel sinyalleri gerek mikrofon gerekse kamera olarak kullanacaktı.

::Aktarıyorum,:: dedi Roentgen. Jared'ın -ve taşıyıcıdaki herkesin- görüş alanında Enesha Başrahibesi belirdi. Eneshalıların yüz ifadelerini bilmeyen biri için bile Başrahibe'nin öfkeden kudurduğu belliydi.

"Sizi gidi kahrolası insan pislikleri," dedi Başrahibe (daha doğrusu sözcüklerin gerçek anlamından ziyade altlarında yatan niyeti ortaya koyan tercüme cihazı). "Bana kızımı vermek için otuz saniyeniz var, yoksa bütün dünyalarınıza savaş açacağım. Size yemin ederim ki hepsini un ufak edeceğim."

"Kapa çeneni," dedi Sagan, kemerindeki hoparlörden çıkan tercümeyle.

Hattın öteki ucundan Başrahibe'nin erkânının katıksız hayretini belli eden çok sayıda takırtı yükseldi. Birinin onunla bu şekilde konuşması idrak edilemez bir durumdu.

"Efendim?" dedi Başrahibe en sonunda. O da diğerleri gibi hayretler içindeydi.

"'Kapa çeneni' dedim," cevabını verdi Sagan. "Kafan çalışıyorsa sana söyleyeceklerimi dinler ve halklarımızı lüzumsuz bir çileden kurtarırsın. Başrahibe, burada Koloni Birliği'ne savaş ilan etmeyeceksin, çünkü daha önce ettin. Rraeylerle ve Obinlerle beraber."

"Neden bahsettiğine dair-" diye başladı Başrahibe.

"Bana tekrar yalan söylersen kızının kafasını keserim," dedi Sagan.

Yine takırtılar yükseldi. Başrahibe çenesini kapadı.

"Şimdi," dedi Sagan, "Koloni Birliği'yle savaş halinde misiniz?"

"Evet," dedi Başrahibe, uzun bir duraksamanın peşinden. "Ya da birazdan öyle olacağız."

"Hiç sanmıyorum," dedi Sagan.

"Sen de kimsin?" dedi Başrahibe. "Büyükelçi Hartling nerede? Niye çocuğumu öldürmekle tehdit eden biriyle müzakere yapıyorum?"

"Büyükelçi Hartling herhalde şimdi ofisinde oturmuş, neler olup bittiğini öğrenmeye çalışıyordur," dedi Sagan. "Sizin gibi biz de onu askeri planlarımızdan haberdar etme gereği duymadık. Çocuğunu öldürmekle tehdit eden biriyle müzakere yapıyorsun, çünkü siz de *bizim* çocuklarımızı öldürmekle tehdit ediyorsunuz. Ve muhattabın benim, çünkü şu anda hak ettiğin müzakereci ben oluyorum. Bu konuda Koloni Birliği'yle tekrar masaya oturmayacağından emin olabilirsin."

Başrahibe sessizliğe gömüldü. "Bana kızımı göster," dedi tekrar konuştuğunda.

Sagan dönüp Roentgen'e baş salladı, o da bir kez daha sızlanmakla yetinen Vyut Ser'i gösterdi. Jared, Başrahibe'nin tepkisini açıkça gördü. Bir dünyanın lideri, çocuğunun acısını ve korkusunu paylaşan sıradan bir anne olup çıkmıştı.

"Talepleriniz nedir?" demekle yetindi Başrahibe.

"Savaştan vazgeçin," dedi Sagan.

"Bizden başka iki taraf daha var," dedi Başrahibe. "Vazgeçersek sebebini bilmek isteyeceklerdir."

"Öyleyse savaş hazırlıklarınızı sürdürün," dedi Sagan. "Ama sonunda müttefiklerinizden birine saldırın. Ben Rraeyleri öneririm. Şu anda güçsüzler ve onları hazırlıksız yakalayabilirsiniz."

"Peki ya Obinler?" dedi Başrahibe.

"Biz Obinleri hallederiz," dedi Sagan.

"Halledersiniz demek," dedi Başrahibe kuşkuyla.

"Evet," dedi Sagan.

"Yani bugün burada olanları öylece saklayabileceğimizi mi iddia ediyorsun?" dedi Başrahibe. "Sarayımı yok etmek için kullandığınız ışınlar, yüzlerce kilometre öteden bile görülebiliyordu."

"Saklamayın, soruşturun," dedi Sagan. "Koloni Birliği, Eneshalı dostlarımıza soruşturmalarında seve seve yardım edecektir. Saldırının

arkasında Rraeylerin olduğu anlaşıldığında savaş sebebiniz hazır demektir."

"Başka talepleriniz de var," dedi Başrahibe.

"Charles Boutin adında bir insan," dedi Sagan. "Size yardım ettiğini biliyoruz. Onu istiyoruz."

"O bizde değil," dedi Başrahibe. "Obinlerde. Gidip onlardan isteyin. Diğer talepleriniz?"

"Savaş ilan etmeyeceğinize dair teminat istiyoruz," dedi Sagan.

"Bir antlaşma mı imzalayacağız?" diye sordu Başrahibe.

"Hayır," dedi Sagan. "Kendine yeni bir eş almanı istiyoruz. Bizim seçeceğimiz bir eş."

Bu sözler saray erkânından o ana kadarki en yüksek takırtıların çıkmasına sebep oldu.

"Önce eşimi öldürüyorsunuz, sonra da bir sonrakini seçmeyi mi talep ediyorsunuz?" dedi Başrahibe.

"Evet," dedi Sagan.

"Ne diye?" diye hayretle sordu Başrahibe. "Vyutum çoktan takdis edildi! Yasal veliaht o. Taleplerinizi yerine getirirsem ve kızımı bırakırsanız o yine Hio klanına mensup olacak ve geleneklerimiz icabı Hiolar siyasetteki nüfuzlarını koruyacaklar. Nüfuzlarını kırmak için kızımı öldürmeniz gerekir." Başrahibe duygularına yenik düşerek biraz duraksadı, ardından sözlerine devam etti. "Öyle bir şey yaparsanız taleplerinizi niye yerine getireyim?"

"Başrahibe," dedi Sagan, "kızın artık kısır."

Sessizlik.

"Yapamazsınız," dedi Başrahibe, yalvarırcasına.

"Yaptık bile," dedi Sagan.

Başrahibe ağız uzuvlarını birbirine sürterek kulak tırmalayıcı bir inilti sesi çıkardı. Ağlıyordu. Koltuğundan kalktı, inleyerek görüntüden çıktı, sonra ansızın kameranın önünde belirdi. "Canavarlar!" diye haykırdı. Sagan hiçbir şey söylemedi.

Veliaht Takdisi bir kez yapıldı mı bir daha geri alınamaz. Kısır bir veliaht, o hanedanlığın sonu anlamına gelir. Bir hanedanlığın sonu da yeni bir hanedanlık kurmak için kabilelerin birbiriyle mücadele edeceği, yıllarca dinmeyecek kanlı bir iç savaş demektir. Kabileler bir veliahdın kısır olduğunu öğrenirlerse savaşa başlamak için o veliahdın yaşamının doğal yollardan sona ermesini beklemeyeceklerdir. Öncelikle kısır veliahdın tahta

geçmesi için başrahibe öldürülecektir. Sonra yeni başrahibe de daimi bir suikast hedefi teşkil edecektir. Güç uzanılacak bir mesafede oldukça, çok az kişi onu elde etmek için sabırla bekler.

Koloni Birliği, Vyut Set'i kısırlaştırarak Ser hanedanlığını yok olmaya ve Enesha'yı anarşiye mahkûm etmişti, tabii Başrahibe onların taleplerine boyun eğerek ağza alınmayacak kadar korkunç bir şeye razı olmazsa. Başrahibe de bunun farkındaydı.

Yine de direndi. "Eşimi sizin seçmenize göz yummayacağım," dedi.

"Öyleyse kabile reislerini kızının kısır olduğundan haberdar edeceğiz," dedi Sagan.

"Kızımı da taşıyıcınızla birlikte oracıkta yok edeceğim," diye haykırdı Başrahibe.

"Keyfin bilir," dedi Sagan. "Tüm reisler beceriksizliğin yüzünden eşinin ve veliahdının ölümlerine sebep olduğunu öğrenecekler. Ondan sonra sen bir kabileden eş seçsen bile o kabile sana istediğini vermeye yanaşmayabilir. Eş yoksa veliaht da olmaz. Veliaht yoksa barış da olmaz. Enesha tarihini biliyoruz Başrahibe. Kabilelerin çok daha ufak meseleler yüzünden eş vermeye yanaşmadığının ve boykot edilen başrahibelerin tahtta uzun süre kalamadığının farkındayız."

"Öyle bir şey olmayacak," dedi başrahibe.

Sagan omuz silkti. "Öyleyse bizi öldür," dedi. "Ya da taleplerimizi reddet ve kısır kızını sana geri verelim. Ya da dediğimizi yap ve hem hanedanlığının devamı, hem de ulusunun iç savaşa sürüklenmemesi için işbirliğimizden yararlan. Seçeneklerin bunlar. Ve zamanın bitmek üzere."

Jared, Başrahibe'nin suratından ve vücudundan geçen duygularını izledi. Bu duygular yabancı tabiatları sebebiyle garip olmasına karşın bir insanınkilerden daha zayıf değildi. Karşılarında sessiz ve yürek parçalayıcı bir iç hesaplaşma cereyan ediyordu. Sagan insanların Eneshalıları askeri açıdan alt edemeyeceklerini söylemişti; onları psikolojik olarak çökertmeleri gerekiyordu. Jared görüntüdeki Başrahibe'nin eğrilmesini, eğrilmesini, eğrilmesini ve sonunda çökmesini seyretti.

"Bana kimi seçeceğimi söyle," dedi Başrahibe.

"Hu Geln," dedi Sagan.

Başrahibe dönüp arka planda sessizce duran Hu Glen'e baktı ve buruk bir kahkahanın Eneshalılara özgü karşılığını attı. "Şaşırmadım," dedi.

"O iyi biri," dedi Sagan. "Ve tavsiyelerinin sana faydası olacak."

"Beni bir daha teselli edersen, insan," dedi Başrahibe, "hepimizi bir savaşın içine sürüklerim."

"Özür dilerim Başrahibe," dedi Sagan. "Anlaştık mı?"

"Evet," dedi Başrahibe ve yeniden inlemeye başladı. "Oh, Tanrım," diye feryat etti. "Ah Vyut. Ah, Tanrım."

"Ne yapman gerektiğini biliyorsun," dedi Sagan.

"Yapamam. Yapamam," diye sızlandı Başrahibe. O zamana kadar sessizce bekleyen Vyut Ser, onun hıçkırıklarını duyunca kıpırdandı ve anne özlemiyle ağlamaya başladı. Başrahibe de yeniden hıçkırıklara boğuldu.

"Mecbursun," dedi Sagan.

"Lütfen," diye yalvardı gezegendeki en güçlü yaratık. "Yapamam. Lütfen. Lütfen insan. Bana yardım et."

::Dirac,:: dedi Sagan. ::Gerekeni yap::

Jared savaş bıçağını çıkartıp Sarah Pauling'in uğruna can verdiği şeye yaklaştı. Bağlı olduğu sedyede annesine kavuşmak için ağlayan veliaht, sevdiği herkesten uzaklarda yapayalnız ve korku içinde ölecekti.

Jared de gözyaşı döktü. Sebebini bilmiyordu.

Jane Sagan onun yanına geldi ve bıçağı elinden alıp havaya kaldırdı. Jared başını çevirdi.

Ağlama kesildi.

ikinci bölüm

Her şey siyah jelibonlarla başladı.

Jared jelibonları Anka İstasyonu'ndaki bir kantinin şekerleme tezgahında gördü ve çikolatalara daha çok ilgi duyduğu için onlara aldırış etmedi. Fakat gözü oraya, karışık halde yerleştirilmiş diğer jelibonlardan ayrı duran küçük kutuya takılıp duruyordu.

"Niye bunları ayrı koyuyorsunuz?" diye satıcıya sordu Jared, gözleri beşinci kez siyah jelibonlara kaydığı zaman. "Onları bu kadar özel kılan ne?"

"İnsanlar ya onları çok severler ya da onlardan nefret ederler," dedi satıcı. "Nefret edenler -ki çoğu öyledir- siyahları diğerlerinin arasından ayıklamaktan hoşlanmazlar. Sevenler de onlarla dolu küçük bir paketi yanlarında taşımak isterler. Ben de o yüzden siyahları yakında ama ayrı tutarım."

"Siz hangi gruptansınız?" diye sordu Jared.

"Onlara katlanamam," dedi satıcı. "Ama kocam bayılır. Üstelik sırf beni gıcık etmek için onlardan yerken üstüme hohlar. Bir keresinde yine öyle yaparken onu yataktan attım. Hiç siyah jelibon yemediniz mi?"

"Hayır," dedi Jared. Ağzı sulanmaya başlıyordu. "Ama sanırım biraz deneyeceğim."

"Cesur adammışsınız," dedi satıcı ve küçük, şeffaf bir plastik poşeti şekerlemeye doldurup Jared'a uzattı. Jared poşeti alıp içinden iki jelibon çıkartırken satıcı da bu siparişi kayda geçirdi. Jared KSG'de olduğu için jelibonlara para ödemedi (KSG askerlerinin tüm masrafları karşılanan bir cehennem gezisi olarak sevgiyle niteledikleri askerlik hizmetini yapanlar için diğer her şey gibi onlar da bedavaydı), fakat satıcılar sattıkları şeylerin kaydını tutarlar ve masraflarını KSG'den alırlardı. Kapitalizm uzaya çıkmayı başarmıştı ve durumu hiç de fena değildi.

Jared jelibon çiftini ağzına attı, azıdişleri arasında ezdi ve salyası meyankökü tadını alıp diline taşırken onları orada tuttu. Jelibonun buharları damağını aşarak sinüs boşluğuna yayılmaya başladı. Gözlerini kapalı tutan Jared, şekerlerin tam da hatırladığı gibi olduğunu fark etti. Poşetten bir avuç dolusu daha alıp ağzına tıktırdı.

"Nasıllar?" dedi satıcı, bu hevesli tüketimi seyrederken.

"Güzel," dedi Jared, ağzındakini çiğnerken. "Hem de çok."

"Takımına bir kişinin daha geçtiğini kocama söyleyeceğim," dedi satıcı.

Jared başını salladı. "İki kişi," dedi. "Küçük kızım da bunlara bayılır."

"Daha iyi ya," dedi satıcı, fakat Jared o zamana kadar düşüncelere dalmış bir vaziyette oradan uzaklaşmaya ve ofisine doğru gitmeye başlamıştı bile. Jared on adım attı, ağzındaki jelibon kütlesini tek lokmada yuttu, daha fazla şeker almak için elini poşete uzattı ve durdu.

Küçük kızım, diye aklından geçirdi. İçini kaplayan sımsıkı bir ıstırap ve anı yumağı, iki büküm olarak jelibonları yürüyüş platformuna kusmasına yol açtı. Son şekerleme parçacıklarının da öksürerek gırtlğından atarken kafasında bir isim belirdi.

Zoë, diye düşündü. *Kızım. Ölen kızım.*

Omzuna bir el dokundu. İrkilen Jared hızla geri çekilirken neredeyse yerdeki kusmuğa basıp kayacaktı. Jelibon poşeti elinden uçup gitti. Kendisine dokunan kadına, bir tür KSG askerine doğru döndü. Kadın ona tuhaf tuhaf bakıyordu. Jared'ın kafasını on kat hızlandırılmış bir insan sesine benzeyen kısa ama keskin bir vızıltı doldurdu. Aynı şey iki kere daha tekrarlandı. Jared her ikisinde de kafasının içine bir tokat yemiş oldu.

"Ne?" diye bağırdı kadına.

"Dirac," dedi kadın. "Sakin ol. Neler olduğunu bana söyle."

Jared şaşkın bir korkuya kapıldı ve hemen askerin yanından ayrıldı. Diğer yayalara çarpa çarpa oradan iki büküm bir halde uzaklaştı.

Jane Sagan, Dirac'ın sendeleyerek uzaklaşmasını seyretti, ardından yerdeki koyu renkli kusmuğa ve jelibon parçacıklarına baktı. Başını şekerleme tezgahına doğru çevirdi ve tez adımlarla oraya gitti.

"Sen," dedi, satıcıyı işaret ederek. "Neler olduğunu anlat."

"O adam yanıma gelip siyah jelibon satın aldı," dedi satıcı. "Onları çok sevdiğini söyleyip bir kısmını ağzına tıktırdı. Sonra da bir-iki adım atıp kustu."

"Hepsi bu kadar mı?" dedi Sagan.

"Bu kadar," dedi satıcı. "Laf olsun diye ona kocamın siyah jelibonları sevdiğini anlattım. Kızının da onları sevdiği söyledi, sonra jelibonları alıp gitti."

"Demek çocuğundan bahsetti," dedi Sagan.

"Evet," dedi satıcı. "Küçük bir kızı olduğunu söyledi."

Sagan yürüyüş platformunun ilerisine baktı. Dirac'tan iz yoktu. Onu en son gördüğü tarafa doğru koşmaya başladı ve General Szilard'la iletişim kurmaya çalıştı.

Jared başkalarının içinden çıkmakta olduğu bir istasyon asansörüne vardı, laboratuvarının bulunduğu katın düğmesine bastı ve ansızın kolunun yeşil olduğunu fark etti. Kolunu öyle bir hızla geri çekti ki onu asansör duvarına çarptı. Hissettiği keskin acı, onun sahiden de kendi kolu olduğunu ve ondan kaçamayacağını Jared'a açıkça gösterdi. Asansördeki diğer insanlar onu tuhaf gözlerle süzdüler. Hattâ içlerinden biri kötü kötü bakacak kadar ileri gitti; Jared kolunu geri çekerken neredeyse bir kadına vuracaktı.

"Pardon," dedi Jared. Kadın homurdandı ve asansörlerde sık rastlanan bir tavırla bakışlarını dümdüz ileri dikti. Jared de aynısını yaptı ve asansörün cilalı metal duvarlarında kendi yeşil suratının bulanık bir yansımasını gördü. İçini kaplayan o şaşkın kaygı, artık dehşete doğru tırmanmaktaydı. Fakat iyi bildiği bir şey varsa o da yabancılarla dolu bir asansörde paniğe kapılmak istemediği idi. Görgü kurallarına olan bağlılığı, benlik karışıklığının doğurduğu panikten şimdilik daha güçlüydü.

Jared asansörde sessizce dikilerek gideceği kata varmayı beklerken bir an için kim olduğunu düşünseydi, bunu tam anlamıyla bilemediğini hayretle fark ederdi. Fakat düşünmedi; insanlar günlük yaşantılarında kim olduklarını sorgulamazlar. Jared yeşil bir tenin doğru olmadığını, laboratuvarının üç kat aşağıda bulunduğunu ve kızı Zoë'nin ölmüş olduğunu biliyordu, hepsi bu.

Asansör Jared'ın istediği kata ulaştı; Jared geniş bir koridora çıktı. Anka İstasyonu'nun bu katında şekerleme tezgahları ya da kantinler yoktu: büyük ölçüde askeri araştırmalara ayrılmış iki kattan biriydi burası. Yaklaşık her otuz metrede bir bekleyen KSG askerleri, katın içlerine doğru uzanan koridorların başında nöbet tutuyorlardı. Her koridorun girişinde, yaklaşan tüm bireyleri tarayan biyometrik ve BeyinDostu/beyin protezleri tarayıcıları mevcuttu. Gelen kişinin belli bir koridora giriş izni yoksa oraya girmeden önce bir KSG muhafızı tarafından durdurulurdu.

Jared koridorlardan çoğuna erişiminin olması gerektiğini bilse de bu tuhaf bedeninin onlardan birine bile girebilecek izne sahip olduğundan şüpheliydi. Yine de bir amacı varmış gibi laboratuvarının ve ofisinin bulunduğu koridora doğru yürümeye koyuldu. Belki oraya varana dek ne yapması gerektiğini bulurdu. Tam hedefine ulaşacaktı ki, önündeki koridorda bekleyen tüm KSG muhafızları dönüp ona baktılar.

Hay aksi, diye düşündü Jared. Koridoru on beş metreden daha yakındı. Ani bir dürtüyle oraya doğru koşmaya başladı ve vücudunun ne kadar hızlı hareket ettiğini görüp hayrete kapıldı. Aynı şey o koridoru koruyan muhafız için de geçerliydi; adam Çeasını kaldırırsa da Jared onun yanına varmayı başardı ve adamı sertçe itti. Asker koridor duvarına çarpıp yere düştü. Jared adımlarını yavaşlatmaksızın adamın yanından geçti ve koridorun yetmiş

metre ilerisindeki laboratuvarının kapısına doğru koştu. O koşarken sirenler çalıyor, acil durum kapıları birbiri ardına çarparak kapanıyordu; Jared kendisini hedefinden alıkoyacak kapının eşiğinden daha yeni geçmişti ki kapının kanatları koridorun iki tarafından fırlayarak o bölümü yarım saniyeden daha kısa bir sürede yalıtı.

Jared laboratuvarının kapısına ulaştı ve onu iterek açtı. İçeride bir KSG araştırma teknisyeni ve bir Rraey vardı. Jared laboratuvarında bir Rraey bulunmasının bilişsel uyumsuzluğuyla donakaldı ve şaşkınlıkla beraber Rraey'den değil de tehlikeli, korkunç ve cezayı hak ettiren bir şey yapmanın verdiği bir korkuya kapıldı. Jared'ın beyni o korkuya bağlayabileceği bir anı veya açıklama bulmak için çabaladıysa da hiçbir şey elde edemedi.

Rraey başını oynattı ve arkasında durduğu masanın etrafından dolaşarak Jared'a doğru ilerledi.

"Sen osun, değil mi?" dedi yaratık, tuhaf ama anlaşılır bir İngilizceyle.

"Kim?" diye sordu Jared.

"Haini yakalamak için yarattıkları asker," dedi Rraey. "Ama başaramadılar."

"Seni anlamıyorum," dedi Jared. "Bu benim laboratuvarım. Sen kimsin?"

Rraey kafasını tekrar oynattı. "Belki de başardılar," dedi. Kendisini işaret etti. "Cainen. Bilimadamı ve mahkûm. Artık kim olduğumu biliyorsun. Peki sen kimsin?"

Jared cevap vermek için ağzını açtı ve kim olduğunu bilmediğini fark etti. Orada ağzı bir karış açık halde sersem sersem dikildi, ta ki birkaç saniye sonra acil durum kapısı hızla açılana dek. Daha evvelden konuştuğu asker kadın içeri girdi, elindeki tabancayı kaldırdı ve onu kafasından vurdu.

::İlk soru,:: dedi General Szilard. Jared, sersemletici merminin etkilerini atlatmak için, Anka İstasyonu'nun revirinde yatıyordu. Yatağının ayak ucunda iki KSG muhafızı bekliyor Jane Sagan da duvarın yanında duruyordu. ::Kimsin sen?::

::Ben Er Jared Dirac'ım,:: dedi Jared. Szilard'a kim olduğunu sormadı; Szilard daha odaya girerken BeyinDostu onu tanıtmıştı. Szilard'ın kendi BeyinDostu da Jared'ı kolayca tanıtabilirdi; o nedenle bu, kimlik tespiti için sorulan alelade bir soru değildi. ::Kite'ta görevliyim. Emir subayım şuradaki Teğmen Sagan.::

::İkinci soru,:: dedi General Szilard. ::Charles Boutin'in kim olduğunu biliyor musun?::

::Hayır komutanım,:: dedi Jared. ::Bilmeli miyim?::

::Belki,:: dedi Szilard. ::Seni önünde bulduğumuz, Rraey'e sana ait olduğunu söylediğin laboratuvar onundu. Bu da gösterir ki en azından bir dakikalığına Charles Boutin olduğunu düşündün. Ayrıca Teğmen Sagan seninle konuşmaya çalıştığında kendi ismine tepki vermediğini anlattı.::

::Kendimi tanımadığımı anımsıyorum,:: dedi Jared. ::Fakat başka biri olduğumu düşündüğümü hatırlamıyorum.::

::Ama daha önce orada hiç bulunmamana rağmen Boutin'in laboratuvarına gittin,:: dedi Szilard. ::Orayı bulmak için BeyinDostuna erişerek bir istasyon haritasına bakmadığını da biliyoruz.::

:Açıklayabileceğim bir şey değil,:: dedi Jared. ::Laboratuvarın anısı aklımdaydı, hepsi bu.:: Jared bu sözleri üzerine Szilard'ın Sagan'a kısa bir bakış attığını fark etti.

Kapı açıldı ve içeri iki adam girdi. Jared'ın BeyinDostu onları tanıtamadan önce içlerinden biri hızla yanına geldi.

"Benim kim olduğumu biliyor musun?" dedi adam.

Jared'ın yumruğu adamı yere serdi. Muhafızlar hemen Çealarını doğrulttular; ani hiddet ve adrenalin patlamasını daha şimdiden atlatmaya başlayan Jared ellerini havaya kaldırdı. Adam ayağa kalkarken Jared'ın BeyinDostu onu nihayet Askeri Araştırmaların başı General Greg Mattson olarak tanıttı.

"Sorumun cevabını aldım," dedi Mattson, elini sağ gözüne götürerek. Hasara bakmak için odanın lavabosuna gitti.

"O kadar emin olma," dedi Szilard ona, ardından Jared'a doğru döndü. "Asker, yüzüne vurduğun adamı tanıyor musun?"

"General Mattson olduğunu biliyorum," dedi Jared. "Ama vururken bilmiyordum."

"Öyleyse ona niye vurdun?" diye sordu Szilard.

"Bilmiyorum komutanım," dedi Jared. "Sadece..." Durdu.

"Soruya cevap ver Asker," dedi Szilard.

"O esnada içimden öyle geldi," dedi Jared. "Sebebini açıklayamam."

"Bazı şeyleri hatırladığı kesin," dedi Szilard, Mattson'a doğru dönerek. "Ama her şeyi değil. Ayrıca kim olduğunu da anımsamıyor."

"Kahretsin," dedi Mattson, lavabonun oradan. "Kafama yumruk atacak kadar hatırladı beni. O pezevenk bunu yapmak için yıllardır bekliyordu."

"Her şeyi hatırlıyor, ama sizi hatırlamadığına ikna etmeye çalışıyor olabilir General," dedi diğer adam Szilard'a. Jared'ın BeyinDostu onu Albay

James Robbins olarak tanıttı.

"Mümkündür," dedi Szilard. "Fakat şu ana kadarki davranışları öyle bir izlenim yaratmıyor. Sahiden Boutin olsaydı en ufak bir şeyi bile hatırladığını bilmemiz hiç işine gelmezdi. Hem generale yumruk atması da pek akıllıca olmazdı."

"Akıllıca değildi," dedi Mattson, lavabodan gelirken. "Ama öfkesini bir şekilde boşaltması gerekiyordu." Jared'a doğru dönüp gözünü işaret etti; AkıllıKan ezilen damarlardan dışarı akmış, gözün etrafı gri bir renge bürünmüştü. "Dünya'da olsaydık bu morluğu bir-iki hafta taşırdım. Sırf prensip icabı kurşuna dizdirmeliyim seni."

"General," diye başladı Szilard.

"Rahatla Szi," dedi Mattson. "Teorine inanıyorum. Boutin bana yumruk atacak kadar aptalca davranmazdı. O yüzden bu Boutin değil. Ama onun bazı parçaları yüzeye çıkıyor ve daha ne kadarına ulaşabileceğimizi görmek istiyorum."

"Boutin'in başlatmaya çalıştığı savaş sona erdi General," dedi Jane Sagan. "Eneshalılar artık Rraeylere saldıracaklar."

"İşte bu harika Teğmen," dedi Mattson. "Ama böyle bir konuda üçte iki yeterli değil. Obinler bir şeyler planlıyor olabilir ve Boutin onlarla olduğuna göre belki de hemen zafer ilan edip aramayı sonlandırmamalıyız. Hâlâ Boutin'in neler bildiğini öğrenmemiz gerekiyor. Madem bu askerin kafasının içinde iki farklı insan var, belki diğerini dışarı çıkıp oyuna katılması için biraz teşvik edebiliriz." Adam Jared'a doğru döndü. "Ne dersin Asker? Size Hayalet Tugay diyorlar, ama bir tek sen kafanın içinde *gerçek* bir hayalet taşıyorsun. Onu dışarı çıkarmak ister misin?"

"Kusura bakmayın Komutanım, ama neden bahsettiğinize dair hiçbir fikrim yok," dedi Jared.

"Tabii ki yok," dedi Mattson. "Anlaşılan laboratuvarının nerede olduğu hariç Charles Boutin hakkında hiçbir halt bilmiyorsun."

"Bir şey daha biliyorum," dedi Jared. "Bir kızı olduğunu."

General Mattson gözündeki morluğa ihtiyatla dokundu. "Evet, vardı Asker." Mattson elini indirip Szilard'a doğru döndü. "Onu bana geri vermeni istiyorum Szi," dedi, sonra da Teğmen Sagan'ın Szilard'a bir bakış attığını fark etti; kadın hiç şüphesiz Özel Kuvvetlerin sesli konuşma yerine kullandığı o zihinsel iletilerden birini yolluyordu. "Sadece geçici bir süreliğine Teğmen," dedi. "İşimiz bittiği zaman askerini geri alabilirsin. Ve sana söz veriyorum onu bozmayacağız. Ama bir görev sırasında vurulup ölürse ondan işe yarar bir bilgi kopartamayız."

"Önceden onun görev sırasında vurulup ölmesini dert etmiyordunuz," dedi Sagan. "Komutanım."

"Siz Özel Kuvvetlerin havasından da geçilmiyor," dedi Mattson. "Altı yaşında olduğunu ne zaman belli edeceksin diye merak ediyordum."

"Ben dokuz yaşındayım," dedi Sagan.

"Ben de yüz otuz yaşındayım, o yüzden büyük-büyük-büyükbabanı iyi dinle," dedi Mattson. "Daha önce ölüp ölmemesi umurumda değildi, çünkü işimize yarayacağını düşünmüyordum. Artık yarayabilir, o nedenle ölmemesini yeğlerim. Yaramayacağı anlaşılırsa da onu geri alabilirsiniz. Sonra isterse gitsin kendini öldürtsün, bana ne. Zaten bu konuda oy hakkın yok. Şimdi kapa çenenin Teğmen ve büyüklerinin konuşmasına müsaade et." Sagan öfkeden köpürse de çenesini kapadı.

"Onunla ne yapacaksın?" diye sordu Szilard.

"Tabii ki onu mikroskobun altına koyacağım," dedi Mattson. "Anıyı neden şimdi sızdırdığını bulacağım ve biraz daha sızdırır mı diye bakacağım." Başparmağıyla Robbins'i işaret etti. "Resmi olarak Robbins'in asistanlığına getirilecek. Gayriresmi olaraksa laboratuvarı bolca zaman geçireceğini tahmin ediyorum. Sizden aldığımız o Rraey bilimadamı aşağıda epey işimize yarıyor. Bakalım Dirac'la ne yapacak."

"Bir Rraey'e güvenebileceğini mi düşünüyorsun?" diye sordu Szilard.

"Kıçına kamera sokmadan sıçmasına bile izin vermiyoruz," dedi Mattson. "Üstelik ilacını almazsa bir gün içinde ölür. Güvenebileceğimden kesinlikle emin olduğum tek bilimadamı o."

"Pekala," dedi Szilard. "İstediğimde Dirac'ı bana vermiştin. Şimdi onu geri alabilirsin. Ama onun bizden biri olduğunu unutma General. Ve adamlarım söz konusu olduğunda nasılımdır bilirsin."

"Bilirim," dedi Mattson.

"Nakil emri listende," dedi Szilard. "Sen onaylar onaylamaz gerçekleşecek." Szilard başıyla Robbins ve Sagan'a selam verdi, Jared'a bir göz attı ve oradan ayrıldı.

Mattson, Sagan'a doğru döndü. "Veda edeceksen şimdi tam zamanı."

"Sağ olun General," dedi Sagan. ::Götvereninin tekiymiş,:: dedi Jared'a.

::Hâlâ neler döndüğünü veya Charles Boutin'in kim olduğunu bilmiyorum,:: dedi Jared. ::Onun hakkında bilgi edinmeye çalıştım ama hakkındaki her şey gizli tutuluyor::

::Yakında öğrenirsin,:: dedi Sagan. ::Ama ne öğrenirsen öğren, bir şeyi iyi hatırlamanı istiyorum. Olup biten her şeye rağmen sen Jared Dirac'sın.

Başka biri değilsin. Nasıl veya niçin doğduğunun, bundan sonra neler olacağının hiçbir önemi yok. Bazen bu gerçeği unutuyorum ve onun için özür dilerim. Ama bunu iyi hatırlamanı istiyorum.::

::Hatırlarım,:: dedi Jared.

::Güzel,:: dedi Sagan. ::Lafını ettikleri o Rraey'in adı Cainen. Görüştüğünüz zaman ona de ki, Teğmen Sagan seni kollamasını istiyormuş. Bunu kendime yapılmış bir iyilik sayacağımı söyle.::

::Onunla tanıştım,:: dedi Jared. ::Söylerim.::

::Ve sersemletici mermiyle seni başından vurduğum için özür dilerim,:: dedi Sagan. ::Nasıldır bilirsin.::

::Bilirim,:: dedi Jared. ::Teşekkürler. Hoşçakal Teğmen.:: Sagan oradan ayrıldı.

Mattson muhafızları işaret etti. "Siz ikiniz gidebilirsiniz." Muhafızlar gittiler. "Şimdi," dedi Mattson, Jared'a dönerek. "Daha önceki o küçük öfke nöbetinin sık sık tekrarlanmayacağını varsayıyorum Asker. Yine de bundan böyle BeyinDostun kaydetmeye ve yer tespitine ayarlanmış durumda. O sayede senden gelecek bir sürprizle karşılaşmayacağız ve yerini daima bileceğiz. Ayarları değiştirmeye kalkarsan Anka İstasyonundaki bütün KSG askerlerine seni vurmaları için izin verilecek. Kafanın içinde neyin ve kimin olduğu iyice anlaşılana kadar sana mahremiyet yasak. Anlıyor musun beni?"

"Anlıyorum," dedi Jared.

"Harika," dedi Mattson. "Öyleyse Askeri Araştırmalara hoş geldin evlat."

"Sağ olun komutanım," dedi Jared. "Şimdi lütfen biri burada ne haltlar döndüğünü bana anlatabilir mi?"

Mattson gülümsedi ve Robbins'e baktı. "Sen anlat," dedi ve çekip gitti.

Jared bakışlarını Robbins'e çevirdi.

"Şey," dedi Robbins. "Merhaba."

"Morluğun da pek güzelmiş," dedi Cainen, Jared'ın başının yan tarafını işaret ederek. Cainen kendi dilinde konuşuyor, Jared'ın BeyinDostu tercüme ediyordu.

"Sağ ol," dedi Jared. "Vuruldum." Jared de konuşurken kendi dilini kullanmaktaydı; birkaç ayın ardından Cainen'in İngilizceye hakimiyeti hiç fena değildi.

"Hatırlıyorum," dedi Cainen. "Oradaydım. Aslına bakarsan bir keresinde ben de sizin şu Teğmen Sagan tarafından vurulmuştum. İkimiz beraber bir

kulüp kurabiliriz." Cainen yakında duran Harry Wilson'a baktı. "İstersen sen de katılabilirsin Wilson."

"Yok ben almayayım," dedi Wilson. "Bilge bir adam bir keresinde kendisini üye kabul edecek bir kulübe asla girmeyeceğini söylemişti. Ayrıca vurulmamayı yeğlerim."

"Korkak," dedi Cainen.

Wilson eğilerek onu selamladı. "Hizmetinizdeyim."

"Ve şimdi," dedi Cainen, dikkatini yeniden Jared'a vererek. "Sanırım niçin burada olduğuna dair bir fikrin vardır."

Jared bir önceki gün Albay Robbins'le yaptığı mahcup ve pek de bilgilendirici olmayan konuşmayı anımsadı. "Albay Robbins bana Charles Boutin'in bilincinin beynime nakledilmesi amacıyla doğduğumu, ama bilincin tutmadığını söyledi. Boutin burada bir bilimadamıymış ama daha sonra hain olmuş. Ayrıca kapıldığım bu yeni anılar aslında Boutin'in eski anılarıymış ve neden önceden değil de şimdi ortaya çıktıklarını kimse bilmiyormuş."

"Peki Boutin'in hayatı ya da araştırmaları hakkında sana ne kadar bilgi verdi?" diye sordu Wilson.

"Aslında hiç vermedi," dedi Jared. "Kendisinden veya ellerindeki dosyalardan çok fazla şey öğrenirsem hafızamın kendiliğinden ortaya çıkması engellenebilirmiş. Bu doğru mu?"

Wilson omuz silkti.

"Sen başına böyle bir şey gelen tek insan olduğun için şimdi ne yapmamız gerektiğine dair hiçbir örnek yok," dedi Cainen. "Bu duruma en yakın şey, çeşitli hafıza kaybı türleri. Dün laboratuvarı bulmayı ve Boutin'in kızını anımsamayı başardın, ama bunları nasıl bildiğini çıkartamadın. Bu olay kaynak amnezisine benziyor. Ama onu tamamıyla farklı kılan şey, sorunun senin hafızanda değil bir başkasınınınkinde olması."

"Yani siz de benden nasıl başka anılar kopartabileceğinizi bilmiyorsunuz," dedi Jared.

"Bazı teorilerimiz var," dedi Wilson.

"Teoriler, öyle mi?" dedi Jared.

"Hipotez demek daha doğru olur," dedi Cainen. "Hatırlıyorum da aylar önce Teğmen Sagan'a Boutin'in bilincinin tutmamasına sebep olarak onunkinin erişkin bir bilinç olmasını ve yeterli tecrübesi bulunmayan genç bir beyne konulduğunda oraya tutunamamasını göstermiştim. Ama artık o tecrübelerle sahipsin, değil mi? Savaşarak geçen yedi ayın olgunlaştırmayacağı zihin yoktur. Ve tecrübe ettiğin bir şey, Boutin'in anılarına çıkan bir köprü görevi

görmüş olabilir."

Jared geçmişini düşündü. "Son görevimde," dedi, "benim için çok önemli biri öldü. Boutin'in kızı da ölmüştü." Vyut Ser suikastından ya da onu öldürecek bıçağı elinde tutarken geçirdiği sinir krizinden bahsetmedi, fakat bunlar hâlâ aklındaydı.

Cainen başını sallayarak sözsüz işaretler de dahil insan dilini ne kadar iyi anladığını ortaya koydu. "O olay sahiden de anılarını tetiklemiş olabilir."

"Madem öyle, anılar niye o zaman geri gelmedi?" diye sordu Jared. "Niye ben Anka İstasyonu'nda jelibon yerken geri geldiler?"

"Geçmişteki Şeylerin Hatırası," dedi Wilson.

Jared dönüp ona baktı. "Ne?"

"Aslında *Kayıp Zamanın İzinde*, asıl isminin daha iyi bir tercümesi olur," dedi Wilson. "Marcel Proust'un yazdığı bir romandan bahsediyorum. Ana karakterin çayına batırarak yediği pastadan doğan bir yığın çocukluk anısını hatırlamasıyla başlar. İnsanlarda anılar ve duyular arasında yakın bir ilişki bulunur. O jelibonları yemek, anılarını tetiklemiş olabilir; özellikle de jelibonların belli bir önemi varsa."

"Zoë'nin en sevdiği şekerlerin onlar olduğunu söylediğimi hatırlıyorum," dedi Jared. "Yani Boutin'in kızının. Adı Zoë'ydi."

"Böyle bir şey eski anılarını tetiklemek için yeterli olsa gerek," diye doğruladı Cainen.

"Belki biraz daha jelibon yemelisin," diye espri yaptı Wilson.

"Yedim," dedi Jared ciddi ciddi. Albay Robbins'ten kendisine bir poşet jelibon daha getirmesini istemişti; evvelden kustuğu için bizzat gidip almaya utanmıştı. Sonra da poşeti eline alıp yeni dairesinde oturmuş, bir saat boyunca yavaş yavaş siyah jelibon yemişti.

"Eee?" diye sordu Wilson. Jared başını iki yana sallamakla yetindi.

"Gel sana bir şey göstereyim Asker," dedi Cainen ve klavyesindeki bir tuşa bastı. Masasının görüntü panelinde üç küçük ışık gösterisi belirdi. Cainen birini işaret etti. "Bu, Charles Boutin'in bilincinin bir temsili. Onun teknolojik azmi sayesinde elimizde bir kopyası mevcut. Yanındaki de senin bilincinin bir temsili. Eğitimin sırasında alındı." Jared'ın şaşırması gibi bir hali vardı. "Evet Asker, seni izliyorlardı; doğduğun günden beri onların bilimsel deneyi oldun. Ama bu sadece bir temsil. Boutin'inkinin aksine senin bilincin kayıtlı değil.

"Üçüncü görüntü ise şu anki bilincin," dedi Cainen. "Sen bu temsilleri okumak için eğitilmedin, ama eğitimsiz bir gözle bile diğer iki temsilden farklı olduğunu açıkça görebilirsin.

Bizce bu beyninin, Boutin'in bilincinden aldıklarıyla senin bilincini birbirine kaynatmaya yönelik ilk teşebbüsü. Dünkü olay seni değiştirdi. Belki de kalıcı bir şekilde. Bir değişiklik hissediyor musun?"

Jared biraz düşündü. "Kendimi eskisinden daha farklı hissetmiyorum," dedi sonunda. "Yeni anılara sahibim, ama her zamankinden farklı davrandığımı zannetmiyorum."

"Tabii generallere yumruk atman dışında," diye belirtti Wilson.

"O bir kazaydı," dedi Jared.

"Hayır, değildi," dedi Cainen, ansızın heyecanlanarak. "Demek istediğim de o Asker. Sen belli bir kişi olmak için doğdun. Ama başka bir kişi oldun. Ve şimdi üçüncü bir kişiye dönüşüyorsun -ilk ikisinin karışımına. Bu yönde devam edersek ve başarı sağlarsak Boutin giderek daha fazla dışa vuracak. Değişeceksin. Karakterin değişecek- belki de çarpıcı bir biçimde. Şu an olduğundan daha farklı birine dönüşeceksin. Sözlerimi iyi anlamaya bak, çünkü bunun olup olmamasına yönelik bir seçim yapmanı istiyorum."

"Bir seçim mi?" diye sordu Jared.

"Evet Asker, *bir seçim*," dedi Cainen. "Hayatında nadiren seçim yaptın." Wilson'ı işaret etti. "Teğmen Wilson bu hayatı kendi seçti: Koloni Savunma Güçlerine kendi isteğiyle katıldı. Sen ve senin gibilereyse öyle bir seçim şansın tanınmadı. Özel Kuvvetlerin köle olduğundan haberdar mısın Asker? Savaşıp savaşmamakta söz hakkın yok. Reddetmene izin yok. Hattâ reddin mümkün olduğunu bilmene bile izin yok."

Bu çıkarım Jared'ı huzursuz etti. "Biz bu duruma o gözle bakmıyoruz. Hizmet etmekten gurur duyuyoruz."

"Tabii ki duyuyorsunuz," dedi Cainen. "Doğduğunuz andan itibaren öyle koşullandırıldınız. Beyinleriniz ilk kez devreye girdiğinde BeyinDostlarınız sizin adınıza düşündü ve karar ağacındaki bazı dallar yerine diğerlerini seçti. Beyinleriniz kendi başlarına düşünecek hale gelene dek seçim karşıtı sinir yollarınız çoktan yerine oturmuştu."

"Ben sürekli seçim yaparım," diye karşı çıktı Jared.

"Ama hiçbiri önemli değildir," dedi Cainen. "Koşullandırma ve askerlik hayatı vasıtasıyla bu kısacık ömründe seni ilgilendiren tüm önemli seçimler başkaları tarafından yapıldı Asker. Birileri seni yaratmayı seçti-bunda bir anormallik yok. Ama sonra senin beynine bir başkasının bilincini yerleştirmeyi seçtiler. Seni bir savaşçı haline getirmeyi seçtiler. Gireceğin çatışmaları seçtiler. İşlerine geldiği zaman seni bize vermeyi seçtiler. Ve şimdi de beynini yumurta gibi kırmayı ve Charles Boutin'in bilincinin şeninkini yok etmesini seçiyorlar. Ama *ben* seçimi senin yapmanı seçiyorum."

"Niye?" diye sordu Jared.

"Çünkü öyle istiyorum," dedi Cainen. "Çünkü bu seçim sana kalmalı. Ve çünkü başkaları sana böyle bir fırsat tanıyacaktıymış gibi gözüküyor. Bu *senin* hayatın Asker. Sürece devam etmeyi seçersen sana Boutin'in hafızasını ve kişiliğini açığa çıkartacağını düşündüğümüz yöntemler önereceğiz."

"Peki ya etmemeyi seçersem?" dedi Jared. "O zaman ne olacak?"

"O zaman Askeri Araştırmalara sana bir şey yapmayı reddettiğimizi söyleyeceğiz," dedi Wilson.

"Yapacak başka birilerini bulabilirler," dedi Jared.

"Kesinlikle bulacaklardır," dedi Cainen. "Ama sen kendi seçimini yapmış olacaksın. Biz de kendimizinkini."

Jared, Cainen'in haklı olduğunu anladı: Hayatı boyunca kendisini etkileyen başlıca tüm seçimlere başkaları karar vermişti. Kendi seçimleri önemsiz meselelerle veya seçim yapmamanın ölüm anlamına geleceği askeri durumlarla sınırlı kalmıştı. Kendisini köle olarak görmüyordu, fakat Özel Kuvvetler mensubu *olmamayı* aklından bile geçirmediğini itiraf etmeliydi. Gabriel Brahe eğitim timine on yıllık askerlik hizmetinin ardından bir gezegene yerleşebileceklerini söylemiş, fakat hiç kimse kalkıp da niçin kendilerine on sene askerlik yaptırıldığını sormamıştı. Özel Kuvvetler eğitiminin ve gelişiminin tamamında timin veya bölüğün ihtiyaçları, bireysel tercihlere baskın geliyordu; hattâ bütünleşme -Özel Kuvvetlerin en büyük askeri avantajı- bile benlik algısını bireysellikten çıkartıp gruba doğru itiyordu.

(Jared bütünleşmeyi hatırlayınca yoğun bir yalnızlık hissine kapıldı. Yeni emirlerini aldığı zaman 2. Bölük'le olan bütünleşmesi kesilmişti. Bölük arkadaşlarının düşük bir seviyede sürekli devam eden düşünce ve duygularının yokluğu, Jared'ın içinde büyük bir boşluk yaratıyordu. Yalnız başına yaşadığı ilk bilinçlenme tecrübeleri olmasaydı, bölüğünü artık sezemediğini fark ettiği anda biraz aklını oynatabilirdi. Ona rağmen kesintiyi takip eden günün büyük bölümünü yoğun bir depresyon içinde geçirmişti. Başına gelenler bir uzvunu kaybetmek gibiydi ve muhtemelen geçici olması, bu durumu Jared için katlanılır kılan yegane şeydi.)

Jared giderek artan bir huzursuzlukla hayatının ne kadar büyük bir bölümünün dikte ettirildiğini, seçildiğini, buyurulduğunu ve yönetildiğini fark etti. Cainen'in sunduğu seçimi yapmak için ne kadar hazırlıksız olduğunu anladı. İlk eğilimi evet demek, sürece devam etmek, daha en baştan o olması gereken ve bir bakıma ona dönüşeceği Charles Boutin hakkında daha fazla şey öğrenmek istediğini söylemekti. Fakat bunun gerçekten de kendi kararı mı, yoksa sadece ondan beklenen bir şey mi

olduğunu bilmiyordu. Jared sinirlendiğini hissetti; Koloni Birliği'ne veya Özel Kuvvetlere değil, Cainen'e -kendisini ve seçimlerini (ya da onların yokluğunu) sorgulamasına sebep olduğu için.

Cainen'e, "Sen olsan ne yapardın?" diye sordu Jared.

"Ben sen değilim," dedi Cainen ve başka bir yorumda bulunmayı reddetti. Aynı şekilde Wilson'ın da bir yardımı dokunmadı. Onlar laboratuvardaki işleriyle meşgul olurlarken Jared o veya bu açıdan kendisine ait olan üç bilinç temsiline bakarak uzun uzadıya düşündü.

"Bir seçim yaptım," dedi Jared, iki saatten daha uzun bir süre sonra. "Devam etmek istiyorum."

"Bana sebebini söyler misin?" dedi Cainen.

"Çünkü daha fazla şey bilmek istiyorum," dedi Jared ve üçüncü bilincin görüntüsünü işaret etti. "Değişmekte olduğumu söylüyorsun. Başka biri haline geldiğimi. Buna inanıyorum. Ama hâlâ kendim gibi *hissediyorum*. Bence ne değişirse değişsin yine kendim olarak kalacağım. Ve de bilmek istiyorum."

Jared eliyle Cainen'i gösterdi. "Biz Özel Kuvvetlerin köle olduğumuzu söylüyorsun. Haklısın, buna itiraz edemem. Ama bize bir amaç için doğan yegane insanlar olduğumuz da söylendi: Diğer insanları güvende tutmak. Bana daha önce bu amacı seçmem için fırsat tanınmadı, ama şimdi seçiyorum. Bunu *kendim* seçiyorum."

"Yani köle olmayı seçiyorsun," dedi Cainen.

"Hayır," dedi Jared. "Seçimimi yaptığım zaman köle olmaktan çıktım."

"Ama seni köle yapanların gitmeni istedikleri yoldan gitmeyi seçiyorsun," dedi Cainen.

"Yine de bu benim seçimim," dedi Jared. "Boutin bize zarar vermek istiyorsa ben de onu durdurmak istiyorum."

"Bu da zamanla onun gibi olabileceğin anlamına geliyor," dedi Wilson.

"Zaten o olmam gerekiyordu," dedi Jared. "Onun *gibi* olmak, bana da biraz yer bırakıyor."

"Demek seçimin bu," dedi Cainen.

"Öyle," dedi Jared.

"Tanrı'ya şükürler olsun," dedi Wilson. Rahatladığı her halinden belliydi. Cainen de rahatlamış gözüküyordu.

Jared ikisine tuhaf gözlerle baktı. "Anlamıyorum," dedi Cainen'e.

"Bize Charles Boutin'i mümkün olduğu kadar yüzeye çıkarmamız

emredildi," dedi Cainen. "Hayır deseydin ve biz emirlere uymayı reddetseydik muhtemelen bu benim sonum olurdu. Ben bir savaş esiriyim Asker. Sahip olduğum az miktardaki özgürlüğü vermelerinin tek sebebi işlerine yaramam. İşlerine yaramayı bıraktığım anda KSG beni canlı tutan ilacı vermeyi keser. Ya da beni başka bir şekilde öldürmeyi seçerler. Teğmen Wilson muhtemelen emre itaatsizlikten kurşuna dizilmez, ama bildiğim kadarıyla KSG hapishaneleri pek de hoş mekânlar değil-"

"İsyankarlar bir kez içeri girdiler mi bir daha çıkamazlar," dedi Wilson.

"Bunu bana niye daha önce söylemediniz?" dedi Jared.

"Çünkü öylesi senin için adil bir seçim olmazdı," dedi Wilson.

"Kendi aramızda sana bu seçimi teklif etmeye ve sonuçlarına katlanmaya karar verdik," dedi Cainen. "Biz bu konuda seçimimizi yaptıktan sonra sana da *kendi* seçimini yapma fırsatı tanımak istedik."

"Yani devam etmeyi seçtiğin için teşekkürler," dedi Wilson. "Senin kahrolası bir karara varmanı beklerken neredeyse altıma kaçırıcaktım."

"Üzgünüm," dedi Jared.

"Boş ver gitsin," dedi Wilson, "çünkü şimdi yapman gereken bir seçim daha var."

"Kafandaki Boutin bilincinde daha büyük bir anı dizisi tetikleyeceğine inandığımız iki seçenek düşündük," dedi Cainen. "İlki daha en baştan Boutin'i beynine koymakta kullanılan bilinç nakil protokolünün bir çeşidi. Protokolü elden geçirip bilinci ikinci kez yerleştirmeyi deneyebiliriz. Artık beynin eskisinden olgun olduğu için o bilincin daha büyük bir kısmının tutunma ihtimali çok yüksek -hattâ *tamamı* bile tutunabilir. Ama öyle yaparsak çok ciddi yan etkiler görülmesi mümkün."

"Ne gibi?" diye sordu Jared.

"Eski bilincin yenisini tamamen silip atması gibi," dedi Wilson.

"Ah," dedi Jared.

"Bunun nasıl bir sorun çıkarabileceğini anlıyorsundur," dedi Cainen.

"Böyle bir şey istediğimi sanmıyorum," dedi Jared.

"Biz de öyle düşündük," dedi Cainen. "O nedenle daha zararsız bir B planımız var."

"O nedir?" dedi Jared.

"Anılar geçidinde bir yolculuk," dedi Wilson. "Jelibonlar sadece başlangıçtı."

Albay James Robbins başını kaldırdı ve gökyüzünde asılı duran Anka'ya baktı. *İşte yine buradayım*, diye geçirdi aklından.

Huzursuzluğu General Szilard'ın gözünden kaçmadı. "General yemekhanesini sahiden de hiç sevmiyorsun, değil mi Albay?" diye sordu adam ve ağzına bir lokma biftek daha attı.

"Buradan nefret ediyorum," dedi Robbins, ne dediğini düşünmeden. "Komutanım," diye de çabucak ekledi.

"Seni suçladığımı söyleyemem," dedi Szilard, bifteğini çiğnerken. "Burayı general olmayanlara yasaklamak budalalığın dik âlâsı. Bu arada suyun nasıl?"

Robbins önünde duran, kenarları buğulu su bardağına göz attı. "İç ferahlatıcı komutanım," dedi.

Szilard çatalıyla tüm yemekhaneyi kapsayan bir işarette bulundu. "Belki biliyorsundur, bu durum bizim suçumuz," dedi. "Özel Kuvvetleri kastediyorum."

"Nasıl yani?" diye sordu Robbins.

"Eskiden Özel Kuvvetler generalleri emirleri altındaki herkesi buraya getirirdi -sadece subayları değil, erbaşları da. Çünkü çatışma hallerinin dışında Özel Kuvvetlerdeki hiç kimse rütbeye önem vermez. İşte o yüzden burası mis gibi biftekleri götüren ve tepedeki Anka'ya bön bön bakan Özel Kuvvetler askerleriyle dolup taşardı. Bu da diğer generallerin sinirine dokundu- sadece içeri erbaşların girmeleri değil, onların *Hayalet Tugay* erbaşları olmaları. Bunlar ilk zamanlarda, bir yaşından küçük askerler siz gerçek doğanların ödünü patlattıkları günlerde olan şeylerdi."

"Hâlâ da patlatıyorlar," dedi Robbins. "Bazen."

"Evet, biliyorum," dedi Szilard. "Ama artık bunu daha iyi gizliyorsunuz. Neyse, bir süre sonra gerçek doğan generaller burasının kendi oyun alanları olduğunu duyurdular. Ve şimdi diğer askerlerin burada alıp alabilecekleri tek şey, önündeki gibi birer bardak iç ferahlatıcı su Albay. O yüzden Özel Kuvvetler adına bu sıkıntı için senden özür dilerim."

"Sağ olun General," dedi Robbins. "Zaten aç değildim."

"İyi o zaman," dedi Szilard ve bifteğinden biraz daha yedi. Albay Robbins generalin önündeki eti göz ucuyla süzdü. Karnı aç olmasına açtı, fakat bunu belirtmek kibar bir davranış olmazdı. Robbins general yemekhanesine tekrar

çağrıldığı zaman gitmeden önce bir şeyler yemeyi aklının bir köşesine yazdı.

Szillard bifteğini yutup dikkatini yeniden Robbins'e verdi. "Albay, Esto sistemini hiç duydun mu? Araştırmana gerek yok; biliyorsan söyle, yeter."

"Hiç duymadım," dedi Robbins.

"Peki ya Krana? Mauna Kea? Sheffield?"

"Dünya'daki Mauna Kea'yı^[2] biliyorum," dedi Robbins. "Ama herhalde orayı kastetmiyorsunuzdur."

"Kastetmiyorum." Szillard bir kez daha çatalını kullanarak Anka'nın doğusunda kalan bir noktayı işaret etti. "Mauna Kea sistemi o tarafta, Anka'nın sıçrama iticisi ufkunun biraz dışındadır. Orada yeni bir kolonimiz var."

"Hawaiiililerden mi oluşuyor?" diye sordu Robbins.

"Tabii ki hayır," dedi Szillard. "Elimdeki verilere bakılırsa çoğunlukla Tamillerden oluşuyor. Sisteme adını onlar koymuyorlar; sadece orada yaşıyorlar."

"Bu sistemi ilginç kılan ne?" dedi Robbins.

"Üç günden daha kısa bir zaman önce bir Özel Kuvvetler kruvazörünün orada kaybolmuş olması," dedi Szillard.

"Saldırıya mı uğradı?" diye sordu Robbins. "Yok mu edildi?"

"Hayır," dedi Szillard. "*Ortadan kayboldu*. Sisteme vardıktan sonra onunla bir daha iletişim kurulamadı."

"Koloniye selamlamış mı?" diye sordu Robbins.

"Öyle bir şey yapmazdı," dedi Szillard, Robbins'e ayrıntıları kurcalamamasını ima eden ifadesiz bir ses tonuyla.

Robbins de kurcalamadı. "Gerçek uzaya döndüğü zaman gemiye bir şey olmuştur belki de," demekle yetindi.

"Bölgeye bir sensör uydusu sıçrattık," dedi Szillard. "Ne gemi var ne de kara kutu. Tahmini uçuş rotasında herhangi bir enkaz da bulamadık. Hiçbir şey yoktu. Gemi adeta buhar olup uçmuş."

"Garip," dedi Robbins.

"Hayır," dedi Szillard. "İşin asıl garip tarafı, onun bu ay içerisinde kaybolan dördüncü Özel Kuvvetler gemisi olması."

Robbins generale bakakaldı. "Dört kruvazör mü kaybettiniz? Nasıl?"

"*Bunu* bilseydik Albay, gidip birilerinin gırtlığına yapıştırdık," dedi Szillard. "Öyle yapmaktansa önünde biftek yiyor olmam, diğer herkes gibi bizim de bir

şey bilmediğimizi gösteriyor."

"Ama bu olayın arkasında birileri olduğunu düşünüyorsunuz," dedi Robbins. "Üstelik bu yalnızca gemilerle veya onların sıçrama iticileriyle ilgili bir mesele değil."

"Elbette öyle düşünüyoruz," dedi Szilard. "Tek bir geminin kaybolması rasgele bir olaydır. Bir ayda dört tanesinin kaybolmasıysa kahrolası bir akımdır. Bu sorun gemilerle ve iticilerle ilgili değil."

"Sizce sorunun arkasında kimler var?" dedi Robbins.

Szilard sinirlenerek çatal bıçağını masaya bıraktı. "Tanrı aşkına Robbins," dedi. "Seninle hiç *arkadaşım* olmadığı için mi konuştuğumu sanıyorsun?"

Robbins elinde olmaksızın muzip bir tebessüm etti. "Öyleyse Obinler," dedi.

"Obinler," dedi Szilard. "Evet. Charles Boutin'i bir yerlere saklayan Obinler. Gemilerimizin ortadan kaybolduğu sistemler ya Obin uzayına yakın ya da o veya bu zamanda uğruna Obinlerle mücadele ettiğimiz gezegenler barındırıyor. Pek de matah bir ipucu değil, ama şimdilik elimizde sadece bu kadarı var. Elimizde olmayansa, bunun nasıl ve niye gerçekleştiği. Senin konuya biraz ışık tutabilmeni umuyordum."

"Er Dirac'la ne durumda olduğumuzu bilmek istiyorsunuz," dedi Robbins.

"Sence bir sakıncası yoksa," dedi Szilard ve çatal bıçağını tekrar eline aldı.

"Süreç yavaş ilerliyor," diye itiraf etti Robbins. "O anı patlamasının stresten ve duysal girdilerden kaynaklanmış olduğu fikrindeyiz. Dirac'ın üzerinde savaştaki gibi bir baskı yaratanlayız, ama onu Boutin'in hayatından parçalarla teker teker temas ettiriyoruz."

"Boutin'le ilgili kayıtlarla mı?" diye sordu Szilard.

"Hayır," dedi Robbins. "En azından başkaları tarafından Boutin hakkında yazılmış ya da kaydedilmiş raporlarla ve dosyalarla değil. Boutin'in elinden çıkmayan şeyleri kullanarak ortama üçüncü bir bakış açısı sokmak istemiyoruz. Cainen'le Teğmen Wilson temel kaynakları -Boutin'in kayıtlarını ve notlarını- ve de Boutin'in eşyalarını bu iş için kullanıyorlar."

"Boutin'e ait olan şeyleri mi kastediyorsun?" diye sordu Szilard.

"Sahibi olduğu ve hoşlandığı şeyleri -mesela jelibonlar- ya da tanıdığı insanlara ait eşyaları. Dirac'ı ayrıca Boutin'in yaşadığı ve büyüdüğü yerlere götürüyoruz. Bildiğiniz gibi Boutin aslen Ankalıydı. Buradan oraya mekikle gidip gelmek kısa sürüyor."

"Onu gezilere çıkarmanız ne güzel," dedi Szilard, yarı şaka yarı ciddi. "Ama sürecin yavaş ilerlediğini söylemiştin."

"Boutin giderek daha fazla yüzeye çıkıyor," dedi Robbins. "Ama bu durum genelde kişilikle sınırlı gibi gözüküyor. Er Dirac'ın psikolojik profilini okumuştum; şimdiye kadar pasif bir karaktere sahipmiş. Etki etmekten çok tepki veriyormuş. Yanımızda geçirdiği ilk bir hafta boyunca yine öyleydi. Ama son üç hafta içerisinde giderek daha iddialı ve girişken bir hale geldi. Ve bu özellikleri psikolojik açıdan Boutin'e daha fazla uyuyor."

"Yani giderek Boutin'e benziyor. İyi," dedi Szilard. "Peki bir şeyler hatırlıyor mu?"

"Şey, sorun da o zaten," dedi Robbins. "Geri gelen çok az anısı var. Genellikle iş değil aile hayatı yüzeye çıkıyor. Boutin'in projeleri hakkında tuttuğu sesli notları dinlettiğimizde boş boş bakıyor. Ama Boutin'in küçük kızının bir fotoğrafını gösterdiğimiz zaman bir dakikalığına ikircikleniyor, sonra da fotoğraf çekilirken neler olduğunu anlatıyor. Sinir bozucu bir durum."

Szilard kısa bir süre lokmasını çiğneyerek düşündü. Robbins bu duraksamadan istifade ederek suyunun tadını çıkardı. Önceden ifade ettiği kadar ferahlatıcı değildi.

"Küçük kızıyla ilgili anıları başka anıları da tetikliyor mu?" diye sordu Szilard.

"Bazen," dedi Robbins. "Boutin'in atandığı bir araştırma üssünde kızıyla çekilmiş fotoğrafı, Dirac'a onun orada yaptığı bazı çalışmaları anımsattı. Bilinci ara belleğe almakla ilgili ilk araştırmaları. Boutin ondan sonra Anka İstasyonu'na geri gelmiş ve Consulardan aldığımız teknoloji üzerinde çalışmaya başlamıştı. Fakat Dirac, Boutin'in bize neden ihanet ettiğine dair faydalı bir şey hatırlamıyor."

"Boutin'in kızının başka bir fotoğrafını gösterin ona," dedi Szilard.

"Bulabildiğimiz bütün fotoğrafları gösterdik," dedi Robbins. "Çok fazla fotoğraf yok. Kızının fiziksel eşyaları da yok- oyuncaklar, çizdiği resimler gibi."

"Niye yok?" diye sordu Szilard.

Robbins omuz silkti. "Boutin kızını Anka İstasyonu'na dönmeden önce yitirdi," dedi. "Herhalde kızının eşyalarını yanına almak istemedi."

"İşte bu çok ilginç," dedi Szilard. Gözleri uzaklardaki bir şeye odaklanmış gibi bakması, BeyinDostundan bir şey okuduğunu işaret ediyordu.

"Ne oldu?" dedi Robbins.

"Sen konuşurken Boutin'in dosyasını inceledim," dedi Szilard. "Boutin bir koloniciymiş, ama Koloni Birliği için yaptığı çalışmalar onun Askeri Araştırmalar tesislerinde bulunmasını gerektiriyormuş. Buraya gelmeden

önce çalıştığı son yer Covell Araştırma İstasyonu'ymuş. Orayı hiç duydun mu?"

"Kulağa tanıdık geliyor," dedi Robbins. "Ama bir türlü çıkartamıyorum."

"Burada sıfır yerçekimini destekleyen bir araştırma tesisi olduğu yazıyor," dedi Szilard. "Tesiste biyomedikal çalışmalar yürütülüyormuş. Zaten Boutin'in orada olmasının sebebi de buymuş. Ama genellikle silahlar ve navigasyon konularıyla ilgileniyorlarmış. Bak bu ilginç: İstasyon tam da bir gezegenin halka sistemi üzerinde konuşluymuş. Halka düzleminin sadece bir kilometre üstündeymiş. Halkadaki döküntüleri kullanarak yakın menzilli navigasyon sistemlerini test ediyorlarmış."

Robbins generalin ne demek istediğini şimdi anlıyordu. Halka sistemlerine sahip kayalık gezegenlere nadiren rastlanır- dı ve insan kolonilerine sahip olanlar daha da nadirdi. Çoğu kolonici, atmosfere dalan stadyum büyüklüğündeki kayaların bin yılda bir değil de sık sık rastlanan bir olay olduğu yerlerde yaşamak istemezdi. Yörüngesinde bir Askeri Araştırmalar istasyonunun bulunduğu halkalı gezegense eşsizdi.

"Omagh," dedi Robbins.

"Evet," diye doğruladı Szilard. "Artık sahibi olmadığımız Omagh. Koloniye veya istasyona Obinlerin saldırdıklarını hiçbir zaman ispatlayamadık. Rraeylerin koloniye saldırmış, bizimle savaşmaktan zayıf düştükleri için takviye kuvvetler getiremeden önce Obinlerin de onlara saldırmış olmaları mümkün. Zaten onlara savaş açmamamızın bir sebebi de bu. Ama biz sistemi geri almak için bir kuvvet toplayamadan önce Obinlerin oraya pek çabuk sahip çıktıklarını biliyoruz."

"Üstelik Boutin'in kızı o kolonideymiş," dedi Robbins.

"Zayıat listelerine göre istasyondaymış," dedi Szilard, bakması için listeyi Robbins'e göndererek. "İstasyon oldukça büyükmüş. Herhalde bir aile yerleşkesi de vardı."

"Tanrım," dedi Robbins.

"Biliyor musun," dedi Szilard hiçbir şey yokmuş gibi, bifteğin son lokmasını da ağzına atarken, "Covell İstasyonu saldırıya uğradığında tamamen yok olmamış. Hattâ istasyonun büyük ölçüde sağlam olduğuna dair güvenilir veriler var elimizde."

"Peki," dedi Robbins.

"Aile yerleşkesi de dahil."

"Ah, peki," dedi jetonu düşen Robbins. "Sözün vardığı yerden hoşlanmadığımı size şimdiden söyleyebilirim."

"Dirac'm hafızasının en çok strese ve duyuşal girdilere tepki verdiğini

söyledin," dedi Szilard. "Onu kızının öldüğü -ve muhtemelen fiziksel eşyalarından çoğunun hâlâ durduğu- yere götürmek, önemli bir duyusal girdi sağlayabilir."

"Tabii ortada Obinlerin sisteme sahip çıkmaları ve devriye gezmeleri gibi ufak bir sorun var," dedi Robbins.

Szilard omuz silkti. "Zaten stres faktörü de o noktada devreye giriyor," dedi. Çatal bıçağını 'yemek bitti' pozisyonunda tabağına bıraktı ve tabağı kendinden uzağa itti.

"General Mattson'ın Er Dirac'ı geri almasındaki sebep, onun savaşta ölmesini istememesiydi," dedi Robbins. "Dirac'ı Omagh uzayına göndermek bu arzuya karşı gelmek gibi gözüküyor General."

"Eh, öyle ama generalin Dirac'ı güvende tutmaya yönelik arzusu, üç gün öncesine dek dört gemimin ve binden fazla adamımın sanki hiç var olmamış gibi ortadan kaybolduğu gerçeğine boyun eğmek zorunda," dedi Szilard. "Üstelik nihayetinde Dirac hâlâ bir Özel Kuvvetler mensubu. Kararımı diretebilirim."

"Mattson bundan hoşlanmayacaktır," dedi Robbins.

"Ben de hoşlanmayacağım," dedi Szilard. "Özel Kuvvetlere ve bana büyüklük taslamasına rağmen aramızda iyi bir ilişki var."

"Sadece size karşı değil," dedi Robbins. "Herkes öyle davranıyor."

"Evet, Mattson eşit muameleye özen gösteren bir götveren," dedi Szilard. "Üstelik o da vaziyetin farkında. Tabii bu da yaptığının yanlış olduğunu düşünmediği anlamına geliyor. Onunla takışmak istemiyorum, ama gerekirse takışırım. Yine de işin o raddeye varacağını sanmam."

Bir garson, Szilard'ın tabağını almak için geldi; Szilard tatlı siparişi verdi. Robbins garson gidene kadar bekledi. "Niye işin o raddeye varmayacağını düşünüyorsunuz?" diye sordu.

"Özel Kuvvetleri Omagh'a çoktan yolladığımızı ve sistemi geri almak için hazırlık yaptığımızı söylersem ne dersin?" diye sordu Szilard.

"Kuşku duyarım," dedi Robbins. "O tür bir faaliyet eninde sonunda fark edilir ve Obinler acımasızdır. Durumdan haberleri olursa Özel Kuvvetlerin oradaki varlığına göz yummazlar."

"Bak o konuda haklısın," dedi Szilard. "Ama kuşku duyarsan yanılırsın. Özel Kuvvetler bir senedir Omagh'dalar. Hattâ Covell İstasyonu'nun içine bile girdiler. Er Dirac'ı fazla dikkat çekmeden oraya sokup çıkartabileceğimiz fikrindeyim."

"İyi de nasıl?" diye sordu Robbins.

"Büyük bir dikkatle," dedi Szilard. "Ve birkaç yeni oyuncağı kullanarak."

Garson, generalin tatlısıyla beraber geri geldi: İki büyük boy çikolata parçacıklı kurabiye. Robbins tabağa gözünü dikip baktı. Çikolata parçacıklı kurabiyelere bayılırdı. "Yanılıyorsanız ve Dirac'ı Obinlerden saklamayı başaramazsanız onu öldüreceklerinin, Omagh'ı geri almaya yönelik gizli planınızın açığa çıkacağını ve Dirac'ın Boutin'e dair tüm bildiklerinin onunla beraber öleceğinin farkındasınızdır herhalde," dedi Robbins.

Szilard kurabiyelerden birini aldı. "Risk," dedi. "Denklemden daima bir risk vardır. Bunu yapar ve yüzümüze gözümüze bulaştırırsak boku yedik demektir. Ama yapmazsak da Dirac'ın Boutin'le ilgili anılarının asla geri gelmeyeceği ve Obinlerin planlarına karşı savunmasız kalacağımız riskine girmiş oluruz. O zaman da boku yedik demektir. Madem boku yiyeceğiz Albay, onu dizlerimin üzerinde değil de ayakta yemeyi yeğlerim."

"Enteresan bir hayal gücünüz var General," dedi Robbins.

"Teşekkürler Albay," dedi Szilard. "İdare ediyor işte." Adam uzanıp ikinci kurabiyeyi aldı ve Robbins'e ikram etti. "Buyur," dedi. "Canının çektiğini görebiliyorum."

Robbins önce kurabiyeyi süzdü, sonra da etrafına bakındı. "Alamam," dedi.

"Tabii ki alabilirsin," dedi Szilard.

"Burada bir şeyler yememem lazım," dedi Robbins.

"Yersen ne olacak?" dedi Szilard. "Başkalarının canı cehenneme. Bunun saçma sapan bir âdet olduğunu sen de biliyorsun. O yüzden boz şu âdeti. Kurabiyeyi al."

Robbins kurabiyeyi aldı ve ona somurtarak baktı.

"E yok artık," dedi Szilard. "Sana o kahrolası şeyi yemeni emretmem mi gerekiyor?"

"Faydası olabilir," dedi Robbins.

"İyi," dedi Szilard. "Albay, sana bir emir veriyorum. Kahrolası kurabiyeyi ye."

Robbins kurabiyeyi yedi. Garson hayretten küçük dilini yuttu.

"İşte!" dedi Harry Wilson, Jared'la beraber *Shikra*'nın kargo hangarına girerken. "Araban."

Bahsi geçen 'araba' karbon fiber bir sele koltuktan; her biri sele koltuğun yanlarında konuşlu, kısıtlı bir güce ve manevra kabiliyetine sahip son derece küçük iki iyon motorundan ve koltuğun tam arkasındaki büro tipi buzdolabı

ebatlarına sahip bir nesneden ibaretti.

"Bu çok çirkin bir araba," dedi Jared.

Wilson gevrek gevrek güldü. Jared'ın espri anlayışı son birkaç haftada gelişmiş ya da en azından Wilson'un daha çok hoşuna gider olmuştu - Jared ona eskiden tanıdığı alaycı Charles Boutin'i anımsatıyordu. Wilson bu durumdan hem zevk hem de kaygı duymaktaydı: Cainen'le beraber harcadıkları emek bir fark yarattığı için zevk; Boutin insanlığa ihanet ettiği için kaygı. Wilson, Jared'dan Boutin'le aynı kaderi paylaşmasını istemeyeceği kadar çok hoşlanıyordu.

"Çirkin olabilir ama aynı zamanda son model," dedi Wilson. Aracın yanına gidip buzdolabı görünümlü nesneye bir şaplak attı. "Bu şimdiye dek yaratılmış en küçük sıçrama iticisi," dedi. "Üretim hattından daha yeni çıktı. Üstelik sadece küçük olmakla kalmayıp onlarca yıldan beri sıçrama iticisi teknolojisinde kaydettiğimiz ilk gerçek ilerlemenin bir örneği."

"Dur tahmin edeyim," dedi Jared. "Rraeylerden çaldığımız Consu teknolojisine dayanıyor."

"Bunu kötü bir şeymiş gibi söylüyorsun," dedi Wilson.

"Senin de bildiğin gibi," dedi Jared, kendi kafasını işaret ederek, "bu çıkmaza Consu teknolojisi yüzünden düştüm. O nedenle kullanımına pek sıcak bakmadığımı söyleyebilirim."

"Yerden göğ'e kadar haklısın," dedi Wilson. "Ama *bu* şey cillop gibi. Bir arkadaşım üzerinde çalıştı; ara sıra bunun hakkında konuşurduk. Çoğu sıçrama iticisi, onları çalıştırabilmen için düz bir uzay-zamana ulaşmanı gerektirir. Gezegenlerden epeyce uzaklaşmak zorunda kalırsın. Bu itici o kadar mıymıntı değil; bir Lagrange noktasını kullanabiliyor. Büyükçe bir uyduya sahip bir gezegenin olduğu müddetçe uzayda bu iticiyi çalıştırabileceğin kadar düz beş noktaya kavuşuyorsun. Pürüzleri giderebilirlerse bu teknoloji uzay yolculuğunda çığır açabilir."

"Pürüzleri gidermek mi?" dedi Jared. "Ben bu şeyi kullanmak üzereyim. Pürüzler benim için hiç de iyi olmaz."

"Asıl pürüz, ilişik olduğu nesnenin kütlesi bakımından iticinin hassas davranması," dedi Wilson. "Kütle çok fazla olursa yerel uzay-zaman çok fazla bükülüyor. Bu da sıçrama iticisinin tuhaf şeyler yapmasına yol açıyor."

"Ne gibi?" diye sordu Jared.

"Patlamak gibi," dedi Wilson.

"Sözlerin pek de umut verici sayılmaz," dedi Jared.

"Şey, aslında *patlamak* doğru sözcük değil," dedi Wilson. "Seni temin ederim ki *sahiden* olup bitenlerin altında yatan fizik kuralları çok daha

garip."

"Artık susabilirsin," dedi Jared.

"Ama *senin* endişelenecek bir şeyin yok," diye devam etti Wilson. "İticinin sapıtmaya başlaması için aşağı yukarı beş tonluk bir kütle gerekiyor. Zaten bu aracın bir kum motosikletine bu kadar benzemesi de o yüzden. Sen bindiğinde bile kütle eşiğinin çok altında kalıyor. Sorun yaşayacağını sanmam."

"Sanmazsın demek," dedi Jared.

"Bebek gibi davranmayı kes," dedi Wilson.

"Ben daha bir yaşında bile değilim," dedi Jared. "İstersem bebek gibi davranabilirim. Şimdi şu şeye binmeme yardım et."

Jared kıvrıla büküle sele koltuğa oturdu; Wilson onun kemerini taktı ve Çeasını koltuğun yanındaki bir saklama kutusuna koydu. "Bir sistem kontrolü yap," dedi Wilson. Jared BeyinDostunu devreye sokup kızakla bağlantı kurdu, sıçrama iticisinin ve iyon motorlarının sağlamlığını kontrol etti. Her şey dijitaldi. Kızağın elle tutulur kontrolleri bulunmuyordu; Jared onu BeyinDostuyla kumanda edecekti. "Kızak iyi durumda," dedi.

"Tulumun ne alemde?" diye sordu Wilson.

"O da iyi." Kızağın üstü açık bir kokpiti vardı; Jared'ın tulumu uzay boşluğuna göre ayarlanmıştı ve yüzünü tamamen kapatarak havayı hapsedecek bir kapüşona sahipti. Tulumun nanobotlardan oluşan ışığa duyarlı kumaşı, görsel ve diğer elektromanyetik bilgileri doğrudan Jared'ın BeyinDostuna aktarıyordu. Sonuç olarak Jared, gözleri kapüşonla kapalıyken onların açık haline kıyasla daha iyi 'görüyordu'. Ayrıca belinde gerekirse bir hafta boyunca temiz hava temin edebilecek bir solunum sistemi mevcuttu

"Öyleyse gitmeye hazırsın," dedi Wilson. "Koordinatların bu tarafa göre programlandı. Diğer taraftan geri gelmek için de onlara ihtiyacın olacak. Koordinatları gir, arkana yaslan ve bırak gerisini kızak halletsin. Szilard, Özel Kuvvetler kurtarma ekibinin diğer tarafta *senin* için hazır bekleyeceğini söyledi. Gözünü Yüzbaşı Martin diye biri için açık tut. Sana bir onay kodu vererek kimliğini doğrulayacak. Szilard onun emirlerini harfi harfine yerine getirmeni istiyor. Anladın mı?"

"Anladım," dedi Jared.

"Tamam," dedi Wilson. "Artık gidiyorum. Hangardaki havayı boşaltmaya başlayacağız. Tulumunu kilitle. Hangar kapıları açılır açılmaz navigasyon programını çalıştır. Gerisini o halleder."

"Anladım," diye tekrarladı Jared.

"İyi şanslar Jared," dedi Wilson. "Umarım işe yarar bir şeylere rastlarsın."

Adam hangardan çıkarken *Shikra*'nın yaşam destek sistemi, içerideki havayı emmeye başladı. Jared kapüşonunu faaliyete geçirdi; kısa bir karanlığın ardından tulumun görsel sinyali devreye girdi ve Jared'ın periferik algısında etkileyici bir artış oldu.

Hava akımının sesi azalarak hiçliğe karıştı; Jared artık vakumda oturuyordu. Geminin metali ve kızıağın karbon fiberi vasıtasıyla hangar kapılarının kayarak açıldığını hissedebilmekteydi. Jared kızıağın navigasyon programını çalıştırdı; kızak hangar zemininden havalandı ve yavaşça süzülerek kapıdan dışarı çıktı. Jared'ın görüş alanında uçuş rotasının görsel bir imgesine ek olarak bin kilometreden biraz daha uzaktaki hedefi de yer alıyordu. O hedef Anka ile onun uydusu Benu arasında bulunan, o esnada diğer nesnelerden bütünüyle yoksun L4 konumuydu. İyon motorları çalıştı; Jared aracın hızlanmasıyla birlikte ağırlaştığını hissetti.

Kızak L4 konumuna ulaştığı zaman sıçrama iticisi devreye girdi. Jared ansızın ve oldukça ürkütücü bir şekilde kendini Dünya benzeri mavi bir gezegeni çevreleyen geniş bir halka sisteminin bir kilometre yukarısında buldu. Az öncesine kadar etkileyici bir hızla ilerlemekte olan kızak artık hareketsizdi; sıçrama gerçekleşmeden hemen önce iyon motorları durmuş ve kızıağın statik enerjisi o noktadan itibaren onu ilerletmeye yetmemişti. Jared bu durumdan hoşnuttu; halka sistemine girmeden ve kayalar arasında ezilmeden önce minik iyon motorlarının kızıağı durdurabileceğinden kuşkuluydu.

::Er Dirac,:: diye bir ses duydu Jared. Aynı anda BeyinDostunda bir onay kodu belirdi.

::Evet,:: dedi Jared.

::Ben Yüzbaşı Martin,:: diye duydu Jared. ::Omagh'a hoş geldin. Lütfen biraz sabret; seni almaya geliyoruz.::

::Yerinizi tarif ederseniz ben size gelebilirim,:: dedi Jared.

::Gelmemeni yeğleriz,:: dedi Martin. ::Obinler son günlerde bölgeyi her zamankinden daha fazla tarıyorlar. Onlara görebilecekleri bir şey vermesek iyi olur. Sen yerinde kal.::

Bir dakika kadar sonra Jared halkadaki kayalardan üçünün yavaşça üzerine geldiğini fark etti. ::Görünüşe bakılırsa bana doğru gelen bazı kayalar var,:: diye Martin'e ileti gönderdi. ::Yollarından çekileceğim.::

::Öyle bir şey yapma,:: dedi Martin.

::Niye ki?:: diye sordu Jared.

::Çünkü peşinden koşmak istemiyoruz,:: dedi Martin.

Jared tulumunu yaklaşan kayalara odaklanmaya ve görüntüyü büyütmeye

yönlendirdi. İşte o zaman kayaların uzuvları olduğunu ve içlerinden birinin çekme halatına benzer bir şeyi peşinden sürüklediğini fark etti. Onların yaklaşımlarını ve nihayet kızağın yanma varmalarını seyretti. Nesnelerden biri manevra yaparak Jared'ın önünde dururken diğer ikisi kızağa iki halat taktı. Kaya insan boyutlarında ve düzensiz bir yarımküre şeklindeydi; yakından bakıldığında başının çıkabileceği bir deliği olmayan bir kaplumbağa kabuğuna benziyordu. Eşit uzunluktaki dört uzuv, dörtkenarlı bir simetriyle gövdeden çıkıntı yapmaktaydı. Uzuvların ikişer eklemi vardı ve her biri açık bir elle son buluyor, avuçların her iki tarafında da birer başparmak yer alıyordu. Kayanın altı yassı ve benekli olup tam ortasından geçen bir çizgi, alt tarafın açılabilirdiği izlenimini uyandırıyor. Üst taraftaysa Jared'ın ışığa karşı duyarlı olduğundan şüphelendiği düz ve parlak lekeler göze çarpıyordu.

::Yoksa beklediğin gibi çıkmadık mı Asker?:: dedi kaya, Martin'in sesini kullanarak.

::Hayır komutanım,:: dedi Jared. Dahili veritabanına erişerek insanlarla dost (ya da en azından açıkça düşman olmayan) az sayıdaki zeki canlı türünü incelediyse de karşısındaki yaratığa yakından uzaktan benzeyen hiçbir şeye rastlamadı. ::Bir insanla karşılaşmayı bekliyordum.::

Jared yoğun bir keyif sinyali hissetti. ::Biz insanız Asker,:: dedi Martin. ::En az senin kadar.::

::İnsana benzemiyorsunuz,:: dedi Jared ve sözlerinden derhal pişman oldu.

::Elbette benzemiyoruz,:: dedi Martin. ::Ama insanlara uygun bir çevrede de yaşamıyoruz. Yaşadığımız yere uyum sağladık.::

::Nerede yaşıyorsunuz ki?:: diye sordu Jared.

Martin'in uzuvlarından biri etrafını gösterdi. ::Burada,:: dedi. ::Uzayda yaşamaya uyum sağladık. Uzay boşluğuna karşı dirençli vücutlara, enerji için fotosentez yapabilen şeritlere sahibiz.:: Martin gövdesinin alt kısmına dokundu. ::Ve burada ihtiyacımız olan oksijeni ve organik bileşenleri temin eden modifiye edilmiş alglerle dolu bir organımız var. Gerekirse uzayda haftalarca kalabiliyor, Obinleri gözetleyerek onlara sabotaj düzenleyebiliyoruz. Burada olduğumuzu ruhları bile duymuyor. Bir KSG uzay gemisi bulabilmek için dört dönüyorlar. Bulamayınca da şaşırıp kalıyorlar.::

::Eminim öyledir,:: dedi Jared.

::Tamam, Stross artık yola çıkabileceğimizi söylüyor,:: dedi Martin. ::Seni çekmeye hazırız. Sıkı dur.:: Çekme halatı gerilerek kızağı gezegenin halkalarına doğru çekerken Jared önce ani bir sarsıntı, sonra da hafif bir titreşim hissetti. Kayalar arka uzuvlarıyla küçük jetleri yönlendirerek ona ayak uydurdular.

::Bu şekilde mi doğdunuz?: diye sordu Jared.

::Ben doğmadım,:: dedi Martin. ::Bu vücut tipini üç yıl önce yarattılar. Her şeyiyle yeniydi. Denemek için gönüllülere ihtiyaç vardı. Deneme yapmadan yeni bir bilinci bu kadar büyük bir değişime maruz bırakamazlardı. İnsanların delirmeden uyum sağlayıp sağlamayacaklarını görmemiz gerekiyordu. Bu vücut neredeyse tümüyle kapalı bir sistem. Oksijeni, besinleri ve nemi alg organımdan alıyorum. Dışkım da algı beslemek için gerisingeri oraya veriliyor, insanların yapması gerektiği gibi yiyip içmiyor, hattâ normal bir şekilde işemiyorsun. Ve yapmak için şartlandığın şeyleri yapmamak insana keçileri kaçirtıyor. Herhalde işememenin sana aklını oynattıracağını düşünmüyorsundur. Ama inan bana, oynattırıyor. Tam üretime geçtikleri zaman çözüm bulmaları gereken sorunlardan biri de oydu.::

Martin diğer iki kayayı işaret etti. ::Stross ve Pohl o vücutların içinde doğdular,:: dedi. ::Oradayken kendilerini evlerindeymiş gibi hissediyorlar. Onlara hamburger yemekten, tuvalete oturmaktan falan bahsettiğimde bana deliymişim gibi bakıyorlar. Ayrıca olağan seksi bir türlü anlamıyorlar.::

::Seks yapıyorlar mı?: diye şaşırarak sordu Jared.

::İnsanların cinsel dürtüsünü kurcalamak istemezsin Asker,:: dedi Martin. ::Öyle bir şey, türün devamı için kötü olur. Evet, sık sık seks yapıyoruz.:: Alt tarafını işaret etti. ::Burası açılıyor. Kaputumuzun kenarları bir başkasınıninkiyle birleşebiliyor. Tabii sizler kadar çok pozisyona giremiyoruz; vücutlarınız bizimkilerden daha esnek. Öte yandan uzay boşluğunda düzüşebilmemiz hiç de ufak bir başarı sayılmaz.::

::Bence de,:: dedi Jared. Yüzbaşının gereğinden fazla bilgi vermeye başladığı gibi bir hisse kapılıyordu.

::Ama farklı bir tür olduğumuza hiç şüphe yok,:: dedi Martin. ::Hattâ Özel Kuvvetlerin geri kalanından daha farklı bir isimlendirme protokolümüz var. Bize bilim insanları yerine eski bilimkurgu yazarlarının adları veriliyor. Aktarıldığım zaman ben de yeni bir isim aldım.::

::İleride tekrar aktarılacak mısınız?: diye sordu Jared. ::Normal bir vücuda dönecek misiniz?:

::Hayır,:: dedi Martin. ::İlk aktarıldığımda bu soruya evet derdim. Ama insan zamanla alışıyor. Artık normalim bu. Üstelik gelecek de burada yatıyor. Tıpkı Özel Kuvvetler gibi KSG bizi de savaşta avantaj sağlamak için yarattı. İşe de yaradı. Biz karanlık maddeyiz. Uzay gemilerine sinsice yaklaşabiliriz. Düşmanlar bizi döküntü zannederler, ta ki gemilerine sürtünerek geçerken gövdeye yapıştırdığımız minyatür nükleer bombalar patlayana dek. Ondan sonra da hiçbir şey zannedemezler.

::Ama biz ondan fazlasıyız,:: diye sözlerini sürdürdü Martin. ::Organik olarak uzayda yaşamaya uyum sağlamış ilk insanlarız. Tüm vücut sistemlerimiz organiktir, hattâ BeyinDostlarımız bile -tamamen organik ilk BeyinDostları bizde. Yeni bir vücut serisine geçtiklerinde bu gelişmeyi tüm Özel Kuvvetler nüfusunda kullanacaklar. Sahip olduğumuz her şey DNAmızda yazılı. Doğal yollardan ürememizi sağlayacak bir yol bulurlarsa yeni bir canlı türü haline geleceğiz: Gezegenler arasında yaşayabilen *homo astrum*. O zaman gayrimenkul elde etmek için kimseyle savaşmamız gerekmeyecek. Yani insanoğlu kazanacak.::

::Tabii bir kaplumbağa gibi görünmeyi dert etmediğimiz sürece,:: dedi Jared.

Martin yoğun bir keyif sinyali yolladı yine. ::Haklısın,:: dedi. ::Orası öyle. Biz de bunun farkındayız. Hattâ kendimize Gameranlar diyoruz.::

Jared kısa bir süre düşündükten sonra aklına Carson Kampı'nda geçirdiği geceler ve normalin on katı hızla seyrettiği filmler geldi. ::Hani şu Japon canavarı gibi mi?::

::Doğru bildin,:: dedi Martin.

::Alev de kusabiliyor musunuz?:: diye sordu Jared.

::Obinlere sor,:: dedi Martin.

Kızak, halkaya girdi.

Jared ölü adamı neredeyse Covell İstasyonu'nun gövdesindeki delikten girdikleri anda gördü.

Gameranlar, Özel Kuvvetlere Covell İstasyonu'nun büyük ölçüde sağlam olduğunu bildirmişlerdi, fakat 'büyük ölçüde sağlam' ifadesinin uzay boşluğunda yaşayan askerler için farklı bir anlam taşıdığı belliydi. Covell İstasyonu havasız, yaşamsız ve yerçekimsizdi; yine de güneş panelleri ve dayanıklı bir mühendislik sayesinde bazı elektrik sistemleri halen çalışıyordu. Gameranlar İstasyonu iyi tanıyordu; daha önceden içine girip yok olmamış yahut Obinler tarafından yağmalanmamış dosyalar, belgeler ve nesneler toplamışlardı. Toplamadıkları tek şey ölümlerdi; Obinlerin arada sırada istasyona uğradıkları oluyordu ve zamanla ceset sayısında önemli bir azalma olursa bunu fark edebilirlerdi. O nedenle ölümler buz gibi ve kuruyup kalmış bir vaziyette istasyonda uçmayı sürdürüyorlardı.

Ölü adam bir koridor duvarına kaynamış haldeydi. Jared gövdeden içeri girdikleri delik açıldığı sırada adamın orada olmadığını tahmin etti: ani hava boşalımı, adamı uzaya çekti. Bunu doğrulaması için Martin'e baktı.

::0 daha yeni,:: diye doğruladı Martin. ::En azından istasyonun bu

bölümünde. Ölüler burada diğer her şey gibi epeyce uçarlar. Yoksa bu adam aradığın kişilerden biri mi?::

Jared ölü adama doğru süzüldü. Adamın vücudundaki nem çoktan uçup gittiği için derisi kurumuş ve pörsümüştü. Boutin onu tanısaydı bile bu haliyle kim olduğunun anlaşılması mümkün değildi. Jared adamın laboratuvar önlüğüne baktı; yaka kartı onu Uptal Chatterjee olarak tanıtıyordu. Köselemsi derisi yeşildi. İsmi bir koloncininkine benzese bile eskiden Batılı bir ulusun vatandaşı olduğu belliydi.

::Kim olduğunu bilmiyorum,:: dedi Jared.

::Gel öyleyse,:: dedi Martin. Tırabzanı iki sol eliyle birden tutarak kendini koridordan aşağı itti. Onu takip eden Jared'ın koridor duvarlarına çarpan cesetleri aşmak için bazen tırabzanı bırakması gerekiyordu. Jared, Zoë Boutin'i de koridorlarda veya istasyonun başka bir kısmında süzülürken bulup bulmayacağını merak etti.

Hayır, dedi kafasından geçen bir düşünce. Cesedine hiç rastlanmadı. Zaten hemen hemen hiçbir koloniciyi bulamadılar.

::Durun,:: dedi Jared, Martin'e.

::Ne var?:: dedi Martin.

::Hatırlıyorum,:: dedi Jared ve kapüşonunun arkasında kalmalarına rağmen gözlerini kapadı. Onları tekrar açtığı zaman kendini daha dikkatli ve odaklanmış hissetti. Ayrıca nereye gitmesi gerektiğini tam olarak biliyordu.

::Beni izleyin,:: dedi Jared.

Jared ile Martin içeriye istasyonun silah araştırmaları bölümünden girmişlerdi. Çekirdeğe doğru navigasyon ve biyomedikal araştırmalar yer alıyordu; merkezdeyse sıfır yerçekimli büyük bir laboratuvar vardı. Jared, Martin'i önce çekirdeğe doğru, sonra da koridorlar vasıtasıyla saat yönünde götürdü. Bazen durup Martin'in kriko benzeri bir pistonla devre dışı kalmış acil durum kapılarını kanırtarak açmasını bekliyordu. Güneş panelleriyle beslenen koridor lambaları sönük bir ışık saçmasına rağmen bu bile Jared'ın gelişmiş görme yetisi için fazlasıyla yeterliydi.

::İşte,:: dedi Jared en sonunda. ::Çalışmalarımın çoğunu burada yapardım. Burası benim laboratuvarım.::

Laboratuvar molozlar ve mermi delikleriyle doluydu. İçeri kimler girmişse laboratuvarın teknik çalışmalarıyla ilgilenmemiş, sadece herkesi öldürmek istemişti. Masa üstlerinde ve bir yazı masasının alt tarafında kuruyup kararmış kan lekeleri göze çarpıyordu. Burada en azından bir insan vurulmuştu, lâkin ortalıkta ceset yoktu.

Jerome Kos, diye düşündü Jared. Asistanımın adı buydu. Aslen

Guatemalalıymış, ama çocukken Birleşik Devletlere taşınmışlar. Ara bellek taşmasını çözen oydu ve-

::Hay aksi,:: dedi Jared. Jerome Kos'un anısı kafasında dolanıyor, tutunabileceği bir bağlam arıyordu. Jared odayı tarayarak bir bilgisayar veya veri depolama aygıtı bakındı. Hiçbir şey yoktu. "Adamlarınız buradan bilgisayar aldılar mı?:: diye Martin'e sordu.

::Bu odadan almadılar,:: dedi Martin. ::Biz uğrama fırsatı bulamadan önce bazı laboratuvarlardaki bilgisayar ve diğer teçhizatlar kayıptı. Obinler ya da başkaları onları almış olmalı.::

Jared, Boutin'e ait olduğunu bildiği bir yazı masasına doğru itti kendini. Masanın üzerinde her ne varsa çoktan uçup gitmişti. Jared çekmeceleri açınca büro malzemeleri, dosya klasörleri ve daha farklı, pek de lüzumlu olmayan şeyler buldu. Klasörlerin durduğu çekmeceyi kapatırken birinde bazı kâğıtlar gördü. Durup içlerinden birini çıkardı; kâğıda bir resim çizilmiş, altına da özenliden ziyade hevesli bir Zoë Boutin imzası atılmıştı.

Bana her hafta, Çarşamba günkü resim derslerinde bir resim çizerdi, diye anımsadı Jared. *Yenisini alıp raptiyeyle asar ve eskisini klasöre koyardım. Hiçbirini atmazdım.* Jared başını kaldırıp yazı masasının üzerindeki mantar panoya baktı; panoya raptiyeler saplı olmasına rağmen resim falan yoktu. Sonuncusu hiç şüphesiz odanın bir yerlerinde uçmaktaydı. Jared onu arayıp bulma dürtüsünü güçlkle bastırdı. Öyle yapmaktansa masadan destek alarak kendini kapıya doğru itti ve Martin daha nereye gittiğini soramadan koridora çıktı. Martin ona yetişmek için acele etti.

Covell İstasyonu'nun çalışma alanlarındaki koridorlar sade ve kasvetliydi; aile yerleşkesindekiler ise tam tersi. Yerler biraz yalın da olsa halıyla kaplıydı. Resim derslerinde koridor duvarlarını boyamaları için çocuklar teşvik edilmişlerdi; duvarlar bir ebeveyn değilseniz sanat denemeyecek, fakat öyleyseniz asla başka bir şey olamayacak güneş, kedi ve çiçekli tepe resimleriyle doluydu. Koridordaki molozlar ve ara sıra karşılaşılan koyu renkli lekeler bu neşeli havayı bozuyordu.

Çocuklu bir araştırma başkanı olarak Boutin'in dairesi çoğundan daha büyüktü. Fakat bu bile neredeyse katlanılamayacak ölçüde sıkışık olduğu anlamına geliyordu; ne de olsa uzay istasyonlarındaki en kıymetli şey boş yerdir. Boutin'in 10 numaralı dairesi K koridorunun sonunda (Kedi'nin K'si - duvarlara anatomik olarak birbirinden farklı bir sürü kedi çizilmişti) yer alıyordu. Jared kendini 10 numaralı daireye doğru koridor boyunca çekti. Kapı kapalı olsa bile kilitli değildi. Kapıyı açıp içeri girdi.

Diğer her yerde olduğu gibi bu odada da nesneler havada sessizce süzülmekteydi. Jared bazı şeyleri tanıdıysa da diğerlerini tanımadı. Bir

üniversite arkadaşından hediye gelen bir kitap. Çerçevele bir resim. Bir kalem. Cheryl'le balaylarında satın aldıkları bir kilim.

Cheryl. Doğa yürüyüşü yaparken düşüp ölen karısı. Kadın, kocası bu göreve atanmadan hemen önce ölmüştü. Cenazesi de Boutin buraya gelmeden iki gün önce kaldırılmıştı. Jared cenazede Zoë'nin elinden tuttuğunu, onu annesinin niye gitmek zorunda olduğunu sorarken dinlediğini, kendisinden asla gitmeyeceğine dair söz vermesini istediğini hatırlıyordu. Elbette ki söz vermişti.

Boutin'in yatak odası dardı; bir oda ötedeki Zoë'ninkiyse beş yaşının üstündeki birine rahatsız gelirdi. Minicik çocuk yatağı bir köşeye o kadar sıkıca itelenmişti ki uçup gitmemiştii; hattâ şiltesi bile yerli yerindeydi. Boyama kitapları, oyuncaklar ve pelüş hayvanlar havada süzölüyordu. Jared gözüne takılan birini almak için uzandı.

Fil Babar. Anka, Koloni Birliğı varlıklı ülkelerden kolonici almayı kesmeden önce kolonileştirilmişti; orada Boutin'in de mensubu olduğı büyük bir Fransız nüfusu mevcuttu. Asteriks, Tenten ve Avanak Avni gibi Babar da popüler bir çocuk karakteriydi. Bu çocukluk yadigârlarının hatırlattığı gezegen ise Anka'dan o kadar uzaktı ki hiç kimse onu pek düşünmüyordu. Zoë hayatında hiç gerçek bir fil görmemişti -çok az filin uzaya çıkmışlığı vardı- fakat Cheryl onu dördüncü doğum gününde hediye ettiğı zaman Babar'dan çok hoşlanmıştı. Cheryl öldükten sonra Zoë, Babar'ı bir totem haline getirmiş ve onsuz bir yere gitmez olmuştu.

İleri safha testleri için birkaç haftalığına Anka'ya gitmeden evvel Zoë'yi Helene Greene'in dairesine bırakırken onun nasıl ağladığını hatırlıyordu. Mekiğe geç kalmıştı; gidip Babar'ı kendi dairesinden almaya vakti yoktu. Sonunda Baban için bir Celeste bulacağına söz vererek kızını yatıştırmayı başarmıştı. Sakinleşen Zoë ona bir öpücük vermiş ve arkadaşıyla oynamak üzere Kay Greene'in odasına gitmişti. Kendisi de Omagh'a ve Covell'a döneceğı güne kadar Babar ile Celeste'i unutmuştu. Niçin eve eli boş döndüğünü açıklayacak uygun bir bahane düşünürken bir kenara çekilmiş, biri ona Omagh ile Covell'ın saldırıya uğradığını ve hem üsteki, hem de kolonideki herkesin öldüğünü söylemişti. Biricik kızı yapayalnız ve korku içinde, onu seven herkesten çok uzaklarda can vermişti.

Kendi bilinciyle Boutin'in anıları arasındaki engel un ufak olurken Jared elindeki Babar'ı sımsıkı tuttu. Boutin'in ıstırabını ve öfkesini kendine aitmiş gibi hissediyordu. İşte ipler *burada* kopmuştu. Bu, yani neşe kaynağı kızı Zoë Jolie'nin ölümü, onu ihanete sürükleyen olaydı. Kendini savunmaktan aciz durumdaki Jared, Boutin'in hissettiklerini aynen hissediyordu: Çocuğunun ölümünü istemeden hayalinde canlandırmanın verdiği mide bulandırıcı dehşet; bir zamanlar hayatında kızının doldurduğu yeri işgal eden o içi boş, feci sızı; yas tutmaktan başka bir şey yapmaya yönelik delice, zehir gibi bir

arzu.

Anı sağanağı altında ezildikçe, her yeni şey bilincine saplanarak derinlere indikçe Jared'ın nefesi kesiliyordu. Boutin'in izlediği yolun biçimini belirleyen bu geniş anı demetleri, bir bütün teşkil edemeyecek veya bütününüle anlaşılamayacak kadar hızlı akmaktaydı. Jared, Obinlerle ilk kez ne zaman iletişim kurduğunu hatırlamıyor, yalnızca bu kararı verdiği zaman geçmek bilmeyen bir acı ve hiddet duygusundan kurtulmuş gibi olduğunu anımsıyordu-fakat kendisini Obinlerle BeyinDostu ve bilinç araştırmaları hakkındaki bilgilerine karşılık sığınma hakkı anlaşması yaparken görebiliyordu.

Boutin'in bilimsel çalışmalarının ayrıntılarından yoksundu; onların anlaşılması için gereken eğitim, Jared'da olmayan sinir yolları gerektiriyordu. Jared'ın elinde yalnızca duysal tecrübelerin anıları mevcuttu: ölmüş gibi yapıp kaçmak için plan kurarken aldığı zevk, Zoë'den ayrılmanın verdiği acı, insan uzayını terk edip yeni çalışmalarına başlamak ve intikam almak için arzu.

Bazı somut anılar, bu algı ve duygu kazanının orasında burasında tıpkı pırlantalar gibi ışıldıyordu. Bunlar geniş hafıza alanlarında tekrarlanan veriler gibiydi; birden fazla olaydan hatırlanan şeylerdi. Yine de bazı kısımlar hâlâ hafızanın içinde, fakat erişim mesafesinin hemen dışında titreşiyordu - Zoë'yi bilmek Boutin'in ihanetinin anahtarıydı; ne var ki Jared o anahtarın neyi açtığını hâlâ bilmiyor, uzandığı cevapların dalga geçercesine elinden kaçtığını hissedebiliyordu.

Jared onlar yerine katı, sağlam ve erişebileceği anılara odaklanmaya karar verdi. Bilinci bunlardan birinin, insanlar gibi konuşmayan yaratıkların dilinden kabaca tercüme edilmiş bir yer isminin etrafında dönüp dolaştı.

Ve Jared, Boutin'in nerede olduğunu bildi.

Dairenin giriş kapısı kayarak açıldı ve içeri Martin girdi. Jared'ı Zoë'nin odasında görünce kendini ona doğru itti. ::Gitme vakti Dirac,:: dedi. ::Varley bana Obinlerin yolda olduklarını söyledi. İstasyonu izlemeye almış olmalılar. Aptallık ettim.::

::Bana bir dakika daha ver,:: dedi Jared.

::Bir dakikamız yok,:: dedi Martin.

::Pekala,:: dedi Jared. Babar'ı da yanına alarak kendini kapıya doğru itti.

::Şimdi hatıra toplamanın zamanı değil,:: dedi Martin.

::Kapa çenenini,:: dedi Jared. ::Gidelim.:: Martin'in peşinden gelip gelmediğine bakmaksızın daireden çıktı.

Uptal Chatterjee hâlâ Jared ile Martin'in onu bıraktıkları yerdeydi.

Gövdedeki deliğin dışında bekleyen Obin keşif aracıysa yeniydi.

::Buradan çıkmanın başka yolları da var,:: dedi Jared, Martin'le beraber Chatterjee'nin cesedinin yanına sinerken. Keşif aracı belli bir açıdan görülebilse de araçtakilerin onları henüz tespit edemedikleri anlaşıyordu.

::Tabii ki var,:: dedi Martin. ::Asıl soru, başkaları da gelmeden önce o yerlerden birine ulaşp ulaşamayacağımız. Gerekirse birini haklayabiliriz. Ama daha fazlası sorun yaratır.::

::Timin nerede?:: diye sordu Jared.

::Yolda,:: dedi Martin. ::Halkaların dışındaki faaliyetlerimizi minimum düzeyde tutmaya çalışırız.::

::Böyle durumlar dışında iyi fikir,:: dedi Jared.

::O gemiyi tanıyamadım,:: dedi Martin. ::Yeni bir tür keşif aracına benziyor. Silahları olup olmadığını bile göremiyorum. Eğer yoksa ikimiz Çealarımızla işini bitirebiliriz.::

Jared bu sözleri düşündü. Chatterjee'yi tutup gövdedeki delikten tarafa nazıkçe itti. Chatterjee yavaşça dışarı doğru uçtu.

::Şu ana kadar sorun yok,:: dedi Martin, Chatterjee'nin cesedi delikten geçmek üzereyken.

Keşif aracından açılan ateş sonucu donmuş ceset paramparça oldu. Uzuvarlar şiddetle savruldu, sonra delikten içeri giren ikinci bir mermi sağanağıyla onlar da dağıldı. Jared koridorun karşı duvarına isabet eden mermilerin etkisini hissedebiliyordu.

Jared ansızın beyni mıncıklamyormuş gibi tuhaf bir hisse kapıldı. Keşif aracının konumu hafifçe değişti. ::Eğil,:: diye Martin'i uyarmaya çalıştı, fakat iletişim gerçekleşmedi. Jared ayaklarını yere sıkıca bastı, Martin'i tuttu ve onu sertçe aşağı çekti. Tam o sırada araç yeniden ateş açtı. Gövdeyi parçalayarak koridora dalan mermiler, Jared ile Martin'i kıl payı sıyrıp deliği daha da genişletti.

Dışarıda parlak turuncu bir patlama gerçekleşti. Jared bulunduğu yerden keşif aracının kontrolsüzce yan yattığını görebiliyordu. Bir füze yay çizerek yaklaştı ve aracın altına isabet edip onu ikiye böldü. Jared, Gameranların sahiden de alev kusabildiklerini öğrendi.

::Çok eğlenceliydi,:: diyordu Martin. ::Şimdi Obinler araçlarını patlatan şeyi aramak için dört dönerlerken bir-iki haftayı saklanarak geçirmemiz gerekecek. Hayatlarımıza renk kattın Asker. Şimdi gitme zamanı. Bizimkiler çekme halatlarını fırlattılar. Başkaları da gelmeden önce buradan ayrılalım.:: Martin paldır küldür doğruldu ve delikten beş metre ötede asılı duran çekme halatına doğru kendini fırlattı. Onu takip eden Jared de bir eliyle halata canı

pahasına yapışırken diğesinde sıkı sıkıya Babar'ı tutuyordu.

Obinler onları aramaktan üç günde vazgeçtiler.

"Aramıza hoş geldin," dedi Wilson, kızağa yaklaşırken. Derken olduğu yerde kalakaldı. "O elindeki Babar mı?"

"Evet," dedi kucağında Babar'la beraber kızakta oturmakta olan Jared.

"Bunun nereden çıktığını bilmek istediğimden emin değilim," dedi Wilson.

"Bilsen iyi edersin," dedi Jared. "Güven bana."

"Yoksa bunun Boutin'le bir ilgisi mi var?" dedi Wilson.

"Hem de çok ilgisi var," dedi Jared. "Onun bize niçin ihanet ettiğini biliyorum Harry. Her şeyi biliyorum."

Jared elinde Babar'la beraber Anka İstasyonu'na dönmeden bir gün önce Özel Kuvvetler kruvazörü *Osprey*, bir sıçrama kuryesiyle Kobe'deki bir madencilik kazısından gönderilen imdat çağrısını incelemek üzere Nagano sistemine sıçradı. *Osprey*'den bir daha haber alınamadı.

Jared'ın Albay Robbins'e rapor vermesi gerekiyordu. Ama onun yerine Robbins'in ofisinin önünden sert adımlarla geçti ve sekreteri tarafından durdurulamadan önce General Mattson'ın ofisine daldı. İçerideki Mattson, Jared'ın girdiğini görünce kafasını kaldırdı.

"Al," dedi Jared, Babar'ı şaşkın haldeki Mattson'ın eline tutuşturarak. "Artık sana niye yumruk attığımı biliyorum pezevenk."

Mattson başını eğerek pelüş hayvana baktı. "Dur tahmin edeyim," dedi. "Bu şey Zoë Boutin'e aitti. Ve hafızanı geri kazandın."

"Yeteri kadarını," dedi Jared. "O kızın ölümünden senin sorumlu olduğunu bilecek kadarını."

"Çok komik," dedi Mattson, Babar'ı masasına bırakarak. "Ben ölümünden Rraeylerin veya Obinlerin sorumlu olduklarını sanıyordum."

"Bilmezden gelme General," dedi Jared. Mattson bir kaşını kaldırdı. "Boutin'e bir aylığına buraya gelmesini emrettin. Yanında kızını da getirmek istedi. Reddettin. Boutin kızını geride bıraktı ve kız öldü. Boutin seni suçluyor."

"Anlaşılan sen de onunla aynı fikirdesin," dedi Mattson.

Jared bu sözü duymazdan geldi. "Niye ona kızını buraya getirmesi için izin vermedin?" diye sordu.

"Ben burada bir kreş işletmiyorum Asker," dedi Mattson. "Boutin'in dikkatini işine vermesi gerekiyordu. Karısı çoktan ölmüştü. Kızına kim bakıcılık edecekti? Covell'da o işi yapabilecek insanlar vardı; ben de Boutin'e kızını orada bırakmasını söyledim. İstasyon ile koloniyi kaybetmemizi ve kızın ölmesini beklemiyordum. "

"Bu istasyonda başka sivil bilim insanları ve işçiler de yaşıyor," dedi Jared. "Burada aileler var. Boutin çalışırken kızına bakabilecek birini bulabilir veya tutabilirdi. İsteği saçma değildi ve sen de bunun farkındasın. O yüzden kızını getirmesine izin vermemenin *gerçek* sebebi nedir?"

O zamana kadar Mattson'ın sekreteri tarafından haberdar edilen Robbins de içeri girmiş bulunuyordu. Mattson yerinde huzursuzca kıpırdandı. "Dinle," dedi, "Boutin birinci sınıf bir zekâyâ sahipti, fakat sağı solu hiç belli olmazdı. Özellikle de karısı öldükten sonra. Cheryl onun acayıpliklerini emen bir sünger gibiydi; kocasının aklını başında tutuyordu. Cheryl öldükten sonra Boutin iyice dengesizleşti, özellikle de kızı söz konusu olduğunda."

Jared ağzını açtı; Mattson bir elini kaldırdı. "Onu suçlamıyorum Asker," dedi Mattson. "Karısı ölmüştü ve küçük kızı için endişeleniyordu. Ben de eskiden bir ebeveyndim. Nasıldır bilirim. Ama asıl sorun, buna bir de Boutin'in kendi örgütsel meselelerinin eklenmesiydi. Projelerinde geri kalıyordu. Deneme safhası için onu buraya geri getirmemin bir sebebi de oydu. Dikkati dağılmadan işini yapabilmesi gerekiyordu. Faydası da oldu; deneme safhasını vaktinden önce bitirdik. Hattâ her şey o kadar iyi gitti ki onu yönetici seviyesine terfi ettirdim. Deneme safhasından önce öyle bir şeyi asla yapmazdım. Covell'a geri döneceği sırada da orası saldırıya uğradı."

"Gıcık bir zorba olduğun için isteğini geri çevirdiğini zannetti," dedi Jared.

"Tabii ki öyle zannetti," dedi Mattson. "Başka bir şey düşünse şaşardım zaten. Bak, onunla hiç iyi geçinemedik. Kişiliklerimiz bir türlü uyuşmadı. Boutin idare edilmesi zor biriydi ve kahrolası bir dahi olmasaydı o kadar sıkıntıya değmezdi. Benim veya adamlarımdan biri tarafından sürekli denetlenmekten nefret ediyordu. Çalışmalarını açıklamak ve haklı göstermekten de. Ve tabii öyle düşünmesini zerre kadar umursamıyor olmamdan da. Bir tek benim inatçılık ettiğimi sanmasına hiç şaşırmadım."

"Yani öyle davranan bir tek sen değildin," dedi Jared.

"Değildim," dedi Mattson, sonra Jared ona kuşkulu bir bakış atınca ellerini havaya savurdu. "Peki. Bak. Aramızdaki husumet, kararında küçük bir rol oynamış olabilir. Belki de başka birine göstereceğim müsamahayı ona göstermemişimdir. Kabul. Ama benim asıl derdim ona işini yaptırmaktı. Üstelik o namussuzu terfi bile ettirdim."

"Ama Zoë'ye olanlar yüzünden seni asla affetmedi," dedi Jared.

"Boutin'in küçük kızının ölmesini istediğimi mi sanıyorsun Asker?" dedi Mattson. "Talebine evet deseydim kızının şimdi hayatta olacağını bilmediğimi mi sanıyorsun? Tanrı aşkına. Benden nefret ettiği için Boutin'i suçlamıyorum. Zoë Boutin'in ölmesini istemedim, ama ölümünde benim de payım olduğu gerçeğini kabul ediyorum. Bunu Boutin'e de söyledim. Bak bakalım o kısmı da hatırlıyor musun."

Hatırlıyordu. Jared zihninde Mattson'ın laboratuvara gelerek utana sıkıla başsağlığı dilediğini görebiliyordu. Gerek beceriksizce sarf ettiği sözlerden gerekse Zoë'nin ölümü için affedilmesi gerektiğine yönelik üstü kapalı imadan ne kadar tiksindiği daha dün gibi akimdaydı. Boutin'in buz gibi

hiddetinin bir kısmını şimdi içinde hisseden Jared, o anıların başka bir insandan geldiğini ve kendisine ait olmayan bir çocukla ilgili olduğunu kendi kendine hatırlatmak zorunda kaldı.

"Özrünü kabul etmedi," dedi Jared.

"Onun farkındayım Asker," dedi Mattson ve tekrar konuşmadan evvel kısa bir süre sessiz sedasız oturdu. "Eee, şimdi kimsin?" diye sordu. "Boutin'in anılarına sahip olduğun belli. Artık o musun? İçini kastediyorum."

"Hâlâ benim," dedi Jared. "Hâlâ Er Dirac'ım. Ama Charles Boutin'in hissettiklerini hissediyorum. Niye öyle davrandığını anlıyorum."

Robbins araya girdi. "Boutin'in niye öyle davrandığını anlıyorsun," diye tekrarladı. "Peki onunla hemfikir misin?"

"İhaneti konusunda mı?" diye sordu Jared. Robbins başını salladı. "Hayır. Hissettiklerini hissedebiliyorum -ne kadar öfkeli olduğunu, kızını ne kadar özlediğini. Ama o noktadan kalkıp da bizlere nasıl ihanet ettiğini bilmiyorum."

"O kısmı hissedemiyor musun, yoksa hatırlamıyor musun?" diye sordu Robbins.

"İkisi de," dedi Jared. Covell'daki uyanışının ardından başka anılar da geliyor, Boutin'in hayatının farklı bölümlerine ait belli başlı olaylar ve veriler zihninde canlanıyordu. Jared orada olanların kendisini değiştirdiğini ve Boutin'in yaşamı için daha verimli bir toprak haline getirdiğini sezebilmekteydi. Fakat arada hâlâ boşluklar vardı. Jared kendisini o boşluklar için endişelenmekten alıkoymaya çalışıyordu. "Belki düşündükçe daha fazlasını da hatırlarım," dedi. "Ama şimdilik bu konuda başka bir şey bilmiyorum."

"Fakat şimdi nerede olduğunu biliyorsun," diyen Mattson, Jared'ı daldığı düşüncelerden çıkardı. "Boutin nerede biliyorsun."

"Eskiden neredeydi biliyorum," dedi Jared. "Ya da en azından buradan ayrıldığı zaman nereye gittiğini." Jared o ismi beyninde net olarak görebiliyordu; Boutin isme bir muskaymışçasına yapışmış, onu silinemez bir şekilde hafızasına kazınmıştı. "Arist'e gitti."

Mattson'la Robbins, Arist hakkında bilgi edinmek için BeyinDostlarına erişirlerken kısa bir duraksama yaşandı. "Hay aksi," dedi Mattson en sonunda.

Obinlerin ana sistemindeki dört gaz devinden biri -Cha- karbon bazlı canlılar için uygun bir yörünge kuşağında bulunuyordu ve irili ufaklı pek çok uydunun yanı sıra gezegen ebatlarında üç aya sahipti. Bu büyük aylardan en küçüğü olan Saruf, gezegenin Roche sınırının^[3] hemen dışında yer alıyordu

ve gezegenle arasındaki çekim kuvveti onu yaşanamaz bir lav topu haline getirmişti. İkincisi, yani Obinur uydusu Dünya'dan bir buçuk kat büyük olmasına rağmen içeriğindeki metal azlığı sebebiyle daha düşük bir kütleye sahipti. Obinlerin ana gezegeni de buydu. Dünya boyutlarında ve kütlesinde olan üçüncü uydusa Arist'ti.

Arist yerel yaşam biçimleriyle dolu olmasına rağmen ufak tefek birkaç karakol dışında Obin yerleşiminden yoksundu. Yine de Obinur'a olan yakınlığı, onu neredeyse taarruz edilemez kılıyordu. KSG gemilerinin gezegene sinsice yaklaşması mümkün değildi: Arist'le Obinur arasındaki mesafe sadece birkaç ışık saniyesiydi. KSG gemileri ortaya çıkar çıkmaz Obinlerin saldırısına uğrardı. Büyük bir savaş gücünün dışında hiçbir şeyin Boutin'i Arist'ten alma şansı yoktu. Boutin'i o şekilde almak, Obinlere savaş açmak anlamına gelirdi. Ne var ki Koloni Birliği tek başlarına kalmış olmalarına rağmen Obinlerle savaşa hazır değildi.

"Bu konuda General Szilard'la konuşmamız gerekecek," dedi Robbins, Mattson'a.

"Hadi ya?" dedi Mattson. "Özel Kuvvetlere uygun bir iş varsa o da bu. Özel Kuvvetler demişken" -Mattson dikkatini Jared'a verdi- "meseleyi Szilard'ın kucağına attığımız zaman Özel Kuvvetlere geri döneceksin. Madem bu meseleyle o ilgilenecek, seninle de ilgilenmesi gerekecek."

"Ben de sizi çok özleyeceğim General," dedi Jared.

Mattson küçümseyici bir ifadeyle güldü. "Sahiden de her geçen gün Boutin'e biraz daha fazla benziyorsun. Ve bu hiç iyi bir şey değil. Aklıma gelmişken, sana son bir resmi emir veriyorum: Git o böceği ve Teğmen Wilson'ı gör. Beynine bir kez daha baksınlar. Seni bozmayacağıma dair General Szilard'a söz vermiştim. Boutin'e fazlaca benzemek onun standartlarına göre 'bozulmak' kapsamında değerlendirilebilir. Benim standartlarıma göre öyle."

"Emredersiniz komutanım," dedi Jared.

"Güzel. Gidebilirsin." Mattson, Babar'ı alıp Jared'a attı. "Ve bu şeyi de yanında götür," dedi.

Jared oyuncağı yakaladı ve yüzü generale bakacak şekilde onun masasına koydu. "Sizde kalsın General," dedi. "Bir hatıra olarak." Robbins'e başıyla selam verdi ve Mattson itiraz edemededen önce oradan ayrıldı.

Mattson surat asarak önce pelüş file, sonra da bir şey diyecekmiş gibi gözüken Robbins'e baktı. "Fil hakkında en ufak bir laf etmeye kalkma Albay," dedi.

Robbins konuyu değiştirdi. "Sizce Szilard onu geri alır mı?" diye sordu. "Kendiniz desöylediniz: Her geçen gün Boutin'e biraz daha fazla benziyor."

"Bak şu konuşana," dedi Mattson ve Jared'ın gittiği tarafa doğru el etti. "Hatırlarsan elimizdeki yedek parçalardan o piç kurusunu üretmeyi sen ve general istediniz. Ve istediğinizi elde ettiniz de. En azından Szi etti. Tanrım."

"Yani endişelisiniz," dedi Robbins.

"Dirac hakkında endişelenmeyi hiç bırakmadım ki," dedi Mattson. "Bizim yanımızdayken aptalca bir şey yapsın da onu kurşuna dizdirmem için bir fırsat versin diye umuyordum. İkinci bir hain büyötmüş olmamızdan hoşlanmıyorum, özellikle de askeri bir vücuda ve beyne sahip bir hain. Bana kalsa Er Dirac'ı alıp içinde sadece bir tuvalet ve yemek tepsisinin geçebileceği bir delik olan bir odaya hapseder, çürüyene kadar da orada tutardım."

"Teknik açıdan hâlâ sizin emrinizde," dedi Robbins.

"Szi onu geri istediğini açıkça ifade etti. Kahrolası budalanın kendince sebepleri olsa gerek," dedi Mattson. "Muharip birlikleri o komuta ediyor. Kavgaya tutuşursak kazanan o olur." Mattson masasındaki Babar'ı alıp inceledi. "Umarım ne bok yediğini biliyordur."

"Şey," dedi Robbins, "belki Dirac düşündüğünüz kadar Boutin'e benzemez."

Mattson alay edercesine gülüp Babar'ı Robbins'e doğru salladı. "Bunu görüyor musun? Bu sadece lanet olasıca bir yadigar değil. Bu Charles Boutin'in ta kendisinden gelen bir mesaj. Hayır Albay. Dirac tam da benim düşündüğüm kadar Boutin'e benziyor."

"Hiç şüphe yok," dedi Cainen, Jared'a. "Charles Boutin olup çıktın."

"Sen öyle san," dedi Jared.

"Öyle sanıyorum," diye doğruladı Cainen ve ekranı işaret etti. "Bilinç şablonun artık Boutin'in bize bıraktığıyla neredeyse tıpatıp aynı. Tabii halen biraz fark var, ama önemsiz oranda. Hangi açıdan bakılırsa bakılsın Charles Boutin'le aynı zihne sahiptir."

"Kendimi farklı hissetmiyorum," dedi Jared.

"Hissetmiyor musun?" dedi Harry Wilson, laboratuvarın karşı tarafından.

Jared karşılık vermek için ağzını açtı, sonra durdu. Wilson sırtıttı. "Hissediyorsun," dedi. "Bunu görebiliyorum. Cainen de öyle. Eskisinden daha saldırgansın. Daha sert karşılıklar veriyorsun. Jared Dirac daha sessiz ve içine kapanıktı. Daha masumdu, fakat muhtemelen bu bile durumunu açıklamanın en iyi yolu değil. Artık sessiz ve içine kapanık değilsin. Masum hiç değilsin. Charlie Boutin'i hatırlıyorum. Sen artık Jared Dirac'tan çok ona benziyorsun."

"Ama ırkıma ihanet edecekmişim hissetmiyorum," dedi Jared.

"Tabii ki hissetmiyorsun," dedi Cainen. "Onunla aynı bilinci, hattâ aynı anılardan bazılarını paylaşıyorsun. Ama kendi tecrübelerine de sahipsin ve onlar hayata bakışını biçimlendirdi. Durumunuz tek yumurta ikizlerinde olduğu gibi. İkizler aynı genetik özellikleri taşımalarına rağmen aynı hayatı yaşamazlar. Charles Boutin senin zihin ikizsin. Ama tecrübelerin tamamıyla sana ait."

"Yani yoldan çıkacağımı düşünmüyorsunuz," dedi Jared.

Cainen, Rraey tarzında omuz silkti. Jared dönüp baktığında Wilson aynı hareketin insan versiyonunu yaptı. "Charlie'nin yoldan çıkma sebebinin kızının ölümü olduğunu söyledin," dedi. "Artık o kızın ve ölümünün anılarına sahipsin, ama yaptıklarının ya da beyninde gördüklerimizin hiçbirisi senin de aynı sebepten sapıtacağın izlenimini vermiyor. Seni aktif göreve geri almalarını önereceğiz. Önerimize uyup uymayacaklarıysa bambaşka bir konu, zira projenin başındaki bilimadamı daha bir yıl öncesine kadar insanlığı devirme planları kuruyordu. Ama bunun senin sorunun olduğunu sanmam."

"Kesinlikle benim sorunum," dedi Jared. "Çünkü Boutin'i bulmak istiyorum. Sadece göreve yardım etmek değil; hele hele bir kenarda beklemek hiç değil. Onu bulmak ve geri getirmek istiyorum."

"Niye?" diye sordu Cainen.

"Onu anlamak istiyorum. Birinin böyle bir şey yapması, ırkına ihanet etmesi için neyin gerektiğini öğrenmek istiyorum."

"Onun için ne kadar az şey gerektiğini bilsen şaşarsın," dedi Cainen. "Düşmanından gelen basit bir iyilik bile yeter." Cainen sırtını döndü; Jared ansızın onun durumunu ve tabiiyetini anımsadı. "Teğmen Wilson," dedi Cainen, hâlâ sırtı dönük olarak. "Beni ve Er Dirac'ı bir süreliğine yalnız bırakır mısın?" Wilson bir kaşını kaldırırsa da hiçbir şey demeden laboratuvarı terk etti. Cainen dönüp Jared'a baktı.

"Senden özür dilemek istiyorum Asker," dedi Cainen. "Ve de seni uyarmak."

Jared ona kararsız bir tebessüm etti. "Benden hiçbir şey için özür dilemene gerek yok Cainen," dedi.

"Aynı fikirde değilim," dedi Cainen. "Seni var eden şey benim korkaklığımdı. Teğmen Sagan'ın bana ettiği işkenceye dayanabilecek kadar güçlü olsaydım ölürdüm ve siz insanlar ne size karşı planlanan savaşı ne de Charles Boutin'in halen yaşadığını öğrenirdiniz. Daha güçlü olsaydım doğman ve sonu nasıl bitecek olursa olsun benliğini ele geçiren bir bilince katlanman için bir sebep bulunmazdı. Ama zayıftım; bir tutsak ve bir hain

gibi de olsa yaşamak istiyordum. Sizin kolonicilerden bazılarının da dediği gibi, bu benim karmam ve onunla kendi başıma yüzleşmek zorundayım.

"Ama istemeden de olsa sana karşı günah işledim Asker," dedi Cainen. "Diğer herkesten çok baban sayılırım, çünkü sana yaptıkları korkunç haksızlığın sebebiyim. İnsanların yapay zihinlere -o lanet olasıca BeyinDostlarına- sahip askerleri hayata getirmeleri zaten yeterince kötü. Ama senin sırf başka birinin zihnini taşıyasın diye hayata getirilmen tam bir rezalet. Kendine özgü biri olma hakkının çiğnenmesi.

"O kadar da kötü değil," dedi Jared.

"Ama öyle," dedi Cainen. "Biz Rraeyler ruhani ve ilkeli bir halkız. Dünyamıza nasıl tepki verdiğimizizin özünde inançlarımız yatar. En önemli değerlerimizden biri de benliğin kutsallığıdır -yani her insanın kendi seçimlerini kendi yapması inancı. Şey" -Cainen kafasını aşağı yukarı oynattı- "en azından her Rraey'in. Çoğu ırk gibi biz de diğer ırkların ihtiyaçlarını fazla önemsemeyiz, özellikle de o ihtiyaçlar bizimkileri zora sokuyorsa.

"Yine de," diye sözlerini sürdürdü Cainen, "seçim yapabilmek önemlidir. Bağımsızlık önemlidir. Wilson ile bana ilk geldiğinde sana devam etme seçeneğini sunduk. Hatırlıyor musun?" Jared başını salladı. "İtiraf etmeliyim ki onu sadece senin için değil, kendim için de yaptım. Seçme şansın olmadan doğmana yol açtığımdan sana bir seçenek sunmak benim ahlaki vazifemdi. Bir seçim yaptığın zaman günahlarımın bir kısmından arındığımı hissettim. Hepsinden değil; karmam hâlâ yerli yerinde. Ama bir kısmından. Bunun için sana teşekkür ederim Asker."

"Bir şey değil," dedi Jared.

"Gelelim uyarıma," dedi Cainen. "Teğmen Sagan ilk karşılaştığımızda bana işkence etti. İşkencenin sonunda boyun eğdim ve siz insanlara saldırma planlarımız hakkında bilmek istediği hemen hemen her şeyi ona anlattım. Ama ona bir de yalan söyledim. Charles Boutin'le hiç tanışmadığımı."

"Onunla tanışmış mıydın?" diye sordu Jared.

"Evet," dedi Cainen. "Sadece bir kez; BeyinDostu'nun yapısı ve onu Rraeylere nasıl uyarlayabileceğimiz hakkında benimle ve diğer Rraey bilimadamlarıyla konuşmaya geldiğinde. Çarpıcı bir insandı. Çok dikkatliydi. Rraeylerin gözünde bile kendince bir karizması vardı. Ayrıca tutkuluydu ve bizler bir halk olarak tutkuya önem veririz. Çok tutkuluydu. Çok azimli. Bir o kadar da kızgın."

Cainen iyice yaklaştı. "Asker, biliyorum ki tüm bunların Boutin'in kızından kaynaklandığını düşünüyorsun. Belki bir dereceye kadar öyledir de. Ama Boutin'i motive eden başka bir şey daha var. Kızının ölümü, Boutin'in zihnindeki bir fikri belirginleştirmiş bağımsız bir olaydan başka bir şey

olmayabilir. Onu asıl harekete geçiren şey işte o fikir. Boutin'i bir hain haline getiren o."

"Nedir o?" diye sordu Jared. "Nedir o fikir?"

"Bilmiyorum," diye itiraf etti Cainen. "En kolay tahmin elbette ki intikam. Ama Boutin'le tanıştım. İntikam her şeyi açıklamaya yetmiyor. Senin bunu daha iyi bilmen lazım Asker; onun zihnine sahipsin."

"Hiçbir fikrim yok," dedi Jared.

"Eh, belki zamanla hatırlarsın," dedi Cainen. "Uyarım, onu her ne motive ediyorsa kendisini bütünüyle ve her şeyiyle ona adadığını unutmaman. Boutin'in fikrini değiştirmek için artık çok geç. Senin için asıl tehlike, Boutin'le karşılaşırsan ona ve güdüsüne empati duyacak olman. Ne de olsa onu anlayasın diye tasarlandın."

"Peki ne yapmalıyım?" diye sordu Jared.

"Kim olduğunu hatırla," dedi Cainen. "O olmadığını hatırla. Ve daima bir seçme şansın olduğunu hatırla."

"Hatırlarım," dedi Jared.

"Umarım," dedi Cainen ve ayağa kalktı. "Sana şans diliyorum Asker. Artık gidebilirsin. Çıkışta Wilson'a buraya dönebileceğini söyle." Cainen kasıtlı olarak Jared'a sırt çevirip bir dolaba doğru yürüdü. Jared kapıdan dışarı çıktı.

"Artık girebilirsin," dedi Wilson'a.

"Tamam," dedi Wilson. "Umarım konuşmanız bir işe yaramıştır."

"Yaradı," dedi Jared. "Cainen ilginç biri."

"Onu tarif etmenin bir yolu da bu sanırım," dedi Wilson. "Biliyor musun Dirac, sana karşı babalık duyguları çok güçlü."

"Bana da öyle geldi," dedi Jared. "Hoşuma gitmiyor değil. Yine de böyle bir baba beklemiyordum."

Wilson kıkırdadı. "Hayat sürprizlerle doludur Dirac," dedi. "Şimdi nereye gidiyorsun?"

"Sanırım Cainen'in torununu ziyaret edeceğim," dedi Jared.

Kestrel, Jared'ın Anka İstasyonu'na dönmesinden altı saat önce sıçrama iticisini çalıştırdı ve doğru düzgün bir teleskopla Dünya'dan bakıldığında Pergel takımyıldızında görülebilecek sönük bir turuncu yıldızın sistemine nakloldu. Orada Koloni Birliği kargo gemisi *Handy*'nin kalıntılarını araştıracaktı; acil durum sıçrama uydusu vasıtasıyla Anka'ya gönderilen kara

kutu verilerine bakılırsa birileri geminin motorlarını sabote etmişti. Kestrel'in kara kutusu asla bulunamadı; *Kestrel*'e bir daha hiç rastlanmadı.

Pilot bekleme odasında, üstüne enayileri yakalayacak bir tuzak (yani bir deste iskambil kâğıdı) kurulmuş bir masanın arkasında oturan Teğmen Cloud, başını kaldırınca Jared'ı karşısında buldu.

"Vay vay vay şakacının ta kendisi teşrif etmiş," dedi adam gülümseyerek.

"Merhaba Teğmen," dedi Jared. "Ne zamandır görüşemiyorduk."

"Benim suçum değil," dedi Cloud. "Ben hep buradayım. Sen nerelerdeydin?"

"İnsanlığı kurtarmak için koşuşturuyordum," dedi Jared. "Bilirsin işte, her zamanki şeyler."

"Pis bir iş, ama birinin yapması gerek," dedi Cloud. "Ve o kişinin ben değil de sen olmandan memnunum." Cloud bacağıyla sandalyelerden birini dışarı itti ve kartları eline aldı. "Gel otur şöyle. Birazdan on beş dakika sonra çıkacağım ikmal seferinin uçuş öncesi formaliteleriyle uğraşacağım; bu da sana pokerde kaybetmeyi öğretmem için yeter."

"O kadarını zaten biliyorum," dedi Jared.

"Bak, yine bir espri yaptın," dedi Cloud.

"Ben asıl ikmal seferini konuşmak için geldim," dedi Jared. "Beni de yanına almanı umuyordum."

"Seve seve," dedi Cloud ve desteyi karıştırmaya başladı. "Bana çıkış iznini göster yeter. Oyunumuza mekikte de devam edebiliriz. Zaten taşıyıcı, yolun büyük bölümünü otomatik pilotta gidiyor. Ben kaza olursa birisi öldü diyebilmeleri için biniyorum."

"Çıkış iznim yok," dedi Jared. "Ama Anka'ya gitmem lazım."

"Niye ki?" diye sordu Cloud.

"Ölmüş bir akrabamı ziyaret etmem gerekiyor," dedi Jared. "Ve yakında yine bir göreve sevk edileceğim."

Cloud gevrek gevrek gülerek desteyi kesti. "Herhalde ölmüş akraban sen geri döndüğünde de orada olacaktır," dedi.

"Beni endişelendiren şey ölmüş akrabam değil," dedi Jared. Elini uzatıp desteyi işaret etti. "Alabilir miyim?" Cloud desteyi ona verdi; Jared oturup kartları karıştırmaya başladı. "Kumara düşkün bir adam olduğunu görebiliyorum Teğmen," dedi. Karıştırmayı bırakıp desteyi Cloud'un önüne koydu.

"Kes," dedi Jared. Cloud desteyi üstteki üçte birlik kısmından kesti. Jared küçük kısmı alıp kendi önüne koydu. "Aynı anda destelerimizden birer kart çekeceğiz. Benimki daha büyükse beni Anka'ya götüreceksin, görmem gereken kişiyi göreceğim ve sen kalkış yapmadan önce geri geleceğim."

"Ama benimki büyükse kimin üçte iki yapacağına bakacağız," dedi Cloud.

Jared gülümsedi. "Öylesi hiç de sportmence olmaz, değil mi? Hazır mısın?" Cloud başını salladı. "Çek," dedi Jared.

Cloud'un kartı karo sekizdi; Jared'ın çektiğiye maça altılısı. "Hay aksi," dedi Jared. Kartları Cloud'a doğru itti.

Cloud, "Ölmüş akrabası kim?" diye sordu kartları alırken.

"Karmaşık bir mesele," dedi Jared.

"Sen yine de anlat," dedi Cloud.

"Bilincini taşımam için yaratıldığım adamın klonu," dedi Jared.

"Karmaşık olduğunu söylerken haklıymışsın," dedi Cloud. "Ne dediğin hakkında hiçbir fikrim yok."

"Kardeşim gibi biri," dedi Jared. "Ama hiç tanımadığım bir kardeş."

"Yalnızca bir yaşındaki biri için çok ilginç bir hayat sürüyorsun," dedi Cloud.

"Biliyorum," dedi Jared. "Ama suç bende değil." Ayağa kalktı. "Sonra görüşürüz Teğmen."

"Ah, kes şunu," dedi Cloud. "İşemem için bana bir dakika süre tanı. Sonra yola çıkarız. Ama taşıyıcıya vardığımız zaman sessiz ol ve bırak ben konuşayım. Ve başımız derde girerse suçu sana atacağımı da unutma."

"Zaten başka türlüüne içim elvermez," dedi Jared.

Taşıyıcı hangarındaki teknik ekibi aşmak saçma denebilecek kadar kolay oldu neredeyse. Cloud uçuş öncesi kontrollerini yaparken ve sistemli bir verimlilikle ekibine danışırken Jared ona yakın duruyordu. Diğerleri ya Jared'a aldırış etmediler ya da Cloud'un yanında olduğu için orada bulunmaya hakkı olduğunu varsaydılar. Otuz dakika sonra taşıyıcı yavaş yavaş Anka İstasyonu'ndan uzaklaşıyor ve Jared teğmene pokerde kaybetmeyi aslında pek bilmediğini gösteriyordu. Bu da Cloud'un canını çok fena sıkıyordu.

Anka İstasyonu'nun yer limanına vardıklarında Cloud yer ekibiyle konuştu, sonra da Jared'ın yanına döndü. "Kargoyu yüklemeleri aşağı yukarı üç saatlerini alacak," dedi. "O zamana kadar gidip gelebilir misin?"

"Mezarlık, Anka şehrinin hemen dışında," dedi Jared.

"Öyleyse sorun olmaz," dedi Cloud. "Oraya kadar nasıl gideceksin?"

"Hiçbir fikrim yok," dedi Jared.

"Ne?" dedi Cloud.

Jared omuz silkti. "Beni yanına alacağını hiç düşünmemiştim," diye itirafta bulundu. "Bu kadar ilerisini planlamadım."

Cloud bir kahkaha patlattı. "Tanrı budalaları sever," dedi, sonra da Jared'a el etti. "Gel öyleyse. Gidip kardeşinle tanışalım."

Metairie Katolik Mezarlığı, Anka şehrindeki en eski mahallelerden biri olan Metairie'nin ortasında yer alıyordu: Anka'ya Yeni Virginia ve Anka şehrine Clinton dendiği zamanlarda, ilk koloniyi dümdüz eden ve insanları yeniden güç toplayarak gezegeni fethetmeye zorlayan saldırılardan önce bile hizmet veriyordu. Mezarlıktaki en eski mezarlar, Metairie'nin bir dizi plastik ve çamur binadan ibaret olduğu, mağrur Louisianalıların oraya Clinton'ın ilk banliyösü diyerek yerleştikleri günlere uzanmaktaydı.

Jared'ın ziyaret ettiği mezarlar, ilk ölü sırasına göre mezarlığın karşı tarafında bulunuyordu. Üç mezar için tek bir mezar taşı kullanılmış, üstüne her biri farklı tarihlere sahip üç isim oyulmuştu: Charles, Cheryl ve Zoë Boutin.

"Tanrım," dedi Cloud. "Bütün bir aile."

"Hayır," dedi Jared, mezar taşının karşısında diz çökerek. "Pek sayılmaz. Cheryl burada. Zoë çok uzaklarda öldü ve cesedi diğer pek çoğuyla beraber kayboldu. Ve Charles ölü değil. Burada başka biri yatıyor. İntihar etmiş gibi gözükmesi için yarattığı bir klon." Jared uzanıp mezar taşına dokundu. "Burada bir aile yok."

Cloud taşın başında diz çöken Jared'a baktı. "Ben gidip biraz etrafa bakınayım," dedi, Jared'ı yalnız bırakmaya çalışarak.

"Hayır," diyen Jared ona doğru döndü. "Lütfen. İşim bir dakikaya biter. Ondan sonra beraber gideriz." Cloud başını sallayarak onaylamasına rağmen başını yakındaki ağaçlara doğru çevirdi. Jared dikkatini yeniden mezar taşına odakladı.

Kimi görmeye geldiğine dair Cloud'a yalan söylemişti, çünkü görmek istediği kişi burada değildi. Jared azıcık acıma duygusu dışında Boutin'in kendi ölümünü tezgahlamak için kullandığı zavallı, isimsiz klon için hiçbir şey hissetmiyordu. Jared'ın Boutin'le paylaştığı ve hâlâ gün yüzüne çıkan hafıza öbeklerinde en objektif ayrıntılar hariç gerek duygusal gerekse diğer açılardan klona dair hiçbir şey yer almamaktaydı. Klon, Boutin için bir insan olmayıp sadece belli bir amaca hizmet eden bir araçtı-bilincinin kaydı,

Boutin klonu öldürmeden önce alındığı için Jared'ın doğal olarak hiçbir anısının bulunmadığı bir amaca. Jared klona karşı sempati beslemeye çalıştıysa da buraya başkaları için gelmişti. Jared sadece klonun ölmeden önce uyanmadığını ummakla yetinerek o konuyu kapattı.

Daha sonra Cheryl Boutin'in ismine odaklandı ve hafızasından yansıyan boğuk, çelişkili duygulara kapıldı. Boutin'in karısına yakınlık beslediğini, fakat o yakınlığı aşk olarak nitelemenin abartıdan öteye gidemeyeceğini fark etti. Evlenmelerinin sebebi ikisinin de çocuk istemesi ve birbirlerini yeteri kadar anlayıp iyi geçinebilmeleri idi. Yine de Jared o duygusal bağlılığın bile sonlara doğru zayıf düştüğünü sezebiliyordu.

Kızlarına besledikleri ortak sevgi onları bir arada tutmuştu; soğuyan ilişkileri bile zahmetli bir boşanmaya ve bunun çocuğa vereceği zarara yeğdi.

Jared'ın zihnindeki bir çatlaktan Cheryl'in ölümüyle ilgili beklenmedik bir anı yükseldi. Cheryl sonu kötü biten doğa gezisinde yalnız değildi; Boutin'in sevgilisi olduğundan şüphelendiği bir arkadaşıyla beraberdi. Jared'ın tespit edebildiği kadarıyla ortada bir kıskançlık yoktu. Boutin karısının sevgilisine bir husumet beslemiyordu; onun da kendi sevgilisi vardı zaten. Buna rağmen, şüphelenilen sevgili cenazenin sonlarına doğru mezarın başında fazlaca oyalandığı zaman Boutin'in öfke duyduğunu hissetmekteydi Jared. Adamın bu davranışı, Boutin'in eşine ve Zoë'nin de annesine edeceği son vedadan vakit çalmıştı.

Zoë.

Jared kızın mezar taşındaki isminde parmağını gezdirdi ve yatması gerektiği, fakat yatmadığı yerde o ismi tekrarlardı. Boutin'in anılarından kendi yüreğine akan ıstıraba kapılmamak elinde değildi. Mezar taşına bir kez daha dokundu, taşa kazınmış ismi hissetti ve ağladı.

Omzuna bir el dokundu; başını kaldırınca Cloud'u gördü.

"Her şey yolunda," dedi Cloud. "Hepimiz sevdiğimiz insanları kaybederiz."

Jared başını salladı. "Biliyorum," dedi. "Ben de sevdiğim birini kaybettim. Sarah. Öldüğünü, sonra da içimde bıraktığı boşluğu hissettim. Ama bu farklı."

"Farklı çünkü bu bir çocuk," dedi Cloud.

"Hiç tanımadığım bir çocuk," dedi Jared ve yine Cloud'a baktı. "Ben doğmadan önce öldü. Onu tanımadım. İstesem de tanıyamazdım. Ama *tanıyorum*." Şakaklarını işaret etti. "Hakkındaki her şey burada. Onun doğumunu hatırlıyorum. İlk adımlarını ve ilk sözcüklerini hatırlıyorum. Ona annesinin cenazesinde sarıldığımı hatırlıyorum. Onu son görüşümü hatırlıyorum. Öldüğünü duyduğum anı hatırlıyorum. Hepsi *burada*."

"Hiç kimse bir başkasının anılarına sahip değildir," dedi Cloud. Bunu Jared'ı yatıştırmaya yönelik bir tonla söylemişti. "İşler öyle yürümez."

Jared buruk bir kahkaha attı. "Ama yürüyor," dedi. "Benim için öyle. Sana söyledim. Ben başka birinin zihnini taşımak amacıyla doğdum. İşe yaramadığınızı sandılar, ama yaradı. Ve onun anıları artık benim de anılarım. Hayatı benim de hayatım. Kızı-"

Jared devam edemediği için konuşmayı bıraktı. Cloud yanına diz çöktü ve bir kolunu onun omzuna dolayarak yas tutması için bekledi.

"Bu hiç adil değil," dedi Cloud en sonunda. "Bu çocuk için yas tutmak zorunda kalman hiç adil değil."

Jared ufak bir kahkaha attı. "Adalet istiyorsak yanlış evrendeyiz," dedi kısaca.

"Öyleyiz," diye doğruladı Cloud.

"Hem ben onun yasını tutmak *istiyorum*," dedi Jared. "Onu hissediyorum. Ona olan sevgimi, *Boutin'in* ona olan sevgisini hissediyorum. Yasını tutmak zorunda kalsam bile onu hatırlamak istiyorum. Hatırasına karşılık o kadarına katlanmak çok olmasa gerek, değil mi?"

"Hayır," dedi Cloud. "Sanırım değil."

"Teşekkürler," dedi Jared. "Buraya benimle beraber geldiğin için teşekkürler. Bana yardım ettiğin için teşekkürler."

"Dostlar böyle günler için vardır," dedi Cloud.

::Dirac,:: dedi Jane Sagan. Arkalarında duruyordu. ::Görevinin başına dönüyorsun.::

Jared aniden bütünleşmenin geri geldiğini hissetti. Jane Sagan'ın farkındalığı etrafını kapladı ve zihninin bir parçası daha büyük bir benlik algısına kavuşmaktan mutluluk duyarken geri kalanı hafif bir tiksintiye kapıldı. Jared'ın beyninin bir bölümü, bütünleşmenin yalnızca bilgi paylaşmak ve daha üst bir bilincin parçası haline gelmek olmadığını anladı. Aynı zamanda kontrol sağlamanın, bireyleri gruba bağlı tutmanın bir yoluydu da. Özel Kuvvetler askerlerinin nadiren emekliye ayrılması boşuna değildi-emekliye ayrılmak, bütünleşmeyi kaybetmek demekti. O da yalnız kalmak anlamına geliyordu.

Özel Kuvvetler askerleri neredeyse hiç yalnız değillerdi. Kendi başlarına olduklarında bile.

::Dirac,:: dedi Sagan yeniden.

Jared, "Normal konuş," dedi ve yine Sagan'a bakmaksızın doğruldu. "Kabalık ediyorsun."

Sagan karşılık vermeden önce neredeyse algılanamayacak kadar kısa bir duraksama yaşandı. "Pekala," dedi kadın. "Er Dirac, gitme zamanı. Anka İstasyonu'na çağrılıyoruz."

"Niye?" dedi Jared.

"Bunları onun önünde konuşacak değilim," dedi Sagan, Cloud'u kastederek. "Kusura bakma Teğmen."

"Bakmıyorum," dedi Cloud.

"Yüksek sesle söyle," dedi Jared. "Yoksa gelmeyeceğim."

"Sana bir emir veriyorum," dedi Sagan.

"Ben de o emri alıp kışına sokmanı söylüyorum," dedi Jared. "Özel Kuvvetlerin bir parçası olmaktan çok sıkıldım. Oradan oraya götürülmekten sıkıldım. Nereye ve niçin gittiğimizi söylemediğin sürece burada kalacağım."

Sagan sesli olarak iç geçirdi ve Cloud'a doğru döndü. "Bunlardan biri bile ağzından çıkacak olursa, inan bana, seni kendi ellerimle vururum. Hem de çok yakın bir mesafeden."

"Bayan," dedi Cloud, "söylediğin her şeye inanıyorum."

"*Kızıl Şahin* üç saat önce Obinler tarafından yok edildi," dedi Sagan. "Gemi tamamıyla yok olmadan önce bir sıçrama uydusu fırlatmayı becerdi. Son iki günde iki gemi daha kaybettik; onlardan hiçbir ize rastlamadık. Obinlerin aynı şeyi *Kızıl Şahin*'e de yapmaya çalıştıklarını, ama nedense başaramadıklarını düşünüyoruz. Yani bu sefer şanslıydık, tabii böyle bir olaya şans denebilirse. O üç gemiden başka, geçen ay ortadan kaybolan dört Özel Kuvvetler gemisini de sayarsan Obinlerin özel olarak Özel Kuvvetleri hedef aldıkları açıkça görülüyor."

"Niye?" dedi Jared.

"Bilmiyoruz," dedi Sagan. "Ama General Szilard başka gemilerimizin de saldırıya uğramasını beklememeye karar verdi. Boutin'i almaya gidiyoruz Dirac. On iki saat içinde yola çıkacağız."

"Delilik bu," dedi Jared. "Tek bildiğimiz onun Arist'te olduğu. Yani aramamız gereken koca bir ay var. Ve kaç gemiyle gidersek gidelim Obinlerin ana sistemine saldırıyor olacağız."

"Onun Arist'in neresinde olduğunu biliyoruz," dedi Sagan. "Obinleri aşarak ona ulaşmamızı sağlayacak bir planımız da var."

"Nasıl?"

"İşte onu sesli söylemem," dedi Sagan. "Tartışma bitmiştir Dirac. Benimle ister gel ister gelme. Saldırı başlayana kadar on iki saatimiz var. Seni almak için buraya inmeme sebep olarak bana yeterince zaman kaybettirdin zaten."

Geri gitmek için de daha fazlasını kaybetmeyelim."

Kahretsin General, diye düşündü Jane Sagan, mekik hangarının kontrol odasına doğru Kite'in içinde ilerlerken. *Benden saklanmayı bırak seni işgüzar puşt*. Sagan düşüncelerini Özel Kuvvetlerin konuşma modunda göndermemeye özen gösteriyordu. Özel Kuvvetler mensupları için düşünmekle konuşmanın birbirine çok benzemesi sebebiyle neredeyse her birinin 'acaba sesli mi düşündüm' diye şüpheye kapıldığı olmuştı.

Sagan, Jared Dirac'ı asker kaçağı olarak gittiği Anka'dan alması emredildiğinden beri General Szilard'ı arıyordu. Emrin yanında, Dirac'ın tekrar Sagan'ın komutası altına girdiğine dair bir bildiri ve adamın hayatındaki son gelişmeleri ayrıntılarıyla anlatan Albay Robbins imzalı bir dizi gizli yazışma da gelmişti. O notların arasında Dirac'ın Covell'a yaptığı seyahat, hafızasının aniden uyanışı ve bilinç şablonunun artık kesinlikle Charles Boutin'inki gibi olduğu da yer alıyordu. Robbins tüm bu materyallere General Mattson'ın Szilard'a yolladığı, en azından Obinlerle olan sorunlar öyle ya da böyle çözülene dek Dirac'ın gözaltında tutulmasına ve aktif göreve çıkartılmamasına ilişkin bir de tavsiye notu eklemişti.

Sagan'a göre General Mattson hıyarın tekiydi, fakat adamın hedefi on ikiden vurduğunu da itiraf etmesi gerekiyordu. Sagan komutası altındaki Dirac'a karşı kendini hiç rahat hissetmemişti. Dirac iyi huylu ve becerikli bir askerdi, fakat kafatasında her an sızıntı yaparak ilkinin kirletmeye hazır ikinci bir bilincin olması Sagan'ı daima tedirgin ediyordu. Sagan onun görev sırasında sapıtarak kendinden başka birinin ölümüne sebep olabileceği ihtimalinin farkındaydı. Hattâ Dirac'ın tam da izne çıkmışken Anka İstasyonu mesiresinde sapıtmasını bir zafer olarak görmüştü. Ne zaman ki Mattson işe karışıp Dirac'ın sorumluluğunu onun omuzlarından almıştı, Sagan işte o zaman Dirac için acıma duymak ve ona karşı beslediği şüphelerin asla doğrulanmadığını kabullenmek için kendine izin vermişti.

Ama o eskidendi, diye düşündü Sagan. Dirac geri dönmüştü ve virajı aldığı doktor kontrolüyle belgelenmişti. Anka'da emre itaatsizlik yaparken Sagan onun kışına tekme basmamak için kendini zor tutmuştu; Dirac ilk sapıtığında kullandığı sersemletici tabanca üzerinde olsaydı sırf adamın bu yeni tavrından zerre kadar etkilenmediğini göstermek için Sagan onu ikinci kez kafasından vururdu. Hızlı kurye mekiğiyle doğrudan doğruya Kite'in hangarına yaptıkları dönüş yolculuğunda ona karşı zar zor uygar davranabilmişti. Szilard şimdi gemide olup Kite'in kumandanı Binbaşı Crick'le görüşüyordu. Sagan daha önce Kite'tayken, Szilard ise Anka İstasyonu'ndayken general onun çağrılarına aldırış etmemişti; fakat artık

ikisi de aynı gemideydi ve Sagan aklındakileri açık açık söyleyene kadar onun yolunu kesmeye hazırdı. Merdivenin basamaklarını ikişer ikişer çıkıp kontrol odasının kapısını açtı.

::Geldiğini biliyordum,:: dedi Szilard, kadın odaya girer girmez. Hangarı kumanda eden kontrol panelinin önünde oturuyordu. Hangar subayı neredeyse bütün vazifelerini BeyinDostu aracılığıyla yerine getirebilirdi ve çoğunlukla getiriyordu da. Kontrol paneli bir yedek olarak oradaydı. Aslına bakılırsa geminin tüm kontrolleri BeyinDostu'nun yedeğiydi.

::Tabii ki biliyordunuz,:: dedi Sagan. ::Siz Özel Kuvvetlerin komutanısınız. Herhangi birimizin yerini BeyinDostu sinyallerimizden tespit edebilirsiniz.::

::Öyle değil,:: dedi Szilard. ::Sadece seni iyi tanıyorum. Dirac'ı emrin altına verdiğim zaman gelip beni *bulmaman* ihtimali aklımın ucundan bile geçmedi.:: Szilard sandalyesini biraz döndürüp bacaklarını gerdi. "Hattâ geleceğine o kadar çok güveniyordum ki yalnız kalabilelim diye odayı boşalttım. Ve işte buradayız.::

::Açık konuşabilir miyim?:: diye sordu Sagan.

::Elbette,:: dedi Szilard.

::Siz kahrolası aklınızı kaçırmışsınız komutanım,:: dedi Sagan.

Szilard yüksek sesle güldü. ::Bu kadar da açık konuşmanı beklemiyordum Teğmen,:: dedi.

::Benim gördüğüm raporları siz de gördünüz,:: dedi Sagan. ::Dirac'ın artık Boutin'e ne kadar benzediğinin farkında olduğunuzu biliyorum. Beyinleri bile aynı şekilde işliyor. Yine de onu Boutin'i bulmak için çıkılacak bir göreve koymak istiyorsunuz.::

::Evet,:: dedi Szilard.

"Tanrım!" dedi Sagan sesli olarak. Özel Kuvvetler iletişimi hızlı ve etkili olmasına rağmen nidalar için pek uygun sayılmazdı. Yine de Sagan kendini dizginleyerek General Szilard'a bir hüsrân ve asabiyet dalgası yolladı. Szilard bunu sessizce kabullendi. ::Dirac'ın sorumluluğunu taşımak istemiyorum,:: dedi Sagan nihayet.

::İsteyip istemediğini sorduğumu hatırlamıyorum,:: dedi Szilard.

::0, bölüğümdeki diğer askerler için tehlike teşkil ediyor,:: dedi Sagan. ::Görev için de. Başarısız olmamızın ne anlama geleceğini biliyorsunuz. İlave risklere ihtiyacımız yok.::

::Aynı fikirde değilim,:: dedi Szilard.

::Tanrı aşkına,:: dedi Sagan. ::Niye?::

::'Dostlarını yakınında, düşmanlarını daha da yakınında tut,':: dedi

Szillard.

::Ne?:: dedi Sagan. Ansızın aylar önce Cainen'le yaptığı bir konuşma geldi aklına. O da aynı şeyi söylemişti.

Szillard atasözünü tekrarladı. ::Düşmanımızı tutabileceğimiz kadar yakınımızda tutuyoruz. Düşman şu an aramızda ve düşmanımız olduğunun farkında bile değil. Dirac bizden biri olduğunu sanıyor, çünkü bildiği kadarıyla sahiden öyle. Ama artık düşmanımız gibi düşünüyor ve davranıyor. Üstelik bildiği her şeyi biz de bileceğiz. Bu olağanüstü büyük bir avantaj ve onun için riske girmeye değer::

::Tabii bize ihanet etmediği sürece,:: dedi Sagan.

::Ederse bundan haberdar olacaksın,:: dedi Szillard. ::Dirac bölüğünle bütünleşmiş durumda. Çıkarlarımızla çatışan bir davranış sergilediği anda bunun farkına varacaksın, tıpkı göreve katılan diğer herkes gibi::

::Bütünleşme, zihin okuma demek değildir,:: dedi Sagan. ::İhanetinden ancak o bir şey yapmaya başladıktan sonra haberimiz olacak. Bu da askerlerimden birini öldürebileceği, yerimizi belli edebileceği veya daha bir sürü şey yapabileceği anlamına gelir. Bütünleşmeye rağmen çok tehlikeli::

::Bir konuda haklısın Teğmen,:: dedi Szillard. ::Bütünleşme, zihin okumak demek değildir. Tabii doğru yazılıma sahip olmadığın sürece::

Sagan iletişim sıralamasında bir sinyal, BeyinDostu'na yönelik bir yükseltme hissetti. O onay veremedi önce program kendiliğinde açılmaya başladı. Yükseltme gerçekleşerek beyninin elektrik yollarını kısa süreliğine meşgul ederken Sagan rahatsız edici bir akıma kapıldı.

::Bu da neydi böyle?:: diye sordu Sagan.

::Zihin okuma programı,:: dedi Szillard. ::Bu şey genellikle yalnızca generallerde ve bazı özel müfettişlerde bulunur, fakat bana kalırsa sen de onu kullanmayı hak ettin. En azından bu görev süresince. Döndüğünde programı senden geri alacağız. Ayrıca bundan birine bahsedecek olursan seni çok uzak ve küçük bir yere kapatacağız::

::Bunun nasıl mümkün olabileceğini anlayamıyorum,:: dedi Sagan.

Szillard surat yaptı. ::Bir düşün Teğmen,:: dedi. ::Nasıl iletişim kurduğumuzu düşün. Biriyle konuşmak istediğimiz zaman BeyinDostlarımız bunu algılayıp uygulamaya geçiriyor. Dışavurum niyeti haricinde başkalarına yansıttığımız ve kendimize sakladığımız düşüncelerimiz arasında kayda değer bir fark yok. Asıl zihinleri okuyamasaydık tuhaf olurdu. Ne de olsa BeyinDostu bu iş için tasarlandı::

::Ama bundan insanlara bahsetmiyorsunuz,:: dedi Sagan. Szillard omuz silkti. ::Hiç kimse kendi kafasında bile mahremiyet olmadığını bilmek

istemez.::

::Yani mahrem düşüncelerimi okuyabiliyorsunuz,:: dedi Sagan.

::Bana işgüzar puşt dediğinde olduğu gibi mi?:: diye sordu Szilard.

::Öyle düşünmemin geçerli bir sebebi vardı,:: dedi Sagan.

::Zaten hep vardır,:: dedi Szilard. ::Rahatla Teğmen. Evet, düşüncelerini okuyabilirim. Emrim altındaki herkesin düşüncelerini okuyabilirim. Ama genellikle okumam. Buna pek gerek duymam ve zaten çoğu kez hiçbir işe yaramaz.::

::İyi de insanların düşüncelerini okuyabiliyorsunuz,:: dedi Sagan.

::Evet, ama çoğu insan sıkıcıdır,:: dedi Szilard. ::Özel Kuvvetlerin başına getirildikten sonra yükseltmeyi ilk aldığımda bütün bir günü insanların düşüncelerini dinleyerek geçirdim. Çoğu kişinin çoğu zaman düşündüğü şey nedir biliyor musun? Karnım aç diye geçirirler akıllarından. Veya sıçmam gerekiyor. Ya da şununla sikişmek istiyorum. Sonra karnım aç geri dönerler. Ve bu listeyi ölene dek tekrarlarlar. Güven bana Teğmen. Bu yükseltmeyle bir gün geçirdikten sonra insan zihninin karmaşıklığı ve mucizesi hakkındaki görüşlerin geri alınamayacak bir düşüş sergileyecek.::

Sagan gülümsedi. ::Siz öyle diyorsanız öyledir,:: dedi.

::Öyle diyorum,:: dedi Szilard. ::Ama senin durumunda bu yeteneğin bir faydası olacak, çünkü Dirac farkına varmadan onun düşüncelerini duyup duygularını hissedebileceksin. Kafasından ihanet geçecek olursa bunu neredeyse ondan önce bileceksin. Dirac askerlerinden birini öldürmeden veya görevi tehlikeye atmadan önce harekete geçebileceksin. Bence bu, onu yanınıza alma riskini büyük ölçüde azaltacaktır.::

::Peki ihanet etmeye karar verirse ne yapmalıyım?:: diye sordu Sagan. ::Ya bir hain olup çıkarsa?::

::Tabii ki onu öldüreceksin,:: dedi Szilard. ::Sakın tereddüt etme. Ama *emin* ol Teğmen. Artık zihninin içine girebildiğimi öğrendiğine göre sırf canın öyle istedi diye Dirac'ın kafasını uçurmayacağına güveniyorum.::

::Emredersiniz General,:: dedi Sagan.

::Güzel,:: dedi Szilard. ::Dirac şimdi nerede?::

::Hangarda bölükle beraber hazırlık yapıyor. İstasyona döndüğümüz sırada emirlerimizi ona da ilettim,:: dedi Sagan.

::Niye onu şöyle bir yoklamıyorsun?:: diye sordu Szilard.

::Yükseltmeyle mi?:: dedi Sagan.

::Evet,:: dedi Szilard. ::Görevden önce programı kullanmayı öğren. Daha

sonra kurcalamak için vaktin olmayacak.::

Sagan yeni yazılımına erişti, Dirac'ı buldu ve kulak kabarttı.

::Delilik bu,:: diye içinden geçirdi Jared.

::Bak onu iyi bildin,:: dedi Steven Seaborg. Seaborg 2. Bölük'e Jared istasyonda değilken katılmıştı.

::Yoksa sesli mi düşündüm?:: dedi Jared.

::Hayır, ben zihin okuyabiliyorum aptal herif,:: dedi Seaborg ve Jared'dan tarafa bir keyif sinyali yolladı. Sarah Pauling'in ölümünün ardından Jared ile Seaborg arasındaki geçimsizlik sona ermişti; Sarah'yı kaybetmenin verdiği ortak keder, Seaborg'un Jared'a karşı olan kıskançlığına (veya aralarındaki anlaşmazlığın sebebi her neyse ona) baskın gelmişti. Jared ona arkadaş demekte zorlanırdı, fakat bütünleşmenin de ilavesiyle beraber ilişkileri dostane bir havaya bürünmüştü.

Jared hangara ve içindeki iki düzine sıçrama iticili kızağa -o noktaya kadar üretilmiş sıçrama iticisi filosunun tamamına- göz gezdirdi. Sonra da döndü ve incelemek amacıyla birine binmekte olan Seaborg'a baktı.

::Demek koskoca bir gezegene saldırmakta kullanacağımız şey bu,:: dedi Seaborg. ::Uzayda yolculuk edebilen fare kafeslerinin içindeki iki düzine Özel Kuvvetler askeri.::

::Bir fare kafesi gördüğün oldu mu hiç?:: diye sordu Jared.

::Tabii ki hayır,:: dedi Seaborg. ::Fare bile görmedim. Ama resimlerini gördüm ve bu şey ona benziyor. Nasıl bir budala bunlardan birine binmeye kalkar ki?::

::Ben bindim,:: dedi Jared.

::Cevabımı almış oldum,:: dedi Seaborg. ::Peki nasıldı?::

::Kendimi çıplak gibi hissettim,:: dedi Jared.

::Harika,:: dedi Seaborg, gözlerini yuvarlayarak.

Jared onun nasıl hissettiğinin farkındaydı, fakat taarruzun altında yatan mantığı da görebiliyordu. Uzayda yolculuk eden canlıların neredeyse tümü, gerçek uzayda bir noktadan diğerine gitmek için gemilerden faydalanmaktaydı; gezegen savunma şebekeleri ihtiyaç gereği gemiler gibi büyük nesneleri saptayacak güce sahipti. Obinlerin Arist etrafındaki savunma şebekesi de farklı değildi. Bir Özel Kuvvetler gemisi anında tespit edilip saldırıya uğrardı; bir insandan azıcık daha büyük olan ufak tefek, tel iskeletli bir şeyse uğramazdı.

Özel Kuvvetler bunu biliyordu, çünkü oraya altı defa kızak göndererek savunma şebekesini aşmış ve ay yüzeyinde gerçekleşen iletişimleri gizlice dinlemişlerdi. İşte o görevlerin en sonuncusunda Charles Boutin'in açık bir iletişim ışığını üzerinden bir malzeme gemisinin varış zamanını sesli olarak sorduğunu duymuşlardı. Sinyali yakalayan Özel Kuvvetler askeri, kaynağına kadar onun izini sürmüş ve o kaynağın Arist'teki çok sayıda büyük adadan birinin kıyısında bulunan küçük bir bilim İstasyonu olduğunu keşfetmişti. Adam Boutin'in yerini teyit etmek için ikinci bir iletişimi beklemiş, sonra da geri dönmüştü.

Jared bu gelişmeyi öğrenince olması için doğduğu kişinin sesini duymak amacıyla kayıtlı dosyaya erişmişti. Aslında Boutin'in sesini daha önce Wilson ile Cainen'in dinlettikleri ses kayıtlarından da duymuştu; o kayıtlardaki ses bu seferkiyle aynıydı. Şimdikininki biraz daha yaşlı, çatlak ve stresli olduğu kesindi, fakat sesin tınısını ya da temposunu başka birininkiyle karıştırmanın imkânı yoktu. Jared, Boutin'in sesinin kendi sesine ne kadar benzediğinin farkındaydı. Bu her ne kadar beklediği bir durum olsa da, aynı zamanda endişe vericiydi.

İlginç bir hayat sürüyorum, diye aklından geçirdi Jared, sonra da düşüncelerini sızdırıp sızdırmadığına bakmak için kafasını kaldırdı. Seaborg hâlâ kızakla uğraşıyor ve onu duyduğuna dair herhangi bir belirti sergilemiyordu.

Jared kızak grubunun arasından geçerek hangardaki diğer nesneye, yani kızaklardan sadece biraz daha büyük olan küre şeklindeki bir şeye doğru yürüdü. 'Yakalama kapsülü' adını taşıyan bu Özel Kuvvetler zamazingosu, Özel Kuvvetlerin bir yerden tahliye etmek isteyip de bunu bizzat yapamadıkları bir şey olduğu zaman kullanılıyordu. Kürenin içinde çoğu zeki canlı türünün orta boylu bir mensubunu barındırmak için tasarlanmış bir oyuk mevcuttu; Özel Kuvvetler askerleri hedefi kapsülün içine tıkıyorlar, sonra da kürenin roketleri ateşlenip onu gökyüzüne fırlatırken geri çekilip bekliyorlardı. Kürenin içinde roketlerle aynı anda devreye giren güçlü bir anti yerçekimi alanı vardı; yoksa içerideki yolcu dümdüz olurdu. Küre daha sonra yukarıda bekleyen bir Özel Kuvvetler gemisi tarafından alınıyordu.

Yakalama kapsülü Boutin içindi. Plan basitti: Boutin'in yerinin tespit edildiği bilim istasyonuna saldırarak ve istasyonun iletişimlerini keseceklerdi. Boutin'i alıp yakalama kapsülüne sokacak, sonra da kürenin sıçrama iticisi mesafesine ulaşmasını bekleyeceklerdi. Kite kapsülü alacak kadar bir süreliğine bölgeye gelecek ve Obinler kovalamaya başlamadan önce oradan ayrılacaktı. Boutin yakalandıktan sonra bilim İstasyonu en gözde yöntemlerden biriyle yok edilecekti: İstasyonu gezegenin yüzeyinden silecek büyüklükte bir göktaşı çarpması. Göktaşı, istasyonun şüphe uyandırmayacak kadar uzağındaki bir alana düşecekti. Bu görev için o alan okyanusun

kıyıda birkaç kilometre açığındaki bir nokta olacak, ortaya çıkan tsunamiyle istasyon ortadan kalkacaktı. Özel Kuvvetler onlarca yıldır göktaşı düşürerek iş yapıyordu; öyle bir şeye kaza süsü vermeyi iyi biliyorlardı. Her şey plana göre yürürse Obinler saldırıya uğradıklarını bile anlamayacaklardı.

Jared'a göre bu planda birbiriyle ilişkili iki büyük kusur mevcuttu. Birincisi, sıçrama iticili kızakların iniş yapamamasıydı: Arist'in atmosferine girdiklerinde sağlam kalamazlar, kalsalar bile yönlendirilemezlerdi. 2. Bölük'ün üyeleri Arist'in atmosferinin hemen sınırında gerçek uzaya çıkacak, sonra da yüzeye dek sürececek bir yakın uzay dalışı gerçekleştireceklerdi. 2. Bölük'ün üyeleri bunu daha önce de yapmışlardı -Sagan aynı şeyi Mercan Muharebesi'nde gerçekleştirmiş ve sağ kalmıştı. Yine de Jared'a göre bu resmen belaya davetiye çıkarmaktı.

Oraya varış yöntemleri, plandaki ikinci büyük kusuru teşkil ediyordu: Görev tamamlandıktan sonra 2. Bölük'ü oradan almanın basit bir yolu yoktu. Boutin ele geçirildikten sonra 2.'nin emirleri oldukça meşumdu: Bilim istasyonundan mümkün olduğunca uzaklaşın ki zamanı önceden belirlenmiş tusunamide ölmeyin (görev planı hazırlanırken pek düşünceli davranılarak sel sırasında kuru kalacağı tahmin edilen -*tahmin edilen*- yüksek rakımlı bir noktanın haritası da temin edilmişti) ve daha sonra Özel Kuvvetler onları almak için bir dizi yakalama kapsülü gönderene dek adanın yerleşim bulunmayan iç kesimlerinde birkaç gün saklanın. Göreve katılacak 2. Bölük'ün 24 mensubunun tamamını tahliye etmek için birden fazla sefer kapsül göndermek gerekecekti ve Sagan daha şimdiden kendisinin ve Jared'ın gezegenden en son ayrılacak kimseler olacaklarını söylemişti.

Jared, Sagan'ın bu beyanını hatırlayınca kaşlarını çattı. Sagan'ın oldu olası kendisine karşı sevgi beslemediğinin, çünkü daha en başından beri bir hainin genlerinden yaratıldığını bildiğinin farkındaydı. Sagan hep Jared hakkında onun bildiğinden daha çok şey bilmmişti. Mattson'ın emrine geçtiği zaman Sagan vedasında samimi gözüküyordu; fakat Sagan, Jared'la mezarlıkta görüştüğünden ve onu bölüğüne geri aldığından beri adamın sahiden de Boutin olduğunu düşünürcesine ona karşı gerçek bir öfke besler gibiydi. Jared bir yere kadar ona hak verebiliyordu -Cainen'in de belirttiği üzere artık eski halinden çok Boutin gibiydi- fakat bir taraftan da düşman muamelesi görmeyi içerliyordu. Jared kimse farkına varmadan işini bitirmek için mi Sagan'ın kendisini geride kalmaya zorladığını kara kara düşünmekteydi.

Sonra bu fikri kafasından kovdu. Sagan'ın kendisini öldürebileceğinden emindi. Fakat ona bir sebep vermedikçe böyle bir işe kalkışmazdı. *İyisi mi ona bir sebep vermeyeyim*, diye düşündü Jared.

Her neyse, zaten Jared'ı asıl endişelendiren Sagan değil, Boutin'in ta

kendisiydi. Görev sırasında bilim istasyonundaki küçük Obin askeri gücünün biraz direniş göstermesi beklense de bilimadamları veya Boutin'den öyle bir şey beklenmiyordu. Jared'a göre bu hatalı bir tahmindi. Jared zihninde Boutin'in öfkesini taşıyor ve çalışmalarının ayrıntıları belirsizliğini korusa bile adamın zekâsını iyi biliyordu. Onun kuzu kuzu teslim olacağından kuşkuluydu. Boutin'in eline silah alacağı anlamına gelmiyordu bu -Boutin kesinlikle bir savaşçı değildi- fakat onun asıl silahı beyniydi. Daha en başından herkesi bu duruma sokan, Boutin'in Koloni Birliği'ne ihanet edecek bir yol düşünen beyni olmuştu. Boutin'in zorlanmadan tutup götürülebileceğini farzetmek yanlıştı. Adamın elinin altında bir sürpriz bulunduğu kesin gibiydi.

Ama Jared o sürprizin ne olabileceğini tahmin edemiyordu.

::Karnın aç mı?:: diye Jared'a sordu Seaborg. ::Çünkü bir görevin ne kadar delice olacağını düşünmek beni hep acıktırıyor::

Jared sıırttı. ::Öyleyse sürekli acıkıyorsundur::

::Özel Kuvvetler'de olmanın bir faydası da o,:: dedi Seaborg. ::Tabii bir de mahcup gençlik yıllarını atlamak::

::Yoksa gençleri mi araştırmaya başladın?:: diye sordu Jared.

::Tabii,:: dedi Seaborg. ::Çünkü şansım yaver giderse günün birinde ben de genç olacağım::

::Daha şimdi mahcup gençlik yıllarını atlatmaktan bahsediyordun,:: dedi Jared.

::Eh, ben genç olduğum zaman o yıllar hiç de mahcup geçmeyecek,:: dedi Seaborg. ::Gel hadi. Bu akşam yemekte lazanya var::

Birlikte bir şeyler yemeye gittiler.

Sagan gözlerini açtı.

::Nasıl geçti?:: diye sordu Szilard. Sagan, Jared'ın düşüncelerini dinlerken general de onu izlemişti.

::Dirac, Boutin'i hafife aldığımızdan endişeleniyor,:: dedi Sagan. ::Onun saldırıya uğrama ihtimaline karşı gözden kaçırdığımız bir plan kurmuş olabileceğini düşünüyor::

::Güzel,:: dedi Szilard. ::Çünkü ben de aynı şeyi düşünüyorum. Zaten Dirac'ın göreve katılmasını o yüzden istiyorum::

Yeşil ve bulutlu Arist, Jared'ın görüş alanını doldurarak enginliğiyle onu

şaşırttı. Etrafında karbon fiber bir kafes hariç hiçbir şey olmadan bir gezegenin atmosferinin hemen sınırında belirmek son derece rahatsız ediciydi; Jared kendini düşecekmiş gibi hissediyordu. Aslında tam olarak bunu yapıyordu.

Bu kadar yeter, diye düşündü ve kendini kızağından ayırmaya başladı. Gezegen istikametinde kendisiyle beraber sıçramış olan diğer beş tim mensubunun yerlerini saptadı: Sagan, Seaborg, Daniel Harvey, Anita Manley ve Vernon Wigner. Jared ayrıca yakalama kapsülünü de tespit etti ve rahatlayarak iç geçirdi. Yakalama kapsülünün kütlesi, beş ton sınırının hemen altındaydı; o ana dek mini sıçrama iticisini kullanamayacak kadar büyük bir kütlesi olduğuna yönelik ufak fakat gerçekçi bir endişe mevcuttu. Jared'ın timinin tüm mensupları kızaklarından ayrılmışlardı ve o sırada serbest uçuş yaparak kendilerini oraya kadar getiren örümceğimsi araçlarından yavaşça uzaklaşıyorlardı.

Altısı öncü kuvvetti; işleri, gezegene varana dek yakalama kapsülünü yönlendirmek ve kısa zaman sonra peşlerinden gelecek 2. Bölük'ün diğer üyeleri için iniş alanını emniyete almaktı. Boutin'in bulunduğu ada gür bir tropik ormanla kaplıydı ve bu durum inişi güçleştiriyordu; Sagan inmek için bilim istasyonundan on beş kilometre mesafedeki küçük bir çayırılığı seçmişti.

::Aranızda mesafe bırakın,:: dedi timine Sagan. ::Atmosferin zorlu bölümünü atlattıktan sonra yeniden toplanacağız. Benden haber alana kadar telsiz sessizliğinizi koruyun.::

Jared, Arist'e bakmak için havada manevra yapıp manzarayı doya doya seyretti; ta ki atmosferin ilk etkilerini algılamaya başlayan BeyinDostu, onu sırt çantasından akan koruyucu bir nanobot küresiyle sarana ve küreyle temas edip de kavrulmasın diye gövdesinin ortasından sabitleyene kadar. Kürenin içinde hiç ışık yoktu; Jared kendine özel küçük, karanlık bir evrene hapsolmuş gibiydi.

Düşünceleriyle baş başa kalan Jared, Boutin'e ahbablık etmekte olan amansız ve büyüleyici Obin ırkına odaklandı. Koloni Birliği'nin Obinlerle ilgili kayıtları, Birlik'in başlangıcına kadar dayanıyordu. O günlerde insan kolonicilerin Casablanca adını verdikleri bir gezegene kimin sahip olduğu tartışması kolonicilerin dehşet verici bir randımanla ortadan kaldırılmaları ve gezegeni geri almakla görevlendirilen Koloni Savunma Güçlerinin aynı şekilde büsbütün bozguna uğratılmasıyla son bulmuştu. Obinler ne teslim olur ne de düşmanlarını tutsak alırlardı. Bir şeyi istediklerine karar verdiler mi onu elde edene dek geldikçe gelirlerdi.

Yollarına fazlaca çıkarsan seni temelli ortadan kaldırmanın çıkarlarına hizmet ettiğine karar verebilirlerdi. Anka'daki general yemekhanesinin elmas kubbesini yapan Alalar, Obinlerin sistemli bir şekilde yok ettikleri ne ilk ne

de son ırktı.

Obinlerin yegane olumlu yanı, uzay yolculuğu yapan diğer ırklar kadar açgözlü olmamalarıydı. Obinlerin tek bir koloni kuracakları bir zaman aralığında Koloni Birliği on tane kurabilirdi ve Obinler işlerine geldiğinde başka ırkların elindeki bir gezegeni almaktan çekinmeseler de o tür şeyler pek sık işlerine gelmezdi. Casablanca'dan beri Obinlerin insanlardan aldıkları tek gezegen Omagh olmuştu ve o olay bile bir yayılma çabasından ziyade bir fırsatçılık örneğine benziyordu (Obinler gezegeni insanlarla savaşarak fethettikleri tahmin edilen Rraeylerin elinden almışlardı). Obinlerin gereksiz yere yayılmaya yönelik isteksizlikleri, KSG'nin o saldırıyı başkalarının düzenlediğinden şüphelenmesinin temel nedenlerinden biriydi. Sanıldığı gibi Omagh'a Rraeyler saldırsalar ve gezegeni ellerinde tutmayı başarsalar Koloni Birliği mutlaka bir misillemeye bulunur ve koloniyi geri almaya çalışırdı. Rraeyler ne zaman vazgeçmeleri gerektiğini bilirlerdi.

Obinlerle ilgili bir diğer ilginç husus ise -ki bu husus, Rraeylerle ve Eneshalılarla kurdukları sanılan ittifakı Jared için çok tuhaf kılıyordu- genel olarak yollarına çıkılmadığı ya da onlara diklenilmediği müddetçe diğer zeki ırklara hiç ilgi göstermemeleri idi. Diğer ırklarda ne bir elçilikleri ne de resmi bir iletişimleri vardı: Koloni Birliği'nin bildiği kadarıyla Obinlerin bir kez bile resmen savaş ilan ettikleri veya başka bir ırkla antlaşma imzaladıkları olmamıştı. Obinlerle savaşa tutuşursanız bunu size ateş etmelerinden anlardınız. Savaşta değilseniz de sizinle hiçbir şekilde irtibat kurmazlardı. Obinlerin yabancı düşmanlığı yoktu; öyle bir şey, diğer ırklardan nefret ettikleri anlamına gelirdi. Başka canlı türlerini önemsemiyorlardı, hepsi bu. Onca ırk dururken Obinlerin bir değil iki tarafla birden ittifak kurmaları olağanüstü bir durumdu; hele hele bu ittifakı Koloni Birliği'ne karşı kurmuş olmaları düpedüz meşumdu.

Obinlerin diğer ırklarla olan -veya olmayan- ilişkilerine dair tüm verilerin altında KSG'nin pek itimat etmediği, fakat diğer ırklar arasında yaygın olduğu için iyi bildiği bir söylenti yatmaktaydı: Obinler evrim yoluyla zeki canlılar haline gelmemişler, zekâları onlara başka bir ırk tarafından verilmişti. KSG'nin bu söylentiye inanmamasının sebebi, galaksinin bu bölümündeki mücadeleci ırklardan birinin vakit ayırıp da çamurun içinde debelenen bir grup beceriksizi kalkındırmasının saçmalık ölçüsünde imkânsız olmasıydı. KSG, bir rakipten kurtulmak için asla çok erken olmadığı düşüncesiyle istedikleri gayrimenkuldeki yarı zeki canlıları ortadan kaldıran pek çok ırk tanıyordu. Bunun aksine ise hiç rastlanmamıştı.

Söylentiler doğruysa Obinlerin zeki tasarımcılarının Consular olması kuvvetle muhtemeldi, zira yerel uzayda canlı türü genelinde bir ihyaya kalkışabilecek kadar yüksek teknolojik olanaklar bir tek onlarda vardı. Ayrıca Consuların diğer tüm zeki canlıları mükemmeliyete erdirmeye (yani

kendileri gibi yapma) misyonları göz önüne alınırsa, bu iş için felsefi bir güdüler de mevcuttu. Bu teorideki kusur, Consuların diğer ırkları Consumsu bir mükemmeliyete ulaştırma yöntemlerinin genelde bahtsız bir ırkı kendileriyle savaşmaya zorlamaktan ya da tıpkı Mercan Muharebesindeki gibi aşağı bir ırkı bir diğeriyle kafa kafaya getirmekten geçmesiydi. Yani başka bir zeki canlı türü yaratması en muhtemel olan ırkın bile öyle bir işe kalkışmaktan ziyade zeki bir türü kasıtlı veya kasıtsız olarak yok etmesi daha mümkündü; bahsi geçen türün, Consuların yüksek ve anlaşılmaz standartlarına ulaşamamanın kurbanı olması işten bile değildi.

Consuların yüksek ve anlaşılmaz standartları, onların Obinleri yarattıkları söylentisine karşı öne sürülen başlıca argümandı; tüm zeki ırklar arasında yalnızca Obinlerin bahse değer bir kültürü yoktu çünkü. İnsanlar ya da diğer ırklar tarafından Obinler hakkında yapılan az sayıdaki araştırma sonucunda, kısıtlı ve işlevsel bir lisan ile uygulamalı teknolojilere yatkınlık dışında, Obinlerin yaratıcılık gerektiren hiçbir şey üretmedikleri keşfedilmişti. Ne duyulara hitap eden bir sanata, ne edebiyata, ne de yabancıbilimcilerin din yahut felsefe olarak niteleyebileceği bir oluşuma sahiplerdi. Obinlerde doğru düzgün siyaset bile yapılmıyordu, ki bu görülmemiş bir durumdu. Obin toplumu kültürden o denli yoksundu ki, KSG'nin Obinler hakkındaki dosyalarına katkıda bulunan bir araştırmacı, onların havadan sudan konuşup konuşmadıklarının -hattâ böyle bir yeteneğe sahip olup olmadıklarının- bile belirsiz olduğunu büyük bir ciddiyetle ifade etmişti. Jared, Consular üzerine uzman değildi; fakat soyut ve eskatolojik konulara o denli önem veren bir halkın her iki konuya da ilgi göstermeyen bir ırk yaratmakla uğraşacağını hiç sanmıyordu. Obinler kasıtlı olarak yaratıldılarsa, evrimin önemini ispatlayan bir kanıttı bu.

Jared'ın etrafındaki nanobot küresi dağılarak geride kaldı. Jared gözleri ışığa ahşana değin onları hızla kırıştırdı, sonra timini bulmak amacıyla çevresini sezinledi. Onu bulan dar ışınlar, girdiye hassas tulumları sayesinde neredeyse tamamen görünmez olan diğerlerini meydana çıkardı -kamufle edilmiş olan yakalama kapsülü de dahil. Jared kapsülün durumunu kontrol etmek için o tarafa doğru süzülecek olduysa da, Sagan onu geride durması için uyarıp bu işi bizzat yaptı. Jared'la timin geri kalanı birbirine yaklaştı, fakat paraşütleri açıldığı zaman birbirlerinin yoluna çıkacak kadar değil.

Tim, mümkün olan en düşük yükseklikte paraşütlerini açtı, çünkü paraşütler kamufle edilmişken bile neye bakacağını bilen bir göz tarafından görülebilirdi. Yakalama kapsülünün paraşütü kocamandı ve ani hız kesmeyi destekleyecek şekilde tasarlanmıştı; nanobotların yarattığı kumaş açılıp havayla dolarken kulağa etkileyici gelen dalgalanma sesleri yükseldi, derken paraşüt şiddetle dağıldı ve saniyeler içinde tekrar oluştu. Sonunda kapsül, paraşütü dağılmadan duracak kadar yavaşlayabildi.

Jared güneye doğru birkaç kilometre mesafedeki bilim istasyonundan tarafa döndü ve tespit edildiklerine dair bir belirti olup olmadığına bakmak için kapüşonunun görüşünü yakınlaştırdı. Olağandışı bir durumla karşılaşmadı ve bu gözlemi Wigner'la Harvey tarafından da teyit edildi. Saniyeler sonra hepsi yerdeydi. Yakalama kapsülünü oflaya puflaya çayırın kenarına kadar itip ormana soktular, ardından hızla hareket ederek bitkiler yardımıyla kamuflajını arttırdılar.

::Herkes nereye park ettiğimizi hatırlasın,:: dedi Seaborg.

::Sessiz olun,:: dedi Sagan ve dahili bir şeye odaklanır gibi gözüktü. ::Roentgen'den haber geldi,:: dedi. ::Diğerleri de paraşütlerini açmaya hazırlanıyorlar.:: Çeasını kaldırdı. ::Haydi bakalım. Gidip bize bir sürpriz hazırlanmadığından emin olalım.::

Jared beyninin mıncıklandığı gibi garip bir hisse kapıldı.

::Kahretsin,:: dedi Jared.

Sagan ona bakmak için döndü. ::Ne?:: dedi.

::Başımız:: *dertte*, dedi Jared ve cümlesinin orta yerinde timiyle arasındaki bütünleşmenin şiddetle kesildiğini hissetti. Temel duyularından birinin kafatasından zorla sökülüp alınmasının etkisiyle başını tuttu ve bir hayret nidası attı. Çevresinde diğer tim üyelerinin de haykırarak yere yığıldıklarını, acı ve şaşkınlıktan kustuklarını hem görüyor hem de işitiyordu. O da dizleri üstüne düştü ve nefes almaya çalıştı. Ögürdü.

Jared güç bela ayağa kalktı ve kusmayı bitirip ağzını silmekte olan dizleri üstündeki Sagan'a doğru sendeleyerek yürüdü. Onu kolundan tutup kaldırmaya çalıştı. "Gel," dedi kadına. "Kalkmak zorundayız. Saklanmamız lazım."

"Ne-" Sagan öksürüp tükürdü ve başını kaldırarak Jared'a baktı. "Neler oluyor?"

"Bağlantımız kesildi," dedi Jared. "Aynı şey Covell'dayken de oldu bana. Obinler, BeyinDostlarımızı kullanmamızı engelliyorlar."

"Nasıl?" dedi Sagan, soruyu gereğinden yüksek bir sesle bağırarak.

"Bilmiyorum," dedi Jared.

Sagan ayağa kalktı. "Boutin yüzünden," dedi dermansızca. "Nasıl yapacaklarını o söyledi. Öyle olmalı."

"Olabilir," dedi Jared. Sagan hafifçe yalpaladı; Jared ona destek olarak önüne geçti ve yüzüne baktı. "Gitmemiz gerek Teğmen," dedi. "Obinler bizi engelleyebiliyorlarsa burada olduğumuzu biliyorlar demektir. Bizi almaya geliyorlar. Adamlarımızı kaldırıp harekete geçmek zorundayız."

"Daha gelenler var," dedi Sagan. "Önce..." Durdu, aklına soğuk ve korkunç bir şey gelmişçesine dimdik doğruldu. "Aman Tanrım," dedi. "Aman Tanrım." Başını kaldırıp gökyüzüne baktı.

"Ne oldu?" diye sordu Jared ve kamufleli paraşütleri açığa vuran belli belirsiz dalgalanmaları saptamak için göğü taradı. Öyle bir şey görmediğini fark etmesi birkaç saniyesini aldı. Bunun ne anlama geldiğini anlaması için de yine birkaç saniye geçmesi gerekti.

"Aman Tanrım," dedi Jared.

Alex Roentgen'in ilk tahmini, bölüğün geri kalanıyla arasındaki dar ışın bağlantısının kesilmiş olduğuydu.

Hay aksi, diye düşünüp pozisyon değiştirdi ve kollarıyla bacaklarını açarak havada birkaç takla attı. Amacı, dar ışın alıcısının diğer bölük mensuplarını bulmasını sağlamak ve en son veri aktarımına dayanarak BeyinDostuna onların yerlerini tespit etmesi için fırsat tanımaktı. Hepsini bulmasına gerek yoktu; sadece biri bile bağlantının sağlanarak bütünleşmenin gerçekleşmesi için yeterliydi.

Hiçbir şey olmadı.

Roentgen endişelerini bir kenara itti. Dar ışını daha önce de kaybetmişti - sadece bir kez, ama bu bile mümkün olduğunu bilmek için yeterliydi. Önceki seferde yere vardığı zaman bağlantıyı yeniden sağlamıştı ve aynı şeyi şimdi de yapacaktı. Zaten endişelenerek boşa geçirecek zamanı yoktu, çünkü paraşüt irtifasına varmak üzereydi; izlerini gizlemek maksadıyla paraşütlerini mümkün olduğunca alçakta açacakları için iyi bir zamanlama gerektiriyordu bu iş. Roentgen irtifasını öğrenmek maksadıyla BeyinDostunu kontrol etti ve işte o zaman son bir dakikadır BeyinDostuyla hiç bağlantı kurmamış olduğunu anladı.

Roentgen bu düşünceyi kavramaya on saniye harcadı; düşünce, kavranmayı reddediyordu. Sonra tekrar denedi ve beyni bu sefer düşünceyi kavramayı reddetmekle kalmayıp ona şiddetle direnerek, onu gerçek kabul etmenin sonuçlarını bilerek onu geri itti. Roentgen bir kez daha BeyinDostuna erişmeyi denedi. Sonra tekrar, tekrar ve tekrar. Her seferinde giderek büyüyen bir panik hissini bastırmaya çalışıyordu. Kafasının içinden dışarıya seslendi. Kimse cevap vermedi. Kimse onu duymadı. Yapayalnızdı.

Alex Roentgen işte o zaman aklının büyük bölümünü yitirdi. Düşüşünün geri kalanı boyunca kıvrandı, tekmeler savurdu ve gökyüzünü pençeledi. O kadar ender işittiği bir sesle haykırmaktaydı ki, beyninin küçük ve bağımsız bir kısmı, sesin kafatası içinde yaptığı yankı karşısında hayrete kapıldı. Paraşüt açılmadı; Roentgen'in kullandığı neredeyse tüm fiziksel nesneler ve

zihinsel işlemler gibi o da BeyinDostu tarafından kontrol edilip aktif hale getiriliyordu. BeyinDostu öyle uzun bir zamandır güvenle kullanılıyordu ki, Koloni Savunma Güçleri onu bir teçhizat olarak görmeyi bırakarak tıpkı beynin geri kalanı veya askerin fiziksel bedeni gibi doğal bir şey kabul eder olmuştı. Roentgen paraşüt irtifasının altına düşerken bu son sınırı da aşmanın ne anlama geldiğini ne biliyor, ne umursuyor, ne de algılıyordu.

Roentgen'i büsbütün delirten şey öleceğini bilmek değildi; yaşadığı altı yıl boyunca ilk ve son kez yalnız, ayırık ve bütünleşme dışı kalmaktı. O altı yıl boyunca bölük arkadaşlarının hayatlarını en ufak ayrıntısına kadar bilmiş; nasıl dövüştüklerini, nasıl seviştiklerini, yaşadıkları her saniyeyi ve öldükleri anı hissetmişti. Arkadaşları ölürken, son anlarında yanlarında olduğunu ve sıra kendisine geldiği zaman onların da yanında olacaklarını bilerek huzur bulmuştu. Fakat şimdi kimse kimsenin yanında değildi. Ayrılığın verdiği korku, kendisiyle aynı ölüme düşmekte olan arkadaşlarını teselli edememenin yarattığı utançla yarışıyordu.

Alex Roentgen yine bir takla attı, kendisini öldürecek toprağa yüzünü döndü ve ancak terk edilmişlerin atabileceği bir çığlık attı.

Jared yukarıda fırıl fırıl dönmekte olan noktanın son birkaç saniyede hızlanır gibi gözükmelerini ve haykıran bir insan olduğunun anlaşılmasını dehşet içinde seyretti. Havadaki Özel Kuvvetler askeri, mide bulandırıcı bir şapırtıyla çayırılığa çarptı ve bunu tüyler ürpertici bir sekme izledi. Çarpma, yarattığı şok sayesinde Jared'ı pençesine düştüğü hareketsizlikten kurtardı. Jared hemen Sagan'ı iterek ona koşmasını haykırdı, ardından diğerlerinin yanına gidip onları da ayağa kaldırdı ve düşen askerlerin yolundan çekilmeleri için ağaçlara doğru iteledi.

Seaborg ile Harvey kendilerini toparlamışlarsa da bön bön gökyüzüne bakıyor, dostlarının ölmelerini izliyorlardı. Jared ikisine de kıpırdamalarını bağırarak Harvey'yi itti ve Seaborg'u tokatladı. Wigner hareket etmeyi reddediyor ve kendini kaybetmişçesine orada öylece yatıyordu; Jared adamı yerden kaldırıp Seaborg'a teslim etti ve ona gitmesini söyledi. Daha sonra Manley'e doğru uzandı; kadın onu iterek uzaklaştırdı ve feryat ederek çayıra doğru sürünmeye başladı. Etrafına yağın bedenler çayırılığa çarpıp parçalanırken kendini yerden kaldırıp koşturdu. Altmış metre sonra durdu, hızla kendi etrafında döndü ve akli dengesinin geri kalanını da çığlık çığlığa yitirdi. Jared başını çevirince onun hemen yanına isabet eden bir vücuda ait bacağın kadına boyun ve omuz bölgesinden çarptığını, atardamarlar ile kemikleri ezerek parçalanan kaburgaları Manley'nin ciğerlerine ve kalbine sapladığını görmedi. Bir hırıltıyla son buldu Manley'nin çığlıkları.

İlk çarpmadan itibaren 2. Bölük'ün geri kalanının yere düşmesi topu topu iki dakika sürdü. Jared'la timinin diğer üyeleri, onların düşüşünü ağaç

hattından seyretti.

Her şey sona erdiği zaman Jared timin geride kalan dört mensubuna doğru dönerek durumu gözden geçirdi. Hepsinin de çeşitli safhalarda şok geçirir gibi bir hali vardı. İçlerinde kendini en çok toparlamış olanı Sagan, en azı ise Wigner'dı; yine de Wigner nihayet etrafının farkına varmış gibi gözüküyordu. Jared kendini hastaymış gibi hissetmesine rağmen işler durumdaydı: bütünleşme dışı faaliyet gösterebilecek kadar ondan mahrum kalmışlığı vardı. En azından o an için bölüğün başındaydı.

Jared dönüp Sagan'a baktı. "Gitmemiz lazım," dedi. "Ağaçların arasına. Buradan uzağa."

"Görev-" diye başladı Sagan.

"Artık görev mörev yok," dedi Jared. "Burada olduğumuzu biliyorlar. Yerimizde kalırsak ölürüz."

Sarf ettiği sözler, Sagan'ın kendini toparlamasına yardımcı olmuş gibi gözükte. "Birinin geri gitmesi gerekiyor," dedi kadın. "Yakalama kapsülüyle. KSG'ye haber vermeliyiz." Jared'ın gözünün içine baktı. "Ama sen değil."

"Ben değil," diye tasdik etti Jared. Sagan'ın o lafı kendisinden şüphe duyduğu için ettiğini bilse de şimdi bunun için endişelenecek vakti yoktu. Bütünyle işler durumda olan tek kişi kendisiydi. "Sen geri git," diye teklif etti Sagan'a.

"Hayır," dedi Sagan. Sesi sertti. Kesindi.

"Öyleyse Seaborg," dedi Jared. Sagan'ın ardından en çok akli başında olan kişi oydu; Seaborg neler yaşadığını KSG'ye anlatabilir ve en kötüsüne hazırlanmalarını söyleyebilirdi.

"Seaborg," diye onayladı Sagan.

"Tamam," dedi Jared ve Seaborg'a doğru döndü. "Gel hadi Steve. Seni şu şeyin içine sokalım."

Seaborg yalpalayarak kapsüle kadar gitti ve kapağa ulaşmak için aracın önündeki bitkileri kaldırmaya başladı. Tam girişe uzanacaktı ki durdu.

"Ne var?" dedi Jared.

"Bu şeyi nasıl açacağım?" diye sordu Seaborg, kullanılmaya kullanılmaya tizleşmiş bir sesle.

"BeyinDostunu... *kahretsin*," dedi Jared. Yakalama kapsülü ancak BeyinDostu'yla açılabilirdi.

"İşte bu harika," dedi Seaborg ve öfkeyle kapsülün yanına çöktü.

Jared ona doğru gidecek gibi oldu, sonra durup başını biraz yan yatırdı.

"Ne oldu?" dedi Sagan.

"Gelen var," dedi Jared. "Birden fazla. Obinler. Bizi buldular."

Köşeye kısıtılmadan önce Obinlerden yarım saat kaçabildiler.

Birbirlerinden ayrılarak peşlerindeki Obinleri birkaç farklı yöne çekmeler daha başarılı bir kaçış gerçekleştirebilirler, birikişi kendini feda ederken diğerleri bir ihtimal sıvışabilirdi. Fakat bütünleşmenin yokluğunu birbirlerinin görüş alanında kalarak telafi etmeyi seçtikleri için bir arada kaldılar. İlk başta Jared önden gidiyor, Sagan ise Wigner'a da destek olarak arkadan geliyordu. Sonra bir ara Jared ile Sagan rolleri değiştiler ve Sagan onları çoğunlukla kuzeye, peşlerindeki Obinlerin aksi istikametine doğru götürdü.

Uzak bir uğultu giderek yükseldi; Jared başını kaldırıp ağaçların arasından bakınca bir Obin hava aracının timi takip ettiğini, sonra da kuzeye yöneldiğini gördü. Biraz ilerideki Sagan sağa saparak yönünü doğuya çevirdi; hava aracını o da duymuştu. Birkaç dakika sonra ikinci bir hava aracı belirdi ve bitki örtüsünün on metre yukarısına kadar alçalarak o da timi takip etti. Muazzam bir takırtıyla beraber timin etrafındaki dallar darmadağın olup yerlere saçıldı; Obinler ateş açmışlardı. Dev kalibreli mermiler tam önüne yağınca Sagan kayarak durdu. Doğuya doğru ilerlemek buraya kadardı; tim kuzeye döndü. Hava aracı yönünü değiştirip onları takibe koyuldu ve geri kaldıklarında ya da doğuya yahut batıya fazlaca saptıklarında etraflarına mermi yağdırdı. Araç onları kovalamıyor, bilinmeyen bir yere doğru etkili bir biçimde güdüyordu.

O yerin neresi olduğu, tim on dakika sonra başka ve daha küçük bir çayırılığa çıktığında anlaşıldı. Birinci hava aracındaki Obinler onları burada bekliyordu. İkinci araç onların arkasında bir yere iniş yapmaya hazırlanıyor, yol boyunca timi yakından takip eden ilk Obin grubuysa ağaçların arasında görünmeye başlıyordu.

Bütünleşme dışı kalmanın yarattığı zihin sarsıntısını asla tam olarak atlatamamış olan Wigner, Jared'ın yanından ayrıldı ve savaşmadan ölmemeye kararlı gözükersen Çeasını kaldırdı. Çayırılığın ilerisinde onları bekleyen Obin grubuna nişan alıp tetiği çekti. Hiçbir şey olmadı. Düşman tarafından KSG askerlerine karşı kullanılmamaları için Çealar ateş etmeden önce BeyinDostu onayı gerektiriyordu. Wigner'ın tüfeği böyle bir onay almamıştı. Wigner hüsrarla hırıldadı, sonra kaşlarının üstünde ne varsa yok oldu; tek bir atışla kafasının üst kısmı uçurulmuştu. Adam yere yığıldı. Jared uzaktaki bir Obin askerinin silahını indirdiğini görebiliyordu.

Jared, Sagan, Harvey ve Seaborg savaş bıçaklarını çekerek birbirlerine

yaklaştılar ve her biri farklı bir yöne bakacak şekilde sırt sırta verdiler. Bıçak çekmek beyhude bir meydan okuma gösterisiydi; hiçbir Obınların onları öldürmek için kol mesafesine kadar yaklaşmasını beklemiyordu. Buna karşın, birbirlerine yakın ölecek olmaktan az da olsa huzur buluyorlardı. Bu durum bütünleşmeye benzemese de ellerinden ancak bu kadarı geliyordu.

O zamana dek ikinci hava aracı da inmişti. Altı Obın çıktı aracın içinden. Üçü silah ve ikisi teçhizat taşıırken sonuncusunun elleri boştu. Elleri boş olan, Obınlara özgü tuhaf bir zarafete sahip adımlarıyla sallanarak insanlara doğru gitti ve arkasını kollayan üç silahlı Obın'le beraber tedbirli bir mesafede durdu. Yaratığın kırpışmakta olan çoklu gözleri, kendisine en yakın duran Sagan'a odaklanır gibiydi.

"Teslim olun," dedi yaratık, ıslıgımsı fakat anlaşılır bir İngilizceyle.

Hayrete düşen Sagan, "Efendim?" dedi. Bildiği kadarıyla Obınler asla esir almakla uğraşmazlardı.

"Teslim olun," dedi yaratık yeniden. "Olmazsanız öleceksiniz."

"Yani teslim olursak yaşamamıza izin vereceksiniz," dedi Sagan.

"Evet," dedi Obın.

Jared sağındaki Sagan'a bir göz attı. Kadının bu teklifi düşündüğünü görebiliyordu. Jared'a göre teklif iyiydi; teslim olurlarsa Obınler onları öldürebilirlerdi, fakat olmazlarsa öldürecekleri kesindi. Yine de fikrini Sagan'la paylaşmadı. Kadının kendisine güvenmediğini veya herhangi bir konuda fikrini duymak istemediğini biliyordu.

"Silahlarınızı bırakın," dedi Sagan nihayet. Jared bıçağını yere atıp Çeasını sırtından aldı; diğerleri de aynı şeyi yaptılar. Obınler ayrıca sırt çantalarını ve kemerlerini de çıkartmalarını sağlayarak onları sadece tulumlarıyla bıraktılar. Peşlerine takılan ilk gruba mensup bir çift Obın yanlarına geldi ve silahlarla teçhizatları alıp hava aracına götürdü. Biri Harvey'nin önünden geçerken Jared adamın gerildiğini hissetti; onun yaratığa tekme atmamak için kendini zor tuttuğundan şüphelendi.

Silahları ve teçhizatları alındıktan sonra Jared ile diğerlerinin birbirlerinden ayrı durmaları istendi. Ellerinde aygıtlar olan iki Obın, o aygıtları tim üyelerinin önünde tek tek sağa sola sallayarak -Jared'ın tahmin ettiği kadarıyla- gizli silah aradı. Obınler öncelikle diğer üç askerin üstünü taradılar, sıra Jared'a geldiğinde ise incelemelerini kısa kestiler. Biri, başlarındaki Obın'e kendi dillerinde ıslıklı bir şeyler söyledi. Baş Obın, peşine silahlı iki arkadaşını daha takarak Jared'a yaklaştı.

"Sen bizimle gel," dedi yaratık.

Jared bu durumla nasıl başa çıkması gerektiğine yönelik bir ipucu bulma

ümidiyle Sagan'a göz attı, ama hiçbir tepki almadı. "Nereye gideceğim?" diye sordu Obinlere.

Baş Obin dönüp dalgalı bir sesle konuştu. Arkasındaki Obinlerden biri silahını kaldırıp Steve Seaborg'u bacağından vurdu. Seaborg haykırarak yere düştü.

Baş Obin dikkatini yeniden Jared'a yöneltti. "Sen bizimle gel," diye tekrarladı.

"Tanrı aşkına Dirac!" dedi Seaborg. "Kahrolası Obin'in dediğini yap!"

Jared sıradan çıktı ve kendisine hava aracına kadar eşlik edilmesine izin verdi.

Sagan, Jared'ın sıradan ayrılmasını izlerken bir anlığına ileri atılmayı, adamın boynunu kırarak Obinleri ve Boutin'i böyle bir ganimetten mahrum bırakmayı, Dirac'ın aptalca bir şey yapmayacağını garantilemeyi düşündü. Fakat uygun an geçip gitti ve zaten başarılı olması da uzak bir ihtimaldi. Hem öyle bir işe kalkışsaydı hepsi ölürdü. En azından şimdilik yaşıyorlardı.

Baş Obin dikkatini timin lideri olduğunu anladığı Sagan'a verdi. "Siz kalacaksınız," dedi ve Sagan bir şey söyleyemeden önce sallanarak oradan ayrıldı. Sagan uzaklaşmakta olan Obin'e hitap etmek için öne çıktı, fakat Obinlerden üçü silahlarını kaldırarak kadının yolunu kestiler. Sagan ellerini kaldırıp geri çekildiyse de, Obinler yaklaşmayı sürdürerek ona ve timin geri kalanına yürümeleri gerektiğini işaret ettiler.

Sagan hâlâ yerde olan Seaborg'a döndü. "Bacağın nasıl?" diye sordu.

"Tulum hasarı azalttı," dedi adam, üniformasının sertleşerek bir merminin etkisini emebilme özelliğini kastederek. "Çok kötü değil. Yaşayacağım."

"Yürüyebilir misin?" diye sordu Sagan.

"Hoşuma gitmese de evet," dedi Seaborg.

"Gel öyleyse," dedi Sagan ve kalkmasına yardım etmek için elini uzattı. "Harvey, sen de Wigner'ı al." Daniel Harvey ölü askerin yanına gitti ve onu alıp omzuna attı.

Çayırılığın ortasına yakın bir çöküntüye doğru götürülüyorlardı; içindeki küçük bir ağaç öbeği, dipteki kaya tabakasının zamanla aşındığını gösteriyordu. Çöküntüye vardıkları sırada Sagan ayrılan bir hava aracının ve gelen bir İkincisinin uğultularını işitti. Gelen araç diğer ikisinden büyüktü: çöküntünün yakınına indi ve birbirinin aynı bir dizi makine, yuvarlanarak aracın içinden çıktı.

"Bunlar da ne böyle?" diye sordu Harvey, Wigner'ın cesedini yere

bırakarak. Sagan cevap vermedi ve sayıları sekizi bulan makinelerin kâse biçimli çöküntünün etrafına dizilmesini seyretti. Makinelerle beraber gelen Obinler onların üstüne çıktılar ve metal kapakları kaldırarak büyük, çok namlulu fleşet silahlarını meydana çıkardılar. Tüm kapaklar kaldırıldığı zaman Obinlerden biri silahları faaliyete geçirdi; makineler meşum bir ses çıkartarak çalıştı ve nesneleri izlemeye başladı.

"Bu bir çit," dedi Sagan. "Bizi buraya hapsettiler." Sagan silahlardan birine doğru deneme amaçlı bir adım attı; silah ona doğru döndü ve hareketlerini takip etti. Sagan bir adım daha attığında silahtan kulak tırmalayıcı, tiz bir gıcırtı çıkmaya başladı. Sagan bunun bir tür yakınlık uyarısı olduğunu tahmin etti. Bir adım daha atarsa en azından ayağının uçurulacağını düşünüyordu, ama bu teoriyi test etmedi. Geri geri giderek silahtan uzaklaştı; silah ses çıkarmayı kestiye de kadın birkaç adım daha geri çekilene kadar onu izlemeyi bırakmadı.

"Bu makineleri bizim için hazır bekletiyorlardı," dedi Harvey. "Çok güzel. Sizce böyle bir şeyin olma ihtimali nedir?"

Sagan gözlerini silahlardan ayırmadı. "İhtimal bizim için çok düşük," dedi.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu Harvey.

"Bunlar bilim istasyonundan getirildi," dedi Sagan, silahları işaret ederek. "Öyle olmak zorunda. Civarda başka bir tesis yok. Ama bunlar normal bir bilim istasyonunda olacak türden şeyler değil. Daha önce de birilerini hapsetmek için kullanılmış olmalılar."

"Peki, tamam," dedi Seaborg. "İyi de kimleri? Ve niçin?"

"Altı Özel Kuvvetler gemimiz kayboldu," dedi Sagan, Obinlerin saldırıp yok ettikleri birini sayıya dahil etmeyerek. "O gemilerin mürettebatı illa ki bir yerlere gitti. Belki de buraya getirilmişlerdir."

"Bu hâlâ niçin sorusunu cevaplamıyor."

Sagan omuz silkti. İşin o kısmını henüz çözememişti.

Yükselen hava araçlarının sesi etrafta yankılandı. Araçların motorlarından çıkan gürültü azalıp gitti ve geriye tabiatın kendi seslerinden başka bir şey kalmadı.

"Harika," dedi Harvey. Yerden taş alıp silahlardan birine doğru attı; silah taşı takip ettiyse de ona ateş açmadı. "Burada ne yiyeceğimiz, ne suyumuz, ne de barınağımız var. Sizce Obinlerin bizi almak için bir daha geri dönmemeleri ihtimali nedir?"

Sagan'a göre o ihtimal oldukça yüksekti.

"Demek sen bensin," dedi Charles Boutin, Jared'a. "Komik. Hep daha uzun boylu olduğumu düşünmüşümdür."

Jared hiçbir şey söylemedi. Bilim istasyonuna vardıklarında onu bir kuvöze sokmuş, yerine sıkıca sabitlemiş ve yüksek tavanlı çıplak koridorlarda iterek Jared'ın laboratuvar olduğunu tahmin ettiği, alışılmadık makinelerle dolu bir yere götürmüşlerdi. Jared orada kendisine saatler gibi gelen bir süre boyunca beklemişti. Derken Boutin içeri girerek ağır adımlarla kuvöze gelmiş, büyük ve oldukça ilginç bir böcekmişçesine Jared'ı fiziksel bir incelemeden geçirmişti. Jared o sırada Boutin'in kafa atılabilecek kadar yaklaşmasını ummuştu. Boutin o kadar yaklaşmamıştı.

"Espri yaptım," dedi Boutin.

"Biliyorum," dedi Jared. "Komik değildi."

"Eh," dedi Boutin, "zamanla paslandım tabii. Belki Obinlerin pek de şakacı olmadıklarını fark etmişsindir."

"Ettim," dedi Jared. Bilim istasyonuna yapılan yolculuk boyunca Obinlerden çıt çıkmamıştı. Baş Obin'in Jared'a ettiği tek laf, istasyona vardıklarında "dışarı çık" ve taşınabilir kuvözün kapağını açtıklarında "içeri gir" olmuştu.

"O eksiklikleri için Consuları suçlayabilirsin," dedi Boutin. "Sanırım Obinleri yaratırken onlara espri anlayışı vermeyi unuttular. Tabii başka şeyler de."

Jared belki de kafasındaki anılar ve kişilik sebebiyle kendine hakim olamayarak dikkatini adama verdi. "Demek doğru?" diye sordu. "Consular Obinleri kalkındırdılar."

"Canın istiyorsa öyle de diyebilirsin," dedi Boutin. "*Lâkin kalkındırma* kelimesi, tabiatı gereği kalkındıranın iyi niyetli olmasını gerektirir, ki bu durumda öyle bir şey söz konusu değil. Obinlerden öğrenebildiğim kadarıyla, bir gün Consular bir canlı türü zekileştirilirse neler olacağını merak etmişler. O yüzden Obinur'a gelmiş, alt seviyedeki bir ekolojik ortamda yaşayan bir omnivor bulmuş ve ona zekâ vermişler. Bilirsin işte, sırf neler olacağını görmek için."

"Neler olmuş?" dedi Jared.

"Uzun ve basamaklı bir istenmeyen sonuç silsilesi dostum," dedi Boutin. "Bu durum şimdi bu laboratuvarda, seninle ve benimle son buluyor. Oradan buraya kadar dümdüz bir hat uzanıyor."

"Anlamıyorum," dedi Jared.

"Tabii ki anlamıyorsun," dedi Boutin. "Çünkü bütün verilere sahip değilsin. Buraya gelmeden önce ben de değildim, o nedenle bildiğim her şeyi bilseydin

dâhi bunu bilemezdin. Peki bildiklerimin ne kadarını biliyorsun?"

Jared hiçbir şey söylemedi. Boutin gülümsedi. "Neyse, bu kadar yeter," dedi. "İlgi alanlarımdan bazılarına sahip olduğumu görebiliyorum. Consulardan bahsederken nasıl dikkat kesildiğin gözümünden kaçmadı. Ama belki de işe basit şeylerden başlamalıyız. Mesela: Adın nedir? Klonum denebilecek biriyle ismini bilmeden konuşmak rahatsız edici."

"Jared Dirac," dedi Jared.

"Ah," dedi Boutin. "Evet, Özel Kuvvetler isimlendirme protokolü. Rasgele ön ad, önemli bir bilim insanının soyadı. Bir zamanlar Özel Kuvvetler namına bazı çalışmalar yapmıştım- tabii sizden olmayanların yolunuza çıkmasından hoşlanmadığınız için dolaylı olarak. Bize ne diyordunuz?"

"Gerçek doğan," dedi Jared.

"Doğru," dedi Boutin. "Gerçek doğanlardan ayrı yaşamayı seviyorsunuz. Her neyse, Özel Kuvvetlerin isimlendirme protokolü beni daima güldürmüştür. Soyadı havuzunuz aslında oldukça kısıtlı; sadece birkaç yüz kadar isim var ve çoğu klasik Avrupa bilim insanlarına ait. Hele ön adlarınız yok mu! Jared. Brad. Cynthia. John. Jane." Boutin isimleri dalga geçercesine telaffuz ediyordu. "Aralarında Batılı olmayan neredeyse bir tane bile bulunmuyor. Üstelik bunun için iyi bir sebep de yok; zira Özel Kuvvetler, KSG'nin geri kalanı gibi Dünya'dan toplanmıyor. Sana Yusef al-Biruni bile dense senin için fark etmezdi. Özel Kuvvetlerde kullanılan isim grubu, onları ve seni yaratan insanlara dair bir şeyler ima ediyor. Sence de öyle değil mi?"

"Ben ismimden memnunum *Charles*," dedi Jared.

"Kabul," dedi Boutin. "Ama benim ismim aile geleneginden gelirken seninki rasgele seçilmiş. Tabii 'Dirac' isminde kötü bir şey yok. Şüphesiz Paul Dirac'tan alınmıştır. Hiç 'Dirac denizi' diye bir şey duydun mu?"

"Hayır," dedi Jared.

"Dirac vakumun aslında kocaman bir negatif enerji denizi olduğunu iddia etmişti," dedi Boutin. "Ne kadar hoş bir düşünce. Zamanın fizikçilerinden bazıları bunu kaba bir hipotez olarak görmüştü ve belki öyleydi de. Ama aynı zamanda şiirseldi ve bu özelliğinin kıymetini bilemediler. Fizikçiler öyledir işte. Ruhlarının şiirle dolup taşıdığı söylenemez. Obinler harikulade fizikçiler ve biri bile bir tavuktan daha şairane değil. Dirac denizinin değerini bilemeyecekleri kesin. Kendini nasıl hissediyorsun?"

"Sıkışık," dedi Jared. "Ve işemem lazım."

"İşe o zaman," dedi Boutin. "Bence mahzuru yok. Kuvöz elbette kendi kendini temizleyebiliyor. Tulumunun idrarı arıtabildiğinden de eminim."

"BeyinDostum söylemeden arıtamaz," dedi Jared. Tulumun kumaşındaki

nanobotlar, sahibinin BeyinDostu'yla iletişim kuramadığı durumlarda sadece darbeler karşısında sertleşmek gibi temel savunma işlevlerini yerine getirebilirdi. Tulumun bu özelliği, bilinç kaybı ya da BeyinDostu travması anlarında sahibini güvende tutması için geliştirilmişti. Teri ve idrarı emmek gibi ikincil özelliklerinse hayati olmadığı düşünölmüştü.

"Ah," dedi Boutin. "Bir dakika. Dur onu halledivereyim." Boutin laboratuvaradaki masalardan birindeki bir nesnenin yanına gitti ve nesneye bastırdı. Jared'ın kafatasını dolduran yoğun pamuk tabakası bir anda kalktı; BeyinDostu fonksiyonları geri gelmişti. Jared işeme ihtiyacını göz ardı ederek Jane Sagan'la iletişim kurmak için hummalı bir çaba harcadı.

Boutin yüzünde ufak bir tebessümle onu seyretti. "İşe yaramayacak," dedi, Jared'ın içsel gayretini bir dakika izledikten sonra. "Buradaki anten, yaklaşık on metre dahilindeki radyo dalgalarını bozabilecek güçte. Yani sadece laboratuvarda işe yarar. Dostların hâlâ kilitlenmiş durumdalar. Ne onlara ne de bir başkasına erişebilirsin."

"BeyinDostlarına parazit yapamazsın," dedi Jared. BeyinDostları bir dizi çoklu, tekrarlı ve şifreli akım üzerinden yayın yapardı. Bu akımlardan her biri değişken bir frekans örüntüsüyle iletişim kurar, örüntüler de bir BeyinDostu bir başkasıyla temasa geçtiği zaman tek kullanımlık bir anahtarla yaratılırdı. Akımlardan birini bile engellemek neredeyse imkânsızdı; hepsini durdurmak ise duyulmamış bir olaydı.

Boutin antenin yanına gidip ona tekrar bastı; Jared'ın kafası yine bir pamuk tabakasıyla doldu. "Ne diyordun?" dedi Boutin. Jared haykırmamak için kendini zor tuttu. Boutin bir dakika sonra anteni tekrar çalıştırdı. "Normalde haklısın," dedi. "BeyinDostu'nun son iletişim protokollerini ben denetledim. Tasarlanmalarına yardım ettim. Ve tamamıyla doğru söylüyorsun: İletişim akımlarını bozamazsın, tabii kendininki de dahil tüm muhtemel gönderileri boğacak kadar yüksek enerjili bir yayın kaynağı kullanmazsan.

"Ama ben BeyinDostlarına o şekilde parazit yapmıyorum," dedi Boutin. "'Arka kapı' denen şeyin ne olduğunu biliyor musun? Bir programcının ya da tasarımcının, karmaşık bir programın veya tasarımın derinliklerine zorlanmadan girmek için açık bıraktığı, kolay erişilen bir giriştir. BeyinDostu'na yalnız benim onay sinyelimle açılan bir arka kapı yerleştirmiştim. Arka kapıyı bu son seriye ait prototiplerin BeyinDostu fonksiyonunu denetlemek için tasarlamıştım, fakat bir kusur tespit ettiğim zaman belli fonksiyonlar üzerinde ayar yapabilmemi de sağlıyordu. Yapabileceklerimden biri de BeyinDostu'nun gönderi kabiliyetini kapatmak. Bu özellik tasarımda yer almadığı için benim dışımdaki biri, onun orada olduğunu bilemez."

Boutin bir saniyeliliğine duraksayarak Jared'ı süzdü. "Ama *senin* arka

kapıyı bilmen gerekirdi," dedi. "Belki onu bir silah olarak kullanmayı düşünmezdin -buraya gelene dek ben de düşünmedim- ama sahiden bensen bunu bilmeliydin. Cidden, neler biliyorsun?"

"Asıl sen beni nasıl biliyorsun?" diye Boutin'in dikkatini dağıtmak için sordu Jared. "Sen olmam gerektiğinin farkındasın. Bunu nasıl anladın?"

"Aslında o dediğinin ilginç bir hikâyesi var," dedi Boutin, oltaya gelerek. "Arka kapıyı bir silaha dönüştürmeye karar verdiğimiz zaman onun için yazar gibi silah için kod yazdım, çünkü yapabileceğim daha basit bir şey yoktu. Bu da silahın, etkilediği BeyinDostlarının fonksiyon durumunu kontrol etme yeteneğine sahip olması demekti. Bu özelliğin pek çok açıdan fayda sağladığı anlaşıldı; aynı anda kaç askerle birden başa çıkmamız gerektiğini göstermek gibi. Bize ayrı ayrı her askerin birer bilinç resmini verdi üstelik. Bunun da faydasını görüyoruz.

"Kısa zaman önce Covell İstasyonu'ndaydın, öyle değil mi?" Jared hiçbir şey demedi. "Ah, hadi ama," dedi Boutin kızarak. "Orada olduğunu biliyorum. Devlet sırlarını açığa vuruyormuşsun gibi davranmayı kes."

"Evet," dedi Jared. "Covell'daydım."

"Teşekkürler," dedi Boutin. "Omagh'da Koloni askerleri olduğunu ve bunların Covell İstasyonu'na girdiklerini biliyoruz; istasyona BeyinDostlarının arka kapısını tarayan algılama aygıtları yerleştirdik. Ama bunlar hiç devreye girmedir. Oradaki askerlerin BeyinDostları farklı bir iç yapıya sahip olsa gerek." Boutin nasıl bir tepki vereceğini görmek amacıyla Jared'a baktı; Jared'dan bir tepki gelmedi. Boutin sözlerini sürdürdü. "Gel gör ki sen alarmı çalıştırdın, çünkü benim tasarladığım bir BeyinDostu'na sahipsindir. Senden alınan bilinç sinyalinin daha sonra bana gönderilmesini istedim ve sinyali görünce tahmin edebileceğin gibi şaşkına döndüm. Kendi bilincimin şablonunu testlerde sık sık kullandığım için nasıl göründüğünü çok iyi biliyorum. Obinlere seni görmek istediğimi söyledim. Zaten Özel Kuvvetler askerleri topladığımız için böyle bir şey onlara hiç zor gelmedi. Hattâ seni Covell'dan almaları gerekirdi."

"Covell'dayken beni öldürmeye çalıştılar," dedi Jared.

"Kusura bakma," dedi Boutin. "İşler sarpa sarınca Obinlerin bile biraz heyecanlandıkları oluyor. Ama o noktadan itibaren onlara önce karşılarındakinin bilincini taramalarının, sonra o kişiye ateş etmelerinin söylendiğini bilmek belki içini rahatlatır."

"Eksik olma," dedi Jared. "O yaptığın bugün başından vurulan tim arkadaşım için oldukça büyük bir anlam taşıyor."

"Alaycılık!" dedi Boutin. "Bu bile türünün büyük bölümünün yapabileceğinden fazla. Bu özelliğini benden almışsın. Dediğim gibi,

Obinlerin heyecanlandığı oluyor. Onlara seni bulmalarına ilaveten buranın saldırıya uğramasını beklemelerini de söyledim, çünkü sizden biri benim bilincime sahipse yolunuzun buraya düşmesi an meselesiydi. Muhtemelen topyekün bir saldırı riskine girmeyip gizli saklı bir işe kalkışıldınız. Öyle de yaptınız. Biz de o tür bir saldırıyı ve senin gelmeni bekliyorduk. Sen yere iner inmez BeyinDostlarını devre dışı bıraktık."

Jared birbiri ardına gökten düşen bölük arkadaşlarını hatırladı ve midesinin bulandığını hissetti. "Herkesin yere inmesini bekleyebilirdin orospu çocuğu," dedi Boutin'e. "Arkadaşlarımın BeyinDostlarını engellediğin zaman savunmasız kaldılar. Bunun olacağını biliyordun."

"Savunmasız değillerdi," diye karşı çıktı Boutin. "Çealarını kullanamamaları da savaş bıçaklarını ve dövüş yeteneklerini kullanabilirlerdi. BeyinDostlarınızı söküp almak çoğunuzu şoka sokar, ama bazılarınızın savaşmaya devam ettiği de olur. Mesela sen. Tabii sen diğer pek çoğundan daha hazırlıklıydın herhalde. Anılarıma sahipsen sürekli binlerine bağlı olmamak nasıldır bilirsin. Yere altınızın ulaşması bile gereğinden fazlaydı. Zaten bizim yalnız sana ihtiyacımız vardı."

"Ne için?" diye sordu Jared.

"Zamanla öğreneceksin," dedi Charles Boutin.

"Bir tek bana ihtiyacın varsa timime ne yapacaksın?" diye sordu Jared.

"Sana cevap verebilirim, ama sanırım asıl sorumu yeteri kadar geçiştirdin, değil mi?" Boutin gülümsedi. "Bana, ben *olmaya* ve buradaki planlarıma dair neler bildiğini öğrenmek istiyorum."

"Burada bulunduğuma göre senden haberimiz olduğunu biliyorsun," dedi Jared. "Varlığın artık bir sır değil."

"O konuda oldukça etkilendiğimi belirtmeliyim," dedi Boutin. "İzlerimi iyice sakladığımı sanıyordum. Bilincimi kaydettiğim veri depolama aygıtına format atmadığım için kendime kızıyorum. Bir an önce yola çıkmak için acele ediyordum, anlarsın ya. Yine de bu geçerli bir bahane değil. Aptallık ettim."

"Aynı fikirde değilim," dedi Jared.

"Olmaman normal," dedi Boutin. "Çünkü öyle yapma- saydım burada bulunamazdın -*burada* kelimesini birden fazla anlamıyla kullanıyorum. Bununla birlikte bilincimi bir beyne geri nakledebilmelerini takdir ediyorum. Gitmeden önce onu ben bile çözememiştim. Çözmeyi kim başardı?"

"Harry Wilson," dedi Jared.

"Harry!" dedi Boutin. "İyi adamdır. O kadar akıllı olduğunu bilmiyordum. Tabii işin büyük bölümünü ben zaten halletmiştim, o ayrı mesele. Koloni

Birliği'nin burada olduğunu bilmesi meselesine gelince, evet, bu bir sorun. Fakat aynı zamanda ilginç bir fırsat da doğuruyor. Durumu lehime çevirmenin yolları var. Şimdi konumuza geri dönelim. Ayrıca timinin yaşıyıp yaşamayacağıının vereceğin cevaplara da dayanacağını bil ki başka geiőtirmelerle uğraşıma. Beni anlıyor musun?"

"Anlıyorum," dedi Jared.

"Mükemmel," dedi Boutin. "Hakkımda neler bildiğini anlat. Çalışmalarımın ne kadarını biliyorsun?"

"Sadece genel hatlarını," dedi Jared. "Ayrıntılarda zorlanıyorum. O anıların kök salmasına yetecek kadar seninkilere benzer tecrübeler yaşamadım."

"Demek benzer tecrübeler önemli," dedi Boutin. "İlginç. Bu da arka kapıdan niye haberdar olmadığını açıklıyor. Peki ya siyasi görüşlerim? Koloni Birliği ve KSG hakkında hissettiklerim?"

"Tahminimce onlardan pek hoşlanmıyorsun," dedi Jared.

"İyi bir tahmin," dedi Boutin. "Ama sözlerine bakılırsa niye öyle düşündüğüme dair doğrudan bir bilgin yok."

"Hayır," dedi Jared.

"ünkü o konuda hiç tecrübe yaşamadın, değil mi?" dedi Boutin. "Ne de olsa sen Özel Kuvvetlere mensupsun. Size verdikleri dersler arasında otoriteyi sorgulamak bulunmaz. Peki ya kişisel tecrübelerim?"

"oğunu hatırlıyorum," dedi Jared. "O kadarına yetecek kadar tecrübe yaşadım."

"Yani Zoë'yi biliyorsun," diye mırıldandı Boutin.

Çocuğun adını duyunca Jared'in duyguları kabardı. "Onu biliyorum," dedi boğuk bir sesle.

Boutin bunu fark etti. "Aynı şeyi sen de hissediyorsun," diyerek Jared'a yaklaştı. "Öyle değil mi? Bana onun öldüğünü söyledikleri zaman hissettiklerimi."

"Evet," dedi Jared.

"Seni zavallı adam," diye fısıldadı Boutin. "Tanımadığın bir ocuk için bu tür şeyler hissetmen ne kötü."

"Onu tanıyorum," dedi Jared. "Senin tanıdığın gibi."

"Bunu görebiliyorum," dedi Boutin ve bir laboratuvar masasına gitti. "Beni ikna ettin Jared," dedi, kendine ve konuşmaya yeniden hakim olarak. "İlginç olarak nitelenebilecek kadar bana benziyorsun."

"Timimin yaşamasına izin verecek misin yani?" diye sordu Jared.

"Şimdilik," dedi Boutin. "Benimle işbirliği yaptın ve arkadaşların üç metre yanlarına yaklaşırlarsa onları hamburgere çevirecek silahlarla çevrili vaziyetteler. Onları öldürmem için bir sebep yok yani."

"Peki ya ben?" dedi Jared.

"Sen, dostum, tam ve eksiksiz bir beyin taramasından geçirileceksin," dedi Boutin, üzerinde bir klavye kullandığı masadan gözünü ayırmaksızın. "Hattâ bilincinin bir kaydını alacağım. Ona çok yakından bakmak istiyorum. Bana ne kadar benzediğini öğrenmek istiyorum. Görünüşe bakılırsa pek çok ayrıntıya sahip değilsin ve aşman gereken epey bir Özel Kuvvetler beyin yıkaması var. Ama sanırım önemli konularda pek çok ortak yönümüz bulunuyor."

"Farklı olduğumuz bir konu biliyorum," dedi Jared.

"Sahi mi?" dedi Boutin. "Söyle bakalım."

"Kızım öldü diye yaşayan her insana ihanet edecek değilim," dedi Jared.

Boutin bir dakika boyunca düşünceli gözlerle Jared'ı süzdü. "Tüm bunları Zoë, Covell'da öldü diye yaptığımı sanıyorsun," dedi nihayet.

"Evet," dedi Jared. "Ve bana kalırsa böyle yaparak kızının anısına saygı göstermiş olmuyorsun."

"Demek öyle," dedi Boutin, sonra tekrar klavyeye doğru dönüp bir tuşa bastı. Jared'ın kuvvözü uğuladı ve Jared beyninde sanki bir çimdiklenme hissetti.

"Şu anda bilincini kaydediyorum," dedi Boutin. "Kendini serbest bırak." Adam odadan çıkarak kapıyı arkasından kapadı. Kafasındaki çimdikleme artan Jared, kendini azıcık bile serbest bırakmadı. İşlem devam ederken gözlerini kapalı tuttu.

Jared birkaç dakika sonra kapının açılıp kapandığını işitti. Gözlerini açtı. Boutin geri gelmiş ve kapının yanında durmuştu. "Bilinç kaydı nasıl gidiyor?" diye sordu Jared'a.

"Canımı çok fena yakıyor," dedi Jared.

"Maalesef öyle bir yan etkisi var," dedi Boutin. "Bunun niye olduğundan emin değilim. Bir ara bakmam gerekecek."

"Hiç fena olmaz," dedi Jared, dişlerini sıkarak.

Boutin gülümsedi. "Yine alaycı konuşuyorsun," dedi. "Ama sana acını azaltacağımı düşündüğüm bir şey getirdim."

"Her neyse bana o şeyden iki tane ver," dedi Jared.

"Sanırım bir tanesi yetecek," dedi Boutin ve kapıyı açarak koridorda bekleyen Zoë'yi gösterdi.

Boutin haklıydı. Jared'ın acısı dindi.

"Canım," dedi Boutin, Zoë'ye. "Seni bir arkadaşımıyla tanıştırmak istiyorum. Bu Jared. Lütfen ona merhaba de."

"Merhaba Bay Jared," dedi Zoë, küçük ve kararsız bir sesle.

"Selam," dedi Jared. Sesi her an kırılıp parçalanabilirmiş gibi bir hisse kapıldığı için daha fazlasını söyleme riskine girmede. Fakat kendini çabuk toparladı. "Merhaba Zoë. Seni görmek güzel."

"Jared'ı hatırlamazsın Zoë," dedi Boutin. "Ama o seni hatırlıyor. Anka'da olduğumuz günlerden tanıyor seni."

"Annemi de tanıyor mu?" diye sordu Zoë.

"Sanırım tanıyordu," dedi Boutin. "Hem de yakından."

"Niye o kutuda?" diye sordu Zoë.

"Babana küçük bir deneyde yardım ediyor, hepsi bu," dedi Boutin.

"İşi bitince gelip benimle oynayabilir mi?" dedi Zoë.

"Bakarız," dedi Boutin. "Şimdilik ona veda etsen iyi olacak tatlım. Yapmamız gereken bir sürü iş var."

Zoë dikkatini yeniden Jared'a verdi. "Hoşçakalın Bay Jared," dedi ve kapıdan çıkarak muhtemelen geldiği yere geri gitti. Jared onu biraz daha izlemek ve ayak seslerini duymak için başını uzattı. Derken Boutin kapıyı kapadı.

"Herhalde gidip onunla oynayamayacağının farkındasındır," dedi Boutin. "Zoë burada epey sıkılıyor. Obinlere küçük insan kolonilerinden birinin üstüne bir izleme uydusu yerleştirmelerini söyledim. Uydu, koloninin eğlence yayınlarını korsan olarak yakalayıp Zoë'yi neşelendiriyor ve kızım Koloni Birliği eğitim programlarının sunduğu eğlenceden mahrum kalmıyor. Fakat burada beraber oynayabileceği kimse yok. Bir Obin dadısı var, ama o da genellikle Zoë'nin merdivenlerden düşmediğinden emin olmaya yarıyor. Yani burada tek başımızayız."

"Söyle bana," dedi Jared. "Bana onun nasıl hayatta kalabildiğini söyle. Obinler, Covell'daki herkesi öldürdüler."

"Obinler, Zoë'yi *kurtardı*," dedi Boutin. "Covell'a ve Omagh'a saldıranlar Obinler değil Rraeylerdi. Rraeyler bunu Mercan'daki yenilgileri sebebiyle

Koloni Birliği'nden intikam almak için yaptılar. Saldıracak kolay bir hedef seçtiler, o kadar. Obinler bu planı öğrendi ve varışlarını tam da saldırının ilk safhasının bitimine, Rraeylerin insanlarla savaşmaktan zayıf düşecekleri ana göre ayarladılar. Rraeyleri Covell'dan attıktan sonra da İstasyonu gözden geçirdiler ve sivillerin bir toplantı salonuna tıkılmış olduğunu gördüler. İnsanlar orada tutuluyordu. Rraeyler, vücutları doğru düzgün yenemeyecek kadar geliştirilmiş olduğu için tüm askeri personeli ve bilim insanlarını öldürmüşlerdi. Ama siviller -eh, onların tadına diyecek yoktu. Obinler o saldırıyı düzenlemeseydi Rraeyler herkesi katledip mideye indireceklerdi."

"Sivillerin geri kalanı nerede?" diye sordu Jared.

"Tabii ki Obinler onları öldürdüler," dedi Boutin. "Bilirsin, genelde esir almakla uğraşmazlar."

"Ama Zoë'yi kurtardıklarını söyledin," dedi Jared.

Boutin gülümsedi. "İstasyonu araştırırlarken çalmaya değer bir fikir olup olmadığına bakmak için bilim laboratuvarlarını da gezdiler," dedi. "Obinler harika bilimadamları olsalar da pek yaratıcı değildirler. Başka yerlerde buldukları fikirleri ve teknolojileri geliştirebilirler, fakat kendi başlarına teknoloji üretmekte başarısızdırlar. Zaten Omagh'a ilgi duymalarının başlıca sebeplerinden biri de oradaki bilim istasyonuydu. Bilinç üzerine yaptığım çalışmalar ilgilerini çekti. Benim istasyonda olmadığımı, ama Zoë'nin olduğunu öğrendiler. O yüzden de beni ararlarken onu yanlarına aldılar."

"Yani onu kullanarak sana şantaj yaptılar," dedi Jared.

"Hayır," dedi Boutin. "Yaptıkları daha ziyade bir iyi niyet gösterisiydi. Asıl benim onlardan istediğim şeyler oldu."

"Obinler Zoë'yi ellerinde tuttular, ama *sen* onlardan taleplerde bulundun," dedi Jared.

"Aynen öyle," dedi Boutin.

"Ne gibi taleplerde?" diye sordu Jared.

"Bu savaş gibi," dedi Boutin.

Jane Sagan sekizinci ve son silah mevziine yaklaştı. Bu da diğerleri gibi kadını izledi ve fazla yaklaşıncı uyardı. Sagan'ın görebildiği kadarıyla aralarındaki mesafe aşağı yukarı üç metreye indiği zaman silah ateş açacaktı. Sagan yerden bir taş alıp silaha fırlattı; taş makineye çarpıp zararsızca sekti. Silah taşı izlediyse de başka bir tepki vermedi. Anlaşılan bir taş ile bir insanı birbirinden ayırt edebiliyordu. *İyi bir mühendislik çıkarmışlar*, diye aklından geçirdi Sagan. Bunu övgü anlamında düşünmemişti.

Daha büyük bir taş buldu, güvenli bölgenin sınırına kadar gitti ve taşı silahın sağına fırlattı. O silah taşı izlerken Sagan'ın sağına kalan bir başkası kadına doğru döndü. Silahlar hedefleme bilgilerini paylaşıyordu; Sagan birinin dikkatini dağıtarak yanından geçip gidemeyecekti.

İçinde bulundukları çöküntü, Sagan'ın yamaç ağzından ötesini görebileceği sığıktaydı. Seçebildiği kadarıyla etrafta herhangi bir Obin askeri yoktu. Obinler ya saklanıyorlardı ya da insanların bir yere gidemeyeceğine olan güvenleri tamdı.

"Evet!"

Sagan dönüp bakınca Daniel Harvey'nin kıvrılıp bükülen bir şeyle kendisine doğru geldiğini gördü. "Bakın akşam yemeği için ne buldum," dedi adam.

"O ne?" diye sordu Sagan.

"Biliyorsam ne olayım," dedi Harvey. "Sürünerek yerden çıktığınızı gördüm ve geri kaçmadan önce onu yakaladım. Ama iyi direndi. Beni ısırmasın diye başını tutmak zorunda kaldım. Yiyebileceğimizi düşündüm."

O zamana kadar Seaborg da yaratığa bakmak için topallayarak gelmişti. "Ben o şeyi yemem," dedi adam.

"Peki," dedi Harvey. "Sen açlıktan öl. Teğmenle ben yeriz."

"Yiyemeyiz," dedi Sagan. "Buradaki hayvanlar bizim yiyecek ihtiyacımızla uyumlu değil. Ha onu yemişsin ha yerdeki taşları."

Harvey hayalleri yıkılmış gibi Sagan'a bakakaldı. "İyi," dedi ve yaratığı yere bırakmak için eğildi.

"Bekle," dedi Sagan. "O şeyi fırlatmanı istiyorum."

"Ne?" dedi Harvey.

"Hayvanı silaha doğru fırlat," dedi Sagan. "Yaşayan bir şeye ne yapacaklarını görmek istiyorum."

"Bu çok zalimce," dedi Harvey.

"Az evvel o canı çıkasınca şeyi yemeyi düşünüyordun," dedi Seaborg. "Şimdi hayvanlara zulmetmekten mi endişeleniyorsun?"

"Kapa çeneni," dedi Harvey. Hayvanı fırlatmak için kolunu geriye attı.

"Harvey," dedi Sagan. "Lütfen onu silaha dosdoğru fırlatma."

Harvey ansızın mermilerin kendi vücuduna da isabet edeceğini fark etti. "Pardon," dedi. "Aptalcaydı."

"Yukarılara fırlat," dedi Sagan. "Çok yukarılara." Harvey omuz silkip elindekini fırlattı; yaratık havada bir yay çizerek üçünden uzaklaştı. Silah

kalkabildiği kadar kalkarak yarattığı izledi. En son, takriben elli derecelik bir açıda durdu. Yaratık menzile girer girmez de hızla ondan tarafa dönerek zavallı şeye ateş açtı. Fırlattığı iğneler, yarattığın derisiyle temas edince genişleyerek onu paramparça etti. Bir saniyeden daha kısa bir sürede hayvandan geriye bir kan bulutu ve yere düşen birkaç parça et hariç hiçbir şey kalmamıştı.

"Çok güzel," dedi Harvey. "Artık silahların çalıştığını biliyoruz. Ve ben hâlâ açım."

"Bak bu çok ilginç," dedi Sagan.

"Karnımın aç olması mı?" dedi Harvey.

"Hayır Harvey," diye çıkıştı Sagan. "Şu an karnın zerre kadar umurunda değil. İlginç olan, silahların sadece belli bir açığa kadar kalkabilmesi. Yer hedefleri için tasarlanmışlar." "Eee?" dedi Harvey. "Biz de yerdeyiz zaten."

"Ağaçlar," dedi Seaborg ansızın. "Vay anasını."

"Aklından ne geçiyor Seaborg?" diye sordu Sagan.

"Dirac ve ben eğitimimiz sırasında rakip takıma ağaçlardan gizlice yaklaşarak bir savaş oyunu kazanmıştık," dedi. "Yerden saldırmamızı bekliyorlardı. Biz tepelerine binene kadar yukarı bakmayı akıl edemediler. Tabii daha sonra neredeyse ağaçtan düşüp ölüyordum. Ama *fikir* işe yaradı."

Üçü birlikte dönüp sınırları dahilindeki ağaçlara baktılar. Bunlar gerçek ağaçlar değilse de onların Arist karşılığıydı: Göge doğru metrelerce yükselen ince dallı bitkiler.

"Lütfen bana aynı delice şeyi düşündüğümüzü söyleyin," dedi Harvey. "Bu fikrin bir tek benim aklımdan geçmesini hiç istemem."

"Haydi gelin," dedi Sagan. "Gidip ne yapabileceğimize bir bakalım."

"Bu çok saçma," dedi Jared. "Obinler sırf sen istedin diye bir savaş başlatmaz."

"Sahi mi?" dedi Boutin. Yüzünde alaycı bir tebessüm belirdi. "Bunu Obinler hakkında bizzat öğrendiğin engin bilgilere dayanarak mı söylüyorsun? Konu üzerinde yıllarca yaptığın çalışmalara mı? Yoksa doktora tezinin konusu Obinler miydi?" "Hiçbir canlı türü sırf biri istedi diye savaş başlatmaz," dedi Jared. "Ayrıca Obinler kimse için karşılıksız bir şey yapmaz."

"Şimdi de yapmıyorlar zaten," dedi Boutin. "Savaş onlar için sadece bir araç -asıl istedikleri benim onlara teklif ettiğim şey."

"Peki neymiş o?" diye sordu Jared.

"Obinlere ruh verebilirim," dedi Boutin.

"Anlamıyorum," dedi Jared.

"Çünkü Obinleri tanımıyorsun," dedi Boutin. "Obinler yaratılmış bir ırk - Consular onları sırf neler olacağını görmek için oluşturdular. Fakat aksi yöndeki söylentilere rağmen Consular mükemmel değil. Onların da hata yaptığı oluyor. Ve Obinleri yaratırken çok büyük bir hata yaptılar. Obinlere zekâ verdiler, ama *bilinç* vermediler -öyle bir şey güçleri dahilinde değildi.

"Ama Obinler bilinçli," dedi Jared. "Bir toplumları var. Kendi aralarında iletişim kuruyorlar. Hatırlıyorlar. *Düşünüyorlar*."

"Ne olmuş yani?" dedi Boutin. "Karıncaların da bir toplumu vardır. Her canlı türü kendi arasında iletişim kurar. Hatırlamak için zekâyı ihtiyacın yoktur -kafanda, yaptığın her şeyi hatırlayan bir bilgisayar var ve esasen bir taş parçasından daha zeki değil. Düşünmeye gelince, düşünmenin neresi onu yaparken kendini gözlemlemeni gerektirir ki? Hiçbir şeyi. Tekhücreli bir canlıdan daha fazla içebakışı olmadığı halde yıldızlar arası yolculuk yapan bütün bir ırk yaratabilirsin ve Obinler bunun canlı örneği. Obinler *toplu halde* varolduklarının bilincindeler. Fakat *bireysel olarak* teki bile bizim kişilik diyebileceğimiz bir şeye sahip değil. Egoları yok. 'Ben' diye bir şeyden habersizler."

"Bu hiç mantıklı değil," dedi Jared.

"Neden değilmiş?" dedi Boutin. "Benlik algısının göstergeleri nedir? Ve bunlar Obinlerde var mı? Obinlerin bir sanatı bile yok Dirac. Müziğe, edebiyata veya görsel sanatlara sahip değiller. Sanat kavramını entelektüel açıdan anlayabiliyor ama takdir edemiyorlar. Sadece bilgilendirme amacıyla iletişim kuruyorlar: Nereye gittikleri, ileriki tepenin arkasında ne olduğu veya kaç kişiyi öldürmeleri gerektiği gibi. Yalan söyleyemiyorlar. Yalana karşı ahlaki bir çekinceleri olduğundan değil -hiçbir şeye karşı öyle bir çekinceleri yok - ama nasıl ki sen veya ben zihin gücümüzü kullanarak bir nesneyi yerden kaldıramıyorsak onlar da kafalarında yalan tasarlayamıyorlar. Beyinleri öyle bir kabiliyete sahip değil. Herkes yalan söyler; bilinci ve koruması gereken bir imajı olan herkes. Ama Obinler söylemiyor. Onlar mükemmel."

"Kendi varlığının farkında olmamak bana göre 'mükemmellik' değildir," dedi Jared.

"Ama onlar öyleler," diye üsteledi Boutin. "Yalan söylemiyorlar. Toplumsal yapıları dahilinde birbirleriyle mükemmel bir işbirliği içindeler. Sorunlar ve anlaşmazlıklar önceden belirlenmiş kurallar çerçevesinde çözülüyor. Birbirlerine kazık atmıyorlar. Mükemmel bir ahlaka sahipler çünkü ahlakları mutlak-benliklerinin bir parçası. Gurura ya da hırsa sahip değiller. Cinsel gururları bile yok. Hepsi de hermafrodit ve genetik bilgilerini seninle benim

el sıkışmamız gibi nesilden nesle aktarıyorlar. Korkuları da yok."

"Her yaratığın korkuları vardır," dedi Jared. "Bilinçli olmayanların bile."

"Hayır," dedi Boutin. "Her yaratık hayatta kalma güdüsüne sahiptir. Bu ilk bakışta korku gibi görünür, ama değildir. Korku, ölümden veya acıdan kaçınma arzusu değildir. Korku, kendin olarak tanımladığın şeyin son bulabileceği bilgisine dayanır. Korku varoluşsaldır. Obinlerde ise varoluşsallığın zerresi yok. Bu nedenle asla teslim olmuyorlar. Bu nedenle kimseyi tutsak almıyorlar. Koloni Birliği de bu nedenle onlardan korkuyor. Çünkü Obinler asla korkutulamıyor. Ne kadar müthiş bir avantaj! Hattâ bu o denli büyük bir avantaj ki, bir gün yine insan askerler yaratmam istense bilinçten yoksun bırakılmalarını öneririm."

Jared ürperdi. Boutin bunu fark etti. "Hadi ama Dirac," dedi. "Bilincin senin için mutluluk kaynağı olduğunu söyleyemezsin. Kendi varlığının dışındaki bir amaç için yaratıldığını bilmenin. Anılarının bir başkasına ait olduğunu bilmenin. Tek amacının Koloni Birliği'nin istediği kişileri ve şeyleri öldürmek olduğunu bilmenin. Egosu olan bir silahsın sen. Egosuz kalsaydın daha rahat ederdin."

"Hadi oradan," dedi Jared.

Boutin gülümsedi. "Eh, haklısın," dedi. "Benlik algımdan mahrum kalarak yaşamayı ben de istemezdim. Ve ben olarak doğduğun için senin de öyle hissetmene şaşırdım diyemem."

"Obinler mükemmelse sana niye ihtiyaç duyduklarını anlamıyorum," dedi Jared.

"Çünkü kendilerini mükemmel görmüyorlar," dedi Boutin. "Bilinçlerinin noksan olduğunu biliyorlar ve bu durum bireysel anlamda pek bir şey ifade etmese de ırk genelinde çok önemli. Bilinç konusunda yaptığım çalışmaları gördüler -çoğunlukla bilinç transferi konusunda, ama bilinci bir bütün halinde kaydedip depolamakla ilgili daha eski notlarımı da. Onlara verebileceğimi düşündükleri şeyi arzuluyorlar. Hem de çok."

"Peki onlara bilinç verdin mi?" diye sordu Jared.

"Henüz değil," dedi Boutin. "Ama yaklaşıyorum. Hem de her zamankinden fazla arzu duymalarına sebep olacak kadar."

"Arzu," diye tekrarladı Jared. "Şuurdan yoksun bir canlı türü için güçlü bir duygu."

"Obin kelimesinin ne anlama geldiğini biliyor musun?" diye sordu Boutin. "Obinlerden bir ırk olarak bahsetmek için kullanıldığında değil, Obin dilindeki asıl karşılığını."

"Hayır," dedi Jared.

"Eksik anlamına geliyor," dedi Boutin ve başını yana eğerek merakını gösterdi. "İlginç, öyle değil mi? Çoğu zeki canlı türünün geçmişine, kendilerine verdikleri ismin kökenine bakacak olursan, *halk* sözünün o veya bu çeşidiyle karşılaşırısın. Çünkü her canlı türü, varlığına kendi küçük ana dünyasında başlar ve evrenin merkezi olduğundan emindir. Ama bu durum Obinler için geçerli değil. Onlar ne olduklarını daha en başından biliyorlardı ve kendilerini ifade etmek için kullandıkları sözcük, diğer tüm zeki canlı türlerinde bulunan bir şeyden mahrum olduklarını bildiklerinin işareti. Onlarda bilinç *eksik*. Zaten dillerindeki tanımlayıcı tek sözcük o. Şey, bir de *eksiklilerin yurdu* anlamına gelen *Obinur*. Diğer her şeyleri kemik kadar kuru. Mesela Arist'in anlamı *üçüncü ay*. Ama *Obin* harikulade. Her canlı türünün kendine en büyük kusurunun adını verdiğini hayal et. Biz kendi türümüze *kibir* diyebilirdik."

"Bilinçten yoksun olmaları onlar için neden bu kadar önemli?" diye sordu Jared.

"Bilgi ağacının meyvesinden yiyemeyeceğini bilmek Havva için neden önemliydi?" dedi Boutin. "Olmaması gerekirdi, ama öyleydi. Havva aklı çelinebilecek biriydi -ki her şeye kadir bir Tanrı'ya inanıyorsan Tanrı öyle bir özelliği Havva'ya kasıtlı olarak vermiş demektir. Bana sorarsan Tanrı pis bir oyun oynamış. Obinlerin şuur arzulaması için bir sebep yok. Zaten şuurun onlara bir faydası da olmaz. Ama yine de istiyorlar. Bence Consuların işi berbat etmemiş, egosuz bir zekâyı Obinlere yanlışlıkla vermemiş olmaları mümkün. Belki de onları bilerek öyle yaratmış, elde edemeyecekleri tek şeye arzu duyacak şekilde tasarlamışlardır."

"İyi de neden?"

"Kim bilir?" dedi Boutin. "Ortalıktaki en gelişmiş canlı türüysen davranışlarını bizim gibi ilkel canlılara açıklamana gerek yoktur. Consular bize kıyasla tanrı bile sayılabilirler. Obinler de zavallı, akılsız Ademler ile Havvalar."

"Tabii sen de bu durumda yılan^[4] oluyorsun," dedi Jared.

Boutin bu üstü kapalı hakaret karşısında gülümsedi. "Belki öyleyimdir," dedi. "Ve belki Obinlere istediklerini vererek onları egosuz cennetlerinden çıkmak zorunda bırakırım. Daha sonra ne halleri varsa görsünler. Tabii bu esnada kendi amaçlarımı gerçekleştirebilirim. İstedğim savaşı çıkartır ve Koloni Birliği'ni sona erdiririm."

Üçünün bakmakta olduğu 'ağaç' yaklaşık on metre yüksekliğinde ve bir metre çapındaydı. Gövdesi çıkıntılarla kaplıydı; bunlar bir yağmur sırasında suyu ağacın her tarafına ulaştırabiliyordu. Her üç metrede bir sarmaşık ve ince dal demetleriyle kaplı daha büyük ve dairesel çıkıntılar yer alıyor,

yükseklik arttıkça bunların çevresi kısılıyordu. Sagan, Seaborg ve Harvey ağacın rüzgarda sallanmasını bir süre seyrettiler.

"Ağacı bu denli sallandırmak için çok hafif bir esinti var," dedi Sagan.

"Rüzgar muhtemelen yukarılarda daha hızlıdır," dedi Harvey.

"Fazla bir fark yoktur," dedi Sagan. "Hattâ belki de hiç. Tepesi sadece on metre yukarıda."

"Belki de içi boştur," dedi Seaborg. "Anka'daki ağaçlar gibi. Dirac ve ben savaş oyunu sırasında basacağımız Anka ağaçlarını dikkatle seçiyorduk. Küçüklerden bazıları ağırlığımızı taşımıyordu."

Sagan başını salladı. Ağaca yaklaştı ve küçükçe çıkıntılardan birine ağırlığını verdi. Çıkıntı kırılmadan önce onu makul bir süre boyunca taşıdı. Sagan yeniden ağacın yukarılarına bakıp düşündü.

"Tırmanmaya mı niyetlisin Teğmen?" diye sordu Harvey. Sagan cevap vermedi; ağacın çıkıntılarını kavradı ve onlardan birine fazla yüklenmemek için ağırlığını eşit olarak dağıtmaya özen göstererek kendini yukarı çekti. Tepeye olan yolun üçte ikisini tırmanmışken ve gövde yavaş yavaş incelirken ağacın bükülmeye başladığını hissetti. Ağırlığıyla ağacı aşağı çekiyordu. Dörtte üçüne vardığında gövde epeyce bükülmüştü. Sagan tahtadan gelecek çatırtı veya kırılma sesleri duymayı bekleyerek kulak kesildi, fakat birbirine sürtünen çıkıntıların hışırtısı dışında hiçbir şey işitmedi. Bu ağaçlar son derece esnekti; Arist'in küresel okyanusunun yarattığı muazzam kasırgalar, gezegenin nispeten ufak ada kıtalarını sık sık dövdüğü için Sagan ağaçların epeyce rüzgar gördüklerini tahmin ediyordu.

"Harvey," diye seslendi kadın, ağacı dengede tutmak için hafif hafif ileri geri giderek. "Ağaç kırılacak gibi olursa bana haber ver."

"Gövdenin dibi sağlam gözüküyor," dedi Harvey.

Sagan en yakındaki makineye baktı. "Sence şu silahla aramızda ne kadar mesafe vardır?"

Harvey kadının sözü nereye vardırıldığını anladı. "Aklından geçeni yapamayacağın kadar Teğmen."

Sagan bundan o kadar da emin değildi. "Harvey," dedi, "git Wigner'ı getir."

"Ne?" dedi Harvey.

"Wigner'ı buraya getir," dedi Sagan. "Bir şey denemek istiyorum." Harvey hayrete kapılarak kısa bir süre ona ağzı açık bakakaldı, ardından Wigner'ı getirmek üzere gönülsüzce uzaklaştı. Susan aşağıdaki Seaborg'a baktı. "Sen ne durumdasın?" diye sordu.

"Bacağım ağrıyor," dedi Seaborg. "Başım da. Bir şeyim eksikmiş gibi

geliyor."

"Bütünleşmeyi özlüyorsun," dedi Sagan. "Onsuz odaklanmak zor."

"Odaklanmamda sorun yok," dedi Seaborg. "Asıl sorun bütünleşmeyi ne kadar özlediğime odaklanıyor olmam."

"Merak etme, ölmezsin," dedi Sagan. Seaborg homurdandı.

Harvey birkaç dakika sonra Wigner'ın cesedini omzunda taşıyarak geri geldi. "Dur tahmin edeyim," dedi. "Bunu yanına getirmemi istiyorsun."

"Evet, lütfen," dedi Sagan.

"Tabii canım, neden olmasın?" dedi Harvey. "Omzunda ceset taşırken ağaca tırmanmak gibisi yoktur."

"Yapabilirsin," dedi Seaborg.

"Dikkatim dağıtılmadığı sürece evet," diye söylendi Harvey. Wigner'ı omzunda biraz kaydırdı ve tırmanmaya başlayarak kendi ağırlığıyla beraber onunkini de ağaca verdi. Ağaç gıcırdayarak epeyce eğildi ve Harvey'yi hem dengesini koruması hem de Wigner'ı düşürmemesi için santim santim hareket etmeye mecbur bıraktı. Harvey, Sagan'ın yanına vardığı sırada gövde neredeyse doksan derece eğilmişti.

"Ya şimdi?" dedi Harvey.

"Onu ikimizin arasına koyabilir misin?" dedi Sagan. Harvey homurdanarak Wigner'ı dikkatle omzundan indirdi ve gövdeye yüzükoyun yatırdı. Sonra başını kaldırıp Sagan'a baktı. "Belirtmeden geçemeyeceğim: Bu yaptığımız berbat bir şey," dedi.

"Wigner bize yardım ediyor," dedi Sagan. "Daha kötüsü de olabilirdi." Kadın bir bacağına dikkatle gövdeden sarkıttı. Harvey de aynı şeyi diğer tarafta yaptı. "Üçe kadar sayacağım," dedi Sagan ve üç dediği anda ikisi birlikte beş metre yükseklikten atladı.

İki insanın ağırlığından kurtulan ağaç diklemesine savrularak Wigner'ın cesedini gövdenin üzerinden fırlattı. Ceset, silahlara doğru havada bir yay çizdi. Pek de başarılı bir atış sayılmazdı; fırlatmadan evvel Wigner'ın aşağı kayması sonucunda toplam enerji miktarı azalmış ve ağırlık merkezi yer değiştirmişti. Wigner'ın havada izlediği yol, onu en yakındaki silahın tam önüne taşıdı. Adam menzile girer girmez silah onu un ufak etti. Wigner bir et ve iç organ yığını olarak yerlere saçıldı.

"Tanrım," dedi Seaborg.

Sagan ona doğru döndü. "Yaralı bacağına rağmen tırmanabilir misin?" diye sordu.

"Evet," dedi Seaborg. "Ama o şekilde vurulmak için hiç acelem yok."

"Vurulmayacaksın," dedi Sagan. "Bengideceğim."

"Az önce Wigner'a neler olduğunu gördün, değil mi?" diye sordu Harvey.

"Gördüm," dedi Sagan. "Wigner bir cesetti ve uçuşunu kontrol edemiyordu. Ayrıca benden daha ağırdı ve ağaçtan şenle ben atladık. Ben hafifim, canlıyım ve ikinizin kütlesi daha büyük. Silahları aşabilmem lazım."

"Yanılıyorsan püre olacaksın," dedi Harvey.

"En azından çabuk öleceğim," dedi Sagan.

"Evet," dedi Harvey. "Ama pis bir şekilde."

"Bak, öldüğüm zaman beni eleştirmek için bol bol vaktiniz olacak," dedi Sagan. "Ama şimdilik hepimizin bu ağaca çıkmasını istiyorum."

Birkaç dakika sonra Seaborg ile Harvey, eğik gövdenin üzerinde çömelerek dengesini sağlayan Sagan'ın iki yanında duruyorlardı.

"Son bir sözün var mı?" dedi Harvey.

"Hep baş belasının teki olduğunu düşünmüşümdür Harvey;" dedi Sagan.

Harvey gülümsedi. "Ben de seni seviyorum Teğmen." Seaborg'a bakıp başını salladı. "Şimdi," dedi. Beraber aşağı atladılar.

Ağaç hızla yukarı savruldu, Sagan hızlanma karşısında pozisyonunu koruyabilmek için uğraştı. Ağaç, savruluşunun zirve noktasına vardığı zaman Sagan gövdeden destek alarak sıçradı ve böylece kendi kuvvetini ağacınkine ekledi. Hiç beklemediği kadar yükseldi: Kendisini izleyen, fakat ateş açamayan silahların üstünden rahatça aştı. Silahlar tarafından izlenmeyi sürdürürken sınırın epey ötesine geçti ve aşağıdaki çayırlığa doğru süratle alçaldı. *İşte bu canımı yakacak*, diye düşünecek zamanı oldu, sonra da kendini tortop edip yere çarptı. Tulumu sertleşerek darbenin bir kısmını emdiyse de Sagan en az bir kaburgasının çatladığını hissetti. Sertleşen tulum sebebiyle normalde yuvarlanacağından daha uzağa yuvarlandı. Sonunda durdu ve uzun otların arasında yatarak nasıl nefes alınacağını hatırlamaya çalıştı. Bunu becermesi, beklediğinden birkaç dakika daha uzun sürdü.

Sagan uzaktan Harvey'yle Seaborg'un kendisine seslendiklerini duyabiliyordu. Duyduğu bir diğer şey de, aksi istikametten gelen ve zaman geçtikçe yükselen boğuk bir vızıltıydı. Otların arasında yatmayı sürdürerek pozisyonunu değiştirdi ve ilerisini görmeye çalıştı.

Küçük ve silahlı bir aracın içindeki bir çift Obin, dosdoğru üzerine geliyordu.

"Anlaman gereken ilk şey Koloni Birliği'nin kötü olduğu," dedi Boutin, Jared'a.

Baş ağrısı fazlasıyla geri gelmiş olan Jared, Zoë'yi yeniden görmek için can atıyordu. "Ben öyle düşünmüyorum," dedi.

"Zaten niye düşünesin ki?" dedi Boutin. "Daha bir-iki yaşındasın. Hayatın başkalarının söylediklerini yapmaktan ibaret. Bugüne dek kendi kendine bir seçim yapmışlığın yok."

"Bu vaazı daha önce de dinledim," dedi Jared, Cainen'i anımsayarak.

"Özel Kuvvetlerdeki birinden mi?" diye soran Boutin cidden şaşırmıştı.

"Bir Rraey tutsaktan," dedi Jared. "Adı Cainen. Seninle bir kez görüştüğünü söylemişti."

Boutin'in alnı kırıştı. "Adı tanıdık gelmiyor," dedi. "Ama son zamanlarda epey Rraey ve Eneshalıyla tanıştım. İsimler birbirine karışıyor. Yine de bunları bir Rraey'den duymuş olman mantıklı. Onlar tüm bu Özel Kuvvetler olayını ahlaki bir rezalet olarak görüyorlar."

"Evet, biliyorum," dedi Jared. "Bana bir köle olduğumu söyledi."

"Öylesin de!" dedi Boutin heyecanlanarak. "Ya da en azından üzerinde hiç kontrolün olmayan bir hizmet süresiyle yükümlü bir uşak. Evet, insanlığı kurtarmak için doğduğunu öne sürerek ve seni bütünleşme yoluyla bölük arkadaşlarına zincirleyerek bu konuda iyi hissetmeni sağlıyorlar. Ama işin özüne inecek olursan bunlar, sana hükmetmek için kullanılan yollar olmaktan öteye geçemiyor. Hem zaten bir, belki iki yaşındasın; evren hakkında ne bilirsin ki? Sadece onların sana anlattıklarını biliyorsun - evrenin düşmanca bir yer olduğunu ve daima saldırıya uğradığımızı. Peki sana Koloni Birliği'nin anlattığı her şeyin yanlış olduğunu söylersem ne dersin?"

"Yanlış değil," dedi Jared. "Evren sahiden de düşmanca bir yer. Bunu bilecek kadar çok savaş gördüm."

"İyi de tek gördüğün şey savaş," dedi Boutin. "Koloni Birliği'nin senden öldürmeni istediği şeyleri öldürmediğin bir yerde bulunmuşluğun yok. Ayrıca evrenin Koloni Birliği'ne düşmanca yaklaştığı mutlak surette doğru. Bunun sebebi de *Koloni Birliğinin evrene düşmanca yaklaşması*. İnsanlık evrene açıldığından beri karşılaşp da savaşa tutuşmadığımız canlı türü neredeyse hiç olmadı. Koloni Birliği'nin müttefik veya ticaret ortağı olarak faydalı bulunduğu ırklar var, fakat bunlar yok denebilecek kadar az sayıda. Koloni Birliği'nin sıçrama ufkü dahilinde altı yüz üç zeki canlı türü tanıyoruz Dirac. KB'nin bunlardan kaçını tehdit olarak nitelediğini, yani KSG'nin canı istediği zaman sebep göstermeden saldırabileceğini biliyor musun? Beş yüz yetmiş yedi. Tanıdığın zeki ırkların yüzde doksan altısına karşı bilfiil düşmanca davranmak yalnız budalaca değildir. Bu ırk çapında bir intihardır da."

"Diğer ırklar da birbiriyle savaşıyor," dedi Jared. "Savaşan bir tek Koloni Birliği değil ki."

"Evet," dedi Boutin. "Her canlı türünün rekabet ettiği ve savaşa tutuştuğu türler vardır. Fakat diğer türler, karşılaştıkları *her türe* savaş açmazlar. Biz onları bir ittifaka itmeden önce Rraeyler ile Eneshalılar uzun soluklu düşmanlardı ve kim bilir, belki bir gün yine öyle olurlar. Ama onlardan hiçbiri diğer *tüm* ırkları kalıcı bir tehdit olarak değerlendirmiyor. Bunu Koloni Birliği'nden başka *hiç kimse* yapmıyor. Hiç Meclis diye bir şey duydun mu Dirac?"

"Hayır," dedi Jared.

"Meclis, galaksinin bu kısmındaki yüzlerce türün katıldığı büyük bir toplantıdır," dedi Boutin. "Meclis en son yirmi sene kadar önce toplanarak bölge geneline hizmet verecek bir hükümetin temelini atmaya çalıştı. Bu hükümet yeni kolonileri sistemli bir şekilde dağıtarak gayrimenkul kavgalarının sona ermesine yardımcı olacak, böylece ırklar birbiriyle ölümüne yarışmaktan ve ellerindekileri almaya çalışanları geri püskürtmekle uğraşmaktan vazgeçeceklerdi. Her canlı türü Meclis'e katılmadı, ama sadece ikisi temsilci göndermeyi bile reddetti. Bunlardan biri Consulardı; zaten niye göndereceklerdi ki? Diğeri de Koloni Birliği'ydi."

"Herhalde sözüne güvenmemi beklemiyorsun," dedi Jared.

"Senden hiçbir şey beklemiyorum," dedi Boutin. "Az önce söylediklerimi bilmiyordun. KSG'nin düşük rütbeli askerleri de bilmiyor. Hele koloniciler hiç bilmiyor. Tüm uzay gemileri, sıçrama mekikleri ve iletişim uyduları Koloni Birliği'nin elinde. Tüm ticaret ve az miktardaki diplomasi onların uzay istasyonlarında yapılıyor. Koloni Birliği bütün bilgilerin aktığı bir darboğaz ve kolonilerin neyi öğrenip neyi öğrenmeyeceğine o karar veriyor. Üstelik sadece kolonilerin değil, Dünya'nın da. Hattâ Dünya'nın durumu daha da kötü."

"Niye?" diye sordu Jared.

"Çünkü son iki asırdır Dünya'ya sosyal anlamda geri zekâlı muamelesi yapılıyor," dedi Boutin. "Koloni Birliği oradan insan *hasat ediyor* Dirac. Zengin ülkeleri ordusu, fakir ülkeleri de kolonici stoku için kullanıyor. Ve KB bu düzenden öylesine memnun ki oradaki toplumun doğal evrimini bilfiil bastırıyor. Dünya'nın değişmesini *istemiyor*. Öyle bir şey, asker ve kolonici üretimini sekteye uğratar. KB de bu yüzden Dünya'yı insanlığın geri kalanından yalıtarak orada yaşayanları nasıl bir çıkmazda olduklarını öğrenmekten alıkoyuyor. Adına Kıvırcık dedikleri bir hastalık üretip Dünya'daki insanlara bunun uzaylılardan bulaştığını söylediler. Bunu bahane ederek de gezegeni karantina altında tutuyorlar. Hileyi sürdürmek için de her bir-iki nesilde bir hastalığı kısa bir süreliğine canlandırıyorlar."

"Dünya'dan gelmiş insanlarla tanıştım," dedi Jared, Teğmen Cloud'u düşünerek. "Aptal değiller. Geri bırakılsalardı bunu bilirlerdi."

"Hiç merak etme: Koloni Birliği hâlâ bir gelişme eğrisinde oldukları izlenimini vermek için arada sırada bir buluşa izin veriyor, ama bu asla *önemli* bir şey olmuyor," dedi Boutin. "Yeni bir bilgisayar. Bir müzik oynatıcı. Bir organ nakil tekniği. Dünya'dakilerin yaşamlarını ilginç kılmak amacıyla kimi zaman bir kara savaşına da izin veriyorlar. Yine de iki yüzyıl önceki sosyal ve siyasi yapı yerini koruyor. Dünya'dakiler hakiki bir istikrara kavuştukları için bunun böyle olduğunu sanıyorlar, ama hâlâ yetmiş beş yaşında ölüyorlar! Ne kadar saçma. Koloni Birliği, Dünya'yı öyle güzel idare ediyor ki Dünya idare edildiğinin farkında bile değil. Gerçekleri bilmiyorlar. Aynı şey koloniler için de geçerli. Kimsenin bir şey bildiği yok."

"Sen hariç," dedi Jared.

"Benim işim asker yaratmaktı Dirac," dedi Boutin. "Olup bitenleri bana söylemek zorundaydılar. Klonumu vurana kadar çok gizli seviyesinde izne sahiptim. Meclis'in varlığını o sayede biliyorum. Bildiğim diğer bir şey de, Koloni Birliği yok edilmezse insanlığın ortadan kalkacağı."

"Bugüne kadar ayakta kalmayı başarmış gözüküyoruz," dedi Jared.

"Çünkü Koloni Birliği evrendeki kargaşadan istifade ediyor," dedi Boutin. "Ama Meclis anlaşmayı onayladığı zaman -ve bu önümüzdeki bir-iki yıl içinde gerçekleşecek- Koloni Birliği başka koloniler kuramaz olacak. Meclis'in askeri gücü, onları almaya çalıştıkları gezegenlerden atacak. KB başkalarının kolonilerini de fethedemeyecek. Olduğumuz yerde sıkışıp kalacağız ve başka bir ırk bizim dünyalarımızdan birini almaya karar verdiği zaman onu kim durduracak? Meclis, kendisine katılmayan ırkları korumayacak. Yavaş yavaş fakat önü alınamaz bir şekilde yine tek bir dünyaya tıkılacağız; ona bile izin verirlerse."

"Yani bu durumun değişmesi için bir savaş gerekiyor," dedi Jared, kuşkusunu gizlemeden.

"Doğru," dedi Boutin. "Sorun insanlık değil. Sorun Koloni Birliği. Koloni Birliği'nden kurtul, yerine insanları hasat etmeyi ve kendi emelleri doğrultusunda onları bilgisiz bırakmayı değil de onlara sahiden yardımcı olmayı amaç edinen bir hükümet getir, sonra da yeni koloni dünyalardan makul bir pay alabilmek için Meclis'e katıl."

"Herhalde senin yönetiminde," dedi Jared.

"Yeterince organize olana dek evet," dedi Boutin.

"Tabii bu maceradaki müttefiklerin Rraeyler ile Eneshalıların kendileri için seçtikleri dünyalar hariç," dedi Jared.

"Rraeyler ile Eneshalılar bedavaya savaşacak değillerdi," dedi Boutin.

"Dünya da Obinlere kalacak," dedi Jared.

"O benim için," dedi Boutin. "Hediye olarak."

"Aman ne güzel," dedi Jared.

"Obinlerin bilinci ne kadar çok istediklerini hâlâ hafife alıyorsun," dedi Boutin.

"Sadece Zoë'nin intikamını almak için uğraştığını zannederken tüm bunlar daha çok hoşuma gidiyordu," dedi Jared.

Boutin tokat yemişçesine irkildi, ardından Jared'a iyice sokuldu. "Zoë'yi kaybetme düşüncesinin beni ne hale soktuğunu biliyorsun," diye tısladı. "Hem de çok iyi biliyorsun. Ama müsaade et de sana bilmiyor gibi gözüktüğün bir şey söyleyeyim. Mercan'ı Rraeylerden geri aldıktan sonra KSG Askeri İstihbarat bürosu, Rraeylerin bir misillemeye bulunacaklarını tahmin etti ve en olası beş hedefi belirledi. Omagh ile Covell İstasyonu o listenin en tepesindeydi. Peki KSG'nin bu konuda ne yaptığını biliyor musun?"

"Hayır," dedi Jared.

"Hiçbir bok yemediler," dedi Boutin, kelimeleri tükürürcesine. "Bunun sebebi de, Mercan sonrasında KSG'nin zayıf düşmüş olması ve generallerimizden birinin bir Robu kolonisini zorla almaya karar vermesiydi. Diğer bir deyişle yeni bir gayrimenkulün peşine düşmek, elimizdekini korumaktan daha önemliydi. Saldırının gerçekleşeceğinden *haberdardılar* ve hiçbir şey yapmadılar. Obinler benimle iletişim kurana dek tek bildiğim, kızımın sırf Koloni Birliği görevini yapmadığı -yani sorumluluğu altındakileri korumadığı- için ölmüş olduğuydu. Güven bana Dirac. Bütün bunların altında yatan sebep Zoë."

"Peki ya savaş istediğin gibi gitmezse?" diye usulca sordu Jared. "Obinlerin sana verecek hiçbir şeyleri olmasa bile senden bilinçlerini isteyecekler."

Boutin gülümsedi. "Rraeyleri ve Eneshalıları müttefikimiz olarak kaybetmemizden bahediyorsun sanırım," dedi. Jared şaşkınlığını gizlemeye çalıştıysa da başaramadı. "Evet, onu elbette biliyoruz. Ve bu durumun beni bir süreliğine endişelendirdiğini itiraf etmeliyim. Ama şimdi planlarımızı yeniden rayına oturtacağına ve Obinlerin Koloni Birliği'ni tek başlarına alt etmelerini sağlayacağına inandığım bir şeye sahibiz."

"Herhalde onun ne olduğunu bana söylemezsin," dedi Jared.

"Seve seve söylerim," dedi Boutin. "Sensin."

Sagan yattığı yerde etrafını yoklayarak dövüşte kullanabileceği bir şey aradı. Parmakları sert bir şeye dolanınca ona asıldı. Eline yumru şeklinde bir toprak öbeği geldi.

İnceldiği yerden kopsun, diye düşündü ve hoverkraft tam yanından geçtiği sırada ayağa fırlayıp yumruyu ona doğru fırlattı. Yumru, ilkinin arkasında oturan ikinci Obin'in kafasına isabet etti. Yaratık hayretle irkildi ve oturağından düşerek yerde yuvarlandı.

Sagan otların arasından fırladığı gibi Obin'in tepesinde bitti. Afallamış haldeki yaratık, silahını Sagan'a doğrultmaya çalıştı; kadın biraz yana çekildi, silahı Obin'in elinden aldı ve onunla yaratığın başına vurdu. Ciyaklayan Obin yattığı yerde kaldı.

Uzaktaki hoverkraft dönüyor ve Sagan'a hücum edecekmiş gibi görünüyordu. Sagan elindeki silahı inceleyerek hoverkraft iyice yaklaşmadan önce onu kullanmayı çözüp çözemeyeceğine baktı, sonra da uğraşmamaya karar verdi. Obin'i tuttu, uslu dursun diye boynuna bir yumruk attı ve üzerinde kesici bir silah aradı. Yaratığın belinden sarkan savaş bıçağına benzer bir şey buldu. Silahın şekli ve dengesi insan eli için uygun olmasa da Sagan'ın o sırada yapabileceği başka bir şey yoktu.

Hoverkraft artık yönünü tamamen çevirmişti ve Sagan'ın üstüne geliyordu. Sagan taşıttaki silahın namlusunun ateş etmek için dönmeye başladığını görebiliyordu. Aşağı uzandı, bıçağı elinden bırakmaksızın yerdeki Obin'i kavradı ve onu oflayarak kaldırıp hoverkrafta doğru itti. Fleşet mermilerinin isabet etmesiyle beraber Obin adeta dans etti. Sagan, üstünde dans eden bir Obin varken ve taşıt tam kendisine çarpmak üzereyken, cesaret edebildiği kadar yana çekildi ve elindeki bıçağı hızla geçip gitmekte olan Obin'e doğru savurdu. Bıçak Obin'e temas edince kolunun şiddetle sarsıldığını hissetti ve dönerek yere sertçe savruldu. Birkaç dakika boyunca sersemlemiş ve acı çeker bir vaziyette yerde kaldı.

Nihayet ayağa kalktığı zaman hoverkraftın yüz metre ötede beklediğini gördü. Hâlâ onun üzerinde oturan Obin'in sarkmış başını boynuna bağlayan tek şey, incecik bir deri parçasıydı. Sagan yaratığı taşıttan itti ve üzerindeki silahlar ile teçhizatları topladı. Sonra Obin'in kanını elinden geldikince taşıttan sildi ve makinenin nasıl çalıştığını öğrenmek için birkaç dakika uğraştı. Bu da bitince taşıtın yönünü çevirip çite doğru sürdü. Hoverkraft, çökeltiyi saran silahların üzerinden kolayca geçti; Sagan onu menzil dışına, Harvey'yle Seaborg'un önüne indirdi. "Berbat görünüyorsun," dedi Harvey.

"Berbat hissediyorum," dedi Sagan. "Şimdi buradan gitmek mi istersin yoksa biraz daha çene çalmak mı?"

"Duruma göre değişir," dedi Harvey. "Nereye gidiyoruz?"

"Bir görevimiz var," dedi Sagan. "Bence onu bitirmeliyiz."

"Tabii canım," dedi Harvey "Üçümüz hiç silahımız olmadan en az birkaç düzine Obin tarafından korunan bir bilim istasyonuna saldıracağız."

Sagan taşıtın zeminindeki Obin silahını aldı ve onu Harvey'ye uzattı. "Artık bir silahın var," dedi. "Tek yapman gereken onu nasıl kullanacağını öğrenmek."

"Harika," diyen Harvey silahı aldı.

"Sence Obinler hoverkraftlarından birinin eksik olduğunu ne kadar sürede fark ederler?" diye sordu Seaborg.

"Çok kısa bir sürede," dedi Sagan. "Haydi. Artık gitme zamanı."

"Görünüşe bakılırsa kaydın tamamlanmış," dedi Boutin ve masasındaki ekrana doğru döndü. Mengenemsi çimdikleme hissi birkaç saniye önce geçtiği için Jared bunu Boutin söylemeden önce anlamıştı.

"Planı tekrar rayına oturtacak şeyin ben olduğumu söylerken ne demek istiyordun?" dedi Jared. "Sana yardım etmeyeceğim."

"Niye?" dedi Boutin. "İnsanlığı ağır ağır boğulmaktan kurtarmak istemiyor musun?"

"Sunumunun beni pek de ikna etmediğini söyleyeyim, gerisini sen anla," dedi Jared.

Boutin omuz silkti. "Öyle olsun," dedi. "Benimle aynı olduğun yahut en azından bana benzediğin için benim gibi düşüneceğini umuyordum. Ama sonuçta anılarımdan ve kişisel özelliklerimden kaçına sahip olursan ol hâlâ başka birisin, değil mi? Daha doğrusu şimdilik öylesin."

"O da ne demek?" dedi Jared.

"Oraya geleceğim," dedi Boutin. "Ama evvela sana bir hikâye anlatmak istiyorum. Böylece bazı şeyler netleşebilir. Uzun yıllar önce Obinler ile Ala adlı bir ırk, bazı gayrimenkuller için kapıştılar. Askeri açıdan Alalar ile Obinler ilk bakışta eşit güçteydiler, fakat Ala ordusu klonlardan oluşuyordu. Bu da hepsinin aynı genetik silaha, yani Obinlerin tasarladıkları bir virüse açık oldukları anlamına geliyordu. Virüs bir süre -herkese bulaşmaya yetecek kadar- kuluçkada kalıyor ve daha sonra içinde yaşadığı zavallı Alalarm vücudunu eritiyordu. Ala ordusu yok oldu ve onu Alalar izlediler."

"Ne hoş bir hikâye," dedi Jared.

"Hele dur. Daha bitmedi," dedi Boutin. "Pek uzun olmayan bir süre evvel ben de aynı şeyi Koloni Savunma Güçlerine yapmayı düşündüm. Fakat böyle bir şey görüldüğünden daha zor. Öncelikle Koloni Savunma Güçlerinin vücutları, hastalıklara karşı neredeyse tamamen bağışık -Akıllı Kan hiçbir

patojene göz yummuyor. Tabii ne KSG'nin ne de Özel Kuvvetlerin vücutları klonlanmış olduğu için onlara hastalık bulaştırabilsek bile virüs herkeste aynı etkiyi yaratmayacaktır. Ama her KSG vücudunda bir şeyin tıpatıp aynı olduğunu fark ettim daha sonra. Üstelik gayet iyi bildiğim bir şeyin."

"BeyinDostu," dedi Jared.

"BeyinDostu," diye tekrarladı Boutin. "BeyinDostu için zaman ayarlı bir virüs yaratabilirdim -BeyinDostu'na yerleşecek, bir KSG mensubu başka biriyle iletişim kurduğu zaman çoğalacak, fakat benim belirleyeceğim bir zamana dek eylemsiz kalacak bir virüs. Bu virüs faaliyete geçtiği zaman BeyinDostu'nun işlettiği bütün vücut sistemlerinin sapıtmasına yol açardı. Bir BeyinDostu bulunan herkes anında ölür ve tüm insan dünyaları fetihe açık hale gelirdi. Çabuk, kolay ve acısız.

"Fakat ortada bir sorun vardı. Virüsü içeri sokmamın bir yolu mevcut değildi. Arka kapım yalnızca denetlemeler içindi. Bazı sistemleri saptayabilir ve kapatabilirdim; fakat arka kapı, kod yüklemek amacıyla tasarlanmamıştı. Kodu yükleyebilmem için onu kabul edecek ve taşıyıcı vazifesi görecektir birine ihtiyacım vardı. İşte bu nedenle Obinler gidip gönüllü aradılar."

"Özel Kuvvetler gemileri," dedi Jared.

"Özel Kuvvetler üyelerinin BeyinDostu kilitlenmelerine karşı daha savunmasız olacaklarını düşündük. Sıradan KSG askerleri onsuz kaldıklarında faaliyete devam edebilirlerken siz BeyinDostlarınız olmadan hiç yaşamadınız. Ve haklı da çıktık. Siz Özel Kuvvetler zamanla kendinizi toparlayabiliyorsunuz, fakat geçirdiğiniz ilk şok bize bol bol zaman veriyor. Yakaladığımız askerleri buraya getirdik ve taşıyıcı olmaları için ikna etmeye çalıştık. Önce rica ettik, sonra üsteledik. Yine de hiçbirini boyun eğmedi. Ben disiplin diye işte buna derim."

"O askerler şimdi neredeler?" diye sordu Jared.

"Hepsi öldü," dedi Boutin. "Obinler çok ısrarcıdır. Yine de bir düzeltme yapsam iyi olacak. Bazıları hayatta kaldı ve onları bilinç çalışmalarım için kullanıyorum. Hâlâ yaşıyorlar; tabii kavanoz içindeki beyinlerin yaşayabileceği kadar."

Jared'ın içi kalktı. "Canın cehenneme Boutin," dedi.

"Gönüllü olmaları gerekirdi," dedi Boutin.

"Seni hayal kırıklığına uğrattıklarına sevindim," dedi Jared. "Ben de aynısını yapacağım."

"Hiç sanmıyorum," dedi Boutin. "Onları senden farklı kılan, Dirac, hiçbirinin beynime ve bilincime sahip olmamasıydı. Ama sen sahipsin."

"O ikisine rağmen sen değilim," dedi Jared. "Bunu kendin de söyledin."

"Şimdilik başka biri olduğunu söyledim," dedi Boutin. "Herhalde buradaki bilinci" -kendi şakağını işaret etti- "kafanın içine nakledersem neler olacağını bilmiyorsundur, değil mi?"

Jared daha önce Cainen ve Harry Wilson ile yaptığı konuşmayı hatırladı; o konuşma sırasında Boutin'in bilincini Jared'inkinin üzerine yazmayı önermişlerdi. Jared buz kestiğini hissetti. "İçerideki bilinç silinir."

"Evet," dedi Boutin.

"Ben de ölürüm," dedi Jared.

"Şey, evet," dedi Boutin. "Ama kendi naklimin ince ayarlarını yapabilmek için az önce bilincinin bir kaydını aldım. O kayıttaki bilinç, beş dakika önceki halinin tıpatıp aynı. Bu yüzden sadece kısmen ölmüş olacaksın."

"Seni orospu çocuğu," dedi Jared.

"Ve kendi bilimcimi senin bedenine yüklediğim zaman virüsün taşıyıcılığını üstleneceğim. Virüs elbette beni etkilemeyecek. Ama diğer herkes ona bütün şiddetiyle maruz kalacak. Sonra tim arkadaşlarını vurdurtacağım ve bize büyük bir nezaketle temin etmiş olduğunuz yakalama kapsülünü kullanarak Zoë'yle beraber Koloni Birliği uzayına gideceğim. Onlara Charles Boutin'in öldüğünü söyleyeceğim ve BeyinDostu virüsü devreye girene kadar Obinler ortalıkta gözükmeyecekler. Sonra da saldırıya geçip Koloni Birliği'ni teslim olmaya zorlayacaklar. Böylece sen ve ben insanlığı kurtaracağız."

"Beni bu işe karıştırma," dedi Jared. "Ben bu planın bir parçası değilim."

"Öyle mi?" dedi Boutin keyifle. "Bak Dirac. Koloni Birliği yıkılışının sebebi olarak beni görmeyecek. Ben çoktan ölmüş olacağım. Sadece ve sadece seni görecekler. Sen de bu işin bir parçası olacaksın dostum. Başka seçeneğin yok."

"Planı ne kadar çok düşünürsem ondan o kadar çok soğuyorum," dedi Harvey, Sagan'a. Seaborg'la beraber bilim istasyonuna komşu olan ormanın sınırında çömelmiş bekliyorlardı. "Öyleyse fazla düşünmemeye çalış," dedi Sagan.

"Bu senin için hiç de zor olmasa gerek Harvey," dedi Seaborg. Ortamı neşelendirmeye çalışıyor, fakat pek başarılı olamıyordu.

Sagan dönüp Seaborg'un bacağına bir göz attı. "Bu işi yapabilecek misin?" diye sordu. "Daha beter topallar oldun."

"Ben iyiyim," dedi Seaborg. "Siz ikiniz görevi tamamlarken burada saksı gibi oturup bekleyecek halim yok."

"Sana oturup bekle demiyorum," dedi Sagan. "Harvey'yle rolleri değişebileceğinizi söylüyorum sadece."

"Ben iyiyim," diye tekrarladı Seaborg. "Rolünü almaya kalkarsam Harvey beni öldürür zaten."

"Bak onu iyi bildin," dedi Harvey. "Öyle işler benden sorulur."

"Bacağım ağrısa da yürüyebilir, hattâ koşabilirim," dedi Seaborg. "Bir şeyim yok. Ama artık bu konuyu tartışmakla vakit kaybetmeyelim. Yoksa bacağım iyice uyuşacak."

Sagan başını salladı ve bakışlarını yeniden mütevazı bir bina topluluğundan oluşan bilim istasyonuna çevirdi. Yerleşkenin kuzey ucundaki Obin kışlası şaşırtıcı ölçüde küçüktü; anlaşılan Obinler mahremiyete ya istek ya da ihtiyaç duymuyorlardı. Onlar da insanlar gibi yemek zamanlarında bir araya toplanıyordu: şu anda çoğu kışlaya komşu yemekhanede olmalıydı. Harvey'nin işi orada olay çıkartarak dikkatleri üzerine toplamak ve istasyonun diğer kısımlarındaki Obinleri kendine doğru çekmekti.

Yerleşkenin güney ucundaki büyük, kulübemsi bir binanın içinde enerji jeneratörü/regülatörü duruyordu. Obinler elektrik ihtiyaçları için istasyonun uzağındaki yel değirmenleri tarafından durmaksızın şarj edilen akü benzeri devasa aygıtlar kullanıyorlardı. Seaborg'un vazifesi, elektriği bir şekilde kesmekti. Bunu başarmak için elindeki imkânları değerlendirmesi gerekecekti.

O iki binanın arasında da asıl bilim İstasyonu yer alıyordu. Elektrikler kesildikten sonra Sagan içeri girecek, Boutin'i bulup çıkaracak ve gerekirse onu bayıltarak yakalama kapsülüne götürecekti. Yolda Dirac'a rastlarsa onun hâlâ faydalı mı olabileceğine, yoksa atası gibi bir hain haline mi geldiğine

abucak karar vermesi gerekecekti. İkincisine karar verirse onu çabuk ve temiz bir şekilde öldürecekti.

Sagan her ne olursa olsun Dirac'ı öldürmesi gerekeceğinden kuşkulanıyordu. Onun güvenilir olup olmadığına karar verebilecek kadar zaman bulabileceğini zannetmiyordu; üstelik düşüncelerini okumak için BeyinDostunu da kullanamazdı. Sagan son derece gizli ve özel zihin okuma kabiliyetinin tam da ona ihtiyaç duyduğu bir zamanda hiçbir işe yaramadığı gerçeğine mutsuz mutsuz gülmeye biraz zaman ayırdı. Dirac'ı öldürmek istemiyor, fakat meseleye dair başka bir seçenek de göremiyordu. *Belki çoktan ölmüştür*, diye düşündü. *Zahmetten kurtulurum böylece.*

Sagan başını iki yana sallayarak bu fikri kafasından kovdu. Öyle düşünmenin kendisiyle ilgili ne gibi bir anlam ifade ettiğinden hoşlanmamıştı. Dirac için ancak onunla karşılaşırse endişelenecekti. Zaten o zamana kadar üçünün endişelenmesi gereken başka şeyler vardı. Sonuçta önemli olan tek şey, Boutin'i yakalama kapsülüne sokabilmektir.

Yine de bir üstünlüğümüz var, diye aklından geçirdi Sagan. *Hiçbirimiz hayatta kalmayı beklemiyoruz. Bu da bize çeşitli seçenekler sunuyor.*

"Hazır mıyız?" diye sordu Sagan.

"Hazırız," dedi Seaborg.

"Hem de nasıl," dedi Harvey.

"Öyleyse başlayalım," dedi Sagan. "Harvey, yürü bakalım."

Jared kısa bir uykudan uyandığında Zoë'yi kendisine bakarken buldu. Küçük kıza gülümsedi. "Merhaba Zoë," dedi.

"Merhaba," dedi Zoë ve kaşlarını çattı. "Adını unuttum."

"Ben Jared'ım," dedi adam.

"Ah, evet," dedi Zoë. "Merhaba Bay Jared."

"Merhaba tatlım," dedi Jared ve bir kez daha sesi titremeden konuşmakta zorlandığını fark etti. Bakışlarını biraz aşağıya çevirerek Zoë'nin taşıdığı pelüş hayvana bir göz attı. "O elindeki Fil Celeste mi?" diye sordu.

Başını sallayan Zoë, Jared'ın görmesi için oyuncağı kaldırdı. "Hı-hı," dedi. "Bir Babarım da vardı, ama kaybettim. Babar'ı biliyor musun?"

"Biliyorum," dedi Jared. "Babarını gördüğümü de hatırlıyorum."

"Babarımı özlüyorum," dedi Zoë kısık bir sesle, ama sonra neşelendi. "Babam geri geldiği zaman yanında Celeste'i de getirdi ama."

"Baban ne zamandır yoktu?" diye sordu Jared.

Zoë omuz silkti. "Uzun zamandır," dedi. "Önce yapması gereken şeyler varmış. Ama beni koruyup kollamaları için Obinleri gönderdiğini de söyledi."

"Peki seni koruyup kolladılar mı?"

"Galiba evet," dedi kız ve omuz silkti. "Obinleri sevmiyorum," dedi alçak sesle. "Çok sıkıcılar."

"Bence de," dedi Jared. "Babandan onca zaman ayrı kaldığın için üzgünüm Zoë. O seni çok seviyor."

"Biliyorum," dedi Zoë. "Ben de onu seviyorum. Babamı, annemi, hiç tanışmadığım dedemle ninemi ve Covell'daki arkadaşlarımı da seviyorum. Onları özliyorum. Sence onlar da beni özliyorlar mıdır?"

"Özlediklerinden eminim," dedi Jared ve kızın arkadaşlarına neler olduğunu düşünmekten özenle kaçındı. Tekrar Zoë'ye baktığında onun surat astığını gördü. "Ne oldu tatlım?" diye sordu.

"Babam seninle beraber Anka'ya gitmem gerektiğini söylüyor," dedi Zoë. "O buradaki işlerini bitirirken seninle kalacaktım."

"Babanla o konuyu konuşmuştuk," dedi Jared dikkatle. "Anka'ya dönmek istemiyor musun?"

"Babamla beraber dönmek istiyorum," dedi kız kederle. "Onun burada kalmasını istemiyorum."

"Fazla kalmayacak ki," dedi Jared. "Buraya getirdiğimiz gemi çok küçük. O yüzden içinde sadece sana ve bana yetecek kadar yer var."

"Sen burada kalabilirsin," dedi Zoë.

Jared kahkaha attı. "Keşke kalabilseydim tatlım. Ama babanın yanımıza gelmesini beklerken seninle iyi vakit geçireceğimize söz veriyorum. Anka İstasyonu'na gittiğimiz zaman yapmak istediğin bir şey var mı?"

"Biraz şekerleme almak istiyorum," dedi Zoë. "Burada hiç yok. Babam Obinlerin şekerleme yapmadıklarını söyledi. Ama bir keresinde kendisi yapmaya kalktı."

"Tadı nasıldı?" diye sordu Jared.

"Çok kötüydü," dedi Zoë. "Ben akide ve karamela şekerleri, lolipoplar, jelibonlar istiyorum. Siyah olanlardan."

"Bak onu hatırlıyorum," dedi Jared. "Seni ilk gördüğümde siyah jelibon yiyordun."

"O ne zamandı?" diye sordu Zoë.

"Uzun zaman önceydi tatlım," dedi Jared. "Yine de daha dün gibi hatırlıyorum. Ve Anka'ya döndüğümüzde istediğin şekerlemeden yiyebilirsin."

"Ama çok değil," dedi Zoë. "Yoksa karnım ağrır."

"Doğru," dedi Jared. "Öyle bir şey olsun istemeyiz. Karın ağrısı yasak, işte o kadar."

Zoë gülümseyerek Jared'ın kalbini sızlattı. "Sen çok şapşalsın Bay Jared," dedi.

"Eh," diyen Jared de gülümsedi. "Öyleyimdir."

"Tamam, artık gidiyorum," dedi Zoë. "Babam biraz kestiriyor. Burada olduğumu da bilmiyor. Gidip onu uyandıracağım, çünkü karnım acıktı."

"Git uyandır Zoë," dedi Jared. "Uğradığın için teşekkürler. Gelmene sahiden çok sevindim."

"Peki," dedi Zoë, arkasına döndü ve giderken Jared'a el salladı. "Hoşçakal Bay Jared! Sonra görüşürüz."

"Görüşürüz," dedi Jared, öyle bir şey olmayacağını bilerek.

"Seni seviyorum!" dedi Zoë, çocuklara özgü rahat bir tavırla.

"Ben de seni seviyorum," diye bir ebeveyn olarak fısıldadı Jared. Bitişik koridordaki kapının kapandığını duymayı bekledi, sonra da tutmakta olduğu nefesi titrek, hırıltılı bir sesle verdi.

Jared laboratuvarı gözden geçirerek bakışlarını Boutin'in bilinç naklini gerçekleştirmek için getirmiş olduğu konsolun üzerinde gezdirdi ve odaya sonradan konulmuş ikinci kuvöze odakladı. Boutin o kuvöze girerek bilincini Jared'ın vücuduna aktaracak, sanki Jared vücudun gerçek sahibi gelene kadar yer tutmakla görevli önemsiz bir fazlalıkmış gibi onun varlığını silip atacaktı.

***İyi de durum aynen öyle değil mi?* diye aklından geçirdi Jared. Bu vücutta olması gereken kişi zaten Boutin'di. Jared yalnızca Boutin'in bilinci, beynine yerleşmeyi reddettiği için var olabilmmişti. Hattâ ancak uzun ikna çabalarından sonra Jared'ın bakıcılık ettiği zihni paylaşmaya başlamıştı. Şu ironiye bakın ki Boutin o zihnin tamamını istiyor, Jared'ı büsbütün dışarı atmayı planlıyordu. *Hay aksi,* diye çılgınca düşündü Jared. *Tam da bu beyni istediğim gibi düzenlemiştim!* Dayanamayıp güldü ve kahkahası kendi kulaklarına bile titrek ve tuhaf geldi. Kendini sakinleştirmeye, düzenli nefes alıp vererek daha mantıklı bir ruh haline sokmaya çalıştı.**

Jared kafasının içinde Boutin'in Koloni Birliği tarafından yapılan yanlışları anlattığını duyabiliyordu. Ayrıca bu konularda daha dürüst olduğuna inandığı Cainen'in benzer fikirlerini de anımsıyordu. Özel Kuvvetlerin bir üyesi olarak kendi geçmişine, evreni 'insanlık için güvenli' bir hale getirmek yolunda yaptıkları şeylere baktı. Koloni Birliği sahiden de tüm iletişim kanallarına hükmediyor, bütün hareket tarzlarına yön veriyor,

insanlığı her açıdan sıkı bir kontrol altında tutuyor ve ısrarcı bir vahşilik sergileyerek neredeyse her ırkla savaşıyordu.

Evren hakikaten Koloni Birliği'nin dediği kadar düşmanca bir yerse, haklılık dayatmaya ve insanlar için yaşayabilecekleri bir yer sağlamaya yönelik bu seviyede bir kontrol mazur görülebilir, türün devamı amacıyla mecburiyet olarak kabul edilebilirdi. Fakat öyle *değilse* -Koloni Birliği'nin sonu gelmez savaşlarını devam ettiren şey harici bir rekabet değil de dahili bir paranoyaklık ve yabancı korkusuysa- Jared tıpkı Boutin'in belirttiği gibi, gerek kendisinin gerekse Özel Kuvvetlerin içinde ya da dışında tanıdığı herkesin öyle veya böyle insanlığı yavaş bir ölüme sürüklemekte olabileceğini biliyordu. Durum öyleyse Jared daha fazla savaşmayı reddederdi.

Fakat, diye düşündü Jared, *Boutin güvenilir biri değil*. Boutin'e göre Koloni Birliği kötüydü, fakat Boutin de kötü şeyler yapmayı seçmişti. İkisinin arasında geçmişe dayalı sorunlar bulunan üç farklı ırkın bir araya gelerek Koloni Birliği'ne saldırmasına, milyarlarca insanla beraber bir o kadar başka zeki canlının savaş tehdidiyle karşı karşıya kalmasına sebep olmuştu. Özel Kuvvetler askerleri üzerinde deneyler yapıp onları öldürmüştü. BeyinDostu virüsüyle bütün Özel Kuvvetler ve KSG mensuplarını öldürmeyi planlıyordu, ki Koloni Savunma Güçleri'nin sayısı ve tertibi düşünülürse buna soykırım da denilebilirdi. Ve Boutin, KSG'yi yok ederek kolonileri ve Dünya'yı diğer ırklar karşısında savunmasız bırakacaktı. Obinler o ırklardan gelebilecek yer kapma saldırılarını durduramazlardı- veya durdurabilseler bile öyle bir şeyle uğraşmazlardı, çünkü Obinlerin mükâfatı toprak değil bilinçti.

Jared korunmasız kalan kolonilerin felakete mahkûm olacağını anladı. Kolonilerini kaybeden insanlığın gidecek bir yeri kalmayacaktı; galaksinin bu bölümündeki ırkların, ellerindeki dünyaları başkalarıyla paylaşmak gibi bir huyları yoktu. Dünya milyarlarca nüfusuyla belki kendini koruyabilirdi; onca insanı savaşmadan atmak hiç de kolay olmazdı. Fakat daha seyrek bir nüfusa ve daha rahat bir ekolojiye sahip koloni gezegenleri diğer ırklara çok çekici gelirdi. Yine de birileri Dünya'ya saldırmaya karar verirse ve Dünya sahiden de Koloni Birliği tarafından geri bırakılıyorsa kendini doğru düzgün savunamazdı. Belki yine kurtulurdu, ama korkunç bir hasara maruz kalarak.

Boutin tüm bunları görmüyor mu? diye kendi kendine sordu Jared. Belki görüyor ama olayların öyle gelişmeyeceğine inanmayı seçiyordu. Belki eylemlerinin sonuçlarını düşünmeyi reddediyordu. Belki de Obinlerin çaresiz durumda olduklarını, ancak kendisinin verebileceği şey karşılığında onlara istediğini yaptırabileceğini sanıyordu. Belki Boutin dünyaları istemiş, ama isteğini elde ettikten sonra onunla ne yapacağına kafa yormamıştı. Hattâ sırf kendisi öyle istedi diye Obinlerin bir savaş başlatacaklarına ihtimal vermemiş bile olabilirdi.

Jared tüm bunların yanı sıra Zoë için derin bir endişe duyuyordu. Boutin başarısız olur ya da öldürülürse kızın başına ne gelecekti? Peki ya başarılı olursa? Milyarlarca yaşam sona erebilecek ya da olumsuz yönde değişebilecekken Jared küçük bir kız için kaygılanmaktan suçluluk duyuyor, fakat kendine engel olamıyordu. Başlıca amaçlarından biri de Zoë'yi bu durumdan sağ salim kurtarabilecek bir yol bulmaktı.

Jared yapması gereken seçimler karşısında boğulur gibi oluyor, o seçimleri yapmakta kullanacağı bilgileri yetersiz buluyor ve elinden ne kadar az şey geldiğini düşünerek çaresizlik içinde kıvranıyordu. Kendini bu sorunlarla boğuşması gereken en son insan gibi hissetse de yapabileceği başka bir şey yoktu. Gözlerini kapadı ve seçeneklerini değerlendirmeye koyuldu.

Bir saat sonra Boutin, peşinde bir Obin'le beraber kapıdan girerken Jared gözlerini açtı. "Uyanmışsın," dedi Boutin.

"Uyandım," dedi Jared.

"Nakli gerçekleştirmenin zamanı geldi," dedi Boutin. "Süreci programlayıp gerekli simülasyonları çalıştırdım; her şey sorunsuzca olup bitecek gibi gözüküyor. İşi daha fazla ertelemenin bir anlamı yok."

"Aman beni öldürmene mani olmayayım," dedi Jared kayıtsızca.

Boutin duraksadı. Kurban gitmek üzere olduğu cinayeti açık açık belirtmenin Boutin'i huzursuz ettiğini gördü Jared. *Güzel*, diye düşündü.

"O konuya değinmişken," dedi Boutin. "İstiyorsan nakli gerçekleştirmeden önce seni uyutacak bir komut yürütebilirim. Hiçbir şey hissetmezsin böylece. Sana en azından o kadarını verebilirim. Tabii istersen."

"Ama sen istemiyor gibisin," dedi Jared.

"Simülasyonlardan gördüğüm kadarıyla öyle bir şey nakli zorlaştırır," dedi Boutin. "Senin de bilincin açıksa nakil daha güvenli olur."

"Öyleyse tabii ki uyanık kalacağım," dedi Jared. "Bu işi senin için güçleştirmek istemem."

"Bak Dirac," dedi Boutin. "Bu kişisel bir mesele değil. Her şeyin çabucak ve en temiz şekilde olup bitmesini, tüm taraflardan mümkün olduğunca az kan dökülmesini sağlayacak bir yol temin ettiğini anlamak zorundasın. Ölmen gerektiği için üzgünüm, ama bunun alternatifi çok daha fazla ölüm."

"Virüsünle tüm KSG askerlerini katletmen, bana hiç de az kan dökmek gibi gelmiyor," dedi Jared.

Boutin dönüp Obin'e hazırlıklara başlamasını söyledi; Obin konsolun başına geçip işe koyuldu.

"Söyle bana," dedi Jared. "Koloni Savunma Güçleri ortadan kalktıktan

sonra insan kolonilerini kim savunacak? Artık koruyucuları kalmayacak; hepsini yok etmiş olacaksın."

"Onları kısa vadede Obinler koruyacak," dedi Boutin. "Biz yeni bir savunma kuvveti oluşturunana kadar."

"Bundan emin misin?" dedi Jared. "Bilince kavuştuktan sonra Obinler niye sana yardım etsinler ki? *Bir sonraki* isteğin de yerine getirilene kadar onlara vereceğin bilinci alıkoymayı mı planlıyorsun yoksa?"

Boutin odadaki Obin'e çabucak bir göz attı, sonra tekrar Jared'a döndü. "Hiçbir şeyi alıkoyduğum yok," dedi. "Obinler dediklerini yapacaklar, çünkü öyle anlaştık."

"Bu dediğine Zoë'nin hayatı üzerine bahse girer misin?" diye sordu Jared. "Çünkü şu anda aynen öyle yapıyorsun?"

"Sakın bana kızım hakkında nutuk atmaya kalkma," diye Jared'a çıkıştı Boutin, sonra da arkasını döndü. Jared adamın yaptığı seçimleri düşünerek kederle iç geçirdi.

Obin dönüp Boutin'e başını salladı; vakit gelmişti. Boutin bir kez daha Jared'a baktı. "Başlamadan önce söylemek istediğin bir şey var mı?" diye sordu.

"Sözümü sonraya saklayacağım sanırım," dedi Jared.

Boutin bunun ne anlama geldiği sormak üzere ağzını açtı, fakat o konuşmadan önce istasyonun dışından bir gürültü yükseldi. Çok büyük bir silah, çok seri bir şekilde ateşleniyor gibiydi.

Harvey'nin hayattaki en büyük zevki buydu.

Bilim istasyonuna gelirlerken başlıca korkusu, Teğmen Sagan'ın her zamanki düşünceli ve sistemli yaklaşımlarından birini kullanmasıydı; yani Harvey'nin kahrolası bir casus gibi ortalıkta sinsice gezinmesini gerektirecek gizli saklı bir şey. Harvey o tür saçmalıklardan nefret ediyor, nasıl biri olduğunu ve neyde iyi olduğunu biliyordu: gürültücü puştun tekiydi ve ortalığı yıkıp dökmekte iyiydi. Harvey özeleştiri yaptığı ender zamanlarda atasının, yani genlerinden üretildiği adamın bir kundakçı veya profesyonel bir güreşçi gibi antisosyal bir tip olup olmadığını ya da fiili saldırıdan dolayı hapis yatıp yatmadığını merak ederdi. Atası her kimse Harvey ona kocaman bir öpücük kondurmak isterdi, çünkü Budist rahiplerin bile ancak hayal edebileceği kadar özgüvenliydi. İşte bu yüzden, Sagan kendisi ve Seaborg işlerini yerine getirebilsinler diye dikkatleri üzerine çekmesini istediği zaman, Harvey içten içe bayram etmişti. Öyle bir şeye dünden razıydı.

Asıl soru bunu nasıl yapacığıydı.

Harvey'nin sık sık özeleştiri yapmaması, aptal olduğu anlamına gelmiyordu. Kendince ahlaki değerlere sahipti; hoşuna gitmese bile yeri geldiği zaman incelikli davranmanın önemini biliyordu ve bu denli gürültücü, kaba olup da paçayı kurtarmayı, strateji ve lojistik konularından iyi anlamasına borçluydu zaten. Ona bir iş verirsen ne yapıp eder, o işi tamamlardı; evet, bunu genellikle bolca zarara yol açarak gerçekleştirirdi ama görevini de layığıyla yerine getirirdi. Harvey'nin strateji meselelerindeki başlıca kılavuzlarından biri de sadelikti. Tüm şartlar eşit olduğu zaman kendisini olayın tam ortasına atacak bir yöntem izler, sonra da vazifesine dört elle sarılırdı. Sorulduğu zaman da buna Occam'ın usturasının savaş teorisi derdi: birinin kışına tekme basmanın en basit yolu, genellikle en doğru olanıydı.

Harvey'yi Sagan'ın çalmış olduğu hoverkrafta bindiren ve kullanmayı öğrenerek geçirdiği birkaç dakikadan sonra onu Obin yemekhanesine doğru tam gaz sürdüren de işte bu felsefeydi. Harvey binaya yaklaşırken yemekhanenin kapısı içeri doğru açıldı; yemeğini bitiren bir Obin, görevinin başına dönüyordu. Harvey delice sırttı, taşıtı daha da hızlandırdı, sonra da kahrolası uzaylıyı odaya gerisingeri atacağını umduğu bir anda frene bastı.

Planı mükemmel sonuçlandı. Obin'in sadece şaşkın bir sesle ciyaklayacak kadar vakti oldu, derken hoverkraftın silahı ona tam göğsünden çarparak yarattığı bir oyuncak gibi yemekhane boyunca uçurdu. Harvey'nin kurbanı döne döne yere savrulduğu sırada salondaki diğer Obinler başlarını kaldırdılar; ardından çoklu gözlerini kapıya, oradaki Harvey'ye ve devasa silahı içeri doğrultulmuş hoverkrafta çevirdiler.

"Merhaba çocuklar!" diye gürledi Harvey. "2. Bölük'ten sevgiler!" Ve silahın 'ateş' tuşuna basarak işe koyuldu.

O noktadan itibaren ortalık epey dağıldı. Her şey öyle güzeldi ki.

Harvey mesleğini çok seviyordu.

Seaborg yerleşkenin öteki tarafından Harvey'nin büyük bir mutlulukla işe girdiğini duydu ve elinde olmadan ürperdi. Harvey'yi sevmiyor değildi, fakat 2. Bölük'le yaptığı birkaç savaş inişi, etrafındaki şeylerin lüzumsuz yere patlamasından hoşlanmıyorsa Daniel Harvey'den uzak durması gerektiğini öğretmişti ona.

Harvey'nin çıkardığı gürültü patırtı, tam da yaratması gereken etkiyi yarattı -jeneratörün başındaki Obin askerleri nöbet yerlerini terk ederek yerleşkenin karşı tarafında büyük bir neşeyle katledilmekte olan arkadaşlarının yardımına koştular. Seaborg modifiye edilmiş bacaklarıyla jeneratöre doğru depara kalkarken yüzünü ekşitti. Kapıdan girince de Obin bilimadamları olduklarını düşündüğü iki yaratıkla karşılaşmıştı. Seaborg

birini elindeki tuhaf Obin silahıyla vurdu, akabinde diğerinin boynunu kırdı. Bu yaptığı beklediğinden daha fazla rahatsız ediciydi; yaratığa vururken kemik veya ona benzer bir şeylerin kırıldığını hissetmişti. Şiddet Harvey'nin aksine Seaborg'un tabiatına uygun değildi; hattâ hiçbir şey değildi. Seaborg bu durumu erkenden sezinlemiş ve her alanda aşırı çaba harcayarak eksiklerini gizlemişti. Zaten eğitim birliğindeki tim arkadaşlarından çoğunun onu ibnenin teki olarak görme sebebi buydu. Seaborg zamanla bu huyundan vazgeçmişti -geçmese biri onu uçurumdan falan atardı- fakat vazgeçemediği şey, meselenin özüne indirse Özel Kuvvetlere pek de uygun olmadığı fikriydi.

Seaborg kulübenin büyük bölümünü kaplayan ve yok edeceği aküler olduklarını tahmin ettiği iki devasa nesneyi barındıran bir sonraki odaya geçti. Harvey'nin düşmanı oyalama çabaları, ancak o kendini hayatta tutabildiği müddetçe işe yarayacaktı ve bunun uzun süreceği kuşkuluydu. Seaborg odaya bakınarak kendisine yardım dokunabilecek ya da en azından elektriği nasıl keseceğine dair bir fikir verebilecek kontroller veya paneller aradı. Hiçbir şey görmedi: bütün paneller ve kontroller, iki Obin'i öldürdüğü odadaydı. Yaratıklardan birini canlı bırakıp elektriği kesmesi için onu ikna etmeye çalışsa mıydı diye düşündü, fakat öyle bir şeyin başarı getireceğinden pek emin değildi.

Hüsrânını, "Kahretsin!" diye yüksek sesle dile getirdi ve aklına başka şey gelmediği için Obin silahını kaldırıp akülerden birine ateş etti. Mermi, dev akünün metal kabuğuna saplanarak kısa bir süreliğine kıvılcımlar uçuşturdu, sonra Seaborg çok küçük bir delikten hava kaçması gibi tiz bir ıslığın odayı doldurduğunu işitti. Başını kaldırarak ateş ettiği yere baktı- yüksek basınçlı ve yeşil renkli bir gazın buharı dışarı kaçıyordu. Seaborg ona biraz daha baktı.

İnceldiği yerden kopsun, diye düşünen Seaborg silahını kaldırdı ve buharın çıktığı deliğe nişan aldı. *Bakalım bu bok yanıcı mı,* diye geçirdi aklından.

Öyleydi.

Elektrik jeneratörünün patlaması, Jane Sagan'ı yere kış üstü oturttu ve en az üç saniyeliğine kör etti; körlüğü geçtiği zaman Sagan jeneratör odasından kopan iri iri parçaların o an kendisinin bulunduğu tarafa doğru havada uçmakta olduğunu gördü. Geri geri giderek molozlardan kaçınmaya yetecek bir mesafeye çekildi ve Seaborg'un bir mucize eseri kurtulup kurtulmadığını öğrenmek için hiç düşünmeden bütünleşmesini kontrol etti. Hiçbir şeyle karşılaşmadı tabii ki. O tür bir patlamadan sağ çıkılması mümkün değildi. Yine de geçirdiği şok sebebiyle şiddet âlemine bir an için ara veren Harvey'yi hissedebiliyordu. Sagan dikkatini camları kırılmış ve yer yer alev almış bilim istasyonuna çevirdi. Bir plan kurmaya başlayalı birkaç

saniye geçmişken yine bütünleşmeye sahip olduğunu fark etti. Elektriği kesmek her nasılsa BeyinDostu'nu geri getirmişti.

Sagan bütünleşmenin ve BeyinDostu'nun geri dönüşünün tadını çıkarmak için gayet yersiz iki saniye harcadı, sonra da başka biriyle daha bütünleşme içerisinde olup olmadığını merak etti.

Patlama hem Boutin'i hem de Obin'i yere serdi. Jared kuvözünün şiddetle sarsıldığını hissetti. Yine de kendisinininkiyle beraber diğer kuvöz de ayakta kalmayı başardı. Işıklar kesildi ve bir saniye sonra yerlerini acil durum gücüyle çalışan yedek ışıkların yumuşak yeşil parıltısı aldı. Obin, laboratuvarın yedek jeneratörünü çalıştırmak için duvara yürüdü. Boutin de yerden kalktı, kızının adını haykırdı ve koşarak odadan çıktı. Onun gidişini seyreden Jared'ın de yüreği ağzındaydı.

::Dirac,:: dedi Jane Sagan. ::Bana cevap ver:: Bütünleşme, altın sarısı bir ışık gibi kapladı Jared'ı.

::Buradayım,:: dedi.

::Boutin hâlâ hayatta mı?:: diye sordu Sagan.

::Evet,:: dedi Jared. ::Fakat artık görevin asıl hedefi değil::

::Seni anlamıyorum,:: dedi Sagan.

::Jane,:: dedi Jared, ikisinin de hatırladığı kadarıyla Sagan'ın ön adını ilk kez kullanarak. ::Zoë yaşıyor. Zoë burada. Boutin'in kızı. Onu bulman lazım. Onu buradan olabildiğince çabuk götürmelisin::

Sagan neredeyse hissedilemeyecek kadar kısa bir tereddüt yaşadı. ::Bana her şeyi anlatmalısın. Hemen,:: dedi. ::Ve acele etsen iyi olur::

Jared, Boutin'den öğrendiği her şeyi elinden geldiği kadar büyük bir hızla Sagan'a aktardı. Timinin bazı üyelerinin kurtularak kendisine ulaşmanın bir yolunu bulmaları umuduyla, Boutin BeyinDostu'nu tekrar devreye sokar sokmaz kaydetmeye başladığı diyaloglar da dâhildi bunlara. Sagan'ın tüm konuşmaları inceleyecek vakti yoksa bile hiç değilse hepsi kayıt altındaydı.

::Boutin'i yanımızda götürmeliyiz,:: dedi Sagan, Jared iletiyi bitirince.

::HAYIR,:: sözcüğünü mümkün olduğunca güçlü bir şekilde yolladı Jared. ::Boutin yaşadığı sürece Obinler onun peşinden gelecek. Boutin onların en çok arzuladığı şeyin anahtarı. Sırf o istedi diye savaş açabiliyorlarsa, onu geri almak için de açacaklardır::

::Öyleyse onu öldüreceğim,:: dedi Sagan.

::Sen Zoë'yi al,:: dedi Jared. :: Boutin'i ben hallederim::

::Nasıl?:: diye sordu Sagan.

::Güven bana,:: dedi Jared.

::Dirac,:: diye başladı Sagan.

::Bana *güvenmediğini* biliyorum,:: dedi Jared. ::Ve niye güvenmediğini de. Ama bana bir keresinde ne dediğini de hatırlıyorum Teğmen. 'Ne olursa olsun Jared Dirac olduğunu unutma' demiştin. Ben de sana söylüyorum Teğmen. Kim olduğumu biliyorum. Ben Koloni Birliği Özel Kuvvetlerinden Jared Dirac'ım ve işim insanlığı kurtarmak. İşimi yapabilmem için bana güvenmeni istiyorum.::

Upuzun bir duraksama. Jared koridordan Boutin'in laboratuvara döndüğünü duyabiliyordu.

::İşini yap Asker,:: dedi Sagan.

::Yapacağım,:: dedi Jared. ::Teşekkürler.::

::Zoë'yi bulacağım,:: dedi Sagan.

::Ona Bay Jared'ın bir dostu olduğunu ve hem benim hem de babasının seninle beraber gitmesine izin verdiğimizizi söyle,:: dedi Jared. ::Pelüş filini de unutma.:: Jared, Zoë'nin o sırada bulunduğunu düşündüğü yeri, yani laboratuvarın yanındaki koridorun biraz ilerisini de belirtti.

::Unutmam,:: dedi Sagan.

::Artık seninle bütünleşmeyi kopartmam gerekiyor,:: dedi Jared. ::Hoşçakal Teğmen. Teşekkürler. Her şey için teşekkürler.::

::Hoşçakal Jared,:: dedi Sagan ve bütünleşmeyi kesmeden önce ona güvence benzeri bir duygu dalgası yolladı. Derken hat kesildi.

Jared yapayalnızdı.

Boutin laboratuvara geri girdi ve Obin'e bağırmasıyla birlikte yaratık bazı düğmelere bastı. Laboratuvarın ışıkları tekrar yandı.

"Başlayalım," dedi Boutin, Obin'e. "Saldırı altındayız. Bu işi artık bitirmemiz gerekiyor." Dönüp Jared'a kısa bir bakış attı. Jared gülümsemekle yetindi ve gözlerini kapatıp Obin'in panele dokunmasının, Boutin'in diğer kuvvözünü açıp kapamasının, bilinç nakli için kendi kuvvözünün devreye girmesinin seslerini dinledi.

Hayatının sonu yaklaşırken Jared'ın en büyük pişmanlığı, o hayatın çok kısa sürmüş olmasıydı. Hepi topu bir sene. Ama o bir seneye öyle çok kişi ve tecrübe sığmıştı ki... Jared o kimseleri aklından geçirdi ve varlıklarını son bir defa hissetti: Jane Sagan, Harry Wilson, Cainen. General Mattson ile Albay Robbins. 2. Bölük ve onlarla paylaştığı yakınlık. Yüzbaşı Martin ile Gameranların tuhaflığı. Teğmen Cloud'la şakalaşmaları. En sevdiği Sarah

Pauling. Ve de Zoë. Sagan onu bulabilirse yaşayacak olan Zoë. Bulacaktı da.

Hayır, diye düşündü Jared. Hiç pişmanlığım yok. Bir tane bile. Hiçbir şey için.

Jared, nakil işlemini başlatan Obin'in çıkardığı yumuşak tıkırtıları duydu. Mümkün olduğunca uzun bir süre kendini tuttu. Sonra da bıraktı.

Zoë'nin çığlık atmasına sebep olan o muazzam kükreme, kızı yatağından düşürecek ve televizyonu duvardaki yuvasından sökecek kadar sertçe odayı salladı. Dadı onun iyi olup olmadığına bakmak için geldiyse bile Zoë yarattığı itti. Dadıyı değil, babasını istiyordu. Tam da istediği gibi babası bir dakika sonra kapıdan girerek onu kucağına aldı ve her şeyin yolunda olduğuna dair kızını temin etti. Bunun akabinde Zoë'yi yere bıraktı ve sadece birkaç dakika sonra Bay Jared'ın gelip onu alacağını, Bay Jared ne derse yapması gerektiğini, fakat şimdilik dadıyla beraber odasında kalmasını, çünkü öylesinin daha güvenli olacağını söyledi.

Zoë bir dakika daha ağladı ve babasına gitmesini istemediğini söyledi. Babası da onu bir daha asla bırakmayacağına söz verdi. Bu Zoë'ye hiç mantıklı gelmedi, çünkü Bay Jared bir dakika sonra gelip kendisini götürcekti. Kız yine de kendisini iyi hissetti. Sonra babası dadıyla konuşup odadan ayrıldı. Dadı oturma odasına geçti ve Obinlerin kullandıkları o silahlardan biriyle beraber geri geldi. Bu garip bir durumdu, çünkü Zoë'nin bildiği kadarıyla dadı daha önce hiç silah kullanmamıştı. Başka bir patlama olmadı, fakat Zoë ara sıra dışarıdan bir yerden *tak tak tak tak* diye gelen silah sesleri duyuyordu. Zoë yine yatağına yattı, Celeste'e sıkıca sarıldı ve Bay Jared'ı beklemeye koyuldu.

Dadı bir çığlık atarak silahını Zoë'nin göremediği bir şeye doğrulttu ve koşarak kapıdan çıktı. Çığlık atan Zoë, yatağının altına saklanıp ağladı. Covell'da neler olduğunu hatırlıyor, o tavuğumsu şeyler tıpkı orada olduğu gibi yeniden gelip kendisini alacaklar mı diye merak ediyordu. Yan odadan bazı patırtılar geldi, sonra da bir çığlık yükseldi. Zoë kulaklarını elleriyle örtüp gözlerini kapadı.

Gözlerini tekrar açtığında odada bir çift ayak gördü. Ayaklar yatağına doğru geliyordu. Zoë sessiz kalmak için eliyle ağzını kapadıysa da kendine hakim olamayarak bir-iki defa sızlandı. Sonra ayaklar diz, dizler de kol ve el halini aldı. Sonra da yan duran bir kafa belirdi ve bir şeyler söyledi. Cıyaklayan Zoë, Celeste'e sarılarak yatağın altından geri geri çıkmak istedi, fakat çıktığı anda kadın onu tuttu ve bırakmadı. Zoë çığlıklar atarak tekmeler savurdu. Ancak bir süre sonra kadının ismini tekrar tekrar söylediğini fark etti.

"Her şey yolunda Zoë," diyordu kadın. "Her şey yolunda. Şşşşt. Şşşşt. Her

şey yolunda."

Zoë sonunda kaçmaya çalışmaktan vazgeçti ve başını kadından tarafa çevirdi. "Babam nerede?" dedi. "Bay Jared nerede?"

"İkisi de şu an çok meşgul," dedi kadın, onu tutmaya devam ederek. "Gelip seni almamı ve iyi olup olmadığına bakmamı istediler. Ben Bayan Jane'im."

"Babam, Bay Jared gelene kadar beklememi söylemişti," dedi Zoë.

"Biliyorum," dedi Bayan Jane. "Ama şu anda ikisinin de yapacağı işler var. Bir sürü şey oluyor ve yanına gelemeyecek kadar meşguller. O yüzden beni yolladılar. Sana göz kulak olmam için."

"Dadım bana göz kulak oluyordu," dedi Zoë.

"Dadının gitmesi gerekti," dedi Bayan Jane. "Şu an o da çok meşgul."

"Yüksek bir ses duymuştum," diye belirtti Zoë.

"Eh, zaten herkesi meşgul eden şeylerden biri de o," dedi Bayan Jane.

"Tamam," dedi Zoë kuşkuyla.

"Bak şimdi Zoë," dedi Bayan Jane. "Kollarını omuzlarıma, bacaklarını da belime dolamanı ve bana çok sıkı tutunmanı istiyorum. Ayrıca ben açmanı söyleyene kadar gözlerini kapalı tut. Bunu yapabilir misin?"

"Hı hı," dedi Zoë. "Peki ama Celeste'i nasıl tutacağım?"

"Şey, gel onu ikimizin arasına koyalım," dedi Bayan Jane ve Celeste'i kendi karnıyla Zoë'ninki arasına sıkıştırdı.

"İyi de orada ezilecek," dedi Zoë.

"Biliyorum," dedi Bayan Jane. "Ama ona bir şey olmaz. Hazır mısın?"

"Hazırım," dedi Zoë.

"Öyleyse gözlerini kapa ve bana sıkıca sarıl," dedi Bayan Jane ve Zoë istenileni yaptı. Yine de yatak odasından çıkarlarken gözlerini henüz tam kapatmamıştı ve oturma odasına girdikleri sırada dadısına benzeyen birinin yerde uyuduğunu gördü. Sonra Zoë gözlerini tamamen kapadı ve Bayan Jane'in onları açmasını söylemesini bekledi.

Sagan'ın bilim binasında karşılaştığı Obinler genelde ondan sakınıyor, Sagan'ın çoğunlukla bilimadamı olduklarını düşünmesine yol açıyorlardı. Yine de kimi zaman birinin ona bir silah kullanarak veya bedenen saldırdığı oluyordu. Bulundukları alan, biçimsiz Obin silahının isabetli bir şekilde kullanılamayacağı kadar dardı; Sağan bıçaktan ve hızlı hareket etmekten vazgeçmedi. Bu yaklaşım bir süre işine yaradı, ta ki Zoë'ye bakıcılık yapan Obin tarafından kellesinin uçurulmasına ramak kalana dek. Obin'in

dikkatini dağıtmak için Sağan bıçağı ona doğru fırlattı, sonra da kendini yarattığın üstüne atarak onunla kozlarını yumruk yumruğa paylaştı. Yerde yuvarlanırlarken Obin'in bir bacağı mobilyalara takılınca Sağan bu şansı iyi değerlendirdi; kazandığı zamanı kullanarak yarattığın kollarından kurtuldu, tepesine çıktı ve onu boğarak öldürdü. Zoë'yi alıp koltukaltıma kısırdı ve tekrar yola koyuldu.

::Harvey,:: dedi Sagan.

::Şu an biraz meşgulüm,:: dedi Harvey. Sagan aralarındaki bütünleşme aracılığıyla adamın yeni bir hoverkrafta doğru savaşılarak ilerlediğini görebiliyordu; Harvey önceki taşıtı, yerden kalkmaya ve onu yukarıdan öldürmeye çalışan bir hava aracına çarptırmıştı.

::Hedef elimde ve desteğe ihtiyacım var. Bir de şoföre.::

::Bana beş dakika daha verersen ikisine de kavuşacaksın,:: dedi Harvey
::Yeter ki beni acele ettirme.::

::Ettiriyorum,:: dedi Sağan ve diyalogu kesti. Boutin'in dairesinin önündeki koridor kuzeye doğru devam ederek Boutin'in laboratuvarını geçiyor ve doğuya, binanın diğer kısımlarına yöneliyordu. Laboratuvar koridoru, Harvey'nin onları alacağı yere daha çabuk ulaşmalarını sağlardı; fakat Sağan oradan geçerlerken Zoë'nin ne babasını ne de Jared'ı görmesi riskine girmek istiyordu. İç geçirdi, daireye geri döndü ve Obin silahını aldı. İki elle, üstelik insan değil Obin elleriyle kullanılmak üzere tasarlanmış olan silah, Sagan'ın eline pek iyi oturmuyordu. Herkesin binayı terk ettiğini veya Harvey'nin peşine düştüğünü, böylece silahı kullanması gerekmeyeceğini umdu kadın.

Yine de üç defa kullanması gerekti; hem de cephanesi bittiği için üçüncü seferinde onunla bir Obin'i döverek. Sağan silahı her vurduğunda Obin'le beraber Zoë de çılgılık atıyordu. Yine de kız, söz verdiği gibi gözlerini kapalı tuttu.

Sagan binaya girdiği yere, bir merdivenin birinci katındaki patlamış bir pencereye vardı. ::Neredesin?:: diye sordu Harvey'ye.

::Belki inanmayacaksın ama Obinler araçlarını bana vermekte pek hevesli değiller,:: diye mesaj yolladı Harvey. ::Başımın etini yemeyi kes. Yakında orada olurum.::

"Artık güvende miyiz?" diye sordu Zoë, başını Sagan'ın boynuna gömdüğü için boğuk çıkan sesiyle.

"Daha değil," dedi Sağan. "Ama az kaldı Zoë."

"Babamı istiyorum," dedi kız.

"Biliyorum Zoë," dedi Sağan. "Şşşt."

Sağan yukarıdaki katlardan gelen bazı hareketlenmeler işitti.

Hadi be Harvey, diye düşündü. Biraz acele et.

Obinler artık Harvey'yi iyice zıvanadan çıkarmaya başlıyorlardı. Yemekhanede birkaç düzinesini delik deşik etmenin son derece tatmin edici bir tecrübe olduğu kesindi -hattâ Obin piçlerinin 2. Bölük'ün büyük kısmını nasıl öldürdükleri düşünülürse huzur verici olduğu bile söylenebilirdi. Ve o küçük hoverkraftı hava aracına çarptırmanın da kendine özgü bir hazzı olmuştu. Fakat Harvey taşıtsız kaldığı zaman kahrolası Obinlerden kaç tane olduğunu ve yayayken onlarla mücadele etmenin o kadar da kolay olmadığını anlamaya başlıyordu. Tabii bir de Sagan vardı; tekrar bütünleşmeleri iyiydi hoştu, ama kadın kalkmış bir şoföre ihtiyacı olduğunu söylüyordu. Sanki Harvey hiç meşgul değilmiş gibi.

Patron o, diye düşündü Harvey. Park halindeki hoverkraftlardan birini almak zor olacağa benziyordu; Obinler taşıtları tek girişi olan bir avluda tutuyorlardı. Fakat o esnada en az iki tanesi daha çevrede gezinerek onu aramaktaydı.

Şuna bak, diye aklından geçirdi Harvey, devriyelerden biri görüş alanına girince. İşte bir tanesi geliyor. Harvey o zamana kadar başını eğerek yürüyor ve dikkat çekmemeye çalışıyordu, fakat şimdi görülebileceği bir yere çıkıp kollarını açıkça salladı. "Hey!" diye bağırdı. "Buraya bak göt oğlanı! Sıkıyorsa gelsene mide bulandırıcı puşt!"

Hoverkraftı işleten Obin belki onu duymuş belki de hareketlerini görmüş olacak ki, Harvey'ye yöneldi. Tamam, diye düşündü Harvey. *Şimdi ne bok yiyeceğim?*

Yapması gereken ilk şeyin, hoverkraftın silahından fırlayan fleşet fişeklerinin yolundan çekilmek olduğu anlaşıldı. Harvey yerde yuvarlandı, taklasını çömelmiş bir pozisyonda sonlandırdı ve silahını artık uzaklaşmakta olan Obin'e doğrulttu. İlk atışı hedefin yakınından bile geçmedi; ikincisiyse Obin'in başının arka kısmını uçurdu.

***Miğfer takmazsan olacağı budur dallama,* diye düşünerek önce mükâfatını, sonra da Sagan'ı almaya gitti. Yol boyunca yaya haldeki pek çok Obin, Harvey'nin bir önceki hoverkraft sürücüsüne yaptığını ona yapmaya çalıştı. Harvey onları vurmaktan çok ezmeyi yeğlediyse de pek seçici olduğu söylenemezdi.**

::Şoförünüz geldi,:: dedi Harvey, Sagan'a. Sonra kadının kucağında ne tuttuğunu görünce epey şaşırdı. ::Bu bir çocuk,:: dedi Harvey.

::Onu ben de biliyorum,:: diyen Sagan, Zoë'yi hoverkrafta sıkıca yerleştirdi. ::Bir an önce yakalama kapsülüne git.:: Harvey oradan son sürat

uzaklaştı. En azından o an için takip eden yok gibiydi.

"Boutin'i almamız gerektiğini zannedyordum,:: dedi Harvey.

"Planlar değişti,:: dedi Sagan.

::Boutin nerede?:: diye sordu Harvey.

::Onu Dirac hallediyor,:: dedi Sagan.

::Dirac,:: dedi Harvey, yine hayrete kapılarak. ::Onun öldüğünü sanıyordum.::

::Şimdiye kadar öldüğünden eminim,:: dedi Sagan.

::Öyleyse Boutin'i nasıl halledecek?:: dedi Harvey.

::Hiçbir fikrim yok,:: dedi Sagan. ::Ama halledeceğini biliyorum.::

Boutin gözlerini yepyeni bir vücudun içinde açtı.

Hayır, yeni değil, diye düzeltti. Az kullanılmış.

Obin asistanı kuvvözünü açtı ve dışarı çıkmasına yardım etti; Boutin çekinerek birkaç adım attı. Sonraki adımları o kadar çekingen değildi. Laboratuvara bakınırken renklerin ne kadar canlı ve göz alıcı olduğunu fark edip büyüledi. Ömrü boyunca duyuları hep düşük ayarlaymış da şimdi bir anda yükseltilmiş gibiydi. Bir bilim laboratuvarı bile güzel gözüküyordu.

Beyin ölümü gerçekleşmiş olan, ama hâlâ nefes alan eski vücuduna baktı Boutin. Vücut birkaç saat, en fazla bir gün içinde kendiliğinden ölecekti. Boutin yeni vücudunun kabiliyetlerini kullanarak onun ölümünü kaydedecek, yakalama kapsülüne giderken kıızıyla beraber kanıtı da götürecekti. *Tabii kapsül halen oradaysa,* diye çabucak düzeltti; yakaladıkları Özel Kuvvetler timinin her nasılsa kaçmış olduğu belliydi. İçlerinden biri kapsüle binip gitmiş olabilirdi. *Eh,* diye düşündü Boutin, *sorun değil.* Daha şimdiden alternatif bir hikâye uyduruyordu aklında. Bu hikâyede kendisi -Dirac olarak- Boutin'i öldürmüştü. Bilinç armağanından yoksun kalan Obinler de savaştan vazgeçmiş, Boutin'in cesedi ve Zoë'yle beraber gitmesi için Dirac'a izin vermişlerdi.

Hımmm, bu pek de inandırıcı değil, diye düşündü Boutin. Ayrıntılar üzerinde çalışması gerekiyordu. Ancak nasıl bir hikâyeye uydurursa uydursun-

Boutin ansızın görüş alanında yanıp sönen bir resmin farkına vardı. Bir zarf resmiydi bu.

Jared Dirac'tan bir mesajınız var, diye yazıyordu, görüş alanının en altında beliren bir metinde. Açmak için 'aç' deyin.

"Aç," dedi Boutin sesli olarak. İşte bu ilginçti.

Zarf açıldı ve sonra kayboldu. Mesaj yazılı değil sesliydi.

"Merhaba Boutin," diyordu mesaj, tıpkı Dirac'ınki gibi çıkan bir sesle -*aslında tıpkı benimki gibi*, diye içten içe düzeltti Boutin. "Bakıyorum da bu vücudu sonunda almışsın. Ama gitmeden önce seninle bazı düşüncelerimi paylaşmak istedim.

"Bilge bir yaratık bir keresinde bana seçim yapmanın önemli olduğunu söylemişti," diye devam etti ses. "Kısa hayatımın büyük bölümünde ya hiç seçim yapmadım ya da sadece önemsiz seçimler yaptım. Ama hayatımın sonuna geldiğim bu anda bir seçimle karşı karşıyayım. Yaşamayı veya ölmeyi seçmem -sen o seçimi benim yerime yaptın. Ama planlarında sana yardım etmem dışında bir seçeneğim olmadığını söylerken hatalıydın. Bir seçeneğim daha var ve onu seçiyorum.

"Seçimim sana yardım etmemek. Koloni Birliği'nin insanlık için en iyi hükümet olup olmadığına karar veremem; onun hakkında öğrenmem gereken her şeyi öğrenecek vaktim olmadı. Ama sana onu devirmen için yardım ederek milyonlarca, hattâ milyarlarca yaşamı riske atmamayı seçiyorum. İleride bunun yanlış bir seçim olduğu anlaşılabilir. Fakat yine de bu benim seçimim ve yapmak için doğduğum şeyi, yani insanlığı güvende tutmayı layığıyla yapmamı sağlayacağına inanıyorum.

"Burada bir ironi de var Boutin. Şenle ben aynı düşünceleri, aynı bilinci ve belki de halkımız için en iyisini yapmaya yönelik aynı amacı paylaşıyoruz -ama bunca ortak noktamıza rağmen, o işin nasıl gerçekleştirileceğine dair birbirine zıt fikirlere sahibiz. Keşke birlikte daha fazla zaman geçirebilseydik. Keşke içine akabileceğin bir kap değil de bir dostun veya kardeşin olabilseydim. Fakat artık benim için çok geç. Belki farkında değilsin, ama senin için de öyle.

"Tüm bunlara rağmen sana teşekkür etmek istiyorum. Sonu nasıl biterse bitsin, sayende bir hayat yaşadım ve kısa bir süre de olsa bu hayatın sunduğu mutlulukları ve kederleri tattım. Güvende olması için şimdi bile dua ettiğim Zoë'yi tanıyıp sevdim. Sana hayatımı borçluyum Charles, tıpkı ölümümü de borçlu olduğum gibi.

"Şimdi konunun biraz dışına çıkmama izin ver. Sonunda lafı yine buraya bağlayacağıma söz veriyorum. Belki biliyorsundur, AkıllıKan'ın en ilginç özelliklerinden biri de anında oksitlenebilmesi -yani tutuşabilmesi. Birilerinin bu özelliği zalimce bir şaka olarak AkıllıKan'a programladığını düşünmeden edemiyorum, çünkü onun o şekilde kullanıldığını ilk kez bir Özel Kuvvetler askeri, kanını emmeye çalışan bir böceği öldürdüğünde gördüm. Ama bunu öğrenmem işime yaramadı diyemem -savaş sırasında hayatımı kurtardı.

"Charles, Koloni Birliği'ni fethetmekte kullanmayı planladığın bir virüs

ürettin sen. Bilgisayar virüslerini iyi tanıdığın için belki *Truva atı* terimini de duymuşsundur. Bu mesaj, sevgili dostum ve kardeşim, bir Truva atı. Mektubu açtığın zaman, önceden yaratmış olduğum küçük bir programı da çalıştırdın. Program, AkıllıKanımdaki tüm nanobotlara aynı anda tutuşma emri veriyor. Programın tüm AkıllıKan'ı elden geçirmesinin tam da bu kadar zaman aldığını tahmin ediyorum.

"Bakalım haklı mıyım."

Sagan, Zoë'yi yakalama kapsülüne koyduğu sırada bir mesaj aldı. Jared Dirac'tan geliyordu.

::Bunu okuyorsan Charles Boutin ölmüş demektir,:: diye yazıyordu. ::Bu mesajı eski BeyinDostum, AkıllıKanımı tutuşturacak bir programı çalıştırdıktan hemen sonra gönderilmek üzere ayarladım. Tutuşma Boutin'i öldürmese bile -ki öldürecek- sadece birkaç dakika içinde havasızlıktan boğulacak. Her halükarda o da ben de ölmüş olacağız. Bu mesaj eline geçecek mi bilmiyorum, ama umarım geçer. Umarım iyi ve güvendesindir. Hoşçakal Teğmen Sagan. Seni tanıdığıma sevindim.

Cainen'i tekrar görürsen, sözünü dinlediğimi ve seçimimi yaptığımı söyle ona.::

Sagan mesajı Harvey'yle paylaştı. ::Çok iyi,:: dedi Harvey. ::Dirac, Özel Kuvvetler'in vücut bulmuş haliydi adeta.::

::Evet, öyleydi,:: dedi Sagan ve Harvey'ye yakalama kapsülünü gösterdi. ::İçeri gir Harvey.::

::Dalga geçiyorsun,:: dedi Harvey.

::Birinin Zoë'yle beraber geri dönmesi lazım,:: dedi Sagan. ::Ben komuta subayıyım. Geride ben kalacağım.::

::Teğmen,:: dedi Harvey, ::o çocuk beni tanımıyor. Onu istasyondan çıkaran sendin. Onunla beraber geri dönmesi gereken de sensin. Zaten ben henüz gitmek istemiyorum. Burada keyfim yerinde. Tahminimce Koloni Birliği buraya bir göktaşını düşürene kadar bu mekânı tek başıma temizleyebilirim. Ve işim bitince belki gider, kurtarmaya değecek bir şey var mı diye bakarım. O yüzden kapsüle sen bin Sagan. Bizimkilerden bir-iki gün içinde bana bir yakalama kapsülü göndermelerini iste. Bana ya bir şey olmayacak ya da öleceğim. Ama her iki şekilde de çok eğleneceğim.::

::Pekala,:: dedi Sagan. ::Yerleşkeye tekrar girersen Boutin'in laboratuvarındaki nakil modüllerinin veri depolama aygıtlarını almaya çalış. Hattâ buna öncelik tanı.::

::Onlarda ne var ki?:: dedi Harvey.

::Ne değil,:: dedi Sagan. ::Kim.::

Uzaktan bir uğultu geldi. ::Bizi buldular,:: dedi Harvey. ::Bin artık Teğmen.::

"Artık güvende miyiz?" diye sordu Zo, fırlatmadan birkaç dakika sonra.

"Evet Zo," dedi Sagan. "Galiba yleyiz."

"Babam beni görmeye ne zaman gelecek?" dedi kız.

"Bilmiyorum Zo," dedi Sagan ve kızın sağını okşadı. "Bilmiyorum."

Zo yakalama kapsülünün o daracık boşluğunda Sagan'ın kendisine sarılması için kollarını kaldırdı. Sagan da ona sarıldı.

"Haklı çıktın Szi," dedi General Mattson. "Jared Dirac sahiden de işe yaradı."

Mattson, Szilard ve Albay Robbins general yemekhanesinde oturmuş, öğle yemeği yiyorlardı -üstelik bu sefer hepsi birden. Astların yemek yemesine izin vermeyen geleneği General Mattson bozmuş, bunu da Robbins'e koca bir tabak spagetti sipariş ederek ve duruma kızan başka bir generale, "Kapa çeneni dallama. Bu adam bir tabak kahrolası makarnayı hak ediyor," diye karşılık vererek yapmıştı. O zamandan beri diğer generaller de astlarını getirir olmuşlardı.

"Teşekkürler General," dedi Szilard. "Şimdi sakıncası yoksa BeyinDostlarımızla ilgili sorunu çözmek için ne yaptığınızı bilmek istiyorum. Adamlarından biri ardına kadar açık bir arka kapı bıraktı diye yedi gemimi kaybettim."

"Ayrıntıları Robbins biliyor," dedi Mattson. ikisi de ağzı biftekle dolu olan Robbins'e doğru döndü. Robbins lokmasını dikkatle yuttu.

"Elbette kısa vadede o arka kapıyı kapattık," dedi Robbins. "Öncelikli bir yükseltme yaparak düzeltmeyi tüm BeyinDostlarına yaydık. Yani o iş tamam. Ama daha uzun vadede kaynak kodu kalıntılarını, arka kapıları ve güvenlik sorunu teşkil edebilecek diğer kodları tespit etmek için tüm BeyinDostu programlamalarını gözden geçiriyoruz. Ayrıca BeyinDostları arasında gönderilen mesajlara yönelik virüs taramaları başlatıyoruz. Boutin'in virüs iletileri artık işe yaramayacak."

"Aslında böyle bir şeyin hiç olmaması gerekirdi," dedi Szilard. "Neredeyse bilgisayarların ortaya çıkışından beri virüs engelleyicileri var ve siz onu BeyinDostlarında kullanmadınız. Temel bilgisayar hijyenini programlamayı unuttunuz diye hepimizin ölümüne sebep olabilirdiniz."

"O tür bir şey hiç programlanmadı, çünkü hiç gerek duyulmadı," dedi Mattson. "BeyinDostları dışarıdan gelebilecek saldırılara karşı tam güvenliğe sahip kapalı sistemlerdir. Sonuçta Boutin'in saldırısı bile boşa çıktı."

"Ama çok yaklaştı," dedi Szilard.

"Evet, yaklaştı. Çünkü bu masadaki biri, içine Charles Boutin'in bilincini tıkabileceğimiz bir vücut yaratmak istedi," dedi Mattson. "Yine de isim vermeyeceğim."

"Hımmmm," dedi Szilard.

"BeyinDostlarının şu anki serisi zaten bir sona yaklaşıyordu," dedi

Robbins. "Bir sonraki BeyinDostu neslimiz Gameraanlar tarafından test edildi ve KSG nüfusunun tamamında kullanılmaya hazır. Bu seri tamamen farklı bir mühendisliğe sahip, bütünüyle organik ve kodu da önceki BeyinDostlarında bulunan kaynak kodu kalıntılarından yoksun. Yani o tür bir saldırı imkânı tamamen ortadan kalkıyor General."

"Tabii saldırı sadece bir önceki neslin üretiminde çalışanlardan gelirse," dedi Szilard. "Peki ya yeni neslin üzerinde çalışanlar? İçlerinde yoldan çıkacak biri olup olmadığına bakmanız lazım."

"Bakacağız," dedi Robbins.

"Aman iyi bakın," dedi Szilard.

"Yoldan çıkmak demişken," dedi Mattson. "Teğmen Sagan'ı ne yapacaksın?"

"Ne demek istiyorsun?" dedi Szilard.

"Açıkçası çok şey biliyor," dedi Mattson. "Boutin ve Dirac vasıtasıyla Meclis'ten ve o bilgiyi ne kadar iyi gizlediğimizden haberdar oldu. Sagan'ın öyle bir bilgi için izni yok Szi. Bunlar tehlikeli şeyler."

"Neden tehlikeli olduğunu anlamıyorum," dedi Szilard. "Hele ki hakikat olduğu düşünülürse. Meclis diye bir şey var. Ve doğru düzgün toparlanabilecek olursa hapyı yuttuk demektir."

"Tehlikeli, çünkü hakikatin tamamı ondan ibaret değil ve bunu sen de biliyorsun Szi," dedi Mattson. "Boutin'in Karşı Meclis'ten ve onunla ne kadar haşır neşir olduğumuzdan, tarafları nasıl birbirine düşürdüğümüzden haberi yoktu. İşler çok hızlı geliyor. İttifaklar kurulması ve kararlar verilmesi gereken bir dönemece yaklaşıyoruz. Yakında resmi olarak tarafsız kalamaz hale geleceğiz. Sagan'ın insanlara yarım yamalak bir hikâye anlatmasına ve söylentiler başlatmasına hiç ihtiyacımız yok."

"Öyleyse ona kahrolası hikâyenin tamamını anlatın," dedi Szilard. "Tanrı aşkına, kadın bir istihbarat subayı. Hakikatle başa çıkabilir."

"Kararı ben veremem," dedi Mattson. Szilard ağzını açtı; Mattson iki elini birden kaldırdı. "Kararı *ben* veremem Szi. Karşı Meclis resmen Meclis'ten koparsa bunun ne anlama geleceğini biliyorsun. Lanet olası galaksinin tamamı savaşa tutuşacak. Sadece Dünya'dan aldığımız askerlerle idare edemez olacağız. Kolonilerden de asker istemek zorunda kalacağız. Hattâ zorunlu askerlik uygulaması bile başlatabiliriz. Ve *bunun* ne anlama geleceğini iyi biliyorsun. Koloniler isyan edecek. Bir iç savaş çıkmazsa kendimizi şanslı sayacağız. Bilgiyi onları bilgisiz bırakmış olmak için değil, kahrolası Birlik'in dağılmaması için kolonilerden saklıyoruz."

"Ama ne kadar çok beklersek durum o kadar kötüleşecek," dedi Szilard.

"Haberi kolonilere ıtlatmanın iyi bir yolunu asla bulamayacağız. Ve hakikati öğrendikleri zaman KB'nin böyle bir şeyi ne diye bunca zamandır kendilerinden sakladığını merak edecekler."

"Kararı ben veremem," diye tekrarladı Mattson.

"Evet, evet," dedi Szilard, öfkeyle. "Şansına bu dertten kurtulmanın kolay bir yolu var. Sagan'ın askerlik hizmetinin bitmesine az kaldı. Sanırım birkaç ay. Olmadı bir sene. Yani onu emekliye ayırabileceğimiz kadar az. Zaten anladığım kadarıyla süresi dolduğu zaman ordudan ayrılmayı planlıyordu. Onu yepyeni bir koloniye koyarız, olur biter. Orada komşularına Meclis diye bir şeyden bahsetmeye kalkarsa da keyfi bilir. Herkes yeni mahsulü kaldırmakla meşgul olacağı için kimse ona kulak asmaz."

"Peki Sagan'ı buna ikna edebilir misin?" dedi Mattson. "Aklını çecelebiliriz," dedi Szilard. "Sagan bir-iki sene önce John Perry adlı bir KSG askerine tutuldu. Perry, askerlik süresi bakımından Sagan'dan birkaç sene geride, ama gerekirse onu da erken terhis edebiliriz. Sagan ayrıca Zoë Boutin'e epey bağlanmış gözüküyor. O yetimin de bir aileye verilmesi lazım. Sözü nereye vardırđığım anlamışsındır herhalde."

"Anladım," dedi Mattson. "Bu söylediklerini bir an önce yapmaya bak."

"Denerim," dedi Szilard. "Söz sırlardan açılmışken, Obinlerle yaptığınız görüşmeler nasıl gidiyor?"

Hem Mattson hem de Robbins ona temkinli gözlerle baktılar. "Obinlerle görüşme yapılmıyor," dedi Robbins.

"Tabii ki yapılmıyor," dedi Szilard. "Onlar için Boutin'in bilinç programına devam etme konusunda Obinlerle görüşmüyorsunuz. Ve Obinler de yaklaşan savaşın ardından Rraeylerden ve Eneshalılardan hangisi ayakta kalırsa onu devirmek konusunda sizinle görüşmüyor. Hiç kimse hiç kimseyle hiçbir konuda görüşmüyor. Peki görüşme olmayan görüşmeler nasıl gidiyor?"

Robbins dönüp Mattson'a baktı; general başını salladı. "Şaşırtıcı derecede iyi gitmiyor," dedi Robbins. "Muhtemelen önümüzdeki bir-iki gün içerisinde anlaşmaya varmayacağız."

"Ne kadar güzel değil," dedi Szilard.

"Sagan meselesine geri dönmek istiyorum," dedi Mattson. "Sence ondan ne zaman cevap alabilirsin?"

"Bugün onunla konuşurum," dedi Szilard, "ve bir hafta içinde hazır olmasını söylerim. Böylece halledilmesi gereken işleri halletmesi için yeteri kadar zamanı olur."

"Ne gibi işler?" diye sordu Mattson.

"Vedalar ve kapanışlar elbette," dedi Szilard. "Ve ondan vermesini"

isteyeceğim birkaç tane karar."

Jane Sagan minyatür bir ışık gösterisini andıran şeye dikkatle baktı. "Nedir bu?" diye sordu.

"Jared Dirac'ın ruhu," dedi Cainen.

Sagan ona bir göz attı. "Hatırladığım kadarıyla bir keresinde Özel Kuvvetler askerlerinin ruhu olmadığını söylemiştin bana."

"O başka bir yerde, başka bir zamandaydı," dedi Cainen. "Ve artık eskisi kadar budala değilim. Ama madem öyle diyorsun, o zaman bu onun bilinci," dedi Cainen. "Sanırım senin askerlerinden biri tarafından bulunmuş ve anladığım kadarıyla Charles Boutin tarafından kaydedilmiş. Ve yine anladığım kadarıyla bununla ne yapılacağına karar vermek sana kalmış."

Sagan başını salladı. Szilard onunla konuşmuş, Meclis hakkında çenesini kapalı tutması ve Jared Dirac'ın bilinciyle ne yapılacağına karar vermesi karşılığında onun ve John Perry'nin terhislerine ek olarak Zoë Boutin'in velayetini teklif etmişti.

::Meclis meselesini anladım da,:: demişti Sagan, ::Dirac'ı anlamıyorum.::

::Senin ne yapacağını merak ediyorum, hepsi bu,:: demişti ve Szilard ve başka bir açıklamada bulunmayı reddetmişti.

"Dirac'ın bilinciyle ne yapacaksın?" diye sordu Cainen.

"Sence ne yapmalıyım?" dedi Sagan.

"Ne yapman gerektiğini çok iyi biliyorum," dedi Cainen. "Ama ben sen değilim ve fikrini duymadan önce sana akıl vermeyeceğim."

Sagan, onları ilgiyle dinlemekte olan Harry Wilson'a doğru döndü.

"Kusura bakma Jane," dedi Wilson ve gülümsedi. "Ben de susma hakkımı kullanıyorum. Karar senin."

"Dirac'ı geri getirebilirsin," dedi Sagan, Cainen'e.

"Mümkündür," dedi Cainen. "Artık bu konularda eskisinden daha çok bilgi sahibiyiz. Boutin'in kişiliğini kabul etsin diye Dirac'ın beynine yaptıkları koşullandırmadan daha iyi bir koşullandırma gerçekleştirebiliriz. Naklin tutunamaması gibi bir risk hâlâ var; öyle bir durumda tıpkı Dirac'ta olduğu gibi başka bir kişilik gelişebilir ve asıl kişilik zamanla yüzeye çıkabilir. Ama bu risk artık daha az ve zamanla tamamen ortadan kalkacak. Eğer istediğin buysa sanırım onu geri getirebiliriz."

"Ama Jared'ın istediği bu değildi, öyle değil mi?" dedi Sagan. "Jared bilincinin kaydedildiğini biliyordu. Onu kurtarmamı isteyebilirdi benden.

Fakat istemedi."

"Evet, istemedi," diye doğruladı Cainen.

"Jared seçimini yaptı," dedi Sagan. "Seçim yapma hakkı ona aitti. Lütfen kaydı sil Cainen."

"İşte bu yüzden bir ruha sahip olduğumu biliyorum," dedi Cainen. "Önceden şüphelendiğim için lütfen özrümü kabul et."

"Özre gerek yok," dedi Sagan. "Ama yine de kabul." "Teşekkürler," dedi Cainen. "Şimdi Teğmen Sagan, senden bir ricada bulunmak istiyorum. Tabii buna ricadan ziyade aramızdaki bir borcun kapatılması da diyebiliriz."

"Neymiş o?" diye sordu Sagan.

Cainen, Sagan'ın arkasındaki Wilson'a baktı; Wilson ansızın çok huzursuz bir hale büründü. "Bu iş için kalmana gerek yok dostum," dedi Cainen, Wilson'a.

"Elbette kalacağım," dedi Wilson. "Ama izinle bir kez daha tekrarlayayım: Sen kahrolası bir budalasın."

"Anlıyorum," dedi Cainen. "Ve öyle düşünmeni takdir ediyorum."

Canı sıkkın gözüken Wilson, kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Söyle bana," dedi Sagan.

"Ölmek istiyorum Teğmen," dedi Cainen. "Son birkaç aydır panzehirin etkisinin giderek azaldığını hissediyorum. Acım her geçen gün biraz daha artıyor."

"Daha fazlasını verebiliriz," dedi Sagan.

"Evet. Belki işe de yarar," dedi Cainen. "Fakat çektiğim acının ruhsal bir boyutu da var. Halkımdan ve evimden, beni neşelendiren şeylerden çok uzaklardayım. Harry Wilson'la ve seninle -onca kişi dururken seninle!- olan dostluğuma değer veriyorum; fakat Rraey olan, sahiden *ben* olan parçamın her gün biraz daha soğuduğunu ve küçüldüğünü hissediyorum. Fazla bir zaman geçmeden önce o parçadan geriye hiçbir şey kalmayacak ve ben yapayalnız kalacağım. Hâlâ yaşasam da içim ölmüş olacak."

"Serbest bırakılman için General Szilard'la konuşabilirim," dedi Sagan.

"Ben de ona bunu söyledim," dedi Wilson.

"Beni asla bırakmayacaklarını biliyorsun," dedi Cainen. "Sizin için çok iş yaptım. Çok fazla şey biliyorum. Hem beni bıraksalar bile Rraeyler bana kucak açarlar mı sanıyorsun? Hayır Teğmen. Evimden çok uzaklardayım ve bir daha asla geri dönemeyeceğimi biliyorum."

"Sana bunu yaptığım için üzgünüm Cainen," dedi Sagan. "Elimden gelse"

her şeyi değiştirirdim."

"Niye değiştirecekmişsin?" dedi Cainen. "Halkını savaştan kurtardın Teğmen. Ben ödenen bedelin bir parçasıyım sadece."

"Yine de üzgünüm," dedi Sagan.

"Öyleyse bana olan borcunu öde," dedi Cainen. "Ölmeme yardım et."

"O nasıl olacak?" dedi Sagan.

"İnsan kültürüne dair yaptığım çalışmalarda harakiri diye bir şey öğrendim," dedi Cainen. "Nedir biliyor musun?" Sagan başını iki yana salladı. "Japon halkının yaptığı törensel bir intihar. Törende bir *Kaishakunin*, yani bir *ikinci* de bulunuyor -harakiri yapanı en ıstıraplı anında öldürerek onun acısını azaltan bir kimse. Aslında bana verdiğin hastalıktan ölmek isterdim Teğmen Sagan, ama tıpkı ilk seferde olduğu gibi ıstırabımın en yoğun olduğu anda merhamet dilenerek kendimi utandıracağımdan ve bizleri bu noktaya getirmiş olan sürecin başına döneceğimden korkuyorum. Bir İkincim olursa, o şahıs beni öyle bir utançtan kurtarabilir. İkincim olmanı istiyorum Teğmen Sagan."

"Koloni Savunma Güçlerinin seni çatışma dışında öldürmeme izin vereceğini hiç sanmıyorum," dedi Sagan.

"Evet ve bunu inanılmaz ölçüde ironik buluyorum," dedi Cainen. "Fakat bu sefer izin verecekler. General Mattson'dan çoktan izin istedim ve aldım. Ayrıca İkincim olman için General Szilard'la konuştum. O da izin verdi."

"Reddedersen ne yapacaksın?" diye sordu Sagan.

"Ne yapacağımı biliyorsun," dedi Cainen. "İlk konuşmamızda yaşamak istediğime inandığını söylemiştin ve haklıydın. Fakat daha önce de dediğim gibi, o başka bir yerde ve başka bir zamandaydı. Bu yer ve zamandaysa kurtulmak istiyorum. Eğer bunu tek başıma yapmam gerekiyorsa yaparım. Ama öyle olmayacağını umuyorum."

"Olmayacak," dedi Sagan. "Kabul ediyorum Cainen. İkincin olacağım."

"Sana ruhumun derinliklerinden teşekkür ederim Teğmen Sagan, dostum." Cainen ağlamakta olan Wilson'a baktı. "Peki ya sen Harry? Daha önce hazır bulunup bulunmayacağını sorduğumda reddetmiştin. Şimdi yine soruyorum."

Wilson başını şiddetle salladı. "Peki," dedi. "İsteddiğini yapacağım seni beş para etmez pezevenk. Sen ölürken yanında olacağım."

"Teşekkürler Harry," dedi Cainen ve bir kez daha Sagan'a baktı. "Buradaki işlerimi bitirmem için iki güne ihtiyacım var. Üçüncü günün akşamında ziyaretime gelecek misin?"

"Geleceğim," dedi Sagan.

"Sanırım savaş bıçağın yeterli olacaktır," dedi Cainen.

"Madem öyle istiyorsun," dedi Sagan. "Senin için yapabileceğim başka bir şey var mı?"

"Tek bir şey var," dedi Cainen. "Yapamazsan da anlarım."

"Söyle," dedi Sagan.

"Ben Fala'daki kolonide doğdum," dedi Cainen. "Orada büyüdüm. Öldüğüm zaman mümkünse oraya götürülmek isterim. Bunun zor bir şey olacağının farkındayım."

"Üstesinden gelebilirim," dedi Sagan. "Seni oraya bizzat götürmem gerekse bile. Sana söz veriyorum Cainen. Evine döneceksin."

Anka İstasyonu'na dönüşlerinden bir ay sonra Sagan, ebeveynlerinin mezarını ziyaret etsin diye Zoë'yi bir mekiğe bindirdi.

Mekiğin pilotu Teğmen Cloud'du. Cloud, Jared'ın halini hatırlarını sordu. Sagan ona Jared'ın vefat ettiğini söyledi. Teğmen Cloud bir süre sessiz kaldı, sonra da Jared'dan dinlediği esprileri Sagan'a anlatmaya başladı. Sagan epeyce güldü.

Mezarlığa vardıkları zaman Sagan geride beklerken Zoë mezar taşının yanına diz çöktü ve ebeveynlerinin isimlerini sessiz sakın okudu. Sagan son bir ay içerisinde Zoë'nin ilk tanıştıkları zamanki çekingen, yaşından daha küçük gösteren, sızlanarak babasını soran kız olmaktan çıkarak daha mutlu, daha konuşkan ve yaşına daha uygun davranan birine dönüşmesini seyretmişti. Aslında Zoë, Sagan'dan sadece bir yaş küçüktü.

"Burada ismim yazıyor," dedi Zoë, adına parmağıyla dokunarak.

"İlk kez alınıp götürüldüğün zaman baban bir süreliğine senin öldüğünü sanmıştı," dedi Sagan.

"Ama ölü *değilim*," dedi Zoë meydan okurcasına.

"Hayır," dedi Sagan, gülümseyerek. "Hayır, kesinlikle değilsin."

Zoë elini babasının adının üstüne koydu. "Babam gerçekten burada değil, öyle değil mi?" diye sordu. "Yani altımda."

"Hayır," dedi Sagan. "Arist'te öldü. Buraya gelmeden önce kaldığın yer orasıydı."

"Biliyorum," dedi Zoë ve dönüp Sagan'a baktı. "Bay Jared de orada öldü, değil mi?"

"Evet," dedi Sagan.

"Beni tanıdığını söylemişti, ama ben onu hatırlayamadım," dedi Zoë.

"Bay Jared'ın seni nasıl tanıdığını açıklamak biraz zor," dedi Sagan. "Büyüdüğün zaman anlatırım."

Zoë yeniden mezar taşına baktı. "Beni tanıyan herkes gitti," dedi kısık ve cansız bir sesle. "Tüm ailem gitti."

Sagan kızın yanına diz çöktü ve ona yumuşak ama hararetli bir şekilde sarıldı. "Çok üzgünüm Zoë."

"Biliyorum," dedi kız. "Ben de üzgünüm. Babamı ve annemi özlüyorum. Onu pek tanımamama rağmen Bay Jared'ı bile biraz özlüyorum."

"Onların da seni özlediğinden eminim," dedi Sagan. Kalkıp Zoë'nin karşısına geçti. "Dinle Zoë. Yakında bir koloniye gidip yerleşeceğim. İstersen benimle gelebilirsin."

"Sadece ikimiz mi olacağız?" dedi Zoë.

"Şey, sen, ben ve çok sevdiğim bir adam," dedi Sagan. "Ondan hoşlanacak mıyım?" diye sordu kız.

"Hoşlanacağınızı sanıyorum," dedi Sagan. "Ben hem ondan hem de senden hoşlandığıma göre mantıken sizin de birbirinizden hoşlanmanız gerekir. Sen, ben ve o."

"Bir aile gibi," dedi Zoë.

"Evet, öyle," dedi Sagan. "Tam bir aile gibi."

"Ama benim zaten bir babam ve annem var," dedi Zoë. "Biliyorum Zoë," dedi Sagan. "Onları unutmanı asla istemem. John ve ben seninle birlikte yaşadığımız için kendimizi çok şanslı sayacak iki yetişkin olacağız, o kadar."

"John," dedi Zoë. "John ve Jane. John, Jane ve Zoë."

"John, Jane ve Zoë," diye tekrarladı Sagan.

"John, Jane ve Zoë," dedi kız, doğrulup isimlerin ritmine göre hareket ederek. "John, Jane ve Zoë. John, Jane ve Zoë! Bundan hoşlandım!"

"Ben de," dedi Sagan.

"Eh, peki o zaman," dedi kız. "Ama benim karnım acıktı."

Sagan güldü. "Öyleyse gidip bir şeyler yiyelim."

"Tamam," dedi Zoë. "Dur annemle babama hoşçakal diyeyim." Küçük kız mezar taşına koştu ve üzerine bir öpücük kondurdu. "Sizi seviyorum," dedi, sonra yine koşarak Sagan'ın yanına döndü ve elini tuttu. "Hazırım. Gidip yemek yiyelim."

"Peki," dedi Sagan. "Ne yemek istersin?"

"Ne var?" diye sordu Zoë.

"Pek çok seçeneğimiz var," dedi Sagan. "Seç birini."

"Pekala," dedi Zoë. "Bak ben seçim yapmakta *gayet* iyiyimdir."

"Eh," dedi Sagan, kıza sıkıca sarılarak, "bunu duyduğuma çok sevindim."

Öncelikle evren çoktan yaratıldığı için bir devam romanı yazmanın kolay olduğunu sanan herkese: Nı ha ha ha ha ha ha! Heh. Hayır.

Bunu belirttikten sonra, beni boğarak öldürmek yerine kitabın bir sonraki bölümünü okumak için can attığını belirten sakın e-postalar attığı için editörüm Patrick Nielsen Hayden'e teşekkür etmek istiyorum. Aslında ilkinin yapılması daha doğru olabilirdi. Belki hâlâ da yapabilir, çünkü nasılsa müsveddenin tamamını teslim aldı (tabii yeni bir kitap istiyorsa o başka).

Sevgi ve/veya çikolata hak eden diğer harikulade Tor çalışanları: Teresa Nielsen Hayden, Liz Gorinsky, Irene Gallo, aramızdan ayrılmış olan sevgili Fiona Lee (yaşıyor, ama Çin'de), Dot Lin ve Tom Doherty. Lâkin genel bir kural olarak Tor'da çalışan herkes sevgi ve/veya çikolata hak ediyor; üstelik bunu teslim tarihini ikide bir geciktirerek onlara acı çektirdiğim için söylemiyorum. Şey, belki biraz söylüyordumdur. Ama bu, sözlerimin doğru olmadığı anlamına gelmez. Ayrıca kahramanca bir tashih gerçekleştiren Rich Klin'e de teşekkürler.

İtiraf edin: Kapak resminin süper olduğunu düşünüyorsunuz. Eh, sahiden de öyle ve bunun için hepimiz John Harris'e teşekkür borçluyuz.

Kontratlar üzerinde canla başla kavga etmesi görmeye değer olan menajerim Ethan Ellenberg'e her zamanki gibi teşekkürler.

Hayalet Tugay'ın var olmasının sebeplerinden biri de kitap tercihlerine güvenilen internet kullanıcılarının, serinin ilk kitabı *Yaşlı Adamın Savaşı*'nı övmeleri idi. Hepsine teşekkür ediyor ve Glenn Reynolds'a, Cory Doctorow'a, Stephen Green'e, Stephen Bainbridge'e ve de Eugene Volokh'a özel teşekkürlerimi sunuyorum. Bu arada internet dedikodularının işe yarayıp yaramadığını hiç merak ettiyseniz: Evet, hem de nasıl yarıyor.

Kitaptaki belli başlı şeylerin neden bu denli güzel olduğunu merak ediyorsanız, sebep onları diğer kitaplarda görmem ve, "Ne kadar harika bir şey. Sanırım bunu çalacağım," dememdi. Bilinçli olarak çalıntı yaptığım yazarlar arasında Nick Sagan (*Edenborn*'da harika bir şekilde kullanılan bilinç nakli fikri), Scott Westerfeld (*The Risen Empire* ve *The Killing of Worlds*'deki muhteşem uzay savaşları sizi sevinçten ağlatacak) ve 'Kalkındırma' kavramı (bakınız: *The Uplift War*) için David Brin de bulunuyor. Ayrıca isimlerini kitap boyunca andığım çeşitli bilimkurgu/kurgu yazarlarına da teşekkürler.

Regan Avery her zamanki gibi vazgeçemediğim ön okuyucum olarak

hizmet verdi. Her yazarın bir Regan'ı olmalı. Ama Regan Avery'yi alamazsınız. O benim. Gırrrrrrrrrrrrr.

Chad Brink imzalamam için bir kitabımın kopyasını yolladı ve onu geri göndermem aylar sürdü. Hattâ kitap hâlâ buralarda bir yerde olabilir. Chad'i teşekkür kısmına koyarsam kötü bir kitap-geri-yollayıcı olmamı telafi edebileceğimi düşündüm. Tabii bu durum, imzalamam için bana kitap yollamamanız gerektiğinin bariz bir delili. Sorun sizde değil bende.

Deven Desai, Natasha Kordus, Kevin Stampfl, Mykal Burns, Daniel Mainz, Justine Larbalestier, Lauren McLaughlin, Andrew Woffinden, Charlie Stross, Bili Schafer, Karen Meisner, Anne KG Murphy, Cian Chang, Kristy Gaitten, John Anderson, Stephen Bennett, Erin Barbee, Joe Rybicki ve saat sabahın dört buçuğu olduğu için ismini hatırlayamadığım diğer pek çok kişiye teşekkürler (kim olduğunuzu biliyorsunuz). Hepinizi çok seviyorum ve sizden çocuk yapmak istiyorum. Hattâ birer ikiz.

Son olarak bu kitabın yazılışı sırasında bana karşı mümkün olduğu kadar sabırlı davrandıkları için Kristine ve Athena Scalzi'ye teşekkürler. Kitabın yazılışı özellikle Athena için çok zor oldu; hattâ bir noktada annesine dönüp şöyle bir açıklama yaptı: "Babam sıkıcı biri olup çıktı." Eh, tatlım, tam da bu andan başlayarak daha az sıkıcı olacağıma söz veriyorum.

- [1]** Kişisel Bilgi Asistanı'nın Kısaltması. —*çn*
- [2]** Hawaii'deki bir volkan. —*çn*
- [3]** Bir uydunun bağlı bulunduğu gezegene en yakın durabileceği yörünge. —*çn*
- [4]** İncil'de Havva'yı cennet ağacının elmasını yemeye ikna eden yaratık yılanıdır. —*çn*